

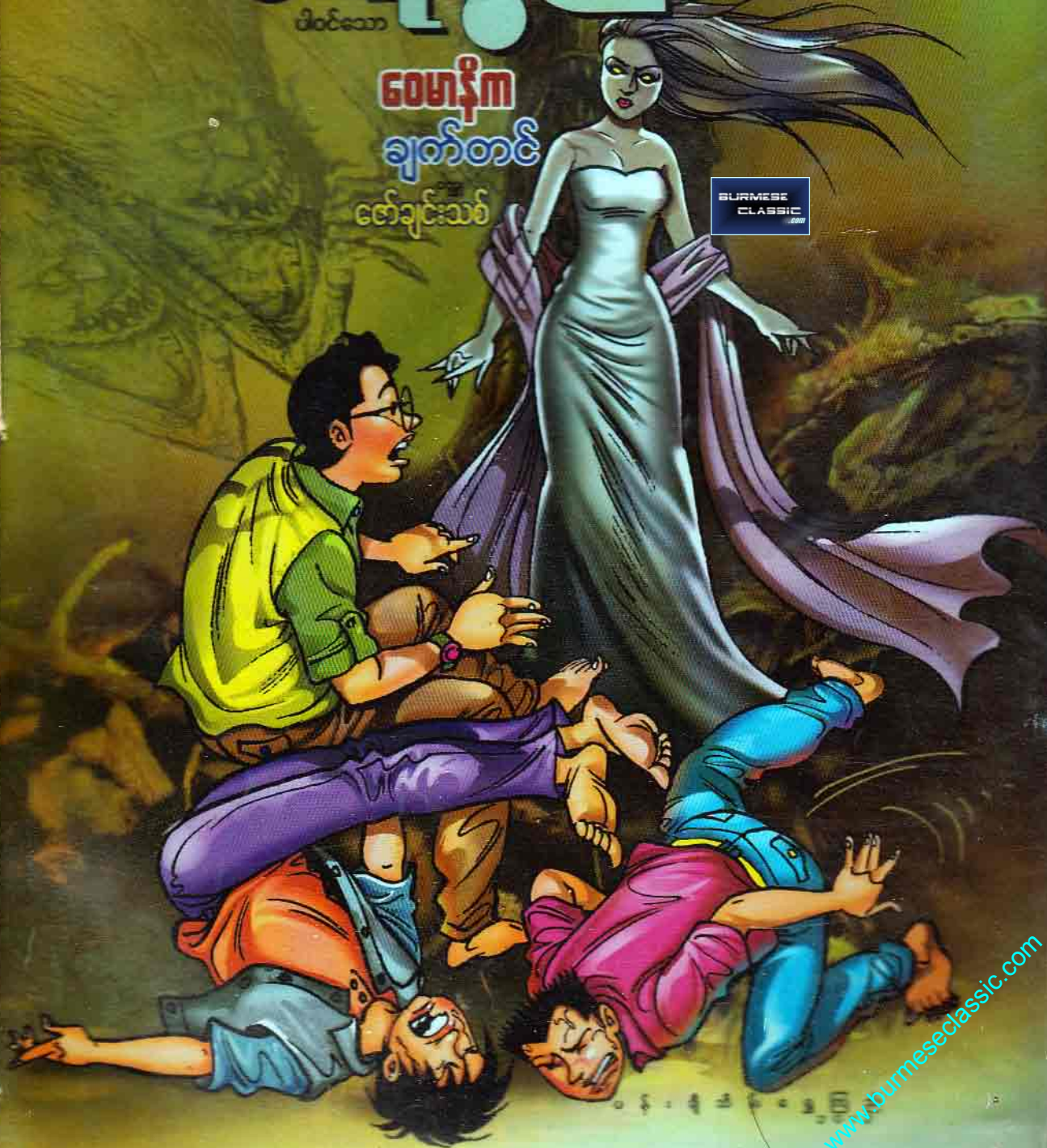

ရှင် မာရ်ဗီး

မိတ်ဆောင်

စောနီက
ချက်တင်
ဇော်ချင်းသစ်

BURMESE
CLASSIC

တၢ်ပုဂ္ဂိုလ်

ဝေမာနိက ချက်တင်

ထုတ်ဝေသူ	◆ ဦးကျော်ဝင်း(ဗျူးလစဉ်)
(မြဲ-၀၄၂၄၈)
အမှတ် ၅၁/၃၀၁၊ ဆရာစံလမ်း
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းပုံနှိပ်သူ	◆ ဦးကျော်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အဖုံးပုံနှိပ်သူ	◆ ဦးကျော်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပုံနှိပ်ခြင်း	◆ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလ
အုပ်စု	◆ ၅၀၀ အုပ်
တန်ဖိုး	◆ ၁၀၀ ကျပ်
ဖြန့်ချိရေး	◆ ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လွှာ၊
၃၁ လမ်း(အထက်)၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉၅၁၆၃၇၆၄/ ၀၉၅၀၈၉၈၉၄

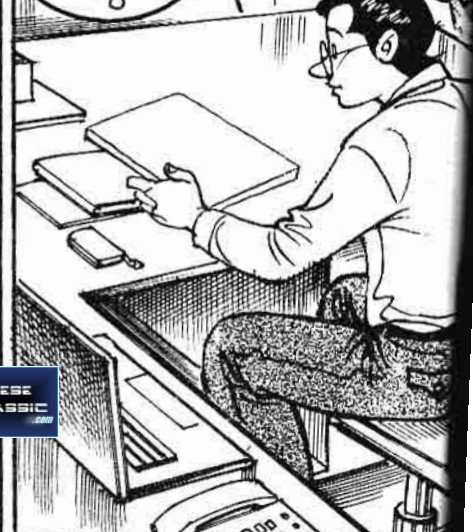
ရွှေခုံ M-D

ပွဲကြီး... ထုခွာမိနေတာ... ထင်လာတာ... ပုဗ္ဗိး... နှစ်မိုးလုံးတို့ ရောက်နေကြပြီ... ပုဗ္ဗိး... က...
သူနယ် ဖစ်တော်နှင့်... ငြိမ်နေသလို မိုးလုံးက ကော်ဖီပုဗ္ဗကို ဒေးသွားဒေးသွား လာဖူးဖူး
မုတ်နေ၏...

ထူးတာက...
ဆောက်လုပ်ရေး
ပေတုတ်ဘူး...
ငြိမ်းမျိုးရေး
ကွ...

BURMESE
CLASSIC

ဘေးမိ
နောက်ကျလိုက်
တာ...

ဒေးကွာ ငယ်ငယ်
ဝံ့က... သူငယ်ချင်းတွေနဲ့
တွေ့နေလို့ မိုးလုံးရ...
ကဲ... ဘာတွေထူးလဲ...

ပွဲကြီး၏ မေးခွန်းကို ဂျာနယ်ဖတ်
နေသော ပုဗ္ဗိးက ဖြေ၏...

တာထူးလဲ
လဲ...

www.burmeseclassic.com

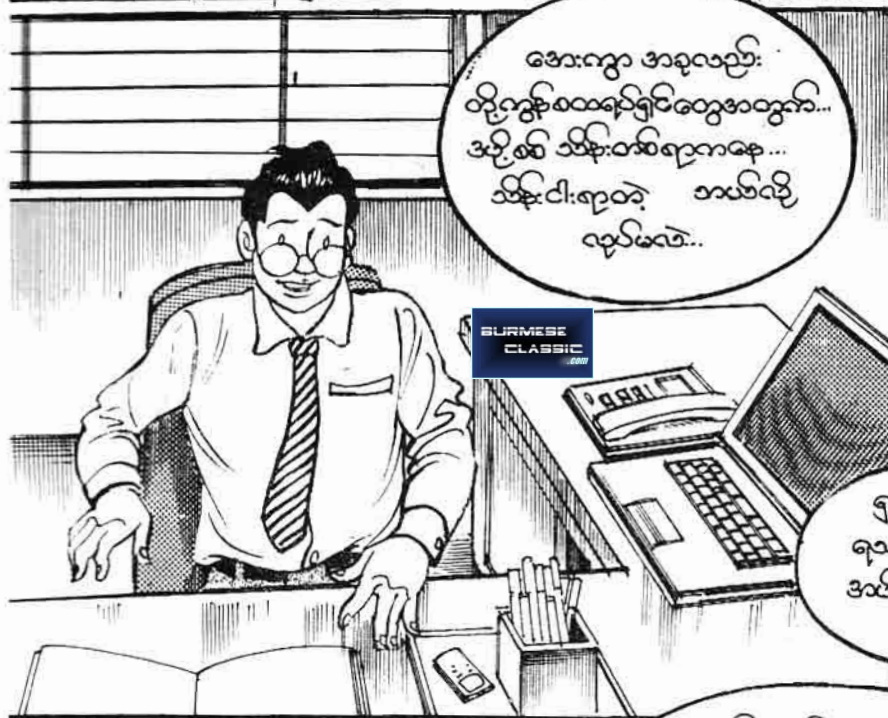

အဟုတ်
မှတ်လို့ကွာ...

ဒေး...အဖြေကီး
အလဲကာလမှာ မြေစမ်း
ခရမ်းယိုတာတွေများနေ
လို့... ညစ်နေတာတွေ
လစ်သွားအောင်...
လျှောက်ဖြောင့်ကြည့်
တာ...

ဒေးကွာ အခုလည်း
တို့ကွန်စင်ရပ်ရှင်တွေအတွက်...
ဒေါ်စစ် သိန်းတစ်ရာကနေ...
သိန်းငါးရာတဲ့ အယ်လို့
လုပ်လေ...

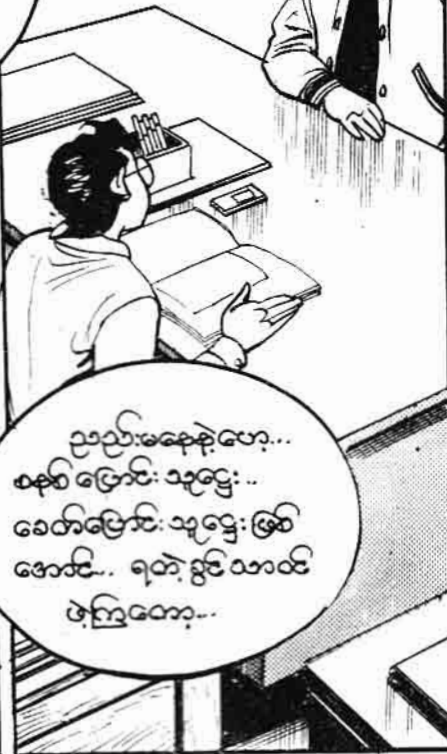
ရှာဖို့ဖွေဖို့
ရသမျှ အကုန်ထိုး
အယ်လို့ကရုံရှိတော့
တာပေါ့...

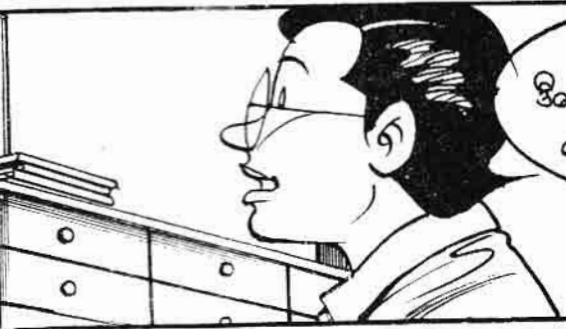
ခက်တယ်ကွာ...
တော်ကြာ စက်မှုလုပ်ငန်း...
တော်ကြာ လုံခြုံရေးတံတား
တော်ကြာ မြေအောက်ရထား...
ရှုပ်ပွားကိုခက်နေတာပဲ...

အေးလေ နောက်ပိုင်း
ဆောက်သမျှ... ကားပါကင် ပါရ
မယ်လို့ ဓာတ်လျှောက်ကို
လျှင်ဒဏ်ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့တို့
ဟား... စုံနေတာပဲကွာ...

ညည်းနေခဲ့လေ...
စက်ဖြောင်း သူဌေး...
ခေတ်ပြောင်း သူဌေး ဖြစ်
အောင်... ရတဲ့ ခွင့်သတ်
ဖို့ကတော့...

ကဲ.. ခြေ...
ဒီနေ့ ဘာအဖီအစဉ်
တွေ.. ရှိလဲ...

ဟုတ်ကဲ့ရှင်...
ဆရာပုဂ္ဂိုလ်က...
လွိုင်သာပူ ဆိုက်ကို
ဆစ်ဆေးဖို့ ဆရာမိုးလုံက
အောင်ခံခံဆိုက်ကို...
ကြီးကြပ်ဖို့ ရှိပါတယ်...

M.D ကတော့
ဆယ်နာရီမှာ.. ပြီးလို့
နဲ့... တွေ့ဖို့ ဆိုက်ထားပါ
တယ်ရှင်...

ဒေါ်ကေ...ကဲ
မို့လုံးနဲ့ မူဇွဲး
ဪ ဩ ဟော့...

ဟေး...

ဗွဉ်း အခန်းထဲမှ အားလုံး ထွက်သွားကြ၏.. GTC နှင့် ကျောင်း ဖြီး
ထားသော ဗွဉ်းက..ဆောက်လုပ်ရေးနှင့် အိမ်အလှဆင်လုပ်ငန်း
အကျိုးဆောင်ပေးသော ကုမ္ပဏီ ထူထောင်ထားသည်...

www.burmesecomic.com

အိုကေ...ကဲ
မိုးလုံးနဲ့ ယူဖြင်း
ကြွကြွတော့...

ಆದ್ದರಿಂದ...

ပြင်ဦးလွင်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၀ ရက်နေ့တွင်... GTC နှင့် ကျောင်းကြီး
ထားသော ပြင်ဦးလွင်... ဆေးကုသရေးနှင့် စစ်ဆေးရေးရုံးများ
အကျိုးဆောင်ပေးသော ကုမ္ပဏီ ထူထောင်ထားသည်။ ...

မိဘမဲ့အဖြစ် လုပ်ဆောင်တာ... အသက်အသက်
အောင်မြင်အောင် ပြီးစောက်နိုင်ခဲ့သည်... ... ဖွဲ့ကြီးက နိုင်အောင်ကို ဖွဲ့၍... အသေးစိတ်
တွက်ချက်ထားမှုအား လေ့လာမှုစစ်လိက်သည်...

ဝိဇ္ဇာကြီးက အဆပလ အောင်မှ လက်ရာမျိုး ဖြစ်ပြီး
ထူထပ်ကြီးမားသည်... ဒါကို အဖြေပိုင်း ပုံစံဖြောင်းပြီး

အတွင်းပိုင်း အကဲခတ်ရင်းများ
ပြန်သေးရမည် ဖြစ်၏... ...

ကဏ္ဍကျပစ္စည်း တစ်ခု
အလုပ်သမားအဖွဲ့...
ထိုဆောင်ခန့် ကြားဖြင့်
ခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားမှုများ
ကို... စစ်ဆေးကြည့်သည်...

ရေပလာသံ့သစ်နေထိုင် တံခါးခေါက်သံထွက်လာ၏...

ဒေါ့/ဟ...
ဒေါ့/ဟ...

တံခါး အနည်းငယ် ဟသွား
ဖြိုး... စာရေးမလေး မျက်နှာ
ပေါ်လာသည်... ...

MD
ဦးလှိုင်ရောက်
ပါပြီရှင်...
အထဲကို
ထွက်လို့က်ပါ...

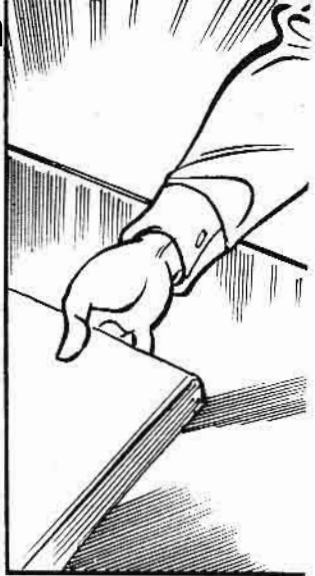
ဟုတ်ကဲ့ရှင်...

ချက်ချင်းဆိုသလိုဦးလှိုင် ထင်လာ၏...

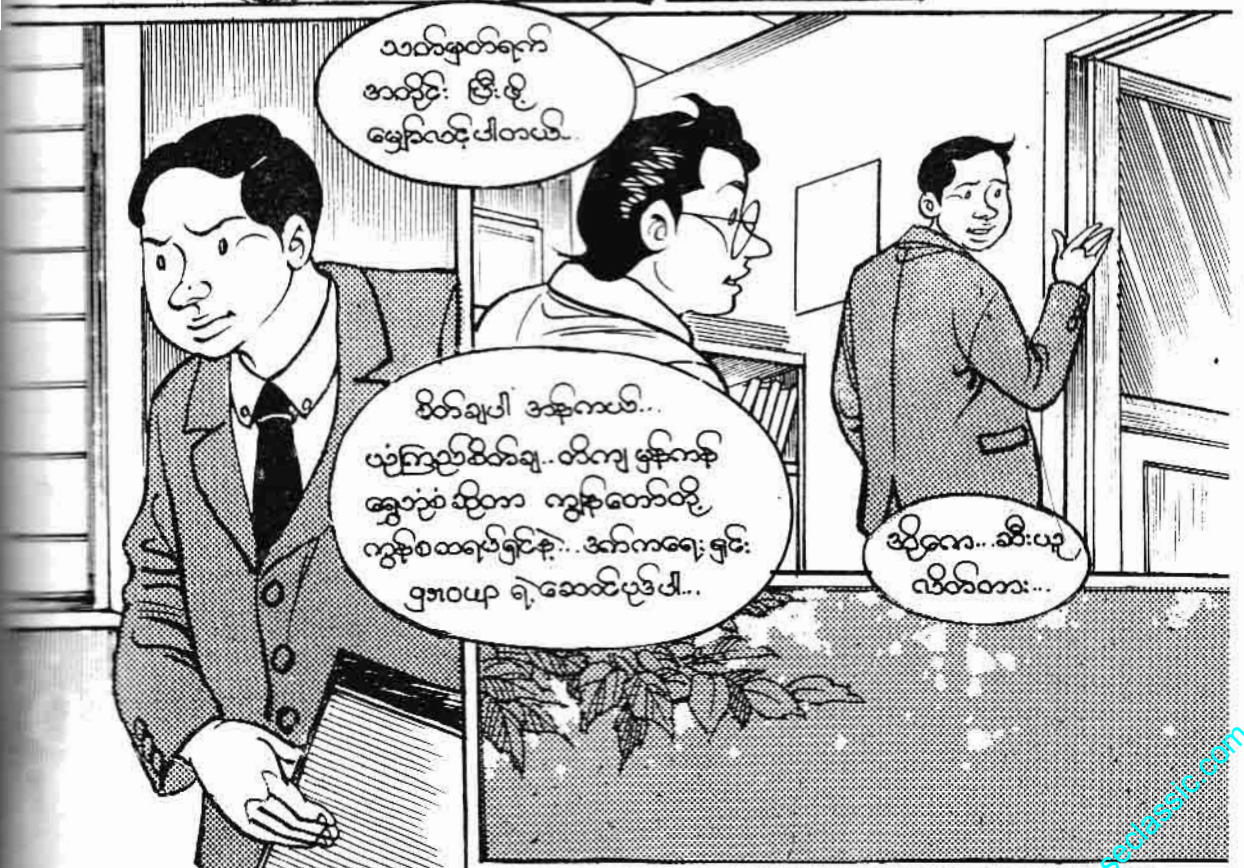

မွှေးကြီးက ကပ်စစ်နာကို ထရပ်ချ
ဦးလှိုင်လွန်သည်... ...

မင်း... ဦးလှိုင်... နာရီကန်ဆွဲ...
လှိုင်ကန်ဆွဲ... ဦးလှိုင်ကန်ဆွဲ...
စာပို့လို့... စာပို့လို့...
လာသတည်း...

လှိုင်ကန်ဆွဲ...
စာပို့လို့... ဦးလှိုင်...
အား... မြန်မာ... လှိုင်...
အိ... ...

သက်တော်ရန်...
အား... ဦးလှိုင်...
မြန်မာ... လှိုင်...

စိတ်ချပါ အနာကယ်...
ယုံကြည်စိတ်ချ... တိကျ ဖြစ်နိုင်...
အား... မြန်မာ... လှိုင်...

အိ... ...
လှိုင်ကန်ဆွဲ...

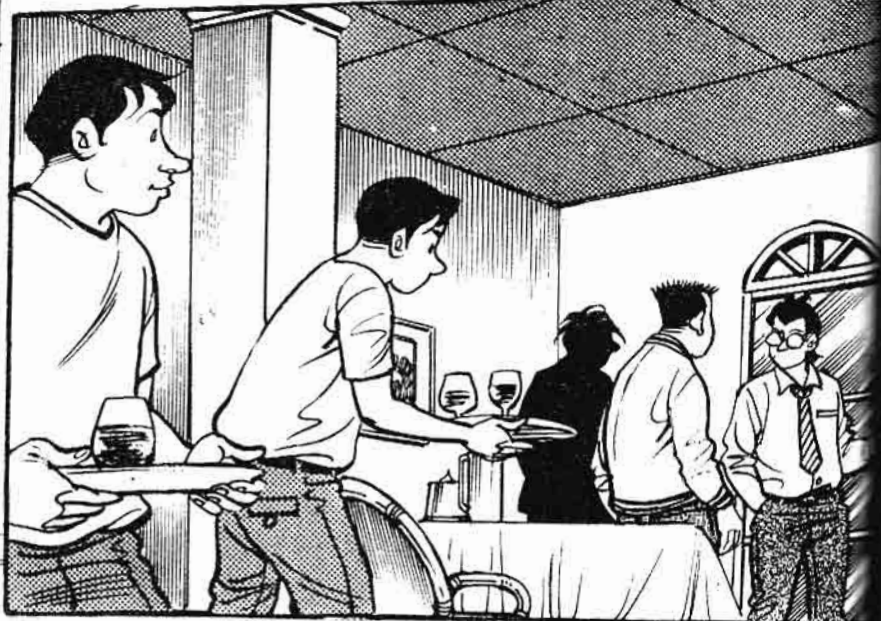
မင်း... ဦးလှိုင်... အား... နာရီကန်ဆွဲ... မြန်မာ... လှိုင်...

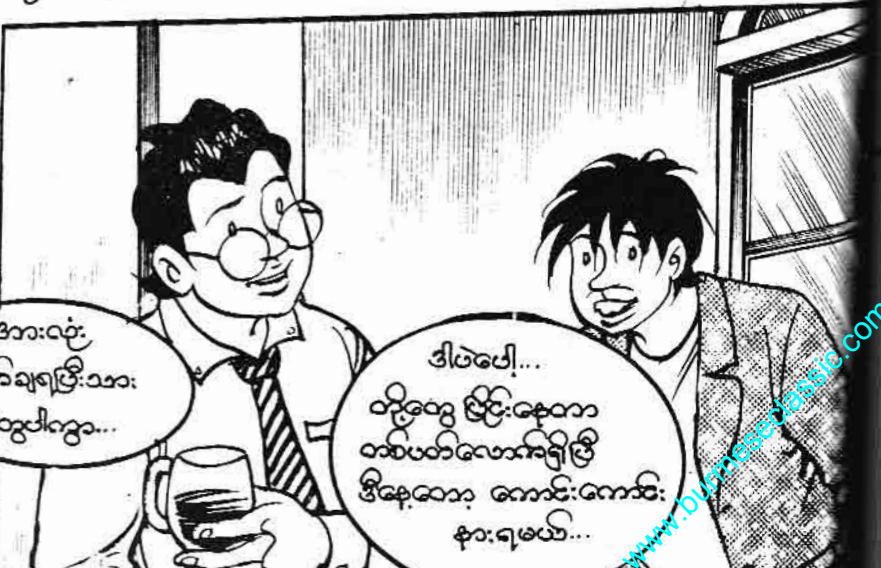
ဝေဟန် အဝေး...

စားသောက်စရာများကို အလည်သမားလေး နှစ်ယောက်က ဖြစ်ဆင်ပေကြ၏... ပွဲကြီးနှင့် အဖွဲ့ ဦးလူစိုင်တို့ကကြီးသို့... ရောက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်...

ထိုထမ်း သုံးယောက်က... ရွေးပြီးတိုင်းတာမျှချား ပြုလုပ်နေသည်... ပရောဂျက်ပလန်ကို ဘေးချွတ် ဘီယာခွက်ကို ပွဲကြီး ကောက်ကိုင် လိုက်၏...

အားလုံး
မိတ်ချရပြီးသား
တွေပါကွာ...

ဒါပဲပေါ့...
တိုလေ့ ဖြင့်နေတာ
တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ
ဒီနေ့တော့ ကောင်းကောင်း
နားရမယ်...

သုံးယောက်သား
ဘိယာခွက်ချင်းတိုက်
လွန်းကြသတဲ့... ..

ဦးကော့ အမြင့်
အဆင့် ဆော့ကြ၏...

မိုးလုံး မျက်နှာမကောင်း
ဖြစ်နေတာ သတိပြုမိချို့...

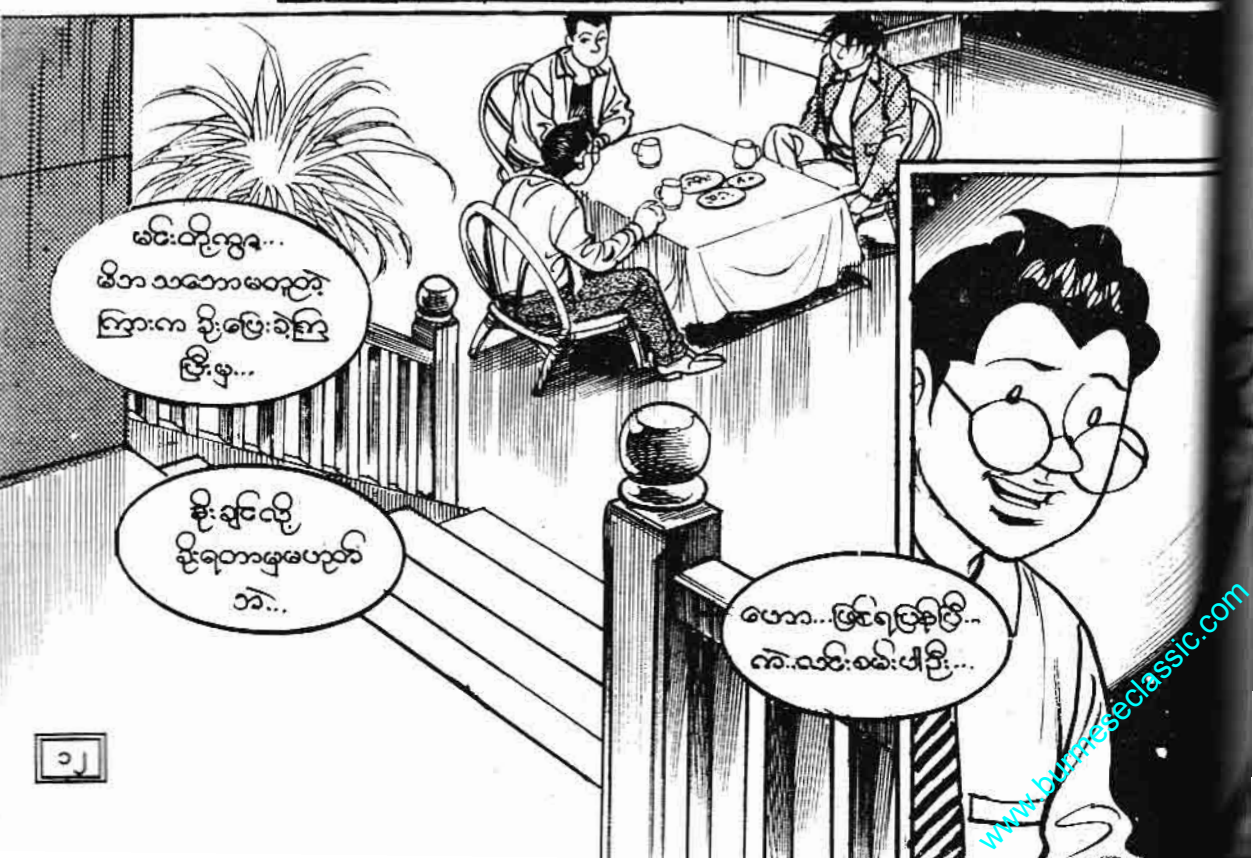
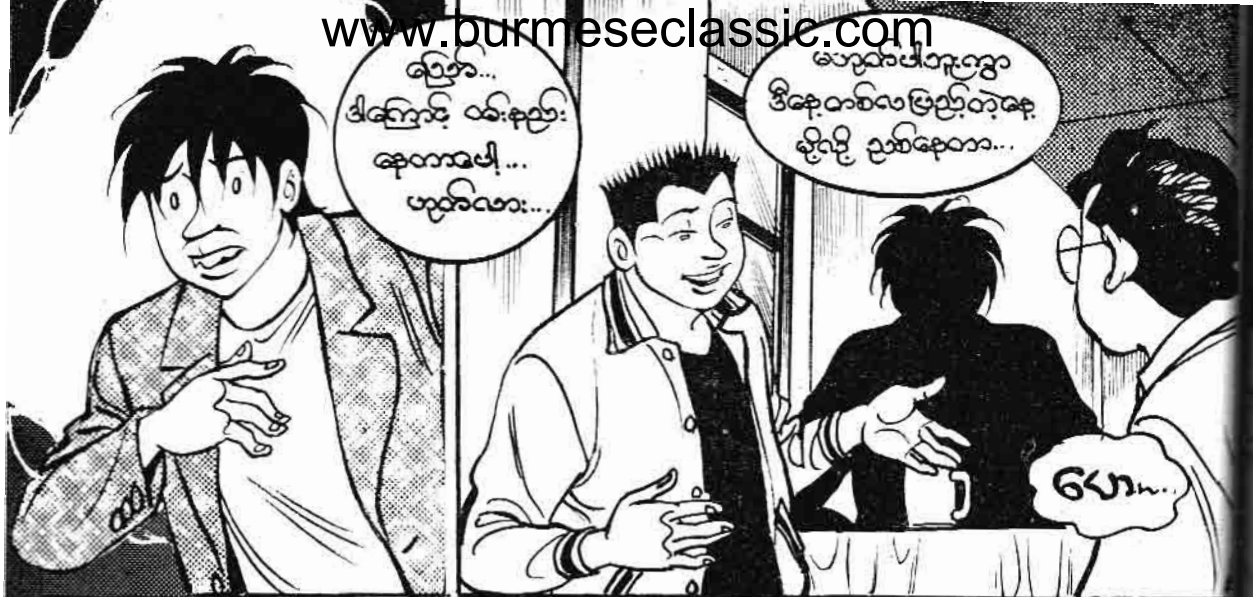
မိုးလုံး
မင်းဘာဖြစ်နေ
တာလဲ...

အေးလေ...
ဘောက်ရထားရတာကောင်
မျက်နှာက မကြည်
မသာနဲ့...

အင်း... မိန်းမနဲ့
လွိုင်နည်းနည်းရှိ
လို့ပါ...

ဟုတ်လား...
ငြောစမ်းပါဦး
ဘာဖြစ်ကြတာလဲ...

မိန်းကော...
ငါ့ကို တစ်လတိတိ...
သားမငြောဘူးလို့
ကြိမ်းထားလို့...

သမီးရည်းစားဘဝ
နောက်ဆုံးနေ့မှာ... ယောက္ခမ
လောင်းတွေက... ငါ့ကိုခေါ်ပြီး
အင်တာဗျူးလုပ်ထားလေ...

အဲဒီတော့...

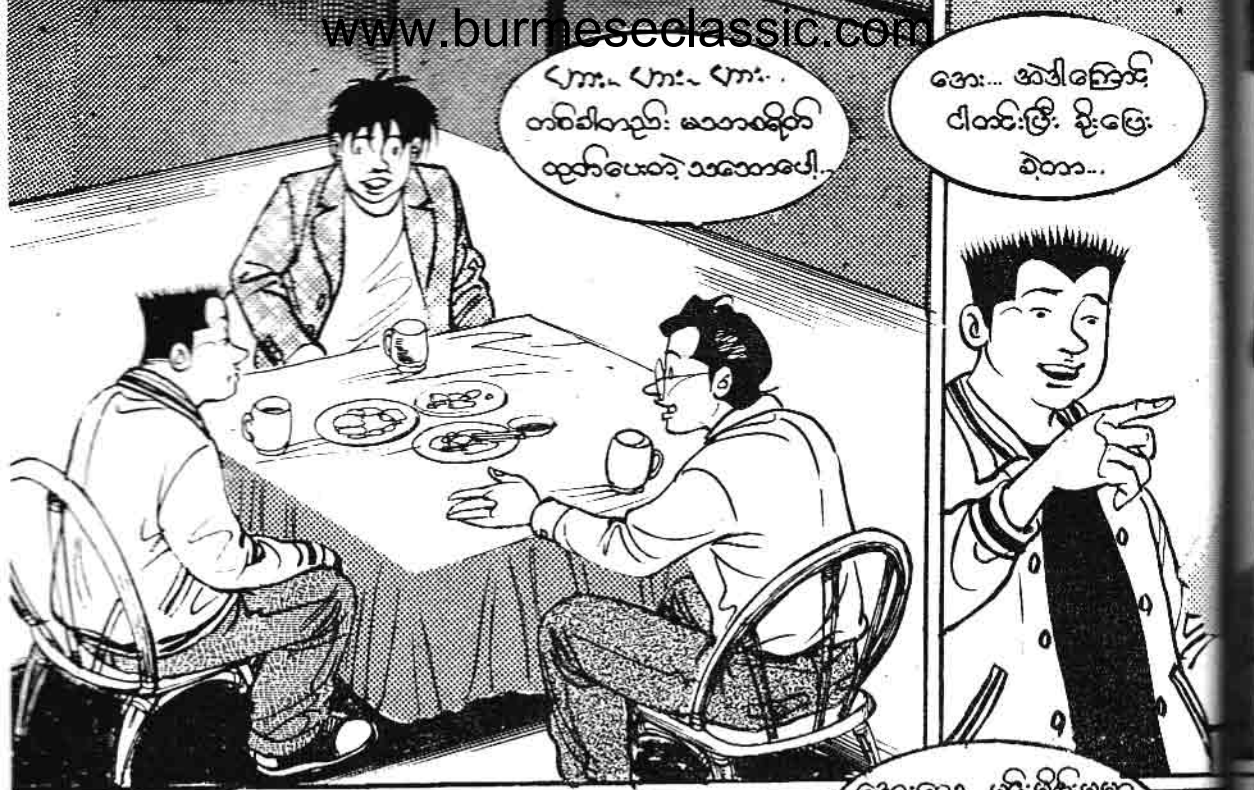
သဘောမတူကြဘူး... ခပ်တင်းတင်းပဲ... ဒါနဲ့ ငါက... အနီကယ် သမီးကို မရရင်...
ကွန်တက် ဓာတ်ရပါလိမ့်မယ်... သနားသဖြင့်... ခွင့်ပြုပေးပါလို့ တောင်းပန်ရတာပေါ့...

ဘာမဖြော့ ညာမဖြော့နဲ့ ငွေနှစ်သိန်း ထုတ်ပေးပြီး... ကိုကျော်အုန်းလည်း
ဆက်သွယ်ပေါ့... ဒီလောက်ဆို ရက်လည် မွှေးဟင်းခါးပါ... ဂေဠာ့လို့
ရပါတယ်လို့ ရိသကုတာပေါ့... ...

သုတိတ
ဘာဖြစ်ပြောလဲ...

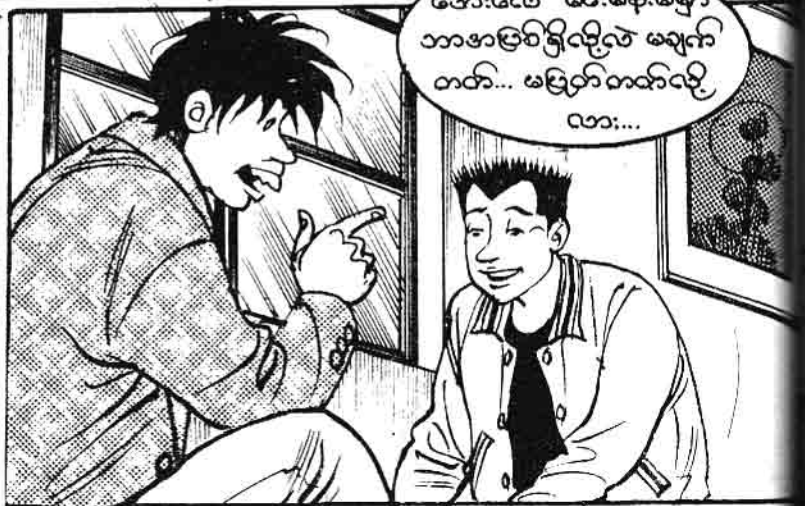

ဟား... ဟား... ဟား...
တစ်ခါလည်း မသဘာရိတ်
ထွက်ပေးတဲ့ သဘောပေါ့...

အေး... အဲဒါကြောင့်
ငါတင်းပြီး ခိုးဖြေ
ခဲ့တာ...

မိုးလုံးတို့ပိုင်း ဖြီး
နှစ်သိမ်ကြာသည်...

အေးလေ မီးမိန်းမမှာ
ဘာအဖြစ်ရှိလို့လဲ မချက်
တတ်... မဖြတ်တတ်လို့
လား...

လင်နဲ့

မယားပဲကွာ...

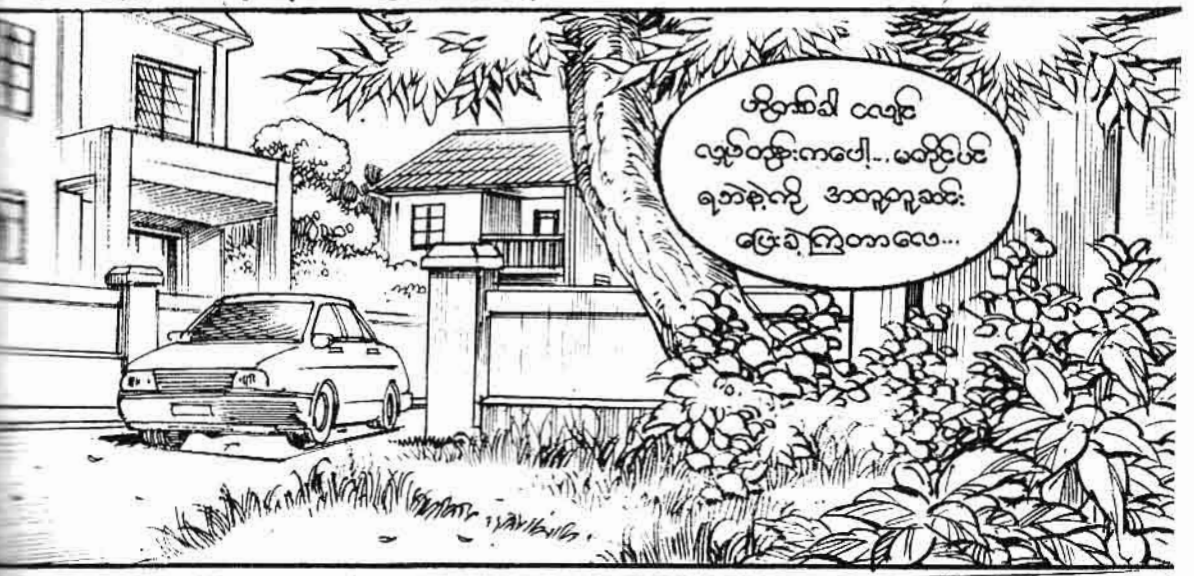
ချက်တော့
ချက်ပါတယ်... ဒါပေမဲ့
ဘုရားတာကပို ငါစားလို့
မရသလို့... တစ်ရပ်ကွက်
လုံ့လည်း မရှိနိုင်ကြာ
ဘူးကွာ...

ဟား...ဟား...
ကွက်ကွက်: ချာဝလွန်
ဘုဉ်မေဗီ! ဟုတ်လား...

ဒါတင် ကမလား
သုံးနှစ်လုံးလုံး စိတ်သဘော
ထား...တို့ကစဉ်တာဆိုလို့...
တစ်ခါပဲ မြီခဲ့ဖူးတာ...

ဟုတ်လား
ဘယ်ဝင်္ကလေး...

ဟိုကန်ဒါ လေရင်
လျှပ်တန်းကဗေ!...မတိုင်မီ
ရုတ်တရက် အထူးအထူး
ဖြောင့်ကြတာလေ...

မင်းမိုးမ
တော်တာတွေလို့
ဗြိလား: မိုလုံး...

တစ်တောင်
တစ်ညာ ပြောရင်တောင်
ကုန်နိုင်မယ် ဆောင်ပါ
ဘူးကွာ...

လည်စမ်း ပါပြီ
ငါတို့အသွယ်မှာ
နှိပ်ကွပ်လို့ရအောင်...

မိန်းမက ငလုင်းက
သန့်ရှင်းရေးကို ဘယ်တော့မှ
မလုပ်ဘူး... မှန်တွေဆို ဖုန်
အသားလှေးနဲ့...

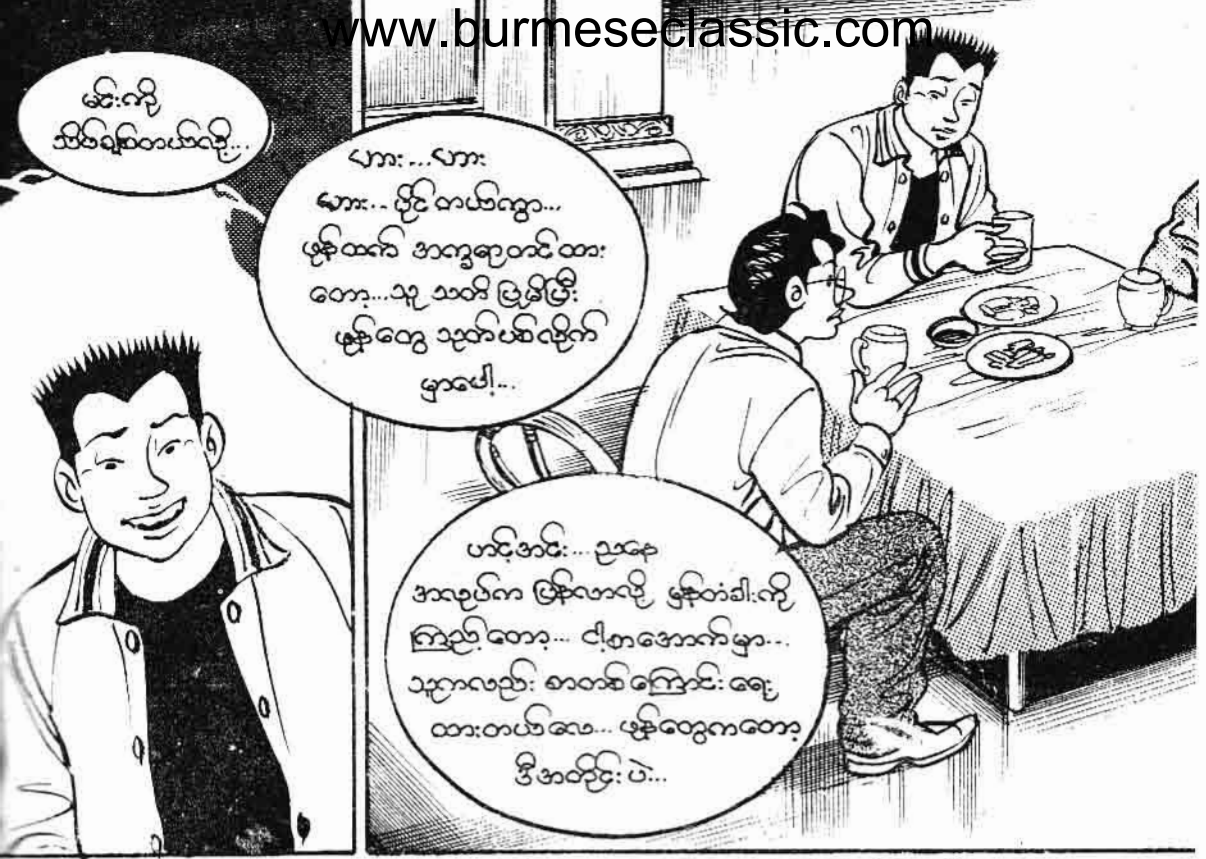
ဒါတော့...
လွန်တာပေါ့...

ဒါနဲ့ ငါလည်း သန့်ရှင်းရေး လုပ်စေချင်လို့... မှန်တံခါးက ဖုန်တွေ
ပေါ်မှာ သူ သတိပြုမိအောင်... စာရေးခဲ့တာ...

ဘယ်လို
ရေးခဲ့လဲ...

မင်းကို
သိပ်ချစ်တာပဲလို့...

ဟား...ဟား
ဟား... ဗိုင်းတာယ်ကွာ...
ဖွန်ထက် အကွာရာဝင်ထား
တော့... သူ့ သတိ ဖြစ်ပြီး
ဖွန်တွေ သုတ်ပစ်လို့က်
မှာပေါ့...

ဟင်္သာအင်း... ဥပဒေ
အာရုံစိုက် ဖြစ်လာလို့ ဖွန်တံခါးကို
ကြည့်တော့... ငါ့အဖေအား မှာ...
သဘာဝလည်း အတန်ကြောင်း ရေး
ထားတယ်လေ... ဖွန်တွေကတော့
ဒီအတိုင်းပဲ...

ဟင်...
ဟိုတီးလား ဘယ်လို
ရေးထားလဲ...

မင်းလည်း
မောင်ကို ချစ်ပါတယ်
တဲ့...

ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

ဒီလောက်
နမောနမဲ့ ခြင်္သေ့တို့ မိန်းမ
နရင်း သာ အုပ်လျှက်ပါ
တော့ကွာ...

မင်းကို တစ်လခိုက်
စကား မပြောဘူးလို့
ဦးမိန်းတာ ဘာဖြစ်
လို့လဲ...

ငါ့ယစ်ခိုက်
ရုပ်ရှင်လက်မှတ်
နှစ်ကောင် ပြော...

ဟာ...သူ
ဒါကို ဝမ်းသာရမှာ
မဟုတ်လား...

ဟုတ်တော့
ဟုတ်တယ်... ဒါပေမဲ့
လက်မှတ်က အဟောင်း
ဖြစ်နေပြီ...

ဘယ်လို...
ဘယ်လို...

ဟား...ဟား...
မင်းတို့ဟာက...
နှစ်ယောက်လုံးလွန်တာ
ကိုကွ...

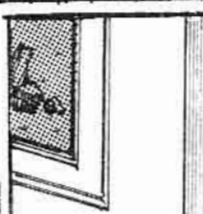
ငါက...
သူနဲ့ ဤည့်ခိုက်မှာ
မဟုတ်တာ...

ကဲ... ကော်ပါ
တော့ကွာ သောက်ထား
တဲ့... အစွန်တောင် ရယ်ရ
လွန်းလို့ ဘယ်ရောက်
ကုန်မှန်း မသိဘူး...

ပွဲကြီးတဲ့အုပ်စု အကြွေ
ရပ်ပြီး အသောက်
ဘက်သို့ လှည့်၏...

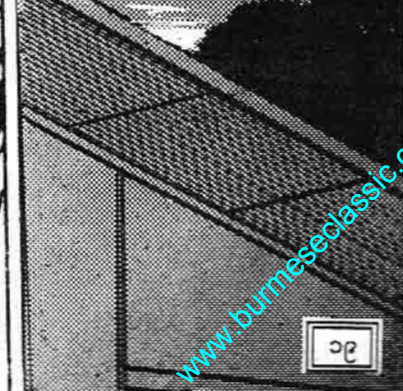
မှောင်စပျိုးတွင် အလည်သမား
နှင့် ဝန်ထမ်းများ ဖြစ်သွား
ကြသည်...

သောက်အား ကောင်းတော့... ခပ်ရေစေ့စေ့နှင့်
စိုဝေဝေ ဖြစ်လာသည်... မိုးလုံးက အိမ်ကြီးကို
လှည့်ပတ်ကြည့်ရင်း...

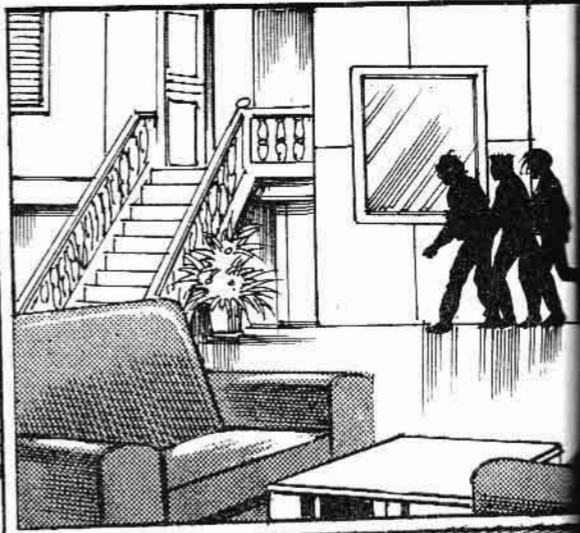
ဒီလိုအိမ်မျိုးမှာ
လဟာဆောင်တို့
မြေအောက်ဆုံးတို့ရှိ
တက်တယ်ကွ...

ဒေါ... လှည့်ပတ်
ကြည့်ကြ မလား...

လှည့်ပတ်လေ..

ဟဲ့... အခုလိုက်၍ မူပိုင်
တို့လည်း မနေသာတော့... အိမ်ကြီး အတွင်း
လှည့်ပတ် ကြည့် ရှုကြ၏... ..

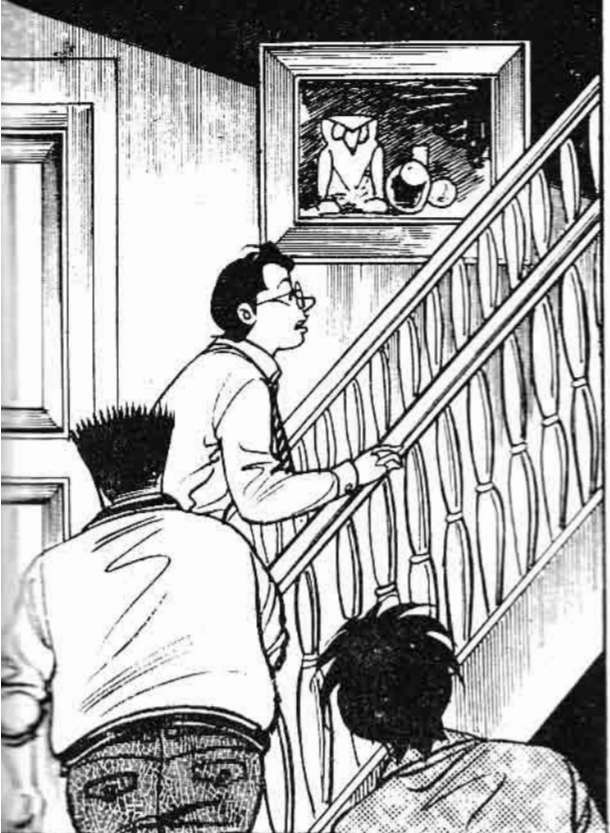

ဦးလှိုင်တို့က
မူလပိုင်ရှင်မလား...

ဒေါ... ထင်တာပဲ...

...တက်သေး...
လေ့ကား... ခေတ္တ... တက်ခဲ့ကြ၏... အဖေ...
ရောက်သော...

ဟား...
အဖေကြောက်တဲ့
အိမ်ကြီးလို့ပဲဟ...

မင်းက
ဒီညာဉ်လောကကို
ယုံလို့လား...

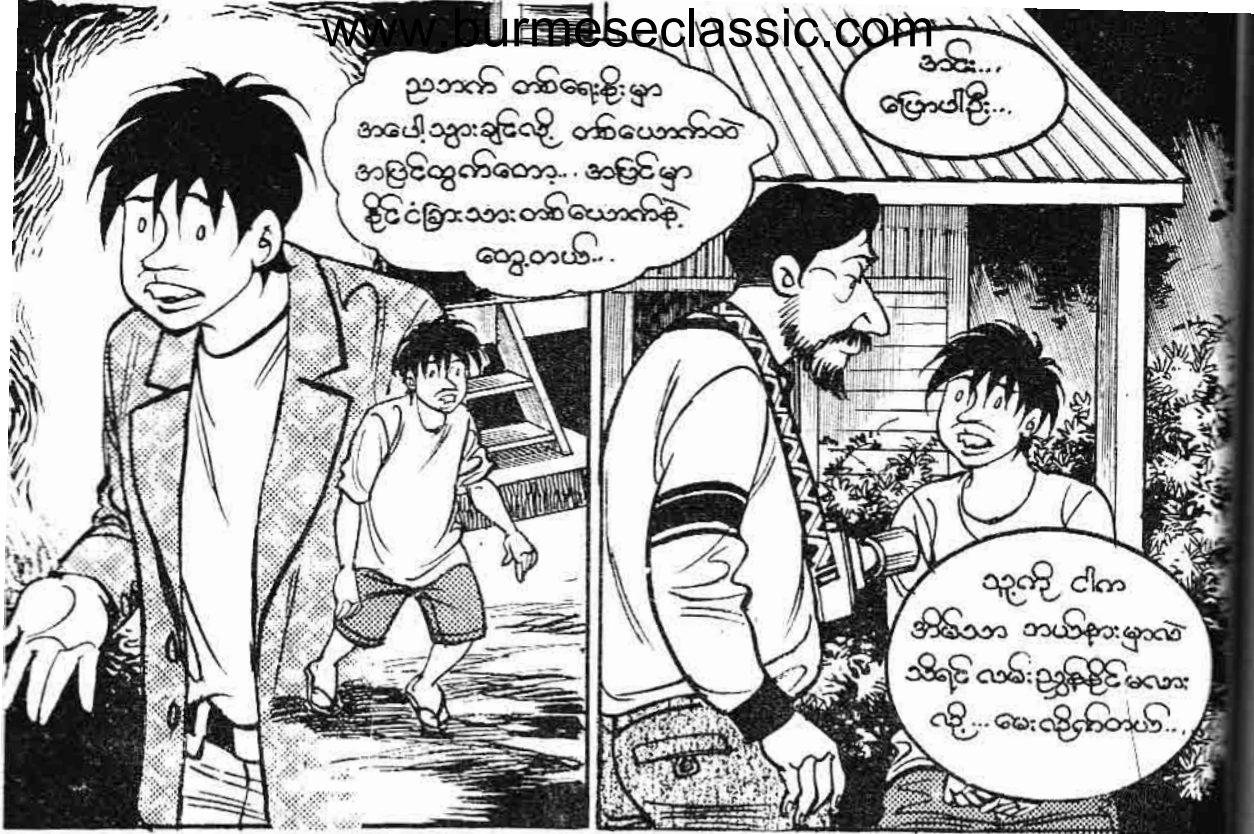

ယေဘုယျအားဖြင့်
ကိုယ်တွေ့ကွ...

မြောက်မင်းပါဦး...

ဖြင့်ဦးလွှင်ကို
သွားလည်တဲ့က ပေါ့...
ဗိုလ်တဲဟောင်းကို ဖြင့်ထား
တဲ့... ဟိုတယ်မှာ တည်ကြ
တယ်... ဟိုတယ်ကလည်း
စွတ်ဖြတ်နေတာပဲ...

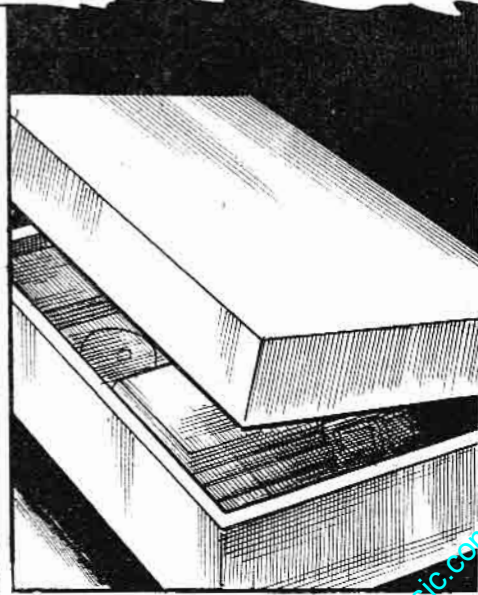
ငါလည်း
ဒါပဲဟာ မော့ရှင်း
တော့ ဘုရား...

အသုံးပြု
ပြန်ပေးရဦးမလား...

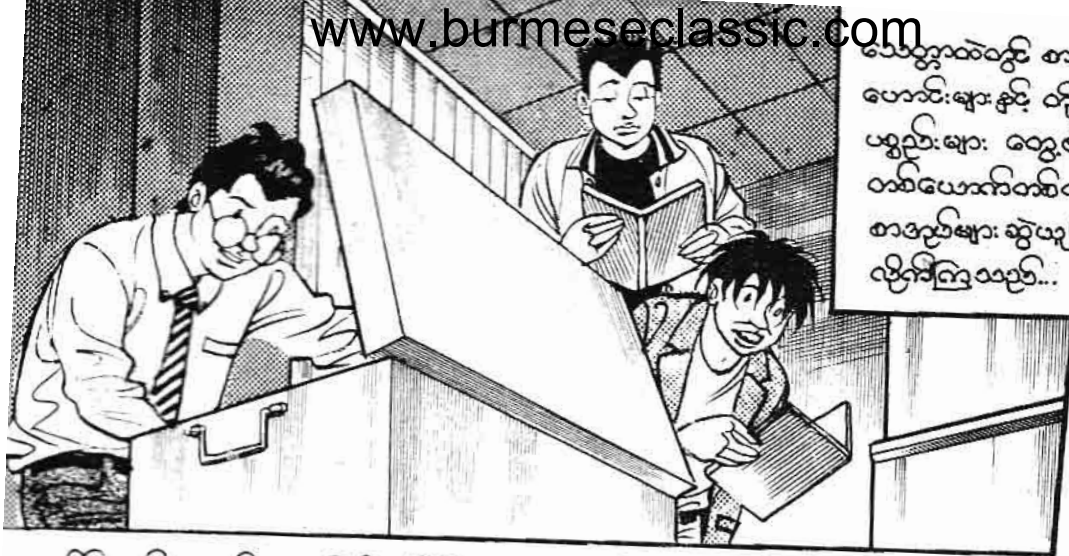
ဘယ်ဟန်နဲ့
အဲဒီနေရာမှာတင်
ပေးတော့ကုန်လျှင်
သွားတာ...

ရယ်ရယ် မော့ရှင်း
အဲဒီတုန်း လှည့်
ကြည့်ကြရော...
သေတ္တာဟောင်း
ဘယ်လုံး တွေ့ရအံ့...

သေတ္တာက ပေးပို့ခံရထားတဲ့
စစ်လက်နက်နဲ့ ဖွင့်ကြည့်
လို့ရပါသည်...
www.burmeseclassic.com

သေတ္တာထဲသို့ စာအုပ်
ဟောင်းများနှင့် ဝါဂျီနီမှက်စ
ယွှင်းများ ထည့်၏...
တစ်ယောက်တစ်လက်
စာအုပ်များ ဆွဲယူကြည့်
လိုက်ကြသည်...

ဒိုင်ယာရီစာအုပ် အယ်လ်ဘမ်နှင့် ရွှေရင်းဟောင်းများ ထည့်၏... အယ်လ်ဘမ်ကို လှန်ကြည့်သော
အခါ... ပြီးလျှင် ပါဝင်သော... မိသားစု ဓါတ်ပုံများနှင့် ကောင်းမလေးနှစ်ယောက်ပုံများကို အများဆုံး
ထည့်၏...

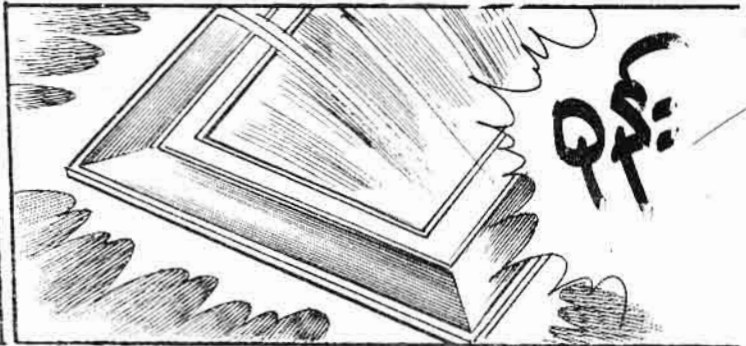
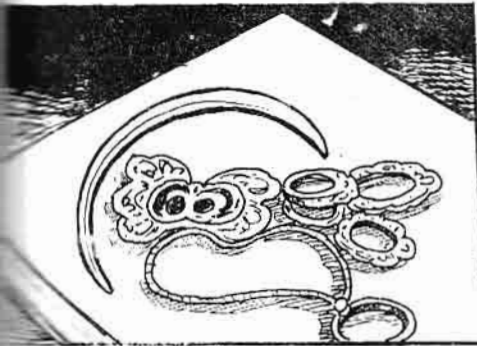
ဟား...
ကောင်းမလေး
နှစ်ယောက် တော်တော်
လန်းတယ်ကွ...

အေးလေ
မိန်းမသား မရ
သေးတဲ့ ဒီမျိုးလေး
တွေနဲ့ ဆုံချင်ပါတယ်
ကွာ...

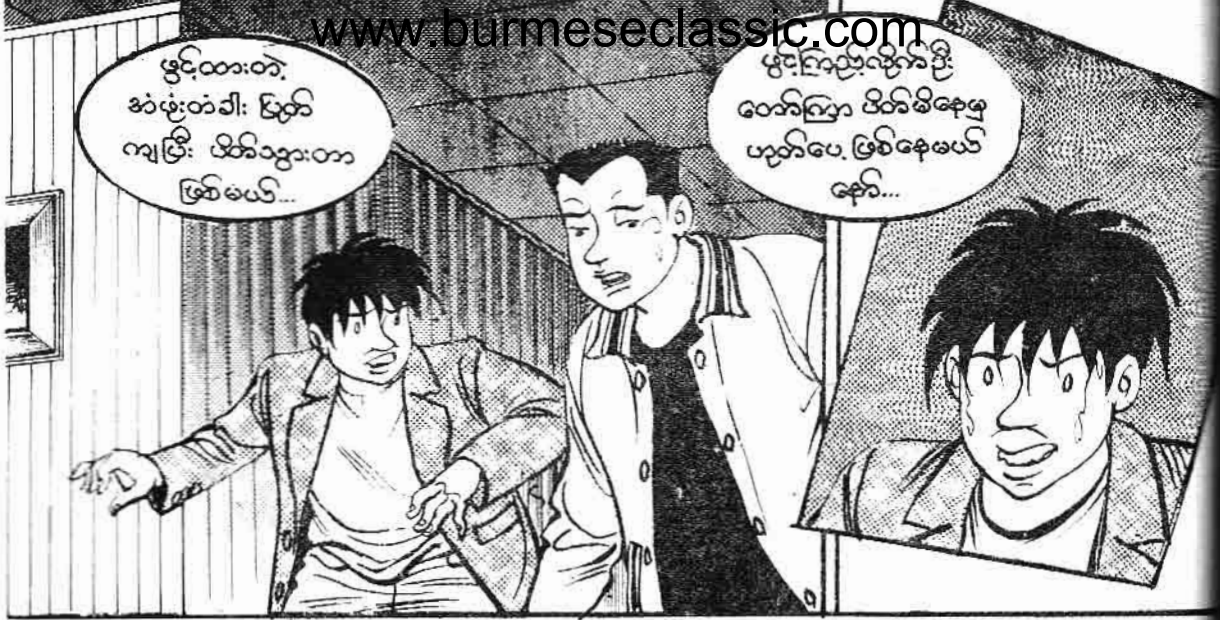

သေတ္တာထဲ ထပ်၍ နွေနှောက်ကြည့်သောအခါ... မိန်းကလေး အသံအဆောင် ပစ္စည်း
အသေး အဖွဲ့များကို တွေ့ရသည်...

ရက်တရက်
လှည့်လေ့
သော... အသံကြိုး
ကြွားလွှဲကရိတ်
အားလုံးလန့်သွား
ကြ၏...

ဗွင့်ထားတဲ့
အံ့ဖွဲ့တံခါး ပြန်
ကျပြီး ဖိတ်သွားတာ
ဖြစ်မယ်...

ဖုတ်ကည့်လို့ကုန်ပြီး
တော်ကြာ ပိတ်မိနေမှ
ဟုတ်ပေ ဖြစ်နေမယ်
နော်...

ပွဲကြီးကိုအုပ်စု သေတ္တာကို ထားခဲ့ပြီး ထပ်မံ အဆင်းအတက် တံခါးဆီ ရောက်သွားကြသည်...
မို့လို့က တံခါးကို ဆွဲမချီ ဖွင့်သည်...

ဟူ...
တော်ပါသေး
နဲ့...

သုတိုအားလုံး မဆုံးမအ
ခံစားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာ
ကြ၏... ..

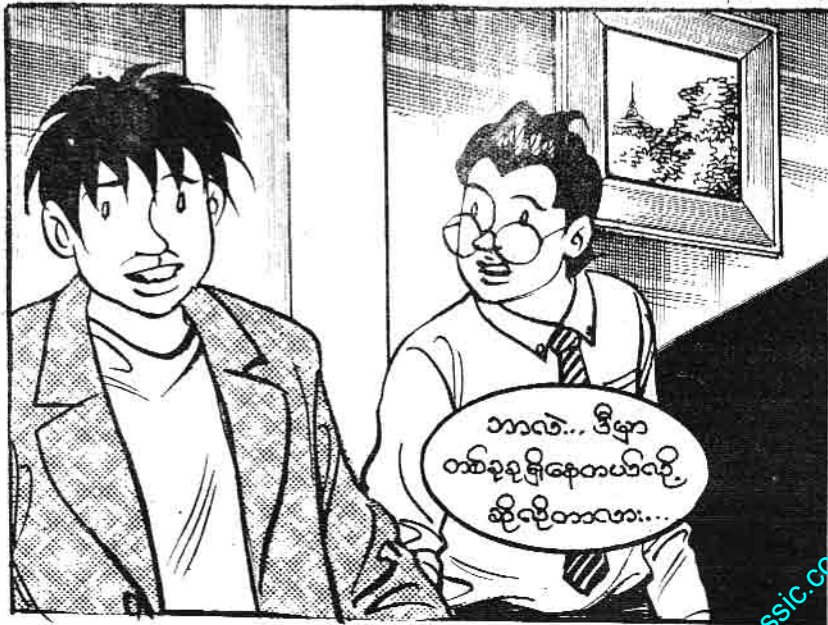
မတူညီတဲ့အခါ... ထပ်မံ... မှန်ဆန်း... ဒါ့သည်... ပျောက်ကွယ်
ပျောက်ကွယ်သွားသော... ရှိနေသောအခါကို... နှစ်သက်သော...
အောင်... အား... မိုက်... မြို့... မင်း... ရသည်...

မိတ်ဆက်မှု
တစ်မျိုး... မြို့... မင်း...

အေး... လေး...
ထပ်မံ... ပေါ်တက်
မြို့... မြို့... မင်း...
လုပ်သွားတာ...

ဘာလဲ... ဒီမှာ
တစ်ခုခုရှိနေတာပဲလို့
ဆိုလို့တာလား...

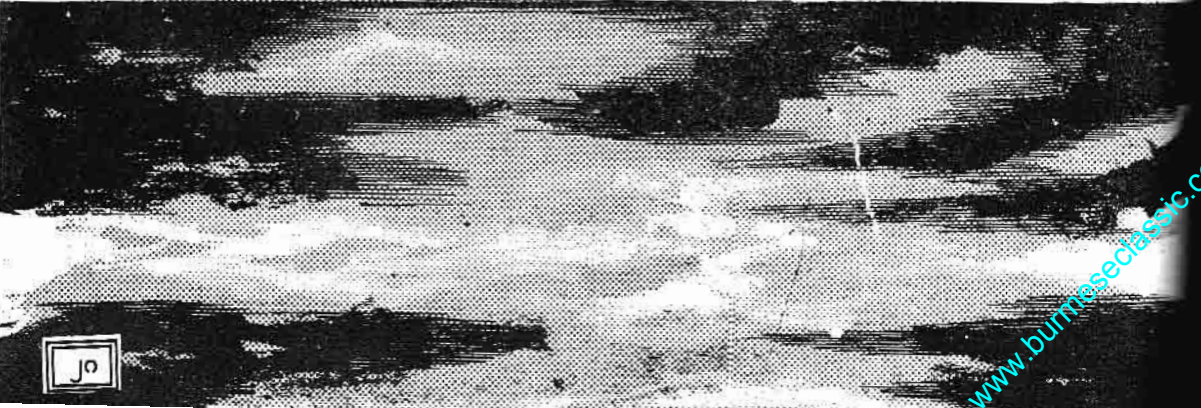
ပျက်စီးအောင်... မှန်ဆန်း... မှန်ဆန်း... မှန်ဆန်း...
ဘယ်ဟောကလေး... အဆိုးကို... မှန်ဆန်း... အဆိုးကို...
နေသည်...

မုငြင်း၏ စုစမ်းလို
စိတ်က အားလုံးထံ
ကူးစက်သွားသည်...

မမြင်ရသော ဗရ၊
လေကသားကို
တွေ့လိမ့်မိုးမိုးနှင့်...

ထိုအချိန် သုံးယောက်လုံးကို လေတိုးသလို ခံစားမှု ဖြစ်ပေါ်သွားသည်..
အချင်းချင်း စုစမ်းသလို... ကြည့်မိကြ၏... နည်းနည်းတော့ ရောက်ချားလာကြသည်..

သုတ္တံ၊ အားလုံး ထိတ်လန့်စွာနှင့်...တံမြက်စည်းကို လိုက်ကြည့်မိသည်... တံမြက်စည်းက အခြား
နံရံတွင်...မှီ၍ ထောင်လျက်...ရပ်တန့်သွားသည် အချိန်မှာ...အားလုံး မျက်လုံးဖြူး၍ နောက်ဆွဲပျံ
နေကြပြီ...

အီ...အီ...သူ
မြနေတယ်လို့ တို့ကို
အသိပေးတာ...

သူဆိုတာ
ဘယ်သူလဲ...

အဲဒါတော့
မသိဘူးလေ...

အမေ့အမေ့ လုပ်နေစဉ် မှာပင် မတိုင်းတဝါး အဖြူရောင် ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခု တဖြည်းဖြည်း
ရုပ်လုံး ပေါ်လာ၏... ပူဖြင်းက သူတို့ နောက်တွင် ပုန်းလှိက်ရင်း.....

ဟား...
ဟဲဟဲ...
သရဲ...သရဲ...

ပွဲကြီးနှင့် မိုလုံးလည်း ပါဆပ်အဟောင်းသား
နှင့်...ထိတ်လန့် ဝံ့လှုပ်နေကြ၏...

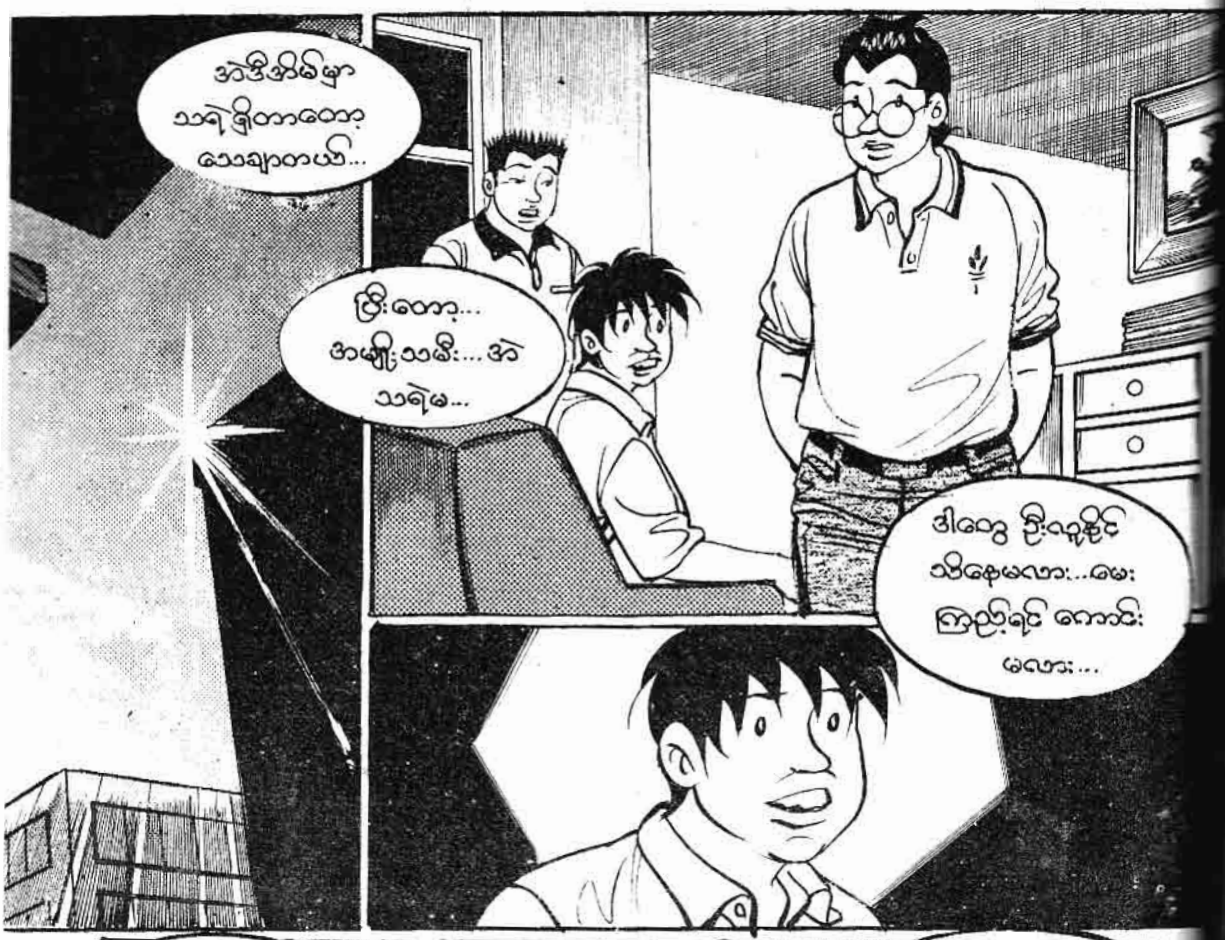
သိုသရဲမက ပွဲကြီးတို့အား လက်ယပ်
လှမ်းခေါ်၍... နှုတ်ငွေလည်း တစ်ခုခု
ပြောရန် ကြိုးစားနေသည်... ...

ဘာသံသရာတော့ ထွက်မလာ... သွပ်ပောက်သား စဉ်းလုံးညီညွတ်စွာ
ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြတော့၏... ...

အကူအညီပေးပါ... ကျွန်ုပ်တို့ပေးပါရင်...

မင်း၊ ခင်မင်းနှင့် မိုးလုံးတို့ အထူး အရေးကြီး အခင်းအား ကပ်ရပ်အား
တံခါးဖိတ် ကျင်းပနေသည်... ...

အဲဒီအိမ်မှာ
သင်္ချာရှိတာတော့
သေချာတယ်...

ဦးတော့...
အမျိုးသမီး... အဲ
သင်္ချာမ...

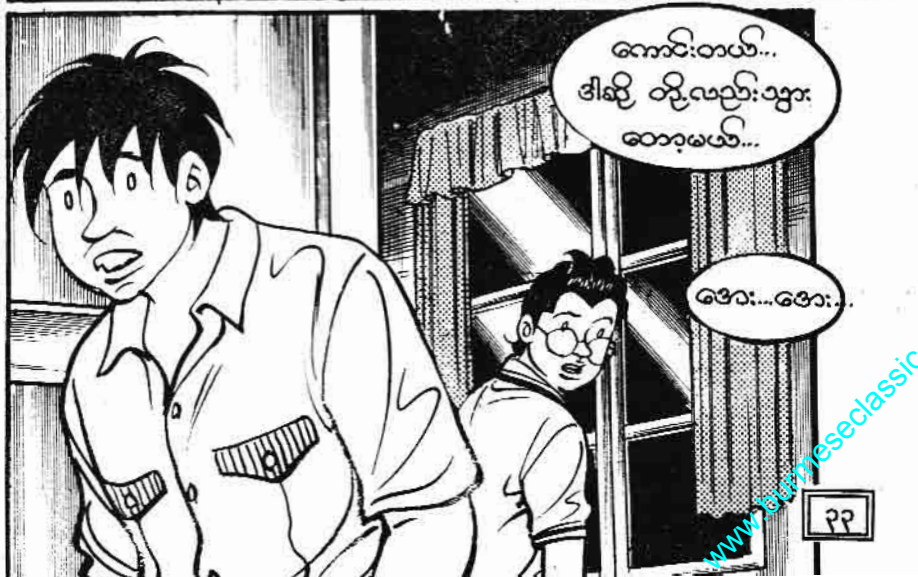
ဒါတွေ ဦးလူနိုင်
သိနေမလား...မေး
ကြည့်ရင် ကောင်း
မလား...

သူ့အမျိုး
ကပ်ယောက်ယောက်
ဆို... နာတည်းနေဦး
မယ်...

မေးမနေပါနဲ့ကွာ
တို့အာရပ်ကိုသာ... နှစ်လ
ဟောက်နဲ့... အပြစ်ရပ်
လျှောက်ရင် ဖြိုတာပဲ...နောင်လည်း
ပတ်သက်စရာ မလို့ဘူး...

စိတ်ကင်း၍ အာရုံလပ်လွန်း
 နေသည်။ ကြားမှ... မေးခွန်း...
 အိပ်ပျော်သွားသည်...

ပြည်ထောင်စုနေသည့်
 လမ်းက မိုက်မောင်း
 နေသည့် ဝိန်းမည်း
 ညိုဝိုင်း ကြားမှ... ရုန်း
 ထွက်လာရဦး... ထက်လက်
 စလစ်နှင့် အပြေပြနေ၏...

ပြတော်ယောက် ညဉ့်က
 သန့်သော အချိန်မတော်တွင်...
 ဦးလူနိုင်၏ ခြံထဲ ကြီးအတွင်းသို့
 ရောက်ရှိနေသည်...

ဟင်...
မင်း... မင်း...

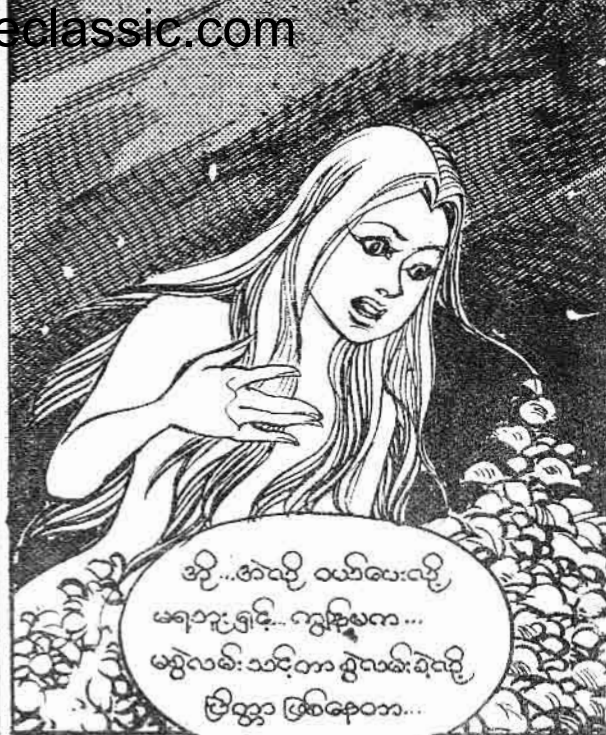
တစ်ယောက်ပဲ... မိန်းမ
တစ်ယောက်ပဲ... ဖြစ်လာသော
အချိုးအနေတို့အား လက်ညှိုး
တို့ဖြင့်... ဓားဒုံးတပြာ ဖြစ်နေ
သည်... ပွဲကြီး ကြောင့်...
ထိုသက္ကနိက ဖိန်းပင်များကြား
တို့ တိကော... အခွက်ကို...
ကော့ကွယ်၏...

မင်း တာမြစ်ရပ်
ငါ့ကို သော သော
နေ့တစ်ယောက်နေရ
တာလေ...

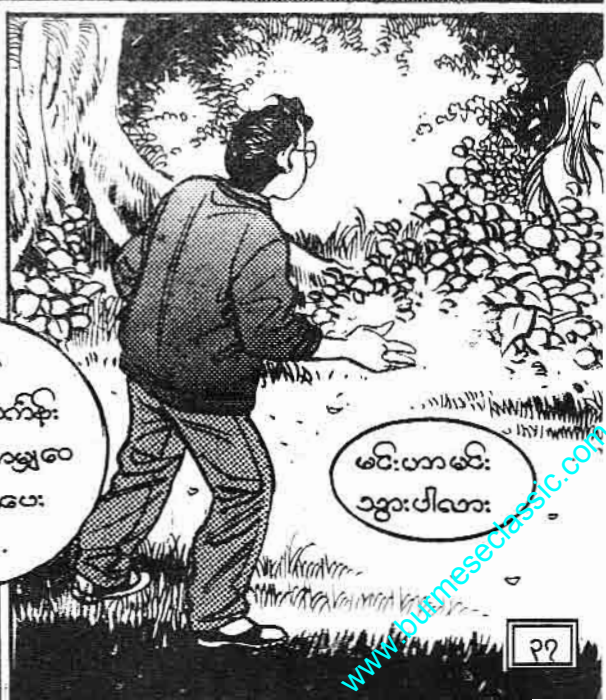
ကွန်မ... ကွန်မ
အာကူအညိုတောင်းချင်
လို့ပါ...

အာကူအညို
တောင်းမလို့ ဟုတ်လား
ဖြောပါဦး...

ကွန်မ
အာကူအညိုတောင်းချင်
တာလေ...

မူလဦး အထိကလန် ဖြစ်သွား၍ ဗြိတ္တာက
အလျင်အမြန် ပြောသည်...

ကွန်မ...ဒီက...

ဘယ်မှ ခွာလို့မရဘူးဖြစ်
ဟိုနေ့ညက ခြင်တို့သေတ္တာ
ဖွင့်လိုက်လို့...ကွန်မ အခြင်
ထွက်ခွင့်ရတာ လွယ်ပါခြင်
ကူညီပါနော်...

ဟာ...

ငါကြောက်တယ်
မဖြစ်ဘူး မကူညီ
မှိုင်ဘူး...

အဲဒါဆိုရင်တော့...

ခြင်အလည်သမားတွေ...
ဒီမှာ အလည်လည်လို့ မရ
အောင်... နောက်ယှက်ရ
လိမ့်မယ်...

အဆိုအတွေ့သက္ကနိ
မိန်းမက... ဆိုသို့
ပြောပြီး... လေနှင့်
အတူ လွင့်ပါ
ပျောက်ကွယ်သွား၏...

လေက

ကြမ်းသထက်

ကြမ်းလာချီး-

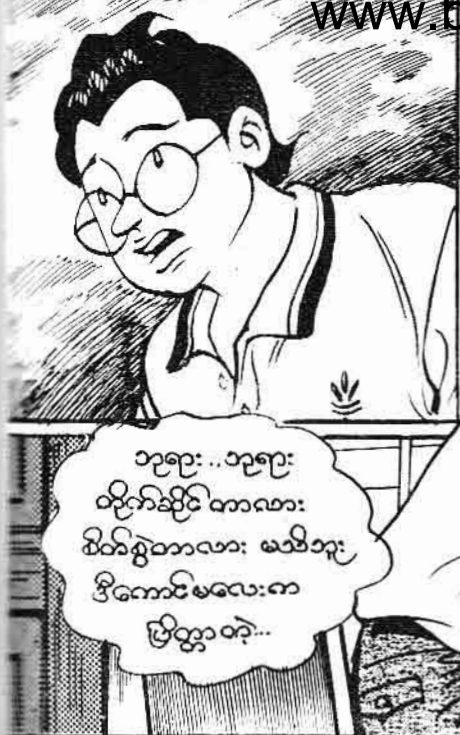
ပွဲဦး

တစ်ကိုယ်လုံး

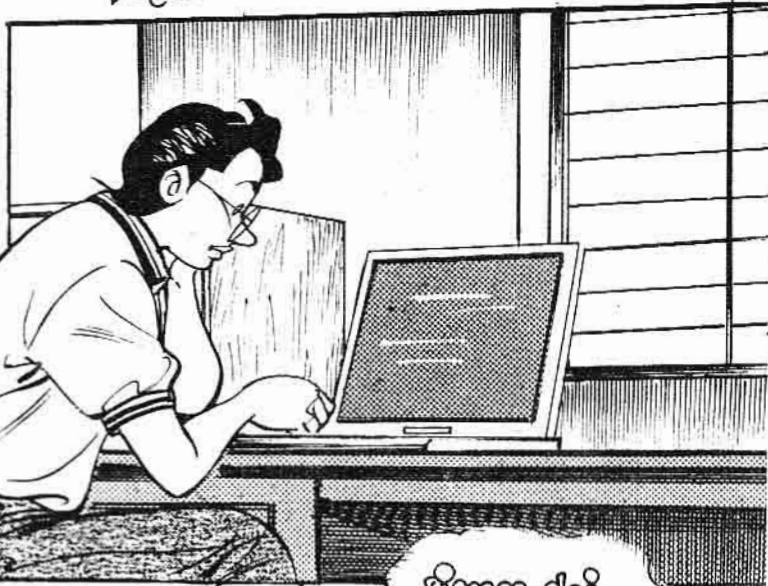
မိုက်မိုက်လှန်

အောင်...

ချမ်းလှစွာပဲ

အဲဒါနဲ့... အဲဒါနဲ့...
တစ်ခုတည်းတည်း အိပ်ပျော်ခဲ့ရဲ့... တစ်ကုန်ကုန်လုံး...
နေသည်... ထို့အပြင် နေ့စဉ် မကပ်သည့် အိပ်မက်ကို
သတိရသည်...

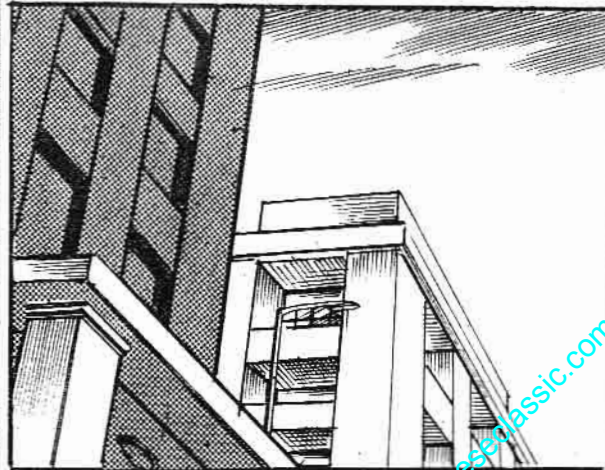

ဘုရား...ဘုရား
တို့ကဆိုတာလား
မိတ်ဆွေတာလား မသိဘူး
ဒီကောင်မလေးက
ပြောတာတဲ့...

ပြောတာ ငါ့ကို
အကူအညီတောင်း
နေသေးတယ်...

ပုဂ္ဂိုလ်... ထို့အပြင်ကို ခေါင်းထဲမှ ထွက်၍
အလွယ်တကူ မိတ်ဆွေထားလျှင်သည်...

ညနေ စောင်းသည့်ထိုင် ထိုကိစ္စကို
သတိရတော့...

ရုံးဆင်း ခါနီးမှ...
စာရေးမလေး
လာချို့... သတင်း
ပို့၏...

M... ဦးရေနှင့်
တိုက်က မနီးရဲတစ်ယောက်...
ဖြစ်ဖို့က ဖြစ်ကျ ဖြီး
ခြေထောက်ကျိုး သွား
သို့တဲ့...

ဟေ့

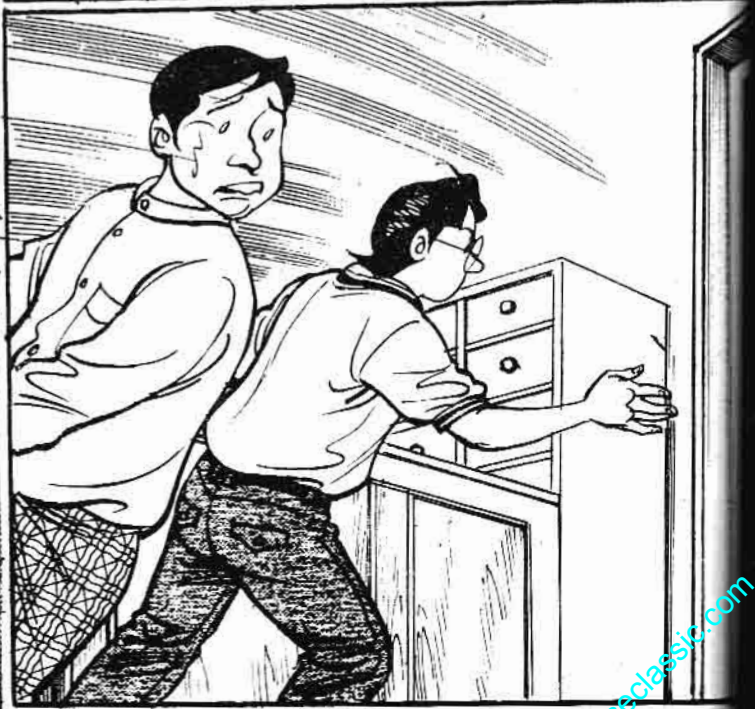
အဲဒီက မန်နေဂျာ
ဦးစီးပြီး ဆေးရုံပို့ပြန်တာဖြစ်...
လျော်ကြေးနဲ့ ခွင့်ကိစ္စ ညှိ
တာလည်း အဆင်ပြေ
တယ်တဲ့...

အက်ဆီးဒင့် ဖြစ်တဲ့
ကိုဗစ်ဇေးကို ကျောက်
ပက်တီး ကိုင်ထားတာပဲ... နို့ရိမ်
စရာ မရှိဘူး ဒါပေမဲ့ ဆိုက်ထဲ
မှားကြီး ကြပ်မယ်ပိုသလို့
မရှိဘူးတဲ့...

ဒီလိုက...
ကိပ် အခုပဲ
သွားသိပ်က မယ်...

ပွဲကြီး ရုံးခန်းထဲမှ ချက်ချင်း ဖြေးထွက်လာခဲ့၏

ပွဲကြီးကား ခြံထဲ ထဲလာတာ...
များ... ပိုင်းလာကြသတဲ့...

ကားပေါ်ကဆင်း
လျှောက်သတဲ့နဲ့...

မြစေား
ဘယ်လိုနေသလဲ
ဆရာ...

ကျောက်ပတ်တီး
ကိုင်းထားတယ်... အသက်
အန္တရာယ် မရှိဘူး...
တစ်ပတ် ဆယ်ရက်တော့
နားရမယ်...

တော် ပါသေးရဲ့...

ဒီနေ့...ဆေးသွက်
တဲ့...အဖွဲ့နဲ့ ခြေမြား
ကပ်တဲ့အဖွဲ့ လက်စသက်
ရမှာ မဟုတ်လား...

ဟုတ်ပါတယ်
ဆရာ...

ဆက်လုပ်လို့ကဲပြာ
အားလုံး ညာလို့ကဲ
ဆင်းရဲမှာ နေရ...

ဟုတ်ကဲ့...

ဒါလုပ်သမားများ
ကိုယ်အလုပ်ခွင်
ကိုယ်... ဖြစ်သွား
ကြ၏... ..

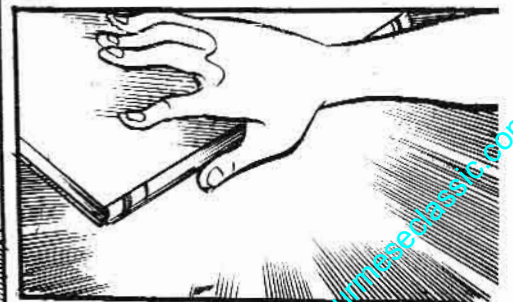

ပျိုင်း လွန်လွန်
ဆင်းရဲ: ဤခက်
သလုပ်... ..

ဟိုတစ်နေ့က ထားခဲ့သည့် အတိုင်း
စာဖတ်နှင့် အယ်လ်တစ်ကို မြန်
ကျသျှက် ခိုနေဆဲ... ... ပွဲကြီး
စာဖတ်များကို ကောက်သိမ်း
လို့ရှိသည်... ...

သေတ္တာထဲ ဖျောင်းရောင်...
ပြန်အောင်ပို့ သေတ္တာ
နောက်မှ ပြောမ ထွက်
လာပြန်သေး...

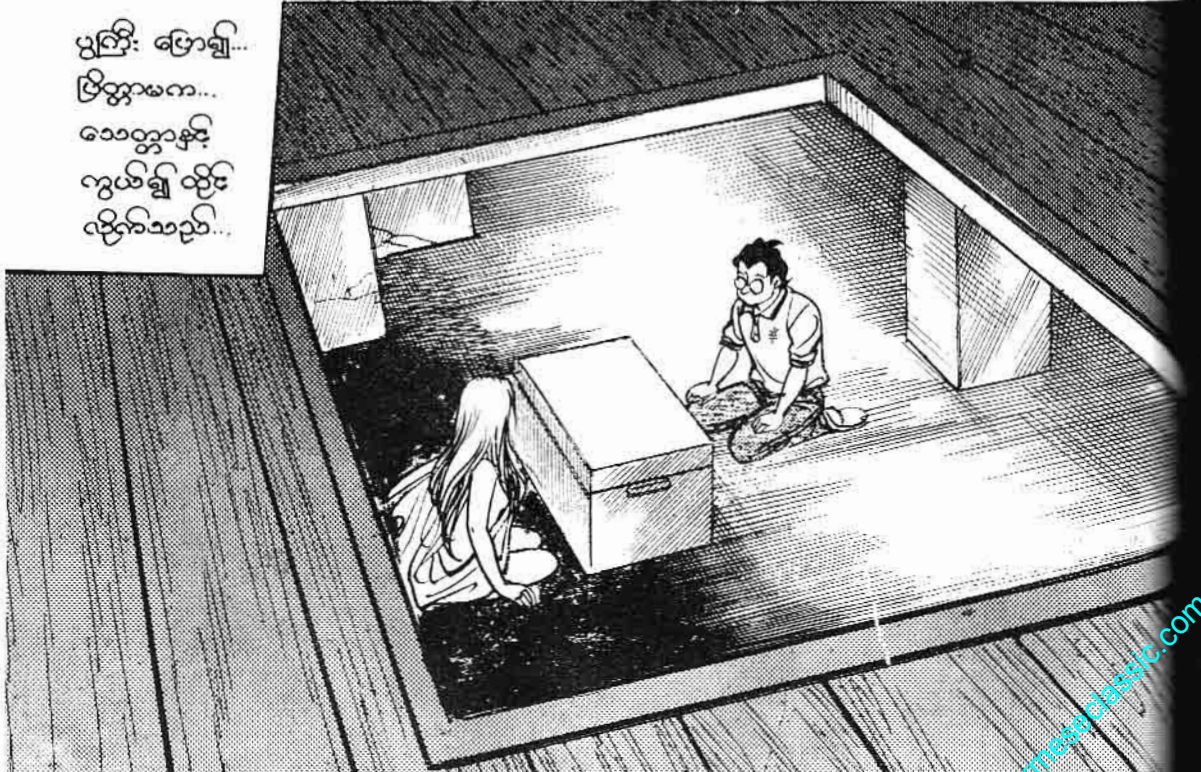
ဒေါ်မလေး...
ပဲလှုပ်လှုပ်...

ထုံးစံအတိုင်း...
အထက် အစားမပါ...

မယ်မင်းကြီးမ
ပြောမလေး သေတ္တာနဲ့
ကွယ်ပြီး နေရင်းပါ...

ပုဂံ: ပြောချို...
ပြောမက...
သေတ္တာနဲ့
ကွယ်၍ ထိုင်
လျက်မရှိ...

အိမ်ထောင်
အောင်မြင်
အောင်မြင်...

မင်း ဘာဖြစ်လို့
မလုပ်လို့...

ဒီနေ့
ရေထောက်ကျိုးသွား
တဲ့ အသုတ်သမားကို
ကျွန်မ တွန်းချလိုက်
တာ...

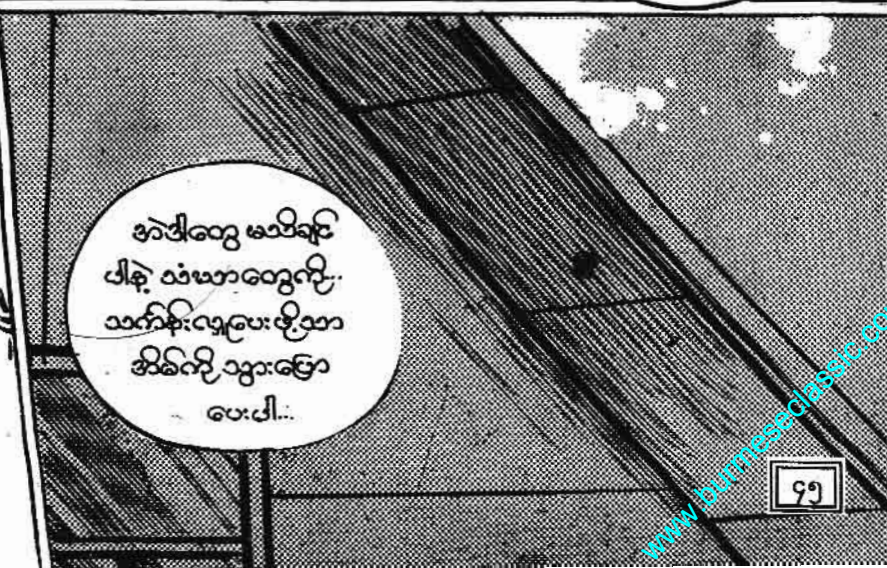

ဟင်...
မင်း... မင်း...
အိမ်ထောင်လို့
တာ...

ကျွန်မလည်း
မလုပ်ချင်ပါဘူး ဒါပေမဲ့
ရှင်က ကျွန်မကို ကုန် မကုန်
တာ... ဒီကိစ္စကို ဦးလှိုင်
မသိအောင်လည်း
သတိထားပါ...

ဘာဖြစ်လို့လဲ...

အဲဒါတွေ မသိချင်
ပါနဲ့ သံဃာတွေကို
သက်ဇာတ်လုပ်ဖို့သာ
အိမ်ကို သွားဖို့
ပေးပါ...

ကောင်းပြီ
ငါ့ကုညီမယ်...ထပ်မံ
ခွင့်ကို ထပ်မံခွင့်ရအောင်
ပါနဲ့

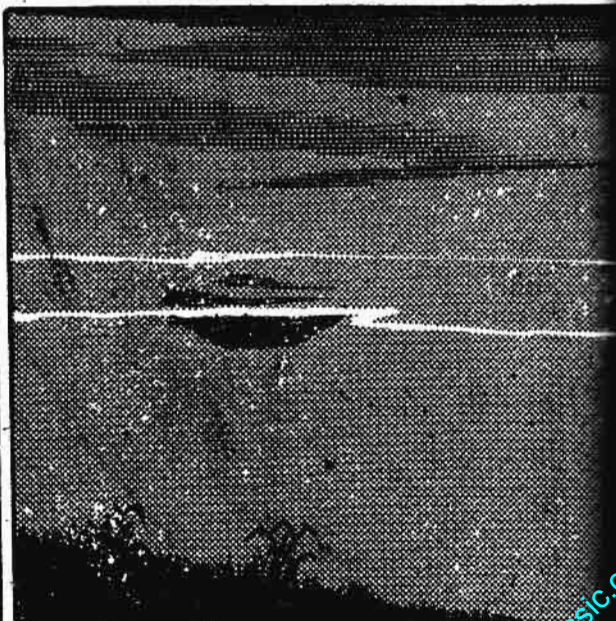
ရှင်ကုညီမယ်
ဆိုတဲ့ ကျွန်မ ဘာမျှ
မလည်တော့ပါဘူး...

သဘောကုညီမို့
ရသွားသည်နှင့်...
ငြိငြိ...
တဖြည်းဖြည်း
ပျောက်ကွယ်သွား၏...

ပြုလို့ သတိမထားမိဘဲ ရုတ်တရက်တော့သည်...

ဒါင်း... ဒီကိစ္စ
ဟိုကောင်တွေနဲ့
ထိုင်မင်ရင်ကောင်း
မယ်...

ပြုလို့ စိတ်ထဲ မတင်မကျ ဖြစ်စွာနှင့်...
ထပ်မံပေါ်မြဲ ဖြစ်ဆင်းလာခဲ့သည်...

ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက် လမ်းချိုး
တစ်နေရာတွင် ပရာဒိုကာကစ်စီး
ရပ်ထား၏...

အေးရွှေ မျက်နှာချင်းဆိုင်လမ်း
ပေါ်... ကော့ကီမလေးတစ်ယောက်
လျှောက်လာ၏... ..

သုမ္မာ ကားနား ရောက်သည့်နှင့် ဗွတ်ဦးနှင့်
ပုမြင်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလျှောက်၏...

အမရာ...
ကျွန်တော်တို့ အမရာနဲ့
ဆယ်မိနစ်လောက်...
ဆွေးနွေးစရာ ရှိနေ
တယ်ဗျာ...

ဘာလာကြောင်
တာလဲ... ရှင်တို့ကို
ကျွန်မ မသိဘူး...

ကျွန်တော်တို့လည်း
အမရာကို မသိပါဘူး...
ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့က
အမရာတို့တိုက်ကို မြန်
သဖြင့်... ဦးလူနှင့် အလည်
အပ်ထားတဲ.

အက်ကရေးရှင်း
ကုမ္ပဏီဇာ.. M၁နဲ့
မန်နေဂျာပါ...

အမေရန်ဆီသွင်း ကောင်းမလေ...
မျက်နှာပြော ပျော့သွား၏...

ကိစ္စက...

အင်း... ဘယ်လိုမြေရ၊
မလဲ... မသိဘူး... ဟု... ကျွန်တော်
တို့... အိမ်အိမ်ကို ဖြင့်ဆင်
ကော... အနှောင့်အယှက်...
နည်းနည်း... တွေ့နေ
တယ်...

ဘယ်လို
အနှောင့်အယှက်
လဲ...

ဟိုလေ စကား
မစပ်... အမေရန်အိမ်
ရောက်ကုန်ဆုံး သွားတာ
ဘယ်လောက်ကြာ
ပြီလဲ...

တစ်နှစ်
ကျော်ပြီရှင်...

အင်း...ဟုတ်ပါပြီ...
နောင်ပွက်နေတာက
တော့...သူပဲ...အမေရုရဲ့
အစ်မ ရောဟနီ

ရှင်...

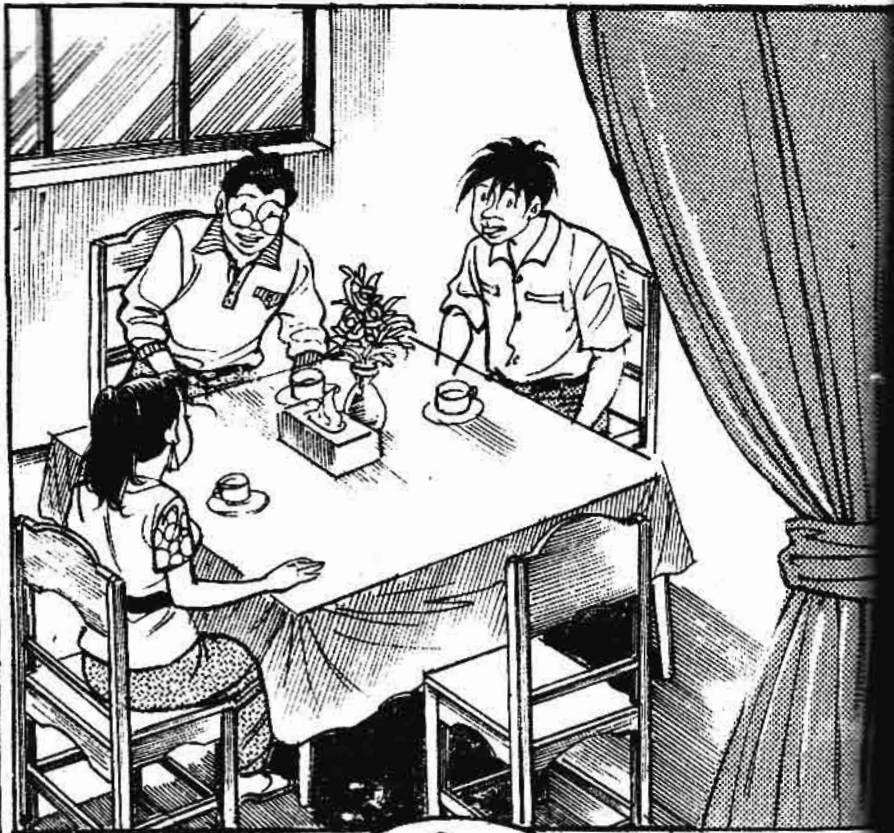
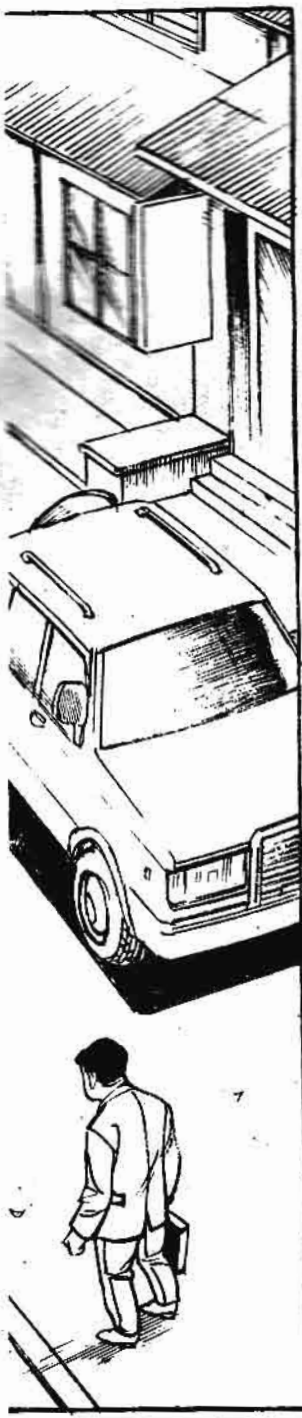
ကဲပါ M.၅ လမ်းပေါ်မှာ
စကားပြောရတာ ကောင်းပါ
ဘူး... ဒီကညီမလည်း ဆယ်မိနစ်
လောက်ပဲ အချိန်ပေးပါ...ဆိုင်
တစ်ဆိုင်မှာ ပြောပြတာ
ပေါ့...

အမေရု အပြောတိုင်းလုံးပဲ သွားပုံရသည်...

သူ့အစ်မ ရောဟနီက ဘယ်လို နောင်ပွက်သလဲ သိချင်နေနှင့်...
အမေရု ပြုလုပ်တဲ့ ကားနှင့်အတူ လိုက်လာ၏...

မူလက ရောဟက ဗြိတိသျှသံ ခေါက်နေပုံ သူတို့အား ကိုယ်ထိပ်ပြပုံ အကူအညီကောင်းပုံ၊
ယိုးဒယာရာ တစ်ယောက်အား တွန်းချပုံတို့ကို ဖြစ်မြောက်လျက်၏... အမေ့ရ မှုန်နှာလွှလွလေးမှာ
အံ့ဩလျက် ထိတ်လန့်လျက် မပျံ့နိုင်သလို ဖြစ်လျက်နှင့်...ရသစုံ ဖက်စာသို့ ဖြစ်နေသည်...

အစ်မက
ဘာလို့ရင်က
တဲ့လဲ...

ဆရာတော်တွေကို
သက်နိုး နဲ့ ပရိက္ခရာတွေလူကြီး
ရည်စွဲ အမျှစေလို့ ရေစက်
ချပေးပါတဲ့...

ကျွန်မ အဲဒီတော့
နားလေည်ဘူးရှင်...

ဒါဆို တယ်လို
လည်မလဲ...

မေမေနဲ့
တိုင်းထဲထဲလို့
ဦးမယ်လေ...

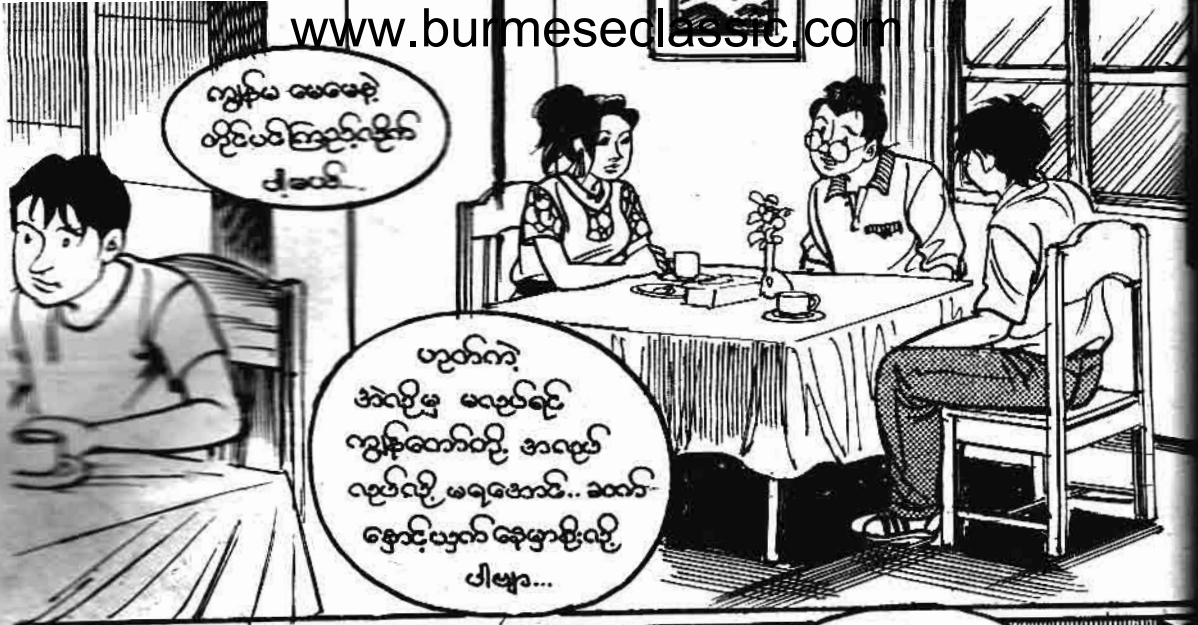
အင်း... မြန်မြန်
လေးတော့ လည်ပေး
လို့ရင်ပါဗျာ...

ကျွန်တော်တို့
လေ့လာမိသလောက်
ဒါ ဝေမာန်က ပြိတ္တာမျိုးပဲ
ကုသိုလ်ကောင်း ဖူးလည်
ပေးဦး... အဖွားဝေပေးနဲ့
သုဉ်း သာမန်ပေါ်ခွင့်
တဲ့.. အာသီဗျာ...

တစ်ဆင့် မြှင့်တဲ့
ကောင်းရာတုံ့တာဝကို
ရောက်သွားတတ်
တယ်လေ...

ဟုတ်ကဲ့...

သုဉ်းလို့ရတာ
အကူအညီ တအား
လို့နေတဲ့ပုံပဲ...

အမေရာက ကက်ပြားကုတ်ကောက်
ယူပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ထဲ ထည့်၏...

ကဲ...
ခွင့်ပြုပါဦး...

ကွန်တက်ထဲ
လိက်ဗိုမယ်လေ...

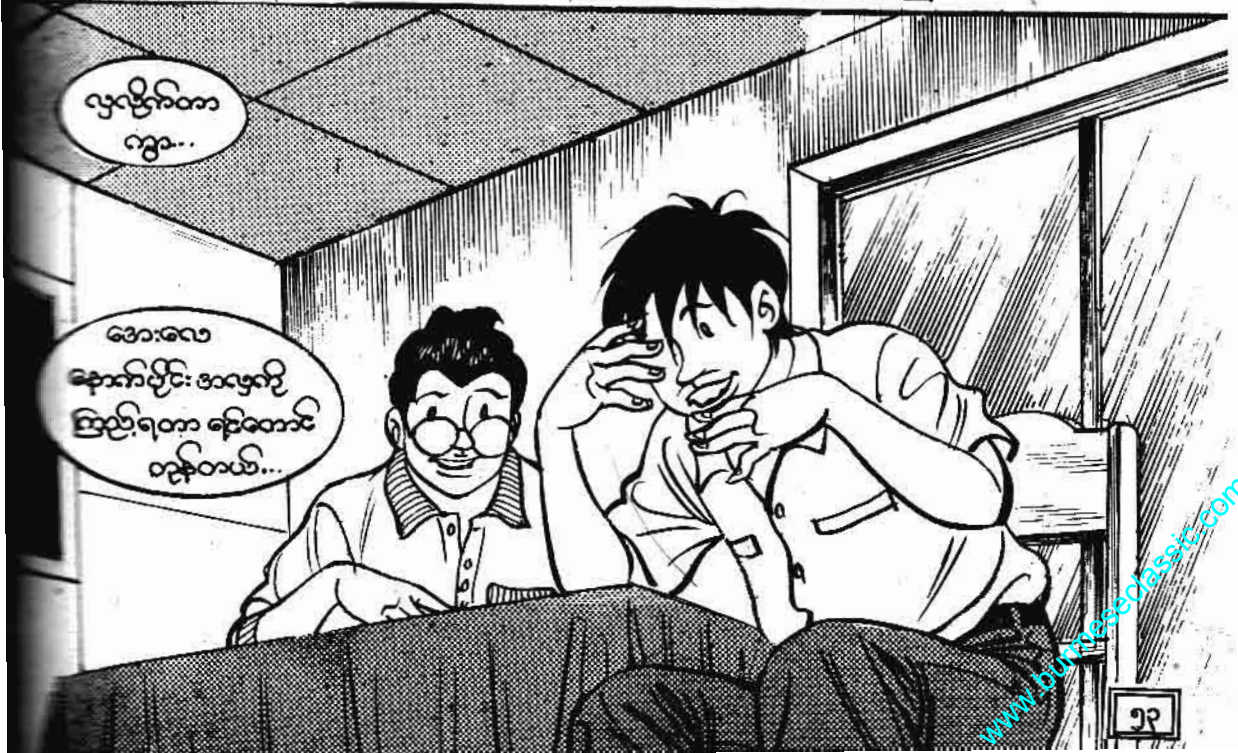

နေပါစေမို့
ကွန်မ ရွေးဝယ်
ရဦးမှာမို့ပါ... သွား
မယ်နော်...

ကောင်းပါဦး...

ထွက်ခွာသွားသော
အမေရာနောက်သို့
မျက်လုံးနှစ်စုံက
CCTV ကင်မရာ
သို့... လိက်ဗိုသွား၏...

လှလှိုင်က
ကွာ...

အေးလေ
နောက်ပိုင်း အလှူကို
ဩဇာရတာ နေကောင်
တို့ကယ်...

မိတ်ထိန်း
သူငယ်ချင်း မိတ်ထိန်း
ငါတို့ကို ရွေးချယ်
လွှဲပြောင်း...

ဟား...ရမလားကွ
ငါ့မှာလည်း နှလုံးသားနဲ့
ပဲဟာ...

မင်းနှလုံးသားနဲ့
ယူရက်ရမယ်လို့ ခြံပြီး
သားပါကွာ...

ဘယ်သူပဲ...

ရောဟကလေး...

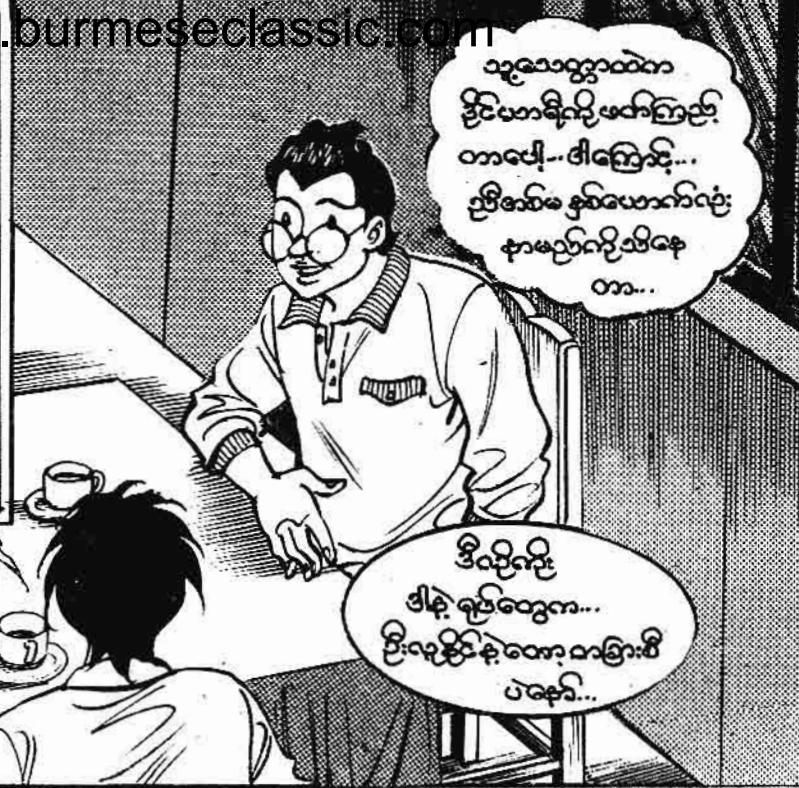

ဟင်... ရောဟကလေး
ဖွယ်... ဖွယ်... လွှဲပါစေ
မယ်ပါစေ... သူက မင်းနဲ့
ငါ့ရင်းနှီးတယ် မင်းပဲ ယူ
လွှဲပြောင်းတာ...

မလွယ်ကောင်း
ငါတို့ကွာ သူလူ့ဘာ
တုံ့က ရည်းစားဖြစ်
တယ်ကွ...

ဟင်...မင်း...
ဘယ်လိုသိလဲ...

သုတေသနက
ဦးဟာမိန့်မှာကား
တာပေါ့... ဒါကြောင့်...
ဦးမောင်နဲ့အတူတူလုံး
နာမည်ကိုသိနေ
တာ...

ဒီလိုကို
ဒါနဲ့ ချစ်တွေက...
ဦးလူနဲ့နဲ့တော့သေခြားဖို့
ပဲနော်...

ဘာမှ မဟုတ်ဘဲ
မူလက... ငါ့အတွက်...
အမေရိကန် ဟောပြော...
မင်းမောင်အတွက်ပဲဆိုတာ
တွင်သိသည့် ဂဏာဟိ
မှတ်လေလော့...

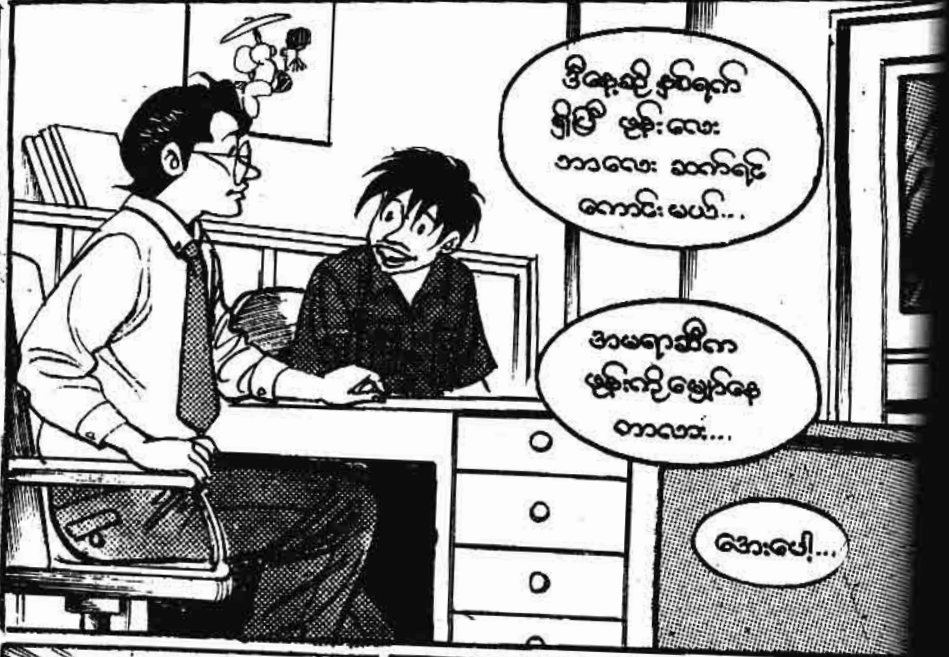

ဟင်... ဟင်... ဟင်... ဟင်...

မူလကရယ်သံကြောင့်... ဟင်... ကန်ထဲမှ ကောက်ဖို့
မျက်နှာမြင်ပင် လိုက်... ထသွား၏...

ပဋိပက္ခ...

စပွန်တာရွာသူနှင့်... ခေတ်သစ် လေ့ထုံးတမ်းကျင့်သုံးသူ... အတ္တိဇာတိ... ကွက် ပျက်နေချိန်တွင်... အချစ်ကို ကောင်းသားကောင်းရသူ ပွားများ... သူ နှလုံးသားအား ဖျော့ကွက်တင်ရန် ဖြစ်ဆင် လျက် ရှိသည်...

ဒီနေ့ဆို နှစ်ရက်
ရှိပြီ ဇွန်းလေး
ဘာလေး ဆက်ရင်
ကောင်း မယ်...

အမရာဆီက
ဇွန်းကို မြှောက်နေ
တာလား...

အေးပေါ့...

ဒါဆို... သေချာပေါက်
ရောဂါထဲ သွားပြီပေါ့
ဟုတ်လား...

တွက်ကြည့်
မနေနဲ့ ဒက်ထ်
တွက်တိပ...

အဟင်း...
ခွန်နီ အဖိုးထွက်
လာပြီဗေ...

ပြောချင်တာပြောကွာ...
အမေရက ဆံပင်အညှိစရာ
လေးနဲ့ဆိုတာ ဟိုဦး
ဆက်ဆံ ဖြစ်နေတာ...

ဒါဆို မင်း
တော်တော်ညံ့တာ
ပဲ...

အင်း မင်းလို့မည်
အဖြူရနံ့ဖြစ်နေပြာလို့သာ
ပေါ့... နို့ဖို့ဆို လယ်ထဲ
စက်နဲ့ စပါးရိတ်သလို့... ကလေး
တွေ... လွန်သိမ်းနေရတာ...

ငါ့ဆီးမဆို
ဆံပင်ကို အရောင်အမျိုးမျိုး
ဆွတ်ဆွတ်နေတာ... ဘာအရောင်ပဲ
ဖြစ်ဖြစ်... အောလေးဆက်ဆံပဲ
ဟဲ့... ဟဲ့...

ဟဟဟ ဟဟဟ ဟဟဟ ဟဟဟ

မင်းကွာ ဖွင့်လင်း
လူကောင်ကို ရောက်တဲ့
အချိန်ကျမှ... မိန်းမတစ်ယောက်
ရဲ့... ရင်ခွင်မှာ တစ်လွှဲနဲ့
လှုပ်တော့မလို့လား... မင်း
ခေါင်းထဲမှာ ဦးနှောက်ရော
သဲကန္တာရပဲ ဖြစ်နေပြီ
ထင်တယ်...

ဘာဆိုလဲ...

ဆိုတာပေါ့ကွ
ကန္တာရတိုင်းမှာ အိုအေစ်
ဆိုတာ ရှိမဖြစ်လေ... ဒါပေမဲ့
ကုလားအုတ်တိုင်း မြင်ခွင့်
တာမှ မဟုတ်တာ...

ဒါဆို မင်းလည်း
ကနီးနေတဲ့...
ကုလားအုတ်ပေါ့...

ဟား... ဟား... ဟား...
အချင်းချင်း ဖဲမနေကြပါနဲ့
ကွာ... နောက်ဆုံးတော့လည်း
ယောက်ျားအားလုံး နွားဖြစ်
ရတာပါ...

မင်းဟာမင်း
ခွားကျတာ ငါတို့နဲ့
ဘာဆိုင်လဲ...

ဒီမှာ ပုလင်း...
မင်းတို့ အိမ်ထောင်
မပြတ်မနေပါဘူး...

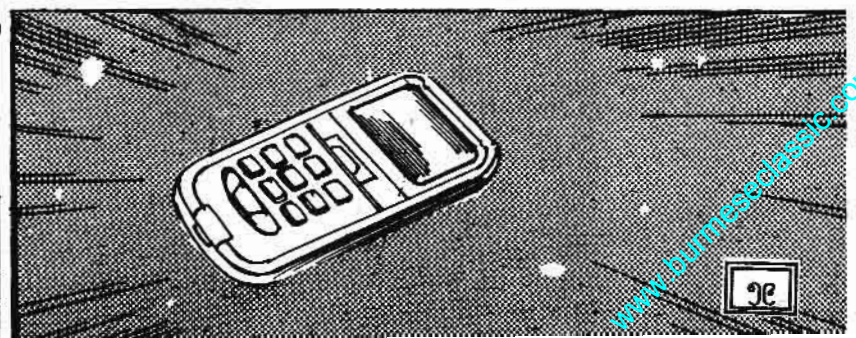
မင်းတို့ စိတ်ဆာလို့
ဖြုတ်နုပေါ်တဲ့ စားကျက်တွေမှာ
ဘယ်လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်
စားသောက်နေပါးစွာ ရရ
နောက်ဆုံးတော့ သည်းတိုင်းဆီဖြုတ်
လာရတဲ့ ခွားတွေပဲ ဖြစ်မှာ
မယုံမရှိနဲ့...

မိုးလုံး၏ လက်တွေ့ဆန်သည် ဒဿန စကားကြောင့်... ပွဲကြီးနှင့် ပုလင်း ငြိမ်သွားကြသည်...

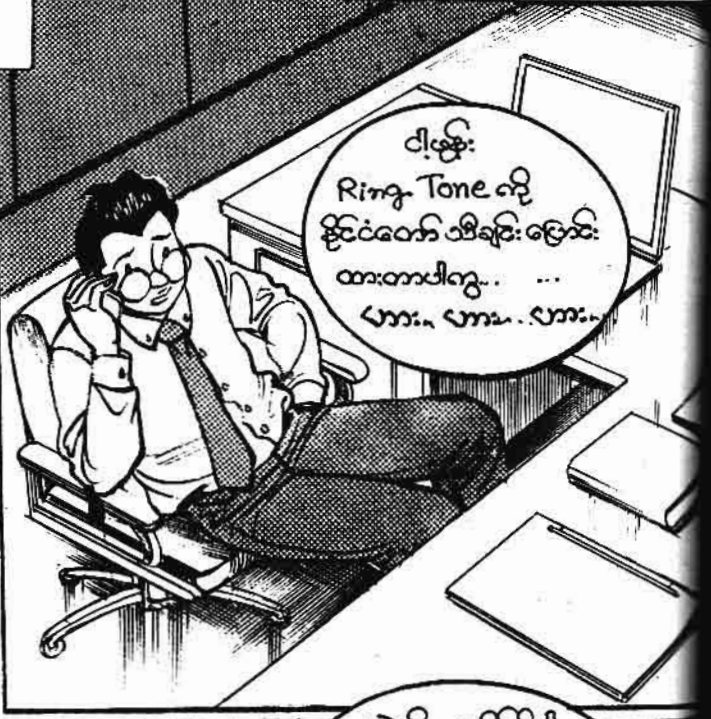

ထိုအချိန် နိုင်ငံတော်သီချင်းတီးလွှဲသံ ပေါ်ထွက်လာ၏...

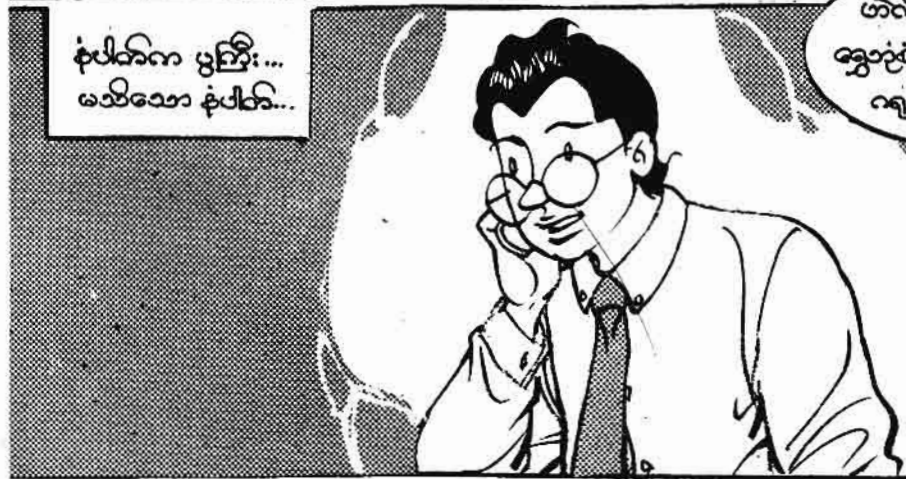
ပျိုင်းနှင့် မိုးလင်းကပေးထားတဲ့ အိပ်ခန်း...
ထရပ်ဖိုး... အချိန်အသေ ပေးလို့မရဘူး...
ညာသာဉ်...

အိပ်ခန်းက တယောယာကုန်ရင်း...
ဖုန်း ကောင်းကင်ကိုင်ရတာ...

ငါ့ဖုန်း
Ring Tone ကို
ခွင့်ပေးတာ ဟိုရင်း မြောင်း
ထားတာပါလား...
ဟား... ဟား... ဟား...

နံပါတ်က ပွဲကြီး...
မသိသေး နံပါတ်...

ဟာလို့ အဆင်မပြေပါ...
အော့ဘဲကံ ကုန်စရာရင်
လျှပ် ကပါ...

ဂျီပွဲကြီးလား...

ဟုတ်ပါတယ်
ဘယ်သူများပါ
လိမ့်...

ကွန်မ
အမေ့ပါ...

မျှော်ရကမျှော်နပ်ဖယ်
မထင်ဘူးနဲ့... မေမေ အာရမ်း
မိတ်ဆွဲနေတယ်... သူ့အမီးကို
မကျွတ်ဘူးလို့ ဖြောရပါ
လေး ဆိုပြီး... ..

ဪ... ဟုတ်က
ကွန်တော်မျှော်
နေတာ...

ဟဲ့...
ဒါ... ဒါဆို

ဟုတ်တယ်...
မေအတွက် လှူငှာ
တန်းတာ အမျှဝေတာ...
ဘာမှ လုပ်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး...
ဆော့နိုးပဲ...

မဟုတ်သေး
ဘူးလေ... ဒီကိစ္စ...
ကွန်တော်သက်သေပြန်လို့
ရတယ်...

မေမေယ့်မှာ
မဟုတ်ဘူး...

အမေ့တို့တို့က
အချိန်မီ ငြိမ်း...
မဟုတ်ဘူး...

ဒါဆို ကွန်ကရစ်
လုပ်ငန်းကို... သူ
ဆက်နေတဲ့ ယောက်
လိမ့်မယ်...

အဲဒါ...
မှီလိုက်ရင်ပဲ
လေ...

အဲလိုတော့
မလုပ်ပါနဲ့ ဟဲ့...

ဆော့ရိုးပဲနော်
ကွန်မ အချိန်မရ
တော့ဘူး...

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချ သွား ဖူး... ..

အမေ့...
အမေ့... အမေ့...
ဟာဟာ...

ပေါ်နေတဲ့
နံပါတ်အသစ်နဲ့ ဖြစ်
တော်ကြည့်လေ...

မိုလွှဲပြောသလို
အမေရဇွန်ကို
ဖြစ်တော်ကြည့်၏...

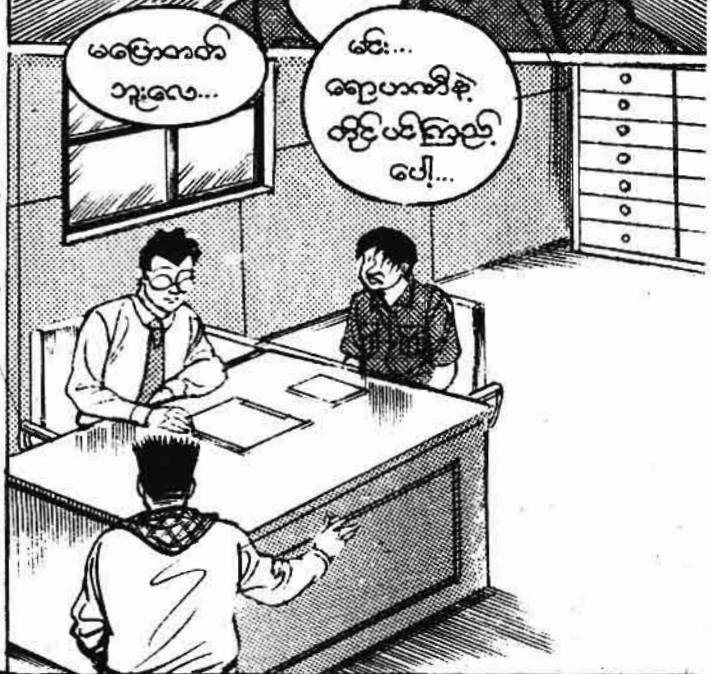
ဖြိုးမိုးသား
တယ်ကွ... သူ့အမေကြီးက
မပွဲဘူးတဲ့... သာဓုဖြစ်နေ
တယ် ပြောလို့ နှာတင်းနေ
တယ်... မရဘူးဘူးတဲ့...

ဒါဆို...
ဘာဆက်လုပ်
ကြမလဲ...

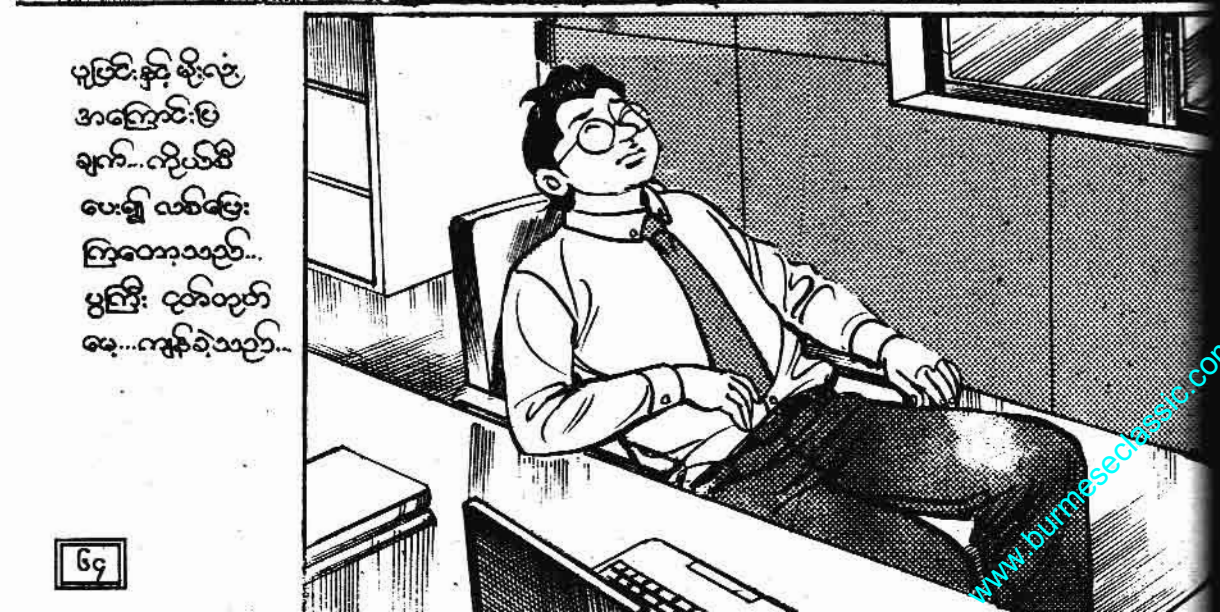
မပြောတတ်
ဘူးလေ...

မင်း...
ရောဟဏီနဲ့
တို့ငှ်မိကြည့်
ပေါ့...

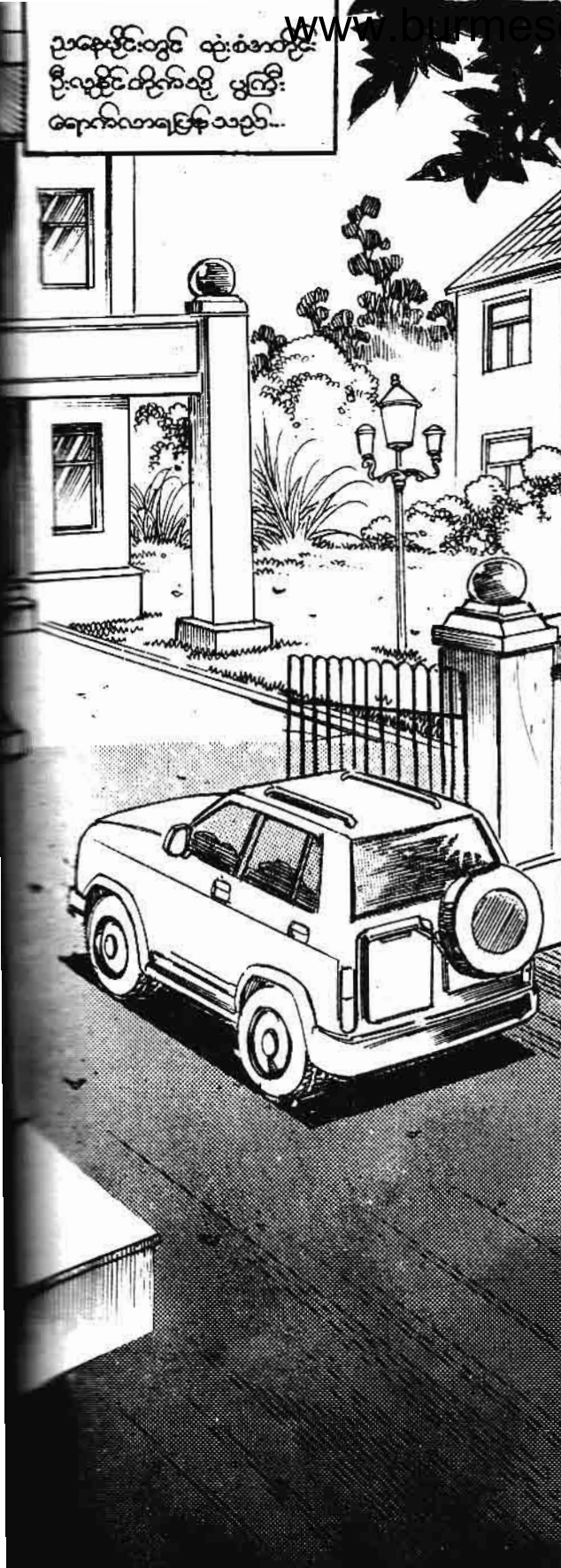

ဒုက္ခပဲကွာ...
ငါတော့ L.L.B ဘွဲ့
မရဘဲ သာဓုရဲ့ အကျိုး
ဆောင်... ခွေနေဖြစ်
နေပြီ...

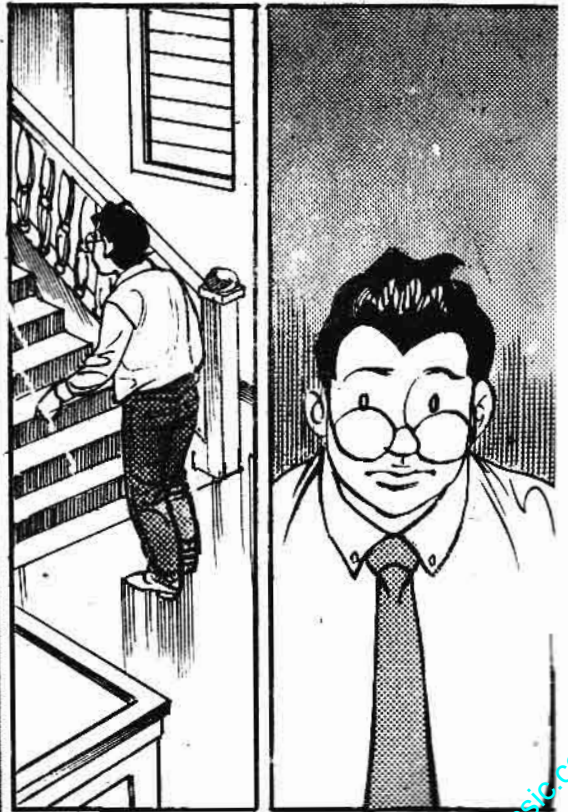

ဥပဒေတွင်းတွင် ထုံးစံအတိုင်း
ဦးလွင်တိုက်သည့် ပွဲကြီး
ရောက်လာရပြန်သည်...

ရေချိုးခန်း ရေလောင်းဖိစိတ်ဟာ ဖြန်ရည်
နောက်ကို... သောလောက် ထိရောက်
စစ်ဆေးလျက်၏... ...

ဦးလော့ ထုံးစံအတိုင်း ရေဟန်ခွံ
ဦးတိုက်ရပြန်သည်...

ထပ်မံသွား လမ်းသမားနေ့ချိန်... ပါတော့မှ...
ဤကဲ့သို့... ရောဟဏီ ခေါ်ပေး... မြို့လူမီး...

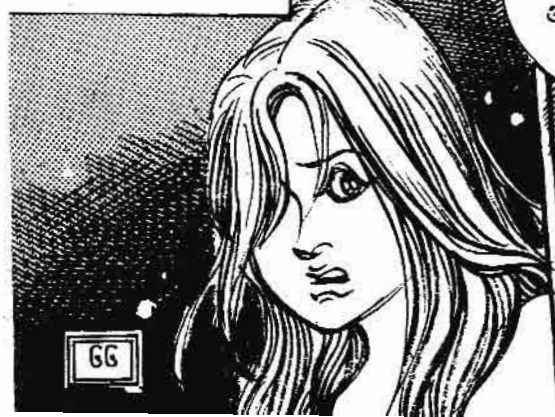
အမေ့ကို
သာပြောသလေ...

ငါတကယ်ပင်သတိရ... ဒါပေမဲ့
မင်းအမေက မပျံ့ဘူး
မကျွတ်ဘူး... မြောက်အတွက်
မိတ်ဆက်ပေးခဲ့... နေတယ်

ရောဟဏီ
မျက်နှာငယ်လေး
ဖြစ်သွားရှာသည်...

ငါကုန်ပြန်ပြန်... မိမိ
လုပ်ငန်း... မိမိ
အကျိုးအမြတ်ကော
မပေးနဲ့...

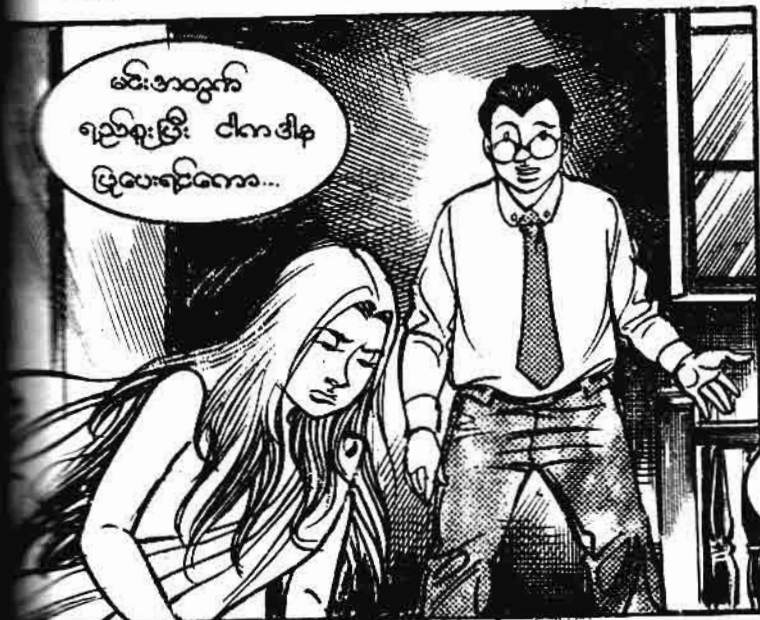
ရောဟဏီ
သာပြောခဲ့...

ခွဲကွဲပါပဲရှင်... ကျွန်မ
ကောင်းရာဘုံဟာဝရောက်ဖို့
မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့
ဘူးပေါ့...

ဆုဟာနီ၏ အခြေအနေအထား ပြည့်စုံ ပိုမိုကောင်းမွန်ပြီး
မြို့တော်လေး အပေါ် ကရုဏာသက်စီမံသည်... ...

ဆင်းအတွက်
ရည်စူးပြီး ငါကဒါန
ပြုလေးရင်ကော...

ရှင်...ရှင်
တကယ်ပြောတာ
လား...

တကယ်ပါ
ဆင်းအတွက် အကူအညီ
ဖြစ်နိုင်ရင် ငါလုပ်
ပေးနိုင်ပါတယ်...

လုပ်ပေးပါရှင်
ကျွန်မ သာစုခေါ်ခေါ်
ခေါ်ပါ...

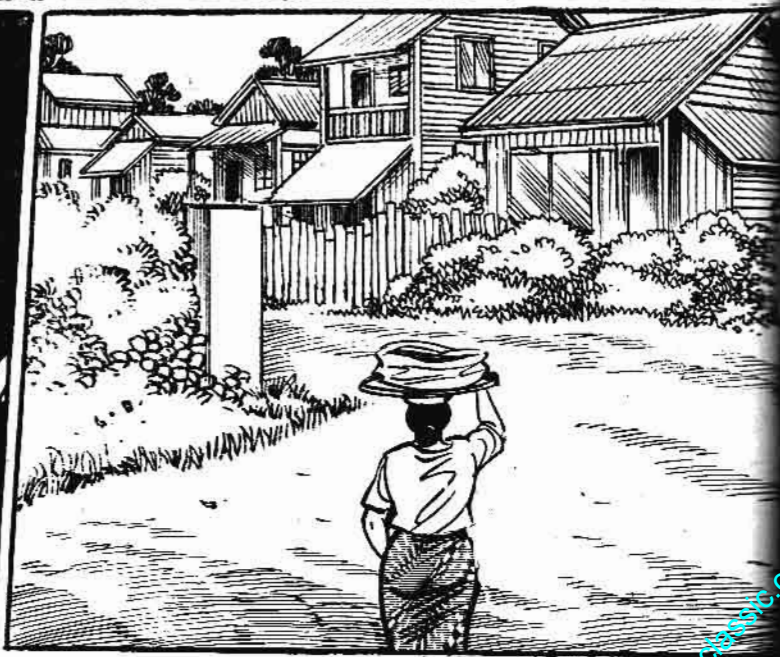

ကောင်းပြီလေ...
ငါ့အဖန်ဆုံး စိတ်
ရင့်ကဲမယ်...

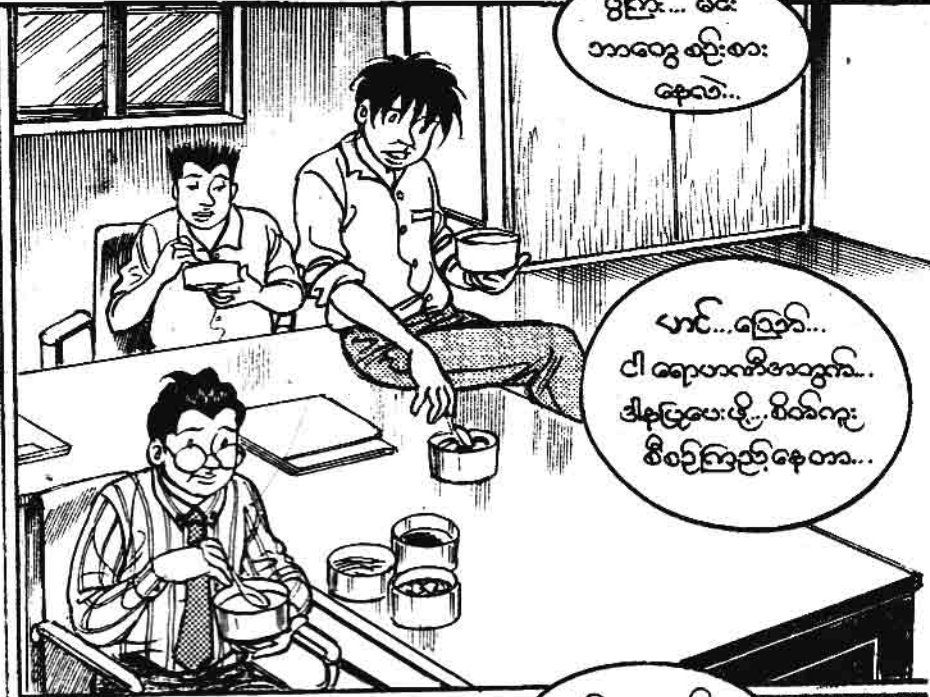
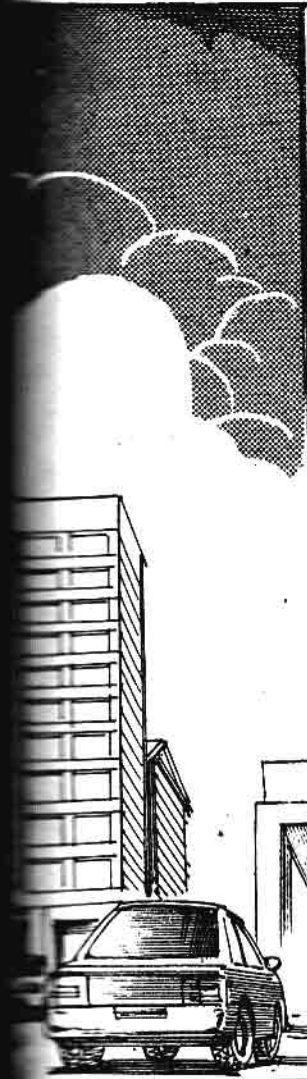
မလိပ်ပါဘူးကွာ...
ငါ့အလုပ်မှာ အနှောင့်
အယှက် မပေးရင့်...
ကော်ပါပြီ...

ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ရှင်...ကောင်းရော
ဘုံအဝ ရောက်တဲ့အခါ...
ဖြန်ဖြီး ကျေးဇူးဆပ်ပါ
မယ်...

ကောင်းပါပြီရှင်...
ဒါနုပြောနေမှ ဖြန်ဆပ်
မယ်နော်...

ရောဟကလီ အပိုးအဖေ့ ဖြန်မြစ်သွားသည့်နံရံ... မွှင်ရိုး
ထပ်မံပေါ်မှ ဖြန် ဆင်းလာခဲ့သည်...

ပွဲကြီး... မင်း
ဘာတွေ စဉ်းစား
နေလဲ...

ဟင်...ရဲစွမ်း...
ငါ ရောဟနီအတွက်...
ဒါနုပြုပေးဖို့...မိတ်ကူး
စီစဉ်ကြည့်နေတာ...

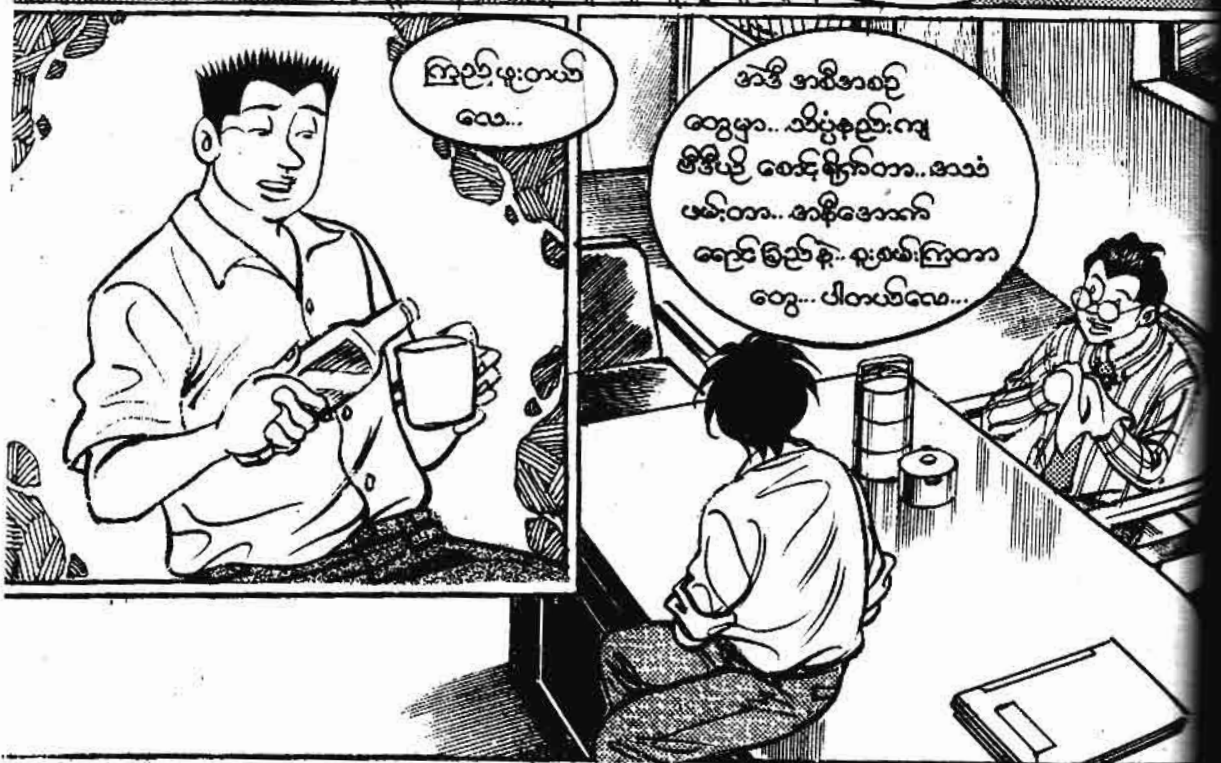
မင်းတကယ်
ထွပ်ပေးမယ်ပေါ့...

ဟေး...ဒါနုနဲ့မှာ မင်းတို့
အကူအညီလိုတယ်...အထူးတို့
ဖွတ်တစ်တစ်မိုက်သလိုနဲ့...
ရောဟနီကို ဖိဒီယို
မိုက်ကွာ...

ဟေ...ဖြစ်ပါ့မလား...
ပုံစံပါ့မလား...

၆၃၁...

အကောင် ငါတို့ဗွဲ့မှာနေတဲ့
သူ မနေ့က ယွက်ဖို့... သူ့အသက်
အစား... ရုန်းဖို့... ငြိတော့ သူ့အမေ့
ဥပေါက် သက်သေပြချင်လို့...

ပွဲကြီး၏ ယထာဗြတ် အခြေ
ကြောင့်... မူဖြင့် နှင့် မိုးလုံး...
တည်တည်တံ့တံ့ ဖြစ်သွားကြ၏...

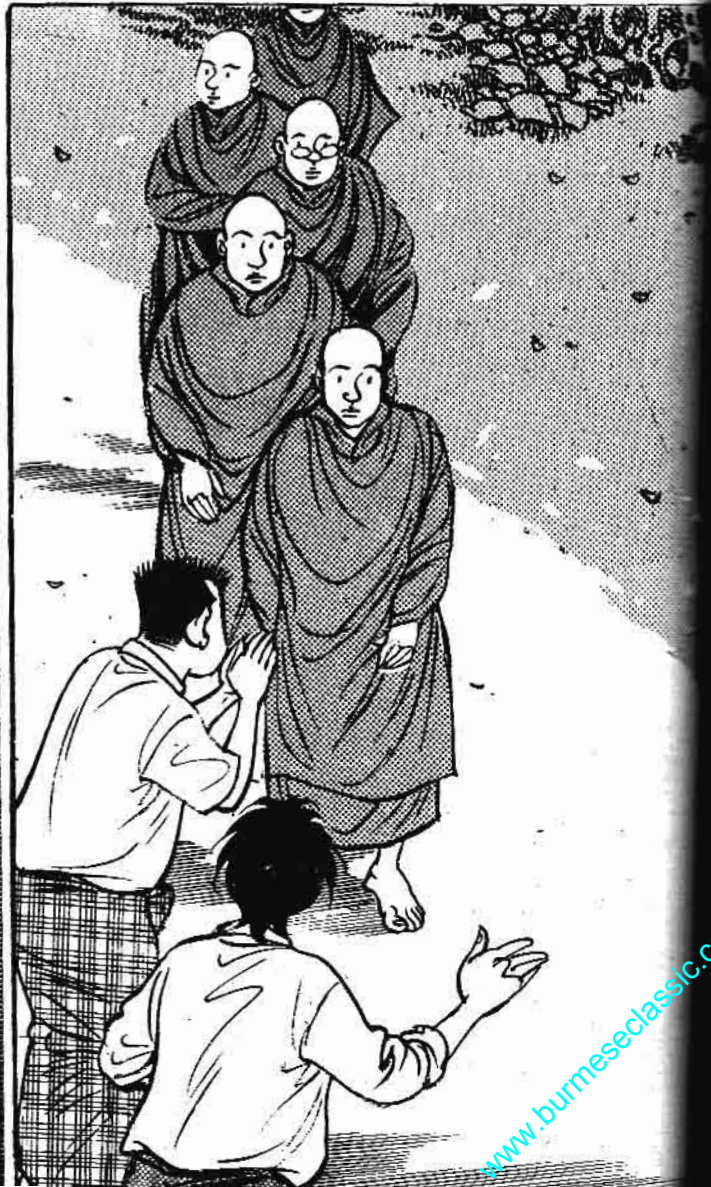
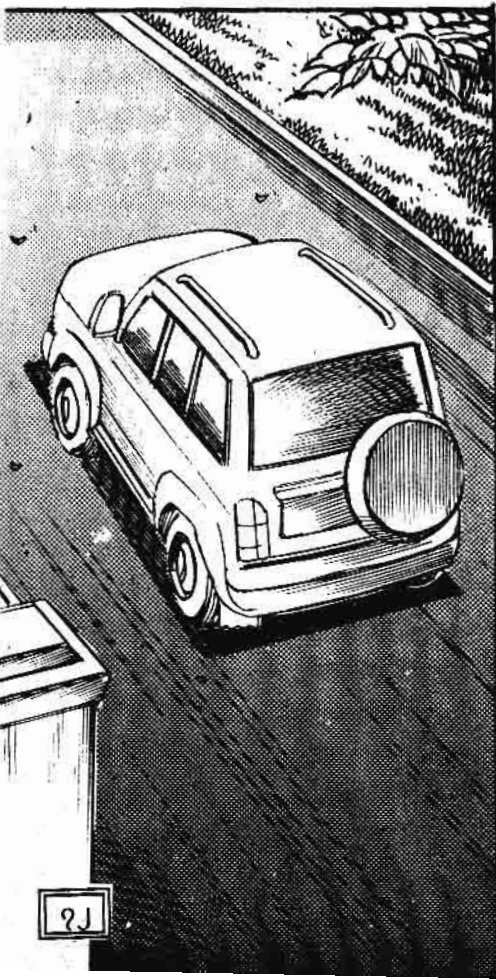
ဒါးလုံး သဘောတူပွဲပွဲ အတွက်... အစီအစဉ်ကို
အကောင်အထည် ဖော်ရန် ရန်သူအား ဖြုတ်လှိုက် ကြသေးသည်...

ကောင်းတယ်ကွာ
လုပ်ကြည့်ကြတာ
ပေါ့...

သံဃာ ငါးပါး
အား...သင်္ကန်း
တစ်စုံတစ်...ဝတ္ထုလွှဲ
ကွယ်တစ်သောင်းစီ
လွှဲပြီး...
ဒန်ပေါက်စွမ်း
ဆက်တစ်ရက်
စီတစ်သောင်း...

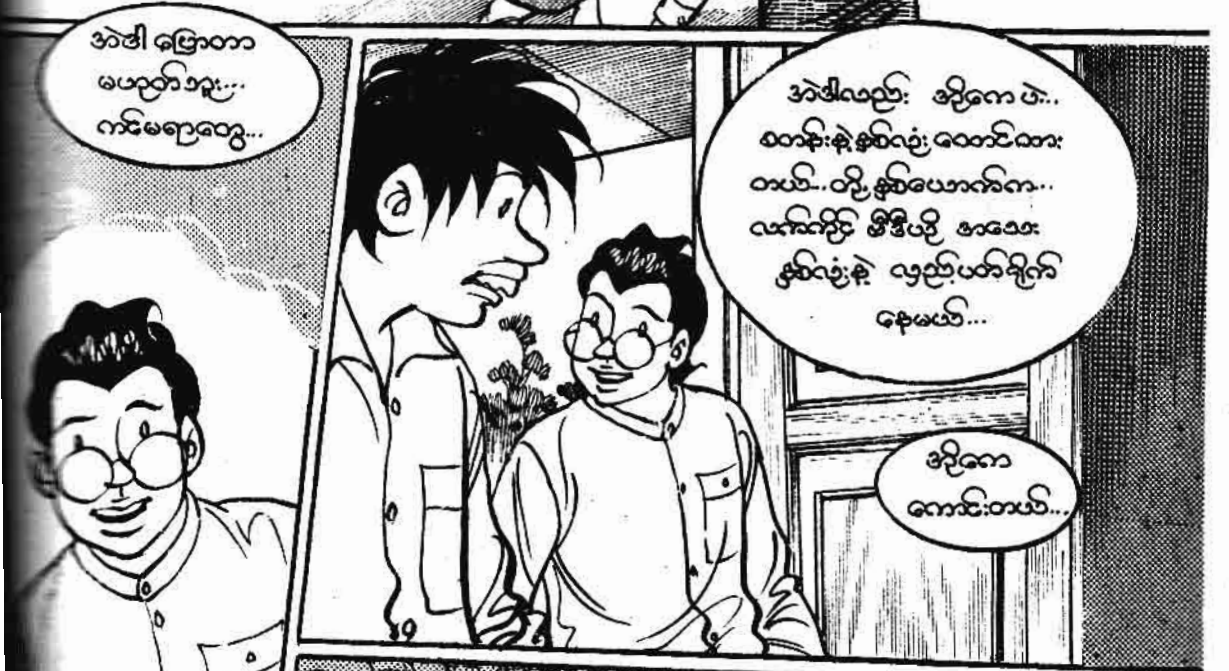
ဆရာဟန်အတွက် အဆင်ပြေစေ
ရန်... ဦးရေနှင့် ဖော်ပြသော...
သံဃာများအား ဟိုဆရာတစ်ပါး
ခေါ်သည်...

အားလုံး
အဆင်သင့် ပဲလား
မူပိုင်...

အေး...
ဆွမ်းပွဲတွေ ဖြစ်
ပြီးပြီ...

အဲဒါ ခြောက်
မဟုတ်ဘူး...
ကပ်မရသေး...

အဲဒါလည်း အိုကေ ဟဲ့..
စားနဲ့ နှစ်လုံး လောင်ထား
တယ်.. တို့ နှစ်ယောက်က..
လက်ကိုင် အိဒီဟို အသေး
နှစ်လုံးနဲ့ လှည့်ပတ်ချက်
နေမယ်...

အိုကေ
ကောင်းတယ်...

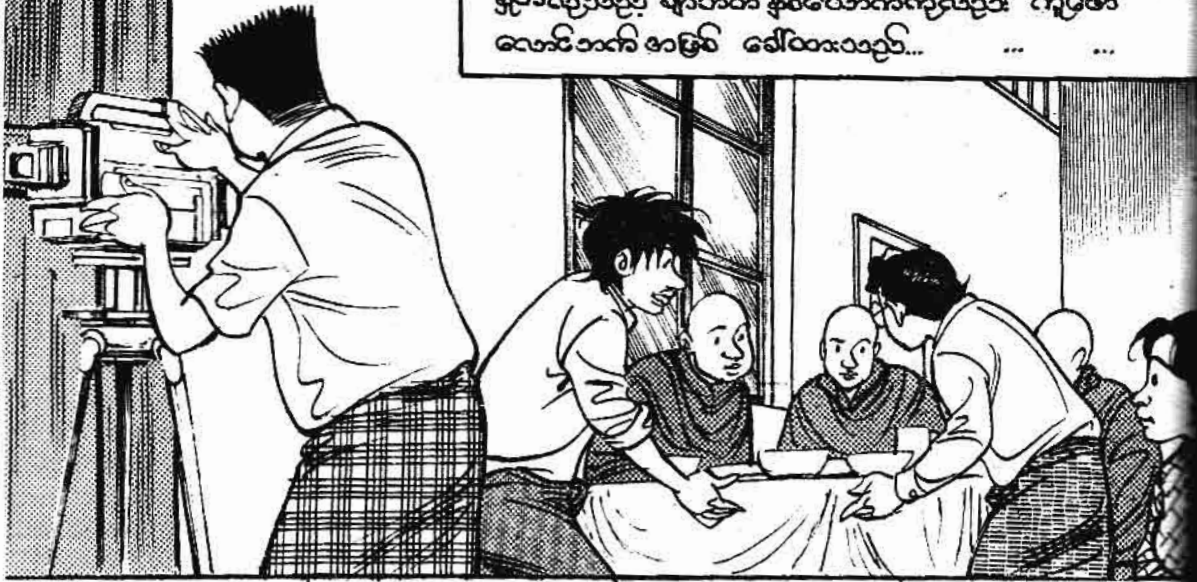

သုတေသန
သံဃာများ
နောက်မှ ဖြေ
လျှင်သွား၏...

သံဃာများအား အရည်စဉ် ဆွမ်း ဆက်ကပ်သည့်...

စတင်၍ ကပ်ဆွမ်းများကို ပလေးထားလျှင်၏...

ဦးစီးသည့် ချာတိတ် နှစ်ပေါက်ကိုလည်း ကူဖတ်
လေ့ရှိသကဲ့သို့ အမြဲ ခေါ်ထားသည်...

သံဃာများ ဆွမ်းသုံး ပေးပြီးနောက် ဆယ်တစ်နာရီခွဲ
တရားနာရန် အချိန် အတော်ပင် ဖြစ်၏... ထိုအချိန်တွင်မူ...
ဧည့်သည်များ ရောက်လာသည်...

အသက်ပဲ...
အနီတို့နဲ့ အမရာ
တရားနာရအောင်
နော်...

သိပ္ပာန် ငြိမ်း
ထားတဲ့ မီးတို့...
လက်ရာကွဲဟာပြည့်
တာ...

အချိန်ကွဲကွဲပဲ
အနီတို့နဲ့ သိပ္ပာန်
မကြာပါဘူး အနီတို့
တို့လည်း မုဒ္ဒတာသာ
တွေပဲ မဟုတ်
လား...

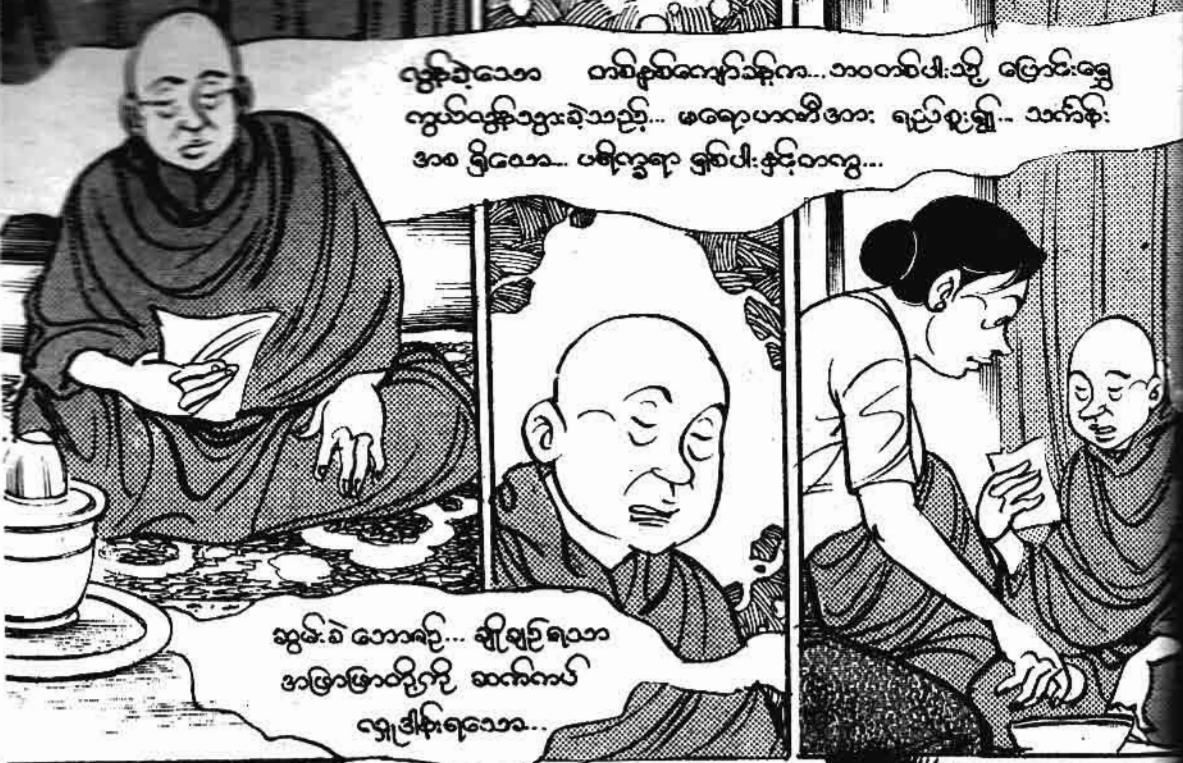
ဦးတော့
ဒါ...ရောဟဏီ
အတွက်လေ...

ဟုတ်ပါတယ်
အမရာနဲ့...တရား
နာလိမ့်ကြရ
အောင်...

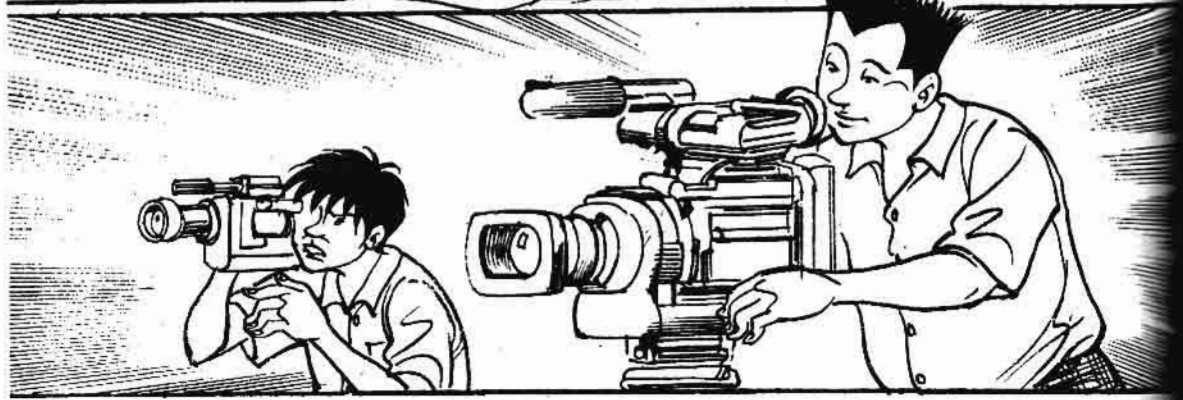

အမရာနဲ့
သူ့ အမေ
သံဃာများ
အရှေ့တွင်...
နေရာယူလိမ့်
မရှိပါ... ..

အဆုတ်အိတ်... ခွေး... ရေပေးထားသည်... စာအုပ်လေးကို ငြိမ်...
လွန်ခဲ့သော... တစ်နှစ်ကျော်ခန့်က... ဘဝတစ်ပါးသို့... ဖြောင်း...
ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်... မရောဟာမီအား... ရည်စူး... သက်တမ်း...
အဖေ ခြင်္သေ့... ပရိလွှာရာ... ခြစ်ပါး... နှင့်... ကလေး...

ဆွမ်းခံ... ဘောလုံး... ချိုချစ်ရသော...
အခြား... ဘဝ... ကလေး...
လွန်ခဲ့သော...

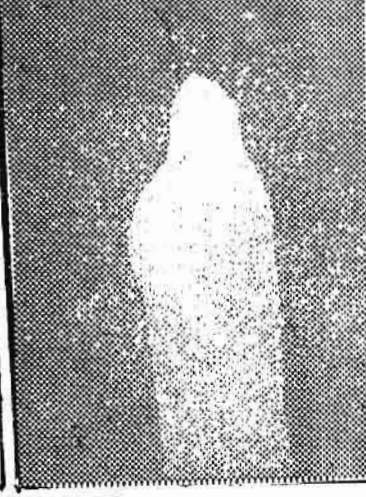

ဆရာတော်က... ကလေး... ချစ်ခြင်း... ဖြစ်သလို... မိလား... နှင့်... ဟု... လက်ကိုင်...
ကင်မရာ... လွယ်... မိုက်... နေ... ဖြစ်သည်... ...

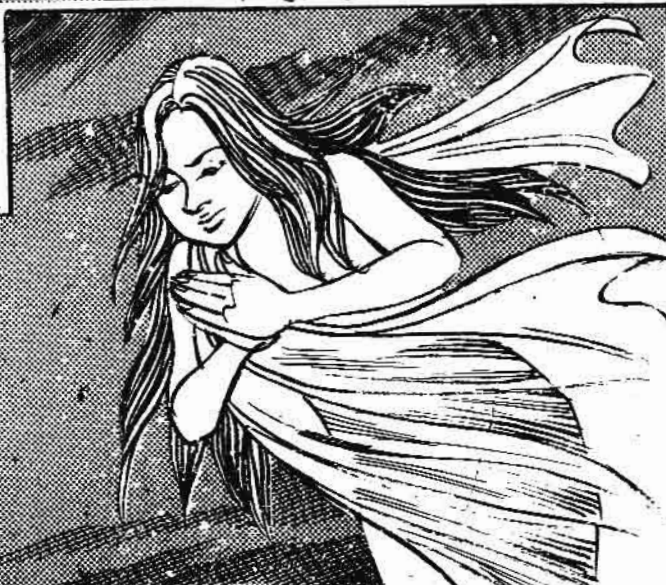

သာဓု သုံးကြိမ်တော်ဖြင့်
နောက်... သံဃာများ
နောက်မှ... ဖြတ်သွား
သော... ရောဟနီကို
အုတ်ခဲ... ဖြစ်ရ၏...

သုလည်း ပါးစပ်
လွှတ်နေသည်...
သာဓု ခေါ်တာပဲ
ဖြစ်မည်... ..

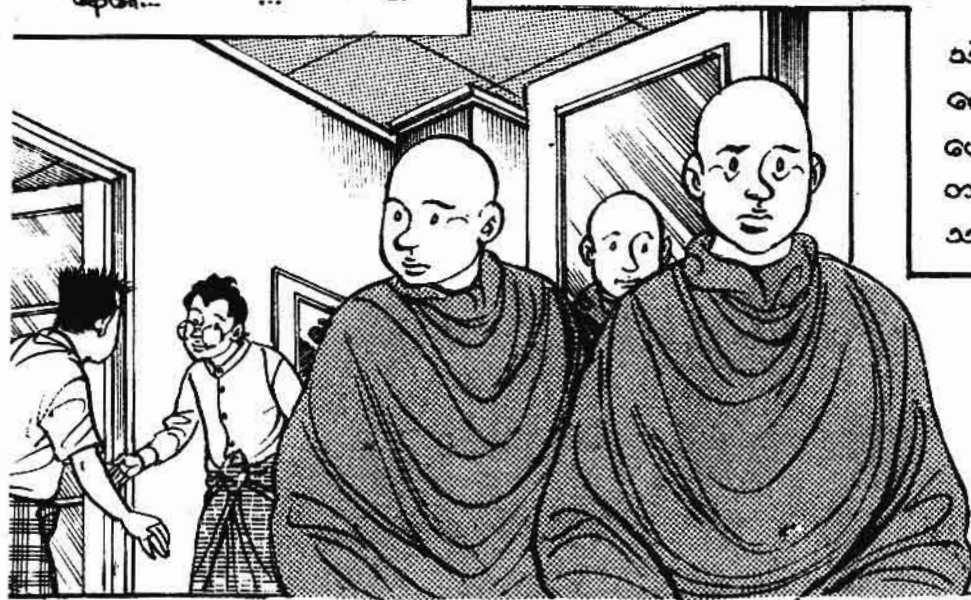

ချက်ချင်းဆိုသလို
ပင်... ဝတ်ကောင်း
စားလှနှင့်... ဖြစ်
သွားသည်... ဒါန
အာရုံ... လက်တွေ့
ခံစားစွင့်ရသွား
တာပဲ ဖြစ်မည်...

တို့ဖမ်းပဲ ဖြစ်ရတာလား...
အားလုံး ဖြစ်ကြရသလား...
ဆိုတာတော့... မပြောတတ်...
ပွဲကြီးကတော့ သူမြေး
သေည်... ဒါနဲ့... နေဟာလီ
အဝတ်အစားတွေ ရသွားသည်
အတွက် ဝမ်းသာ ကြည်နူး
နေတာ... ...

သံဃာတော်တို့ကို
ကျောင်းသို့ ဖြန်ပို့
ပေးရန်... မိုးလုံ့က
တာဝန်ယူလျက်
သေည်... ...

အမရာနှင့် အနီတို့
နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်
နေကြသည်... ...

အနီတိသို့
အိပ်ပေါက်သံကောင်း
ကြပါပြီ...

တော်ပါပြီကွယ်
မတည့်သေးပါ...

ဧည့်သည်...ဟန်ကဲ
ရောဟကိကို... ..
တွေ့ရတာကြာလား
မသိဘူး...

ဟင့်အင်း...
မတွေ့ပါဘူး...

ရောဟကိကို သူမိသားစုက မဖြစ်တွေ့ရကြောင်း ပြော၏... ကံဖြစ်နေသဖြင့်လား....
အထုံအဆက် မပါကြသဖြင့်လားတော့ မသိ... ..

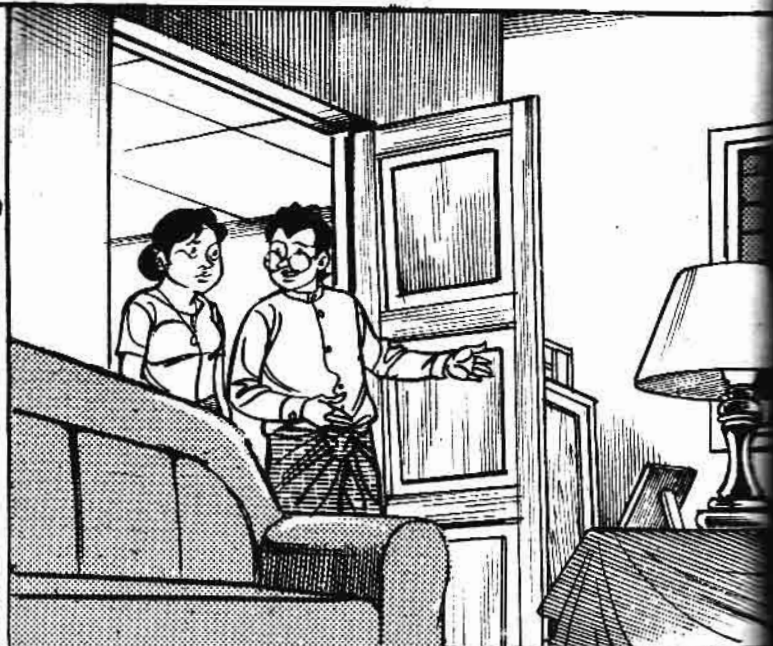

သူ...
အဝတ်အစားတွေ
ရသွားပြီ...

အနီတိသို့
အထုံအကြည်မရှိ
ဘူးကွယ်...

အနုတ်ကြီးက ထိုက်စွာ နှိပ်စက်ပစ်ခဲ့ပြီး ယောက်ျား စကားပြောသည်... ထို့ကြောင့် စကား
လမ်းကြောင်း ပြောင်းလဲသည်...

ဒါဆို... အိမ်
အခြေအနေကြည့်ကြ
တာပေါ့... ကျွန်တော်
ထိုက်ပြန်မယ်...

ကျွန်ုပ်လွန်သူ သမီးအကြောင်း... စိတ်မဝင်စားသည့်
အနုတ်ကြီးက ဖြစ်ဆင်ထားသည့် အိမ်အခြေအနေကိုသာ
လှည့်ပတ် ပြောဆို၏...

ဧည့်သည် ဖြစ်ဆင်ထားမှု... ရေချိုးခန်း အိမ်သာ အထက်
ဆောက်လုပ်မှု ကြမ်းစား ကြွေပြား လေ့လာထား
ထိုင်... လိုက်ပြသည်...

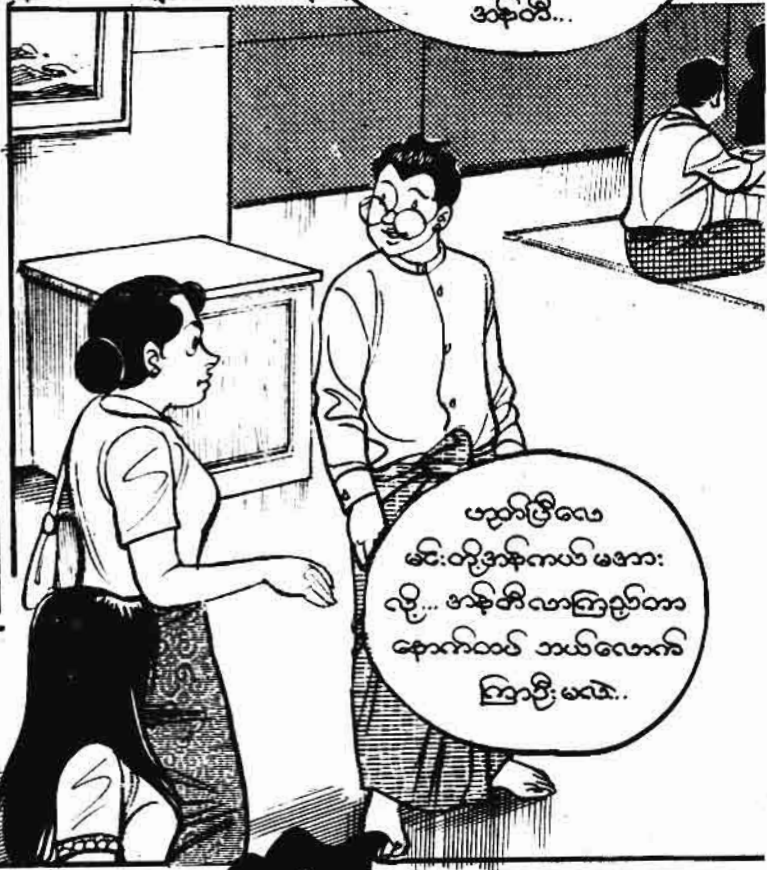
ဆွတ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍တော့...
အနိတိကြီး ကျေနပ်ပုံရသည့်...

မြင့်မြင့်ထား
အကတွေ ကောင်းပါ
အယ်... ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်
ဆွတ်မိတော့ဘူး...

ဟွက်ကဲ့...
မျက်နှာကြက် အလှဆင်
တာနဲ့... မီးပန်းစိုင်းတစ်တာ
တွေ... ကျွန်ပါသေးတယ်
အနိတိ...

ဟွက်ဖြစ်လေ
မင်းတို့အနိကယ်မအား
လို့... အနိတိလာကြည့်တာ
နောက်ထပ် ဘယ်လောက်
ကြာဦးမလဲ...

စာချုပ်အရတော့...
အချိန်တစ်လခွဲကျန်ပါ
သေးတယ်... တစ်လ
ထောက်ခံနဲ့ ဖြတ်မယ်
ထင်ပါတယ်...

ဒါဆို ကောင်းပါ
တယ်... ကဲ... ဖြစ်မယ်
နော်...

ဟုတ်ကဲ့...

ထွက်သွားသည်
သားစာမိကိုကြည့်
ပြီး... ပွဲကြီး...
ရင်တုန်လျှိုက်မော
ကျန်ခဲ့၏...

ပွဲကြီး
အောက်ဆီရင်ရှာ
မလား...

ဟင်...
မရှာပါဘူး...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...

ဟိဟိ...
အသက်ရှာရပါသွား
တယ်... ထင်လို့...

ဟာကွာ...
သူ့အလှကို ဖြစ်ရ
တာလည်း အသက်ရှာ
မှားလောက်တယ်
မဟုတ်လား...

ဒါတော့ ဟွတ်တယ်
သမီး မပြောနဲ့ အမေတောင်
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်.. အကောင်
အတိုင်း ချီသေးတာ...

ဟေ့ကောင်
မိုက်နဲ့တွေ ယ်ကုန်
လိမ့်မယ်...

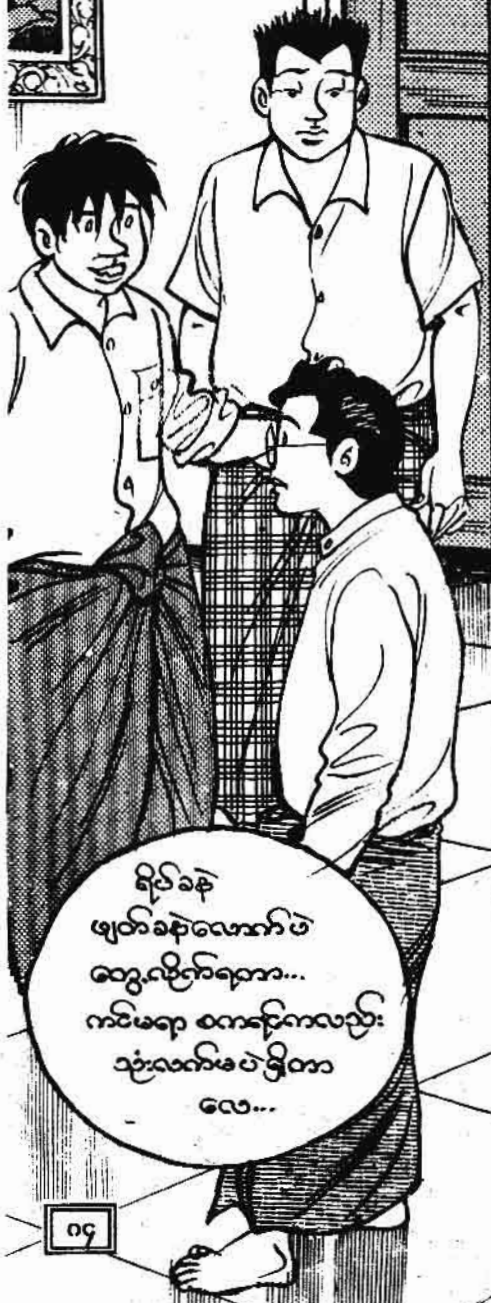
အချိုကိုအချိုအတိုင်း
သုံးသပ်တာလေ... ဒါကြောင့်
ရှေးလူကြီးတွေ ပြောကြတာ
သမီးလိမ့်မယ်လို့ အမေကို
ကြည့်လို့...

မိုက်နဲ့: ခေတ်ကြီး
မှာကွာ လေးမျိုးကပဲ
ဆက်သွယ်ပါ...

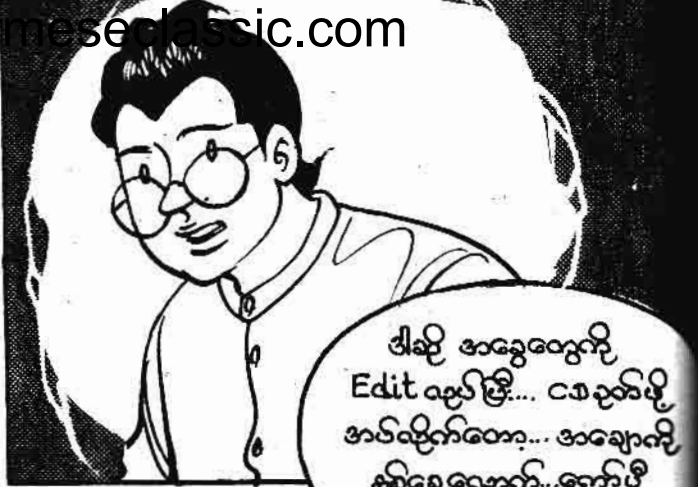
အေးကွာ...
အနီတိကြီးပါလာတာနဲ့
ကကားတောင် မပြောလို့
ရဘူး...

အေး... အဲဒီလိုပဲ
လုပ်နေတာမှာ...

ဒါနဲ့... မင်းတို့
ကော... ရောဟာမိကို
'တွေ့လိုက်ကြလား...

ရိပ်ခနဲ
ဖျက်ခနဲလောက်ပဲ
တွေ့လိုက်ရတာ...
ကင်မရာ စကားပြောလည်း
သုံးလက်မပဲရှိတာ
လေ...

ဒါဆို အသွေတွေကို
Edit ချုပ်ဖြို... ငါ့ဆုတ်ဖို့
အပ်လိုက်တော့... အချောကို
နှစ်ရွေ့လောက်... ကော်ဖီ
လုပ်ခိုင်းထား...

အိုကေ...
အဲဒါနဲ့ ဘာလုပ်
မလို့လဲ...

အနာဂတ် ပလင်န့်
အတွက်... ချဉ်းကပ်မှု
ပုံစံသစ် ဖန်တီးရမယ်
လေ...

ဆွတ် ဖီလို့လား
ဝေမာနီကနဲ့ ချပ်တင်လုပ်ဖြို
တော့... မြားနတ်မောင်အဖြစ်
ရာထူးတိုးပေးပြီး မယ်ငါး...
ဟုတ်လား... ဟား... ဟား...
ဟား... ဟား...

ပြိတ္တာရင်းတမ်း

မွကြီးက တက္ကသိုလ်သွင်းသိရှိ (မေတ္တာစရိယ ဘီအေ) ရေးသားသော ပြိတ္တာလောက
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများစာအုပ်ကို ဖတ်နေရာမှ ချထားလိမ့်မိပြီး...

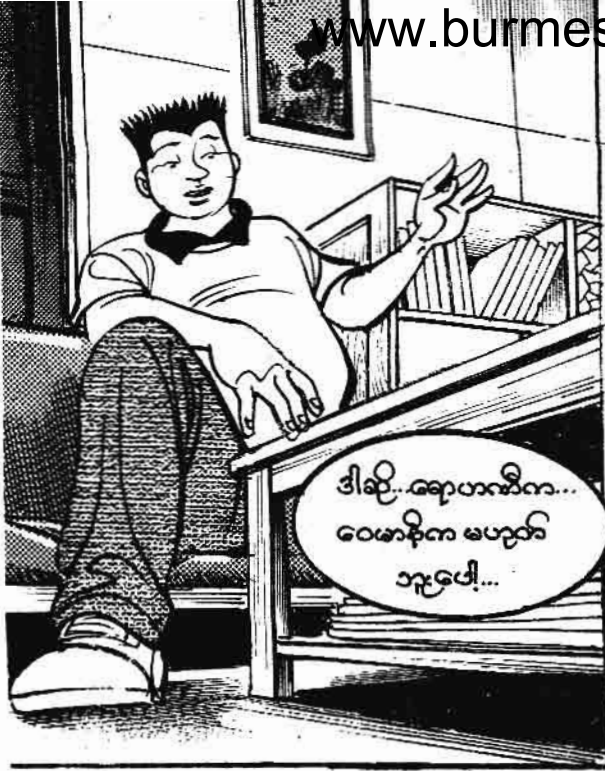

ဒီထဲမှာတော့... ဥစ္စာစွဲ
သားသမီး သံပေမာဏဥစ္စာနဲ့ သေတဲ့
သူတွေဟာ... ကုသိုလ်ကောင်း ဖူး
ဘယ်လောက်ပဲ လုပ်သား လုပ်ထား
အဲဒီ အစွဲတွေကြောင့်... မုချ... ပြိတ္တာ
ဘဝ... ရောက်တတ်တယ်တဲ့...

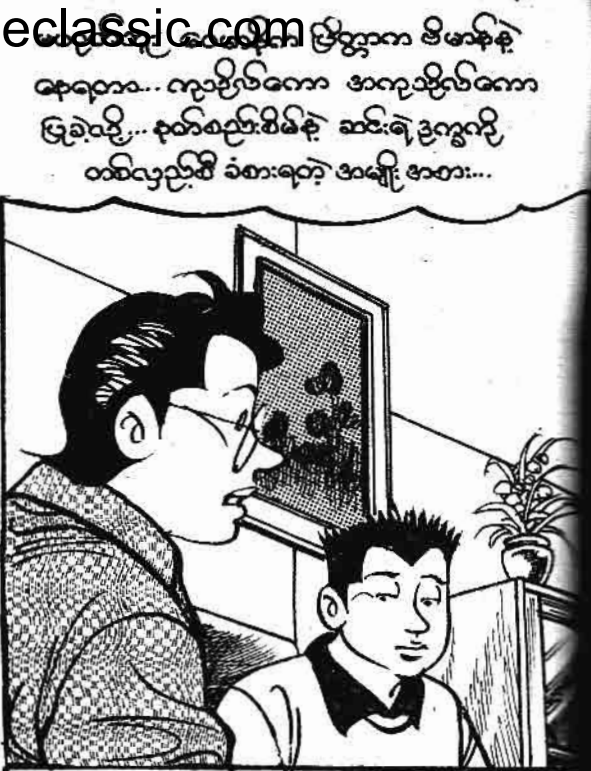
ဟုတ်လား
ဒါဆို ရောဟာဏီက
ဘာကို စွဲခဲ့တာလဲ...

အဲဒါတော့
မယ်ဘု... အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်
မျိုးတွေကို... ပရဒစ္ဆာပ ပြိတ္တာ
လို့... ခေါ်တယ်... ဒါနပြု အဖွဲ့က
ပေးရင်... ကျွတ်လွတ်မိပြီး... အဆင့်
မြင့်တဲ့ နတ်ဘဝကို ရရှိနိုင်
တယ်တဲ့... အဲဒီဒါနကို...
ပေတဒါနလို့ ခေါ်တယ်
ကွ...

ဒါဆို... ရောဟကလေးက...
ဝေမာနီက မဟုတ်
ဘူးပေါ့...

မေတ္တာရဲ့... မေတ္တာရဲ့... မြို့က... မိမိနဲ့
နေရတာ... ကုသိုလ်ကော အကုသိုလ်ကော
ဖြဲခဲသိ... နတ်မင်းမိနဲ့ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို
တစ်လှည့်ပဲ ခံစားရတဲ့ အမျိုးအစား...

ဟား...
ရှုပ်နေတာပဲကွာ
နားကို မလည်ဘူး...

အဲဒါတွေ
အသားထား... မင်း...
ဘာဆက်လုပ်မှာလဲ...

ဟိုအကွေ့ရသလို...
ရောဟကလေးပေါ်နေရင်
အမေ့ကို ခေါ်ပြမယ်...
သူ့ကို ငါ ငြိနေတာသိအောင်
ကြိုးစားမယ်...

ကောင်းပါတယ်
ခွင့်ပြုတော့ မင်းမှာ
ငြိတညီရာ ခြံသွားပြီပေါ့...
အခုလို မာလိန်ရှု့မပါတဲ့
သဘော မဟုတ်တော့
ဘူး...

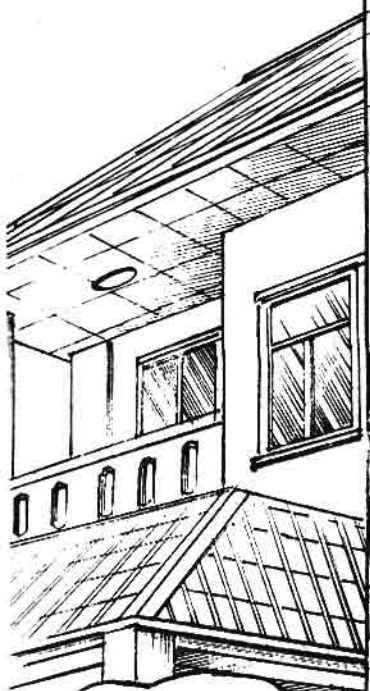
အဲဒီသဘော
ရောကတိ ဆိပ်ကမ်းက
ထွက်မရ ဖြစ်နေမယ်နော်
အသွယ်ပေါ်ပြီးတဲ့နောက်
မင်းနဲ့တွေ့သေးလား...

ဟင့်အင်း
သူ့လွှတ်သွားပြီ
ထင်တယ်...

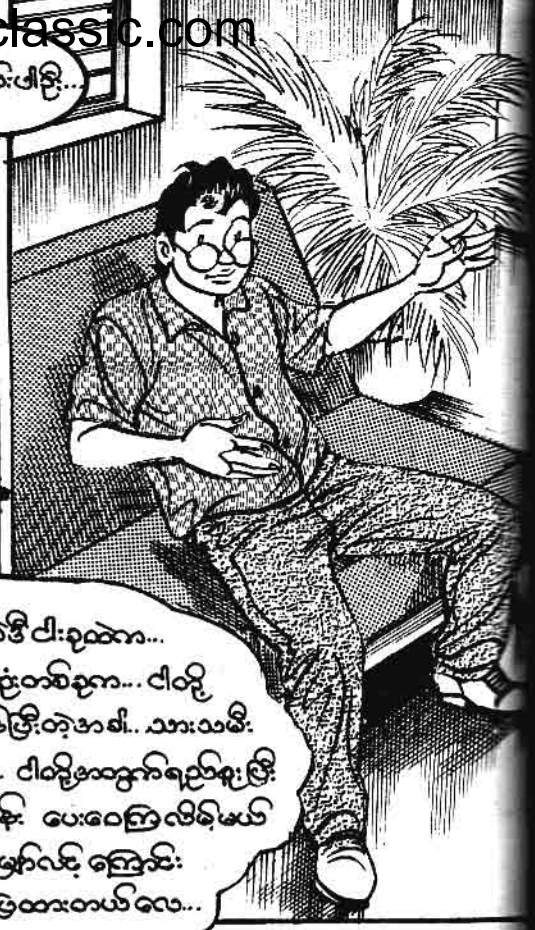
မင်းက ပိညာဉ်နဲ့
စကားပြောနိုင်တဲ့သူပေါ့...
For Drama မှာပြောတဲ့
Ghost Whisperer ဇာတ်လမ်း
တွဲထဲက... မင်းသမီးလိုဖြစ်နေပြီ
မယ်နော်...

အေးနော်...သူတို့ဆီ
မှာလည်း...တမလွန်လေတာ
ပရောလားအကြောင်း ယုံကြည်တဲ့
သူတွေ ခြိတ်ပဲကွ...

ဒါ တကယ်
ရှိလို့ပေါ့...

လုပ်စမ်းပါဦး...

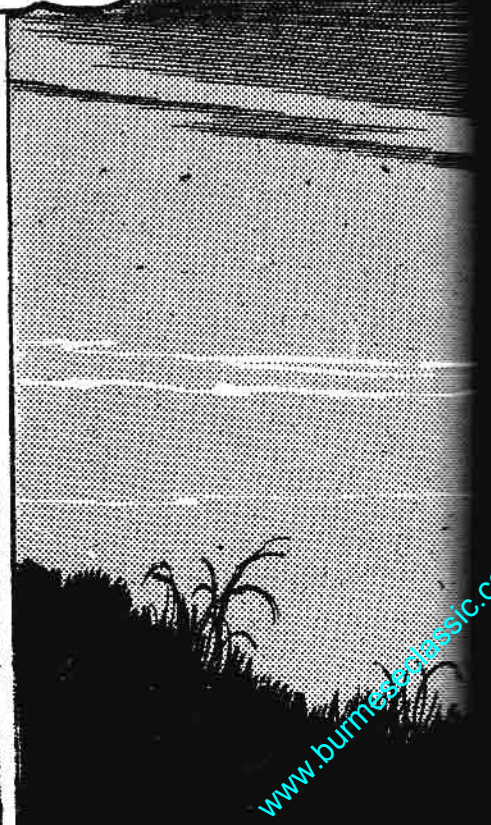

ဒီဒီ အဲဒီ ပါးစုထဲက...
နောက်ဆုံးတစ်ခုက... ငါတို့
ကွယ်လွန်ပြီးတဲ့အခါ.. သားသမီး
တွေဟာ... ငါတို့အတွက်ရည်စူးပြီး
အမျှအတန် ပေးဝေကြလိမ့်မယ်
လို့... မှော်လင့် ခြေခံး
မော်ပြထားတယ်လေ...

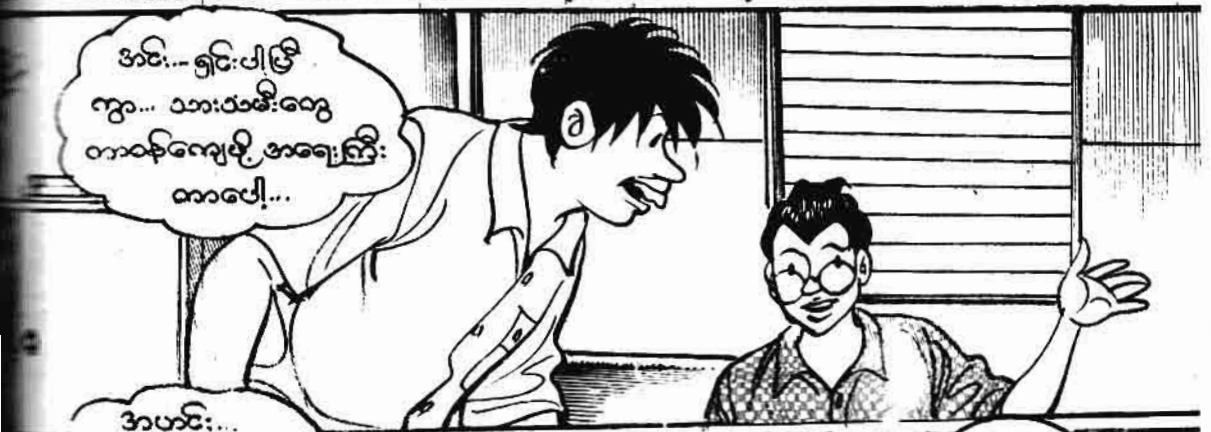
ဒါပေါ့... ဘုရား
ဟောမှာ... အတိအလင်း
ပါတာပဲ.. အင်္ကျီနဲ့ ပဉ္စက
နိပါတ် ပုတ္တသုတ်မှာ မိဘ
တွေဟာ... သားသမီးအပေါ်
မျှော်လင့်ချက်ပါးစုနဲ့
ကျွေးမွေး ပြုစုခဲ့တာလို့
မော်ပြထားတယ်
လေ...

ခြောက်...
ဒီလိုနဲ့...

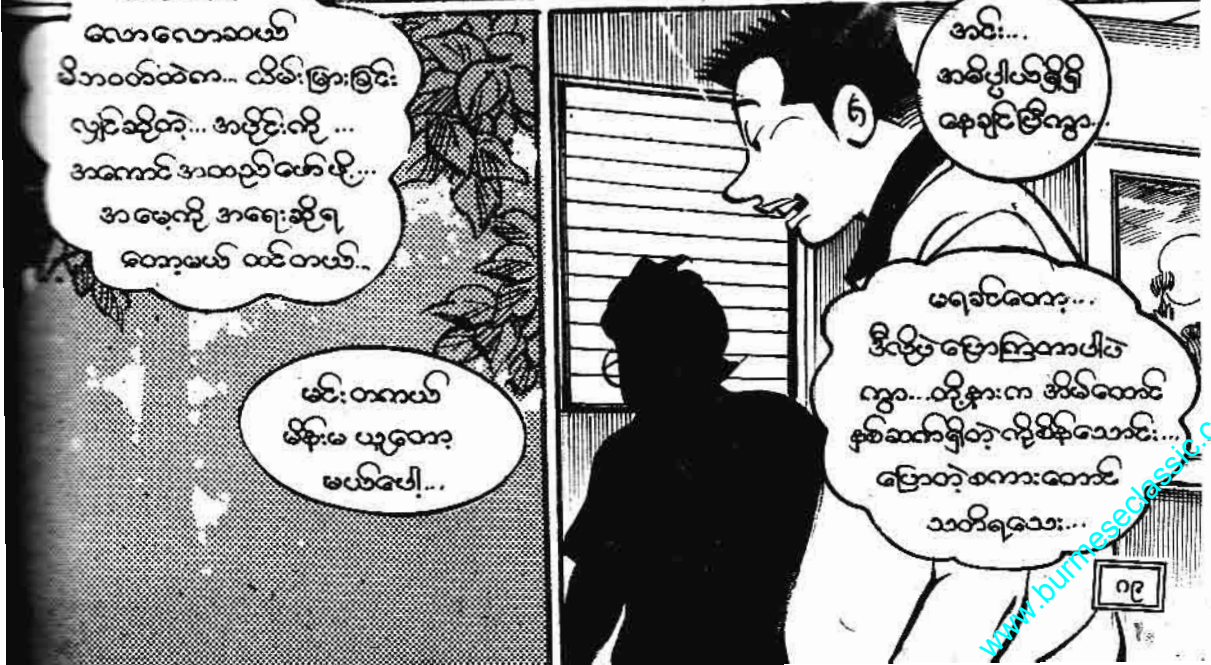

ဒါကြောင့်
သားသမီးဝတ်စုံမှာလည်း
လှူဖွဲ့စေ၍ ဆိုတာကို တကယ့်
တာက ဆည်းထားတာပေါ့...

အင်း... ရှင်းပါပြီ
ကွာ... သားသမီးတွေ
တာဝန်ကျေမို့ အရေးကြီး
တာပေါ့...

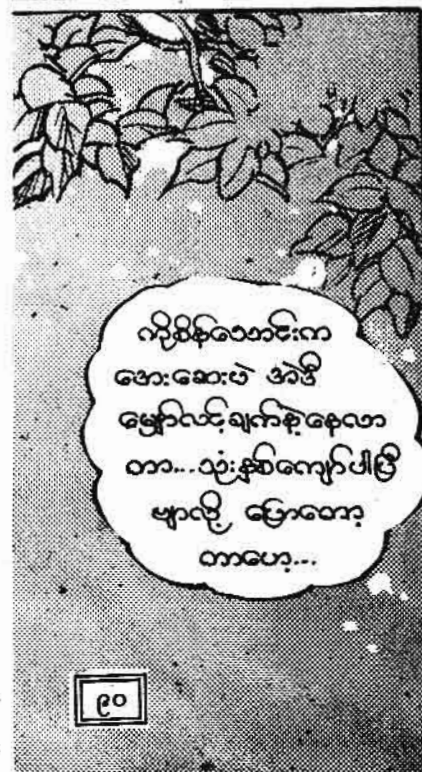

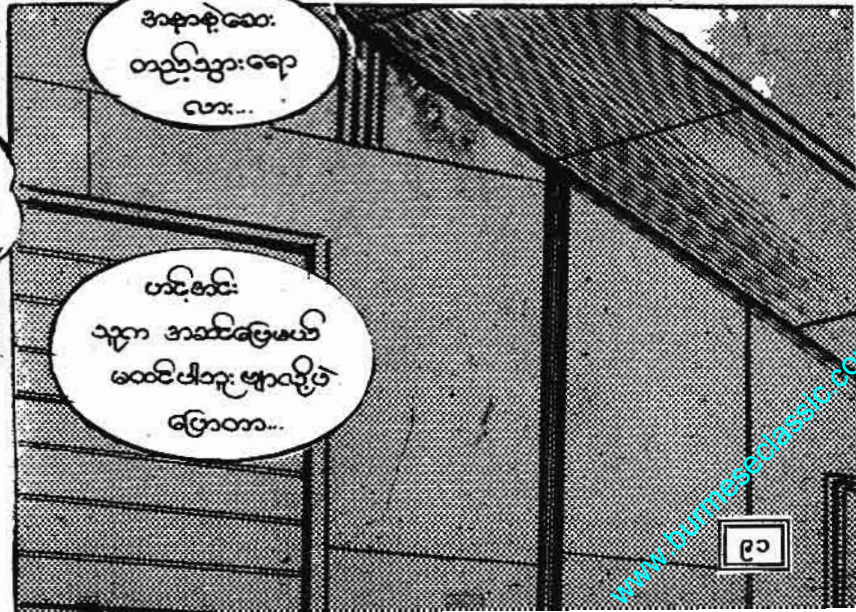
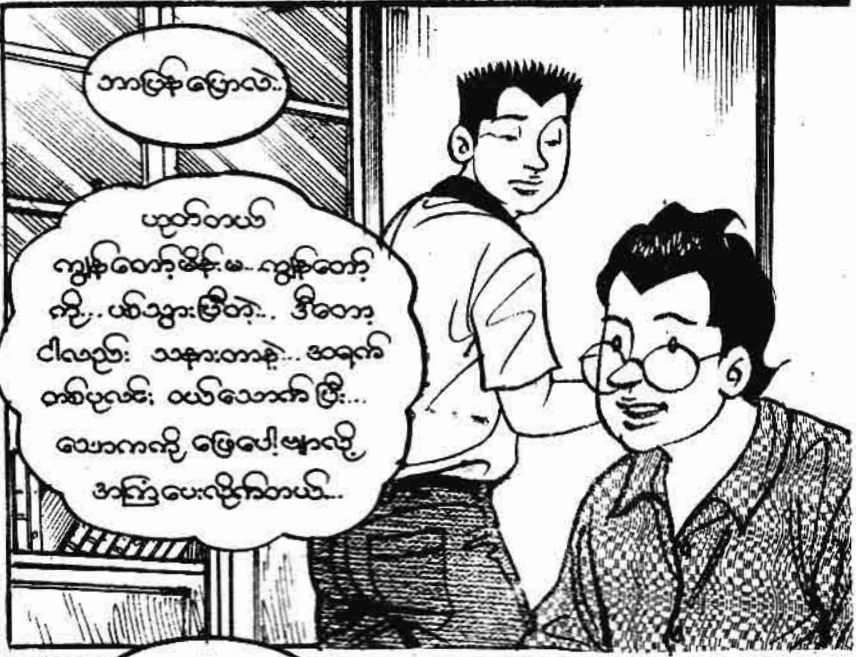
အဟင်း...
ဟောဟောဆယ်
မိဘဝတ်စုံက... ထိမ်းမြားခြင်း
လျှင်ဆိုတဲ့... အပိုင်းကို ...
အကောင်အထည်ဖော်ဖို့...
အမေ့ကို အရေးဆိုရ
တော့မယ် ထင်တယ်...

မင်းတကာယ်
မိန်းမ ယူတော့
မယ်ပေါ့...

အင်း...
အစ်ပါယ်ခြံရံ
နေရင်မိကွာ...

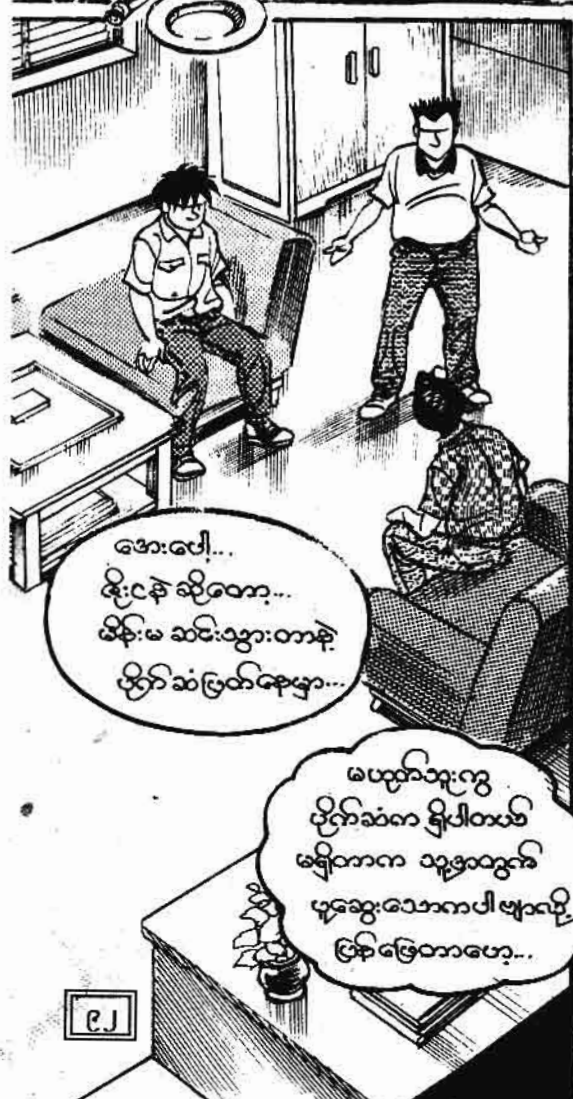
မရခင်တော့...
ဒီလိုပဲ ပြောကြတာပါပဲ
ကွာ... ကိုနားက အိမ်ထောင်
နှစ်ဆက်ရှိတဲ့ လူမိန်းသောင်း...
ပြောတဲ့စကားတောင်
သတိရသေး...

ဘုရားကောင်း
ငြိန်ဆံမချီလို့ဟူးလိုက်လပ်
မေးမိရော...

အေးပေါ့...
ငိုင်းငန့်ဆိုတာ...
မိန်းမဆင်းသွားတာနဲ့
ငြိန်ဆံဖြတ်နေမှာ...

မဟုတ်ဘူးကွ
ငြိန်ဆံက ခြုံပါတယ်
မချီတာက သူ့အတွက်
ပုဆွေးပေးတာပါ ဗျာလို့
ဖြန်ဖြေတာဟေ့...

ဟူး...ဟူး...ဟူး...
မေတ္တရင်းတတ်တဲ့သူ
လိုမ္မာ...ဌာမင်းရိုင်းမိ
တာကိုး...

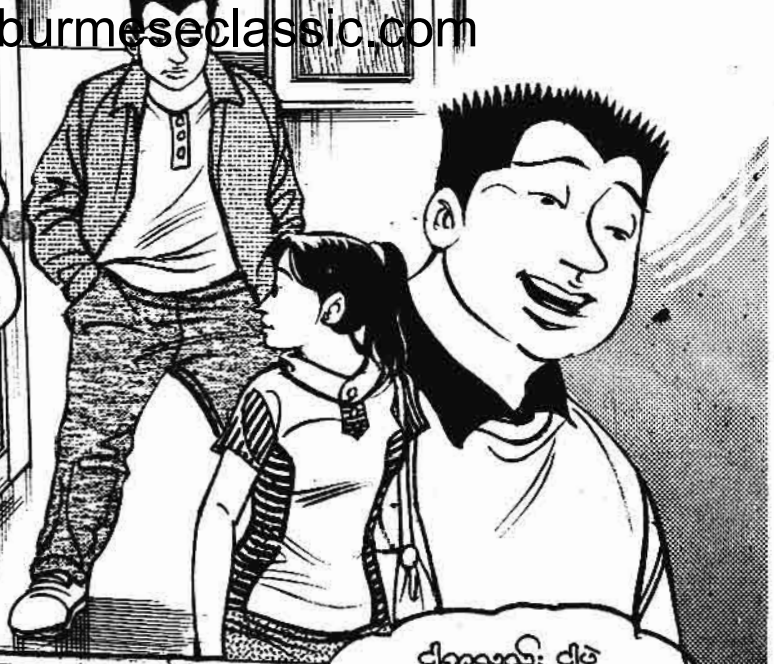

ဒါတွေကိုကြည့်ရင်
ချစ်တယ် ကြိုက်တယ်ဆိုတာ
အာချိန်ကာလ တစ်ခုလောက်
သက်တမ်းရှိတဲ့ သဘော
ဖြစ်မနေတုန်းလား...

မိုးလုံ...မင်း...
မေ့မားတယ်လို့ချင်တိုင်း
ကာဗာစင်ကြိုတင်
လျှောက်ပြောမနေနဲ့...

ဟဲ... ဟဲ...

အဲဒါတော့ ဟုတ်ကယ်ကွ
ဖြီးခဲတဲ့လက ဆွေမျိုးနီးစပ်
တစ်ယောက်... နာရေး ဖြစ်လို့...
မိန်းမက ညအိပ်သွားပြီး ပိုင်းကူ
တယ်... ငါ့ရဲ့ ဇနီး သိထားတော့...
အိမ်မှာ အိပ်နေရဲခိုတာပဲ
ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြာသွား
တယ်ကွ...

ငါကလည်း ငါပဲ
တစ်ညမှ အိမ်မှာ မအိပ်ဖြစ်
ဘူး... ရက်လည်နေကျမှ သာရိတ်
အုပ်ပြီး... အိမ်မှာ ပာနီမယူကနေ
ရတာ... တစ်ယောက်ထဲဆိုတော့
ကျိပ်ဟာကျိပ်ချက်စား
မယ်... ဆိုပြီး...

အောင်မြင်
နေမှာလို့...

ဒီလိုထဲ
တော့မှ... ယင်းကန်
ခွက်ယောက် တစ်ခုမှ
မရှိတော့တာသိ
တယ်...

သို့သော်
သွားတာနေမှာ
ပေါ့...

ငါတို့လည်း အဲဒါထဲထဲပြီးတော့...
အိမ်ကို စစ်ဆေး ပြည်တော့လည်း
အာဇာနည်ပစ္စည်းတွေ ဘာမှ မပျောက်သေး...
သိပ္ပံတို့က မဟုတ်မှန်း သိမှ...

ဒေါ်ပွဲဦး...
မိန်းမဆို မှန်းဆက်မေး
ရတာ ပန်းကန်တွေ...
ဘယ်မှာထားလဲဗေ...!

အဲဒီတော့...

မိန်းမက မေးတာ
မဖြေဘူး... ရှင် ဘာစဉ်းမှာ
အိမ်မှာ မအိပ်ဘူး ဆိုတာ
ကွန်မ သိပြီဆိုပြီး ဖုန်းချ
သွားရော...

မကြာပါဘူး
ချက်ချင်း ဖြစ်ရောက်
လာပြီ... ထင်အားဖြင့် ကျွန်
တက်တော့တာပေါ့... ဘယ်
ယော့ငယ် တစ်ပေဘက်နဲ့
သွားအိပ်နေသလဲဆိုတာ
တရုတ်မေးတော့
တာလေ...

သိရင်လို့ မေးကြည့်တာ
ပေါ့... ဒီတော့မှ မိန်းမက
ငါ့နားခွက်ဆွဲလိမ့်မို့
အိပ်ခန်းထဲပေါ်သွားတာ...

မင်း အိမ်မှာ
ညမအိပ်တာ မင်းမိန်းမ
ဘယ်လိုခိုလိမ့်...

သိမ်းစရာရွာ
လို့ခေါ်တာ...

ဒါခန်းထဲရောက်လို့
ခွဲတစ်ပေါက် အိပ်ရာဆင်းစ
ဆွဲပြီး လှန်လှိုက်တော့
ဖမ်းကန်တွေ အားရုံးကို
စွေရာပေါ်မှာ တွေ့လိုက်
ရတာကွ...

ဟား...ဟား...ဟား...
မင်းသံသွားရတာပေါ့...

အေး... မဟာလယ်
ထားတာ...လက်ဖျံလက်
ကြပ်... မမိလေမလို့...
ဘယ်လိုမှ ငြင်းမရ
တော့တာဟေ့...

မိုးလုံ့၏ ကိုယ်တွေ့
အိမ်ထောင်ရေး
အင်္ဂါလမ်းစုံကို
နားထောင်ပြီး
ပြည့်နင်း မှုဖြင်း
အုတ်ကန်မတော်
ရယ်ကြ၏...

ငါကတော့
အရေးနဲ့ပတ်သက်
ပြီး...အဲဒီလိုမဖြစ်
အောင်...ကြိုးစား
မယ်ကွာ...

အခြေမကြီးနဲ့
သုငယ်ချင်း...

တောင့်ကြပ်လွန်း
မိုးလုံ့...

တောင့်မကြပ်
တော့ပါဘူး... မင်းမြေတာ
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်...ရော့ဟာကီ
က...အခြေတောင့်ကြပ်နေမှာ
ဆိုတော့ မင်းဘာမှ
လွှတ်ချားလို့မရတော့
ဘူးပေါ့...

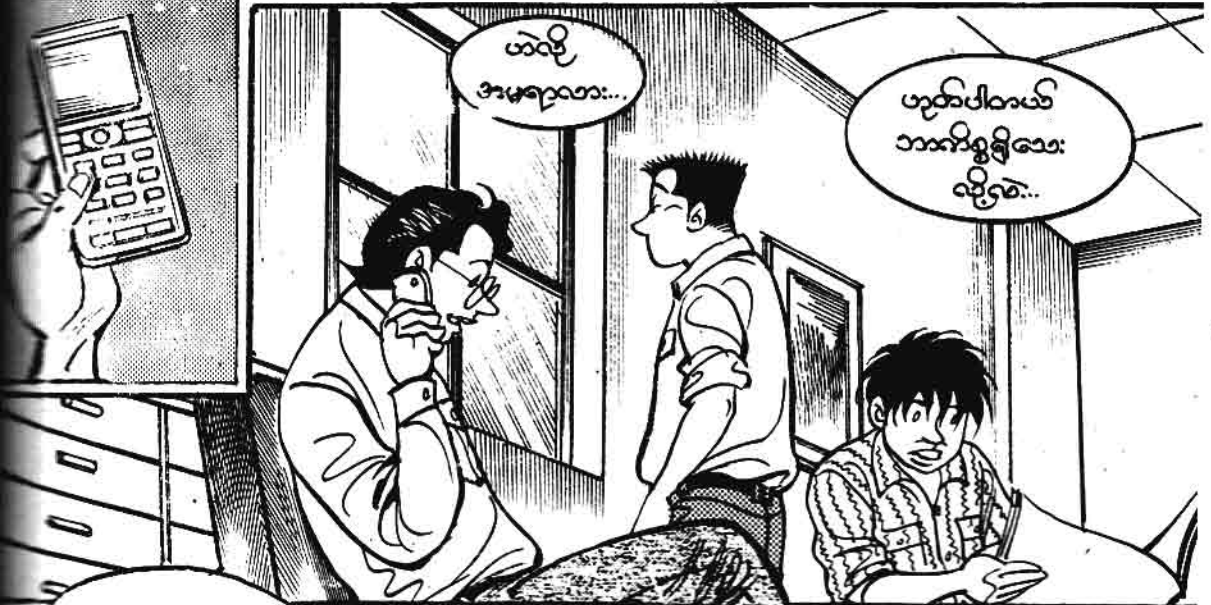
ဟား... ဟား... ဟား...

ဗိုလ်တစ်ဦး အရင်းဖြူ...

မွကြီးက သူ့အသွင်ပြောင်းလာတာနဲ့ ပါတီများကို နှိပ်ချိ... အမေရောအား
ဆက်သွယ်လိုက်၏...

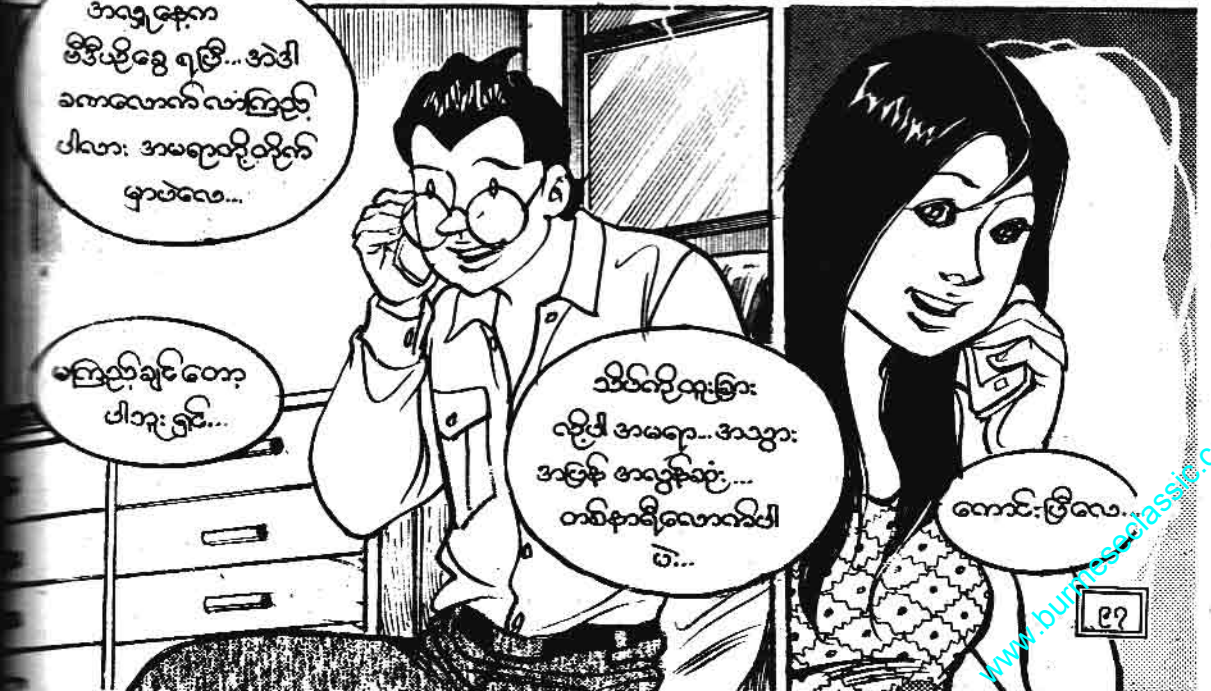

ဟဲလို
အမေရောလား...

ဟုတ်ပါတယ်
ဘာကိုခွင့်ရထား
လို့လဲ...

အသွင်ပြောင်း
မိမိပိုင်ခွင့် ရပြီ... အဲဒါ
ခဏလောက်လားကြည့်
ပါလား အမေရောလိုက်
မှာပဲလေ...

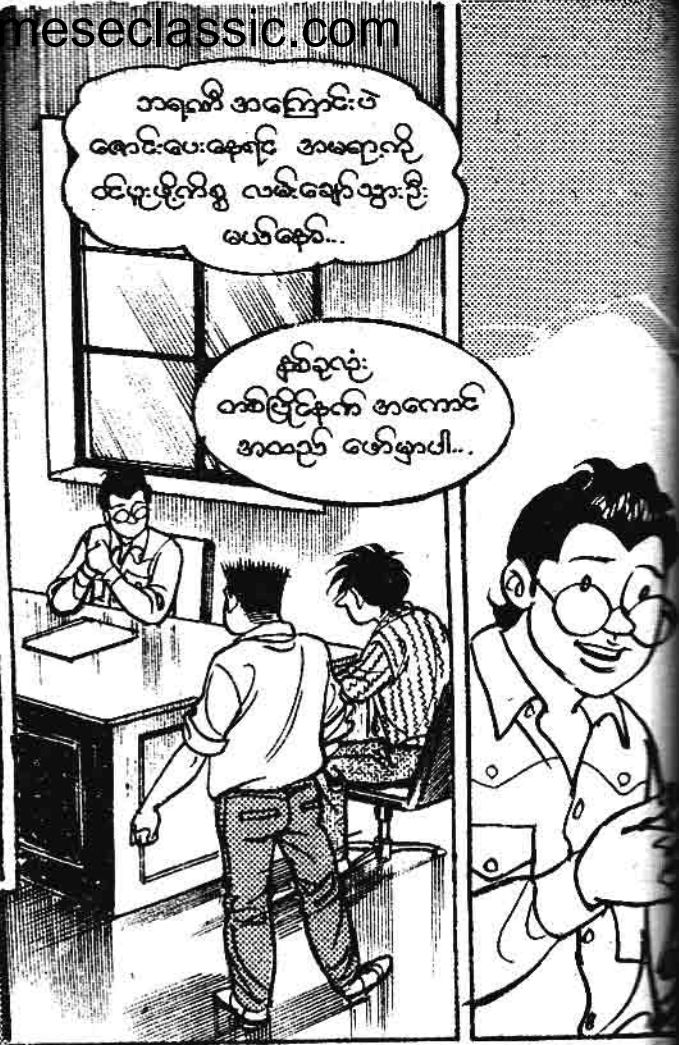
ခဏလောက်ချင်တော့
ပါဘူး ခြင်္သေ့...

သိပ်ကိုးကုန်ပြီး
လို့ပါ အမေရော... အသွား
အမြန် အသွင်ပြောင်း...
တစ်နာရီလောက်ပါ
ပဲ...

ကောင်းပြီလေ...

ပွဲကြီးက လက်မ ထောင်ပြန်တာနဲ့...

ဘရနီ အကြောင်းပဲ
စောင်းပေးနေရင် အမေ့ကို
ထိမှန်နိုင်စွာ လမ်းချော်သွားပြီး
ပေးမယ်...

နှစ်ခုလုံး
တစ်ပြိုင်နက် အကောင်
အထည် ဖော်မှာပါ...

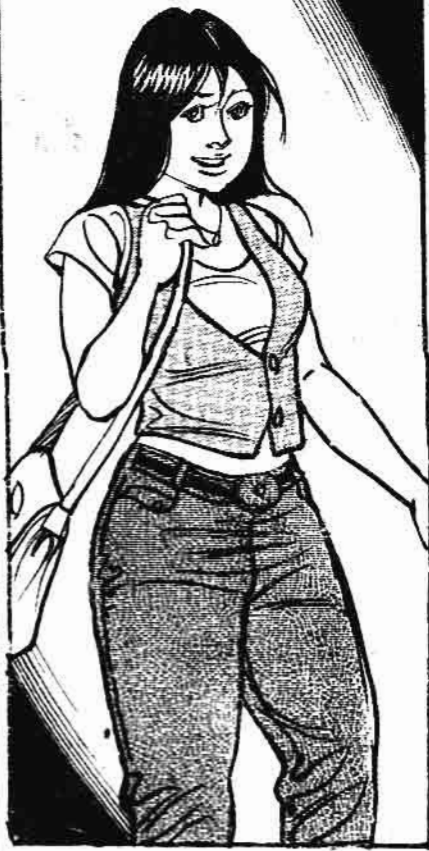
ကြည့်လုပ်...
ဖွတ်မရ၊ စားမဆုံး
ဖြစ်နေဦးမယ်...

စားမရ၊ စားသွားပေါ်
လည်စင်းပေးတာ ဖွတ်ကို
မင်းတို့ မကြာခင်တွေ့ရ
မှာပါ စောင့်ကြည့်...

အိုကေ...
ငါတို့ ရွေးချယ်ပေး
မယ်...

မူကြီးနှင့် မိုးလွင် လှည့်နေကြ
အသီးသီးသို့ ထွက်ခွာကြ
တော့၏...

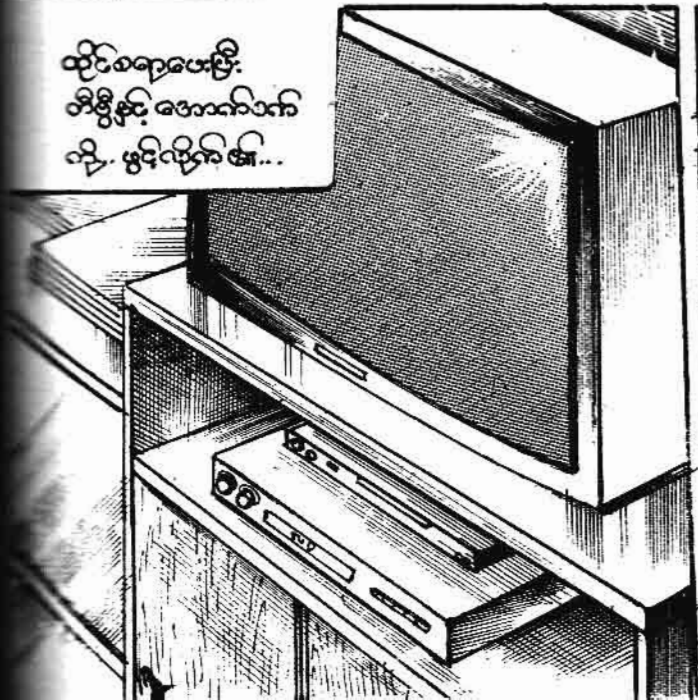
နာရီတက်လောက်ကြာမှ အမေ
ရောက်လာသည်...

ကားအေးလို့
တက္ကသိုလ်မှာ
တာ...

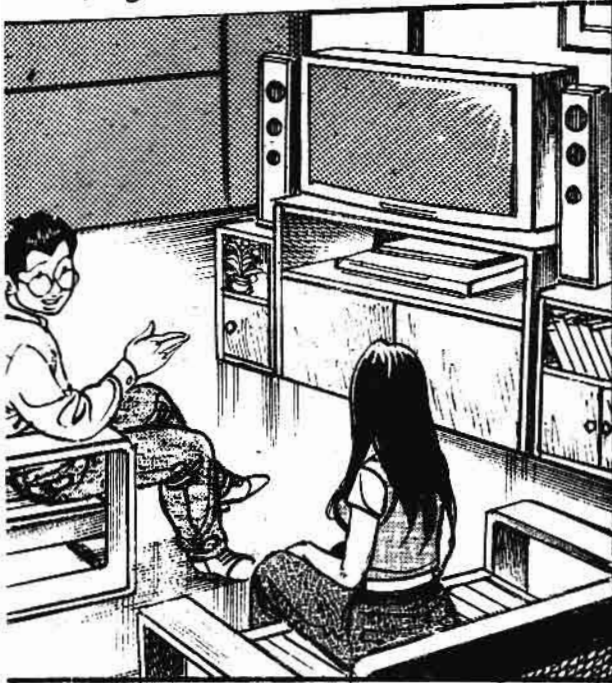
ကျွန်တော်လည်း
လူဆန်တာတွေကို
မျက်နှာဖြင့်တွေ့စေချင်
လို့ပါ...

ထိုင်စရာမရှိ
တိရစ္ဆာန်တွေကတော့
လို့ ဖွင့်လှစ်၏...

အလွန် ဖြစ်ကွင်း ပေါ်လာသည်...

သံဃာတော်များ အပေါက် ချဲ့ပေးနေတဲ့
စိန်ထဲ လှည့်ပတ်သွားနေသော အမြူရောင်
အချိတ်တစ်ခုကို ပို့တင်၊ ဖြစ်တွေ့နေရ၏...
အမရာ အံ့ဩလွန်း၍ မျက်မှန်ကို ပြုလုက်
နေသည်...

မထူးခြားသော ဖြစ်ကွင်းများကို
ဖြတ်တောက်ပြီး Edit လုပ်ထား
သဖြင့်... ရောဟကီကို တောက်လျှောက်
ဖြစ်တွေ့နေရသည်... အမရာ...
မျက်ရည်ကြည်တို သိတော့၏...

ရောက်ချ အမျှဝေပြီး အာဓိပတိသည် အသုံးသို့ ရောက်လာသည်။ သဘာများ စောက်တွင်...
ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်ပြီး... အာဓိပတိသည် ရောဟဏီက ပွင့်ပြီးနောက် မိမိဖြစ်သူကို ရော့ရှား
တစ်ဖွာ လှမ်းကြည့်၏...

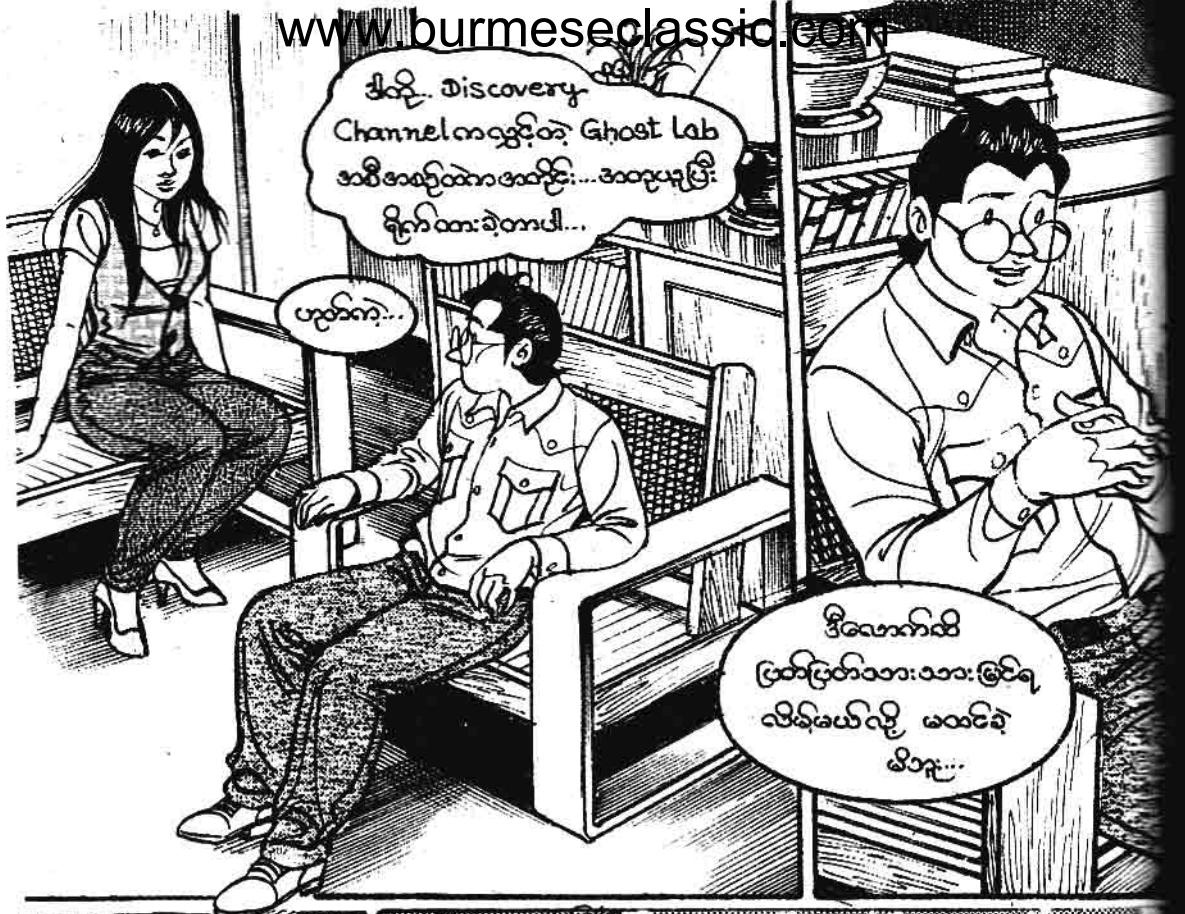

ထရပ်ပြီး အလင်းတန်း လာရာဆီ ဖြစ်လျှောက်သွားသည့်
အမှိုက်များ ရောဟဏီကွယ်ပေါ် အဝတ်အစားများ ရောက်
လာတာ ဖြစ်ရသည်။ ...

ဒီတော့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်ကွယ်သွား၏...
အရာ တစ်ခုသိပ် မှီကပ်နေမိ... ...

ဒီလို... Discovery
Channelကလွှင့်တဲ့ Ghost Lab
အစီအစဉ်ထဲကအစဉ်... အထူးအခြေ
မှိုက်ထားခဲ့တာပါ...

ဟုတ်ကဲ့...

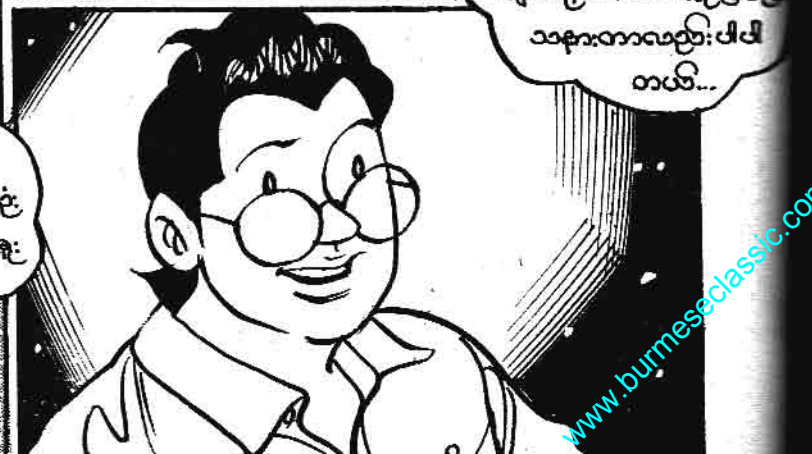
ဒီလောက်ထိ
ဖြစ်ဖြစ်သားသားဖြစ်ရ
လိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့
မိဘူး...

အခုလို မှတ်တမ်း
တင်ထားတာနဲ့... ရည်စူး
ဒီန မြို့ပေးတာတွေအားလုံး
အတွက်... သိပ်ကိုကျေးဇူး
တင်ပါတယ်ရှင်...

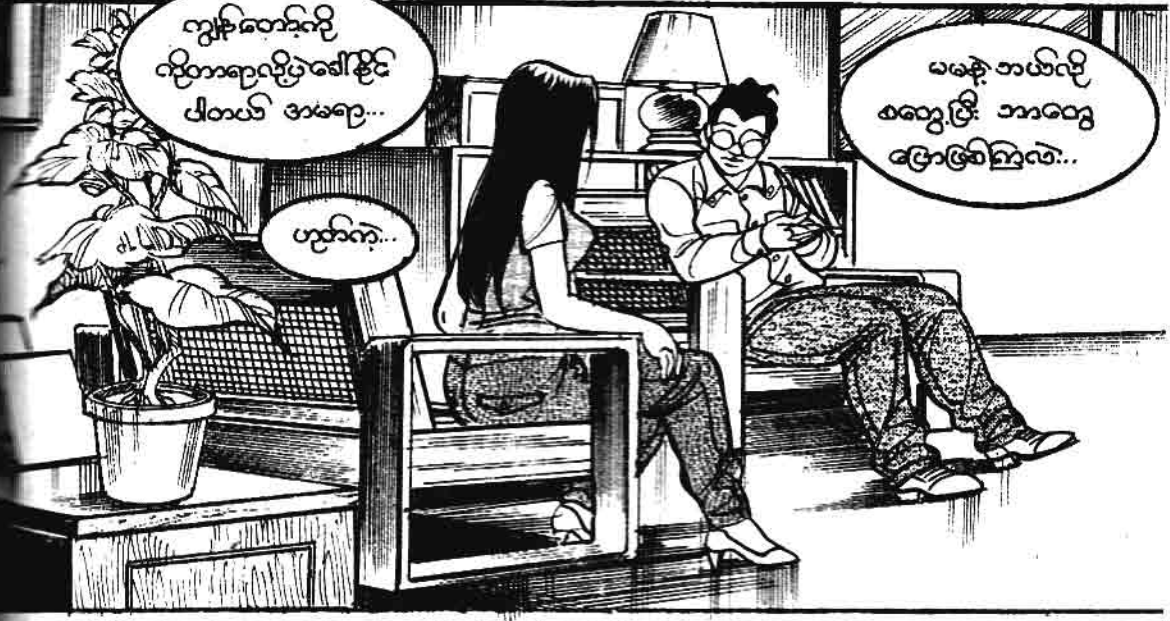

ရပါတယ် အမရာ...
အလုပ်အတွက် အခွင့်
အယှက်ဖြစ်မှာမို့လို့...
လုပ်ခဲ့တာ ဆိုပေးမယ် တွေ
များလို့ သံယောဇဉ်ဖြစ်ပြီး
သနားတာလည်း ပါပါ
တယ်...

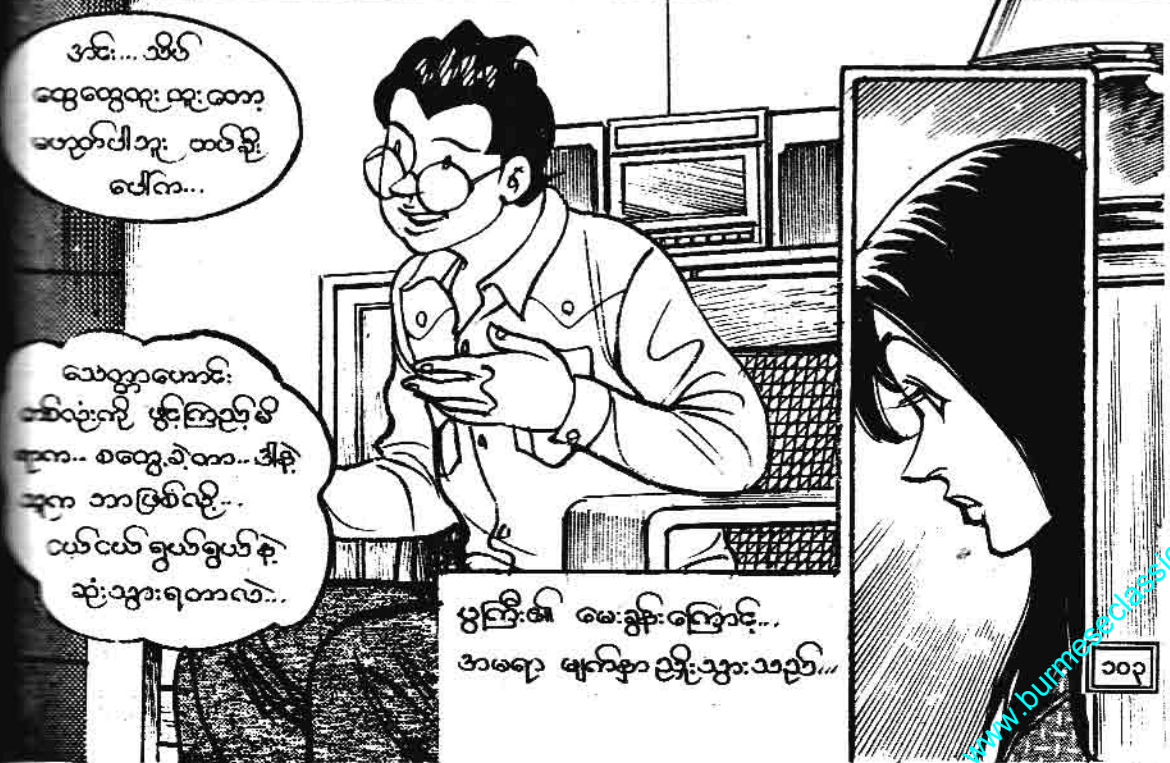
ဟွတ်ကဲ့...ဘယ်လိုပဲ
ဖြစ်ဖြစ်...မမ ကောင်းရာ
ခွန်ရာ ရောက်သွားသလို...ဖြစ်
တွေ့ရမို့... သိပ်ကို ဝမ်းသာမိ
ပါတယ်...လှိုတာရာပွင့်လို့...

ကျွန်တော့်ကို
ကိတာရာလို့ခေါ်နိုင်
ပါတယ် အမေရေ...

ဟွတ်ကဲ့...

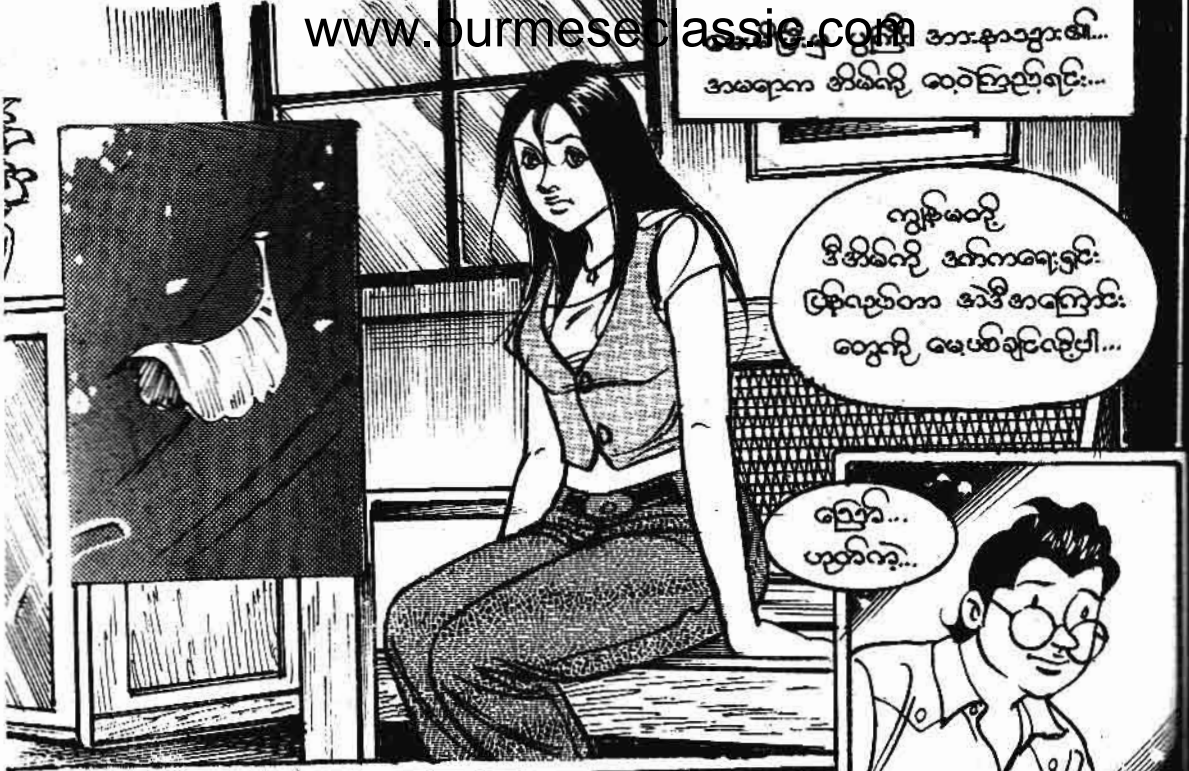
မမနဲ့ ဘယ်လို
စတွေ့ပြီး ဘာတွေ
မြောဖြစ်ကြလဲ...

အင်း... သိပ်
ထွေထွေလေးလေးတော့
ဟွတ်ပါဘူး ထပ်မံ
ပေါ်က...

သေတ္တာဟောင်း
ဆစ်လုံးကို ဖြိုကြည့်မိ
တာက... စတွေ့ခဲ့တာ... ဒါနဲ့
သူက ဘာဖြစ်လို့...
ငယ်ငယ် ခွယ်ခွယ်နဲ့
ဆုံးသွားရတာလဲ...

ပွင့်လို့၏ မေးခွန်းကြောင့်...
အမေရေ မျက်နှာ ငြိုးသွားသလို...

အားနည်းတာ...
အာမရာက အိမ်ကို စောင့်ကြည့်ရင်း...

ကျွန်မတို့
ဒီအိမ်ကို အကဲအမှတ်ရင်း
ဖြိုလှစ်တာ အဲဒီအကြောင်း
တွေကို မေးဖတ်ချင်လို့ပါ...

ဪ...
ဟွတ်ကဲ့...

ပြောရရင်တော့...
အဲဒီထပ်စိုးလေးကို
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ဖြောင်း
ပေါက်ကနေ ဗြဲကံကျပြီး
ဆုံးခဲ့ရတာ...

ဟင်း...
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ...
ဒီအကြောင်း ထပ်စိုးက
သုတ္တံနက်လို ဖြစ်နေ
တာကိုး...

အာမရာ မျက်ရည်သွက်လျှောက်

ကွန်မ...
ထပ်မံပေါ် သော
တက်ချင် တယ်...

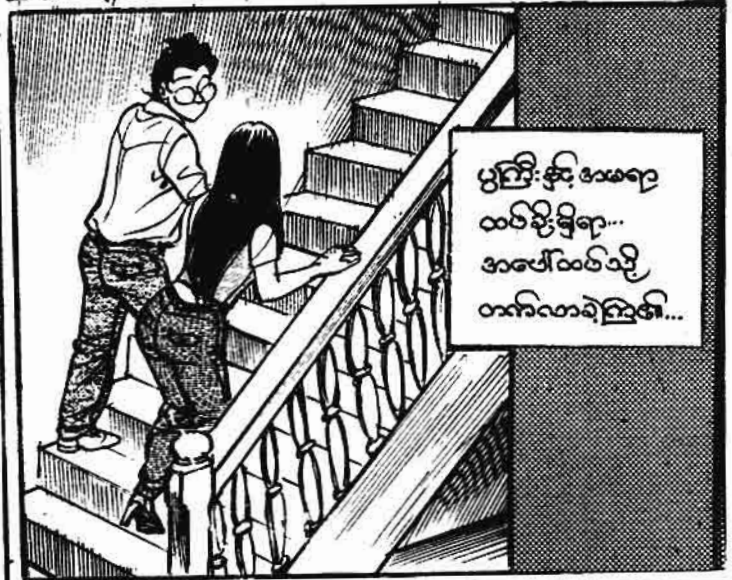
အမရာတို့က
ဦးနှစ်ပါ ဖွင့်တောင်း
စရာ မလိုပါဘူး
ဗျာ...

အဲဒီ သဘော
ဟော့ကပါဘူး
ကိုတာရာ...

မေ ခုလိုခွဲနေ
တယ်ဆိုတာ ကွန်မတို့
မသိခဲ့ဘူးလေ...ကြောက်
လို့.. အဖော်ခေါ်တာ
ပါ..

ဪဟဲ့ ဒီလိုလား
ရပါတယ် အမရာ...
ကွန်မတော် လိုက်ခဲ့ပါ
မယ်...

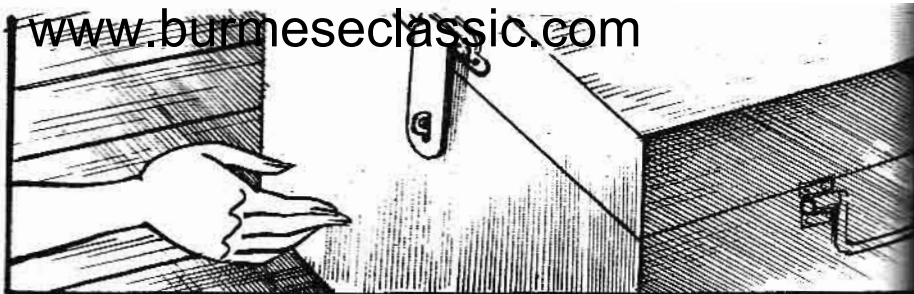

ပွဲကြီး နှစ် အမရာ
ထပ်မံမိရာ...
အပေါ်ထပ်သို့
တက်လာခဲ့ကြ၏...

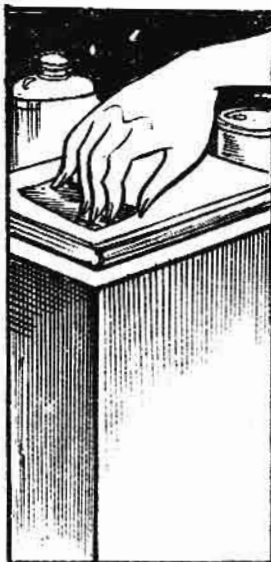

မရဲ့မသားစိတ်နှင့်...ကိုယ် ဖြတ်စဉ် နေသော မိန်းကလေးကို အဖော်ပြု
ပေးရတာလောက်...စိတ်လွှဲပြောင်းစရာကောင်းတာ မရှိတော့...

အမေ့က ထပ်မံ
ပေါ်၍ သေတ္တာလေး
ကို... မဝံ့မရဲ ဖွင့်
ကြည့်သည်...

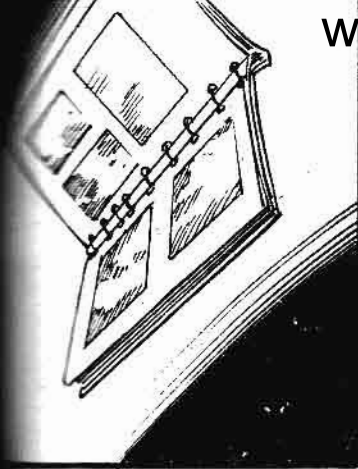
ပွဲကြီးက အနားမှာ နေပေးရာ သေတ္တာထဲမှ ဖွင့်ကြည့်ရင်း
အမေ့ တစ်ခုချင်း ကြည့်၍ စစ်ဆေးသည်... ပွဲကြီးက ...
အမေ့ကို အမြဲတမ်း အမြဲတမ်း ကြည့်နေသည်... ...

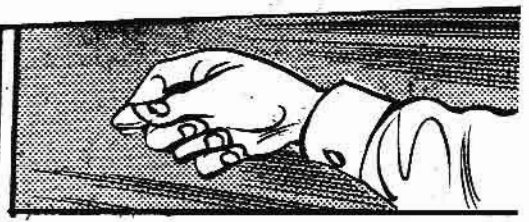
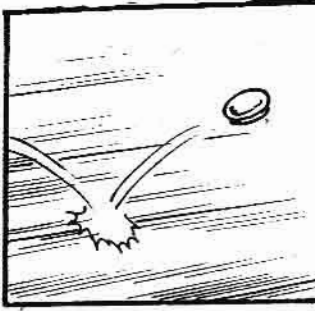
အယ်လ်ဘန်ကို ကြည့်ရင်း အမေ့ မျက်ရည်တွေ
ကျလာပြန်သည်... ...

ပွဲကြီး လက်ကိုင်ဖုန်း
ထုတ်၍ လွှမ်းမိုးလာ၏...

အယ်လ်ဘန် လွတ်ကျသွား၏... အယ်လ်ဘန်ထဲမှ တစ်ခုခု ရှင်းစင် ထွက်ကျလာသည်...

ထိုအရာလေးကို ပွဲကြီးကောက်ယူ လိုက်သည်...

ကြည့်လိုက်တော့ ကုတ် သို့မဟုတ် ဂျာကပ်တွေမှာ တစ်လေးရှိသည် ကြယ်သီးတစ်လုံးဖြစ်နေ၏... ထိုကြယ်သီးကို အမေရာအား ပေးလိုက်၏...

ကြည်သီးလေး
တစ်လွှဲပဲ..

ဟဲ့တယ်
အမရာ...ရောဟင်္ဂါ
အင်္ဂါနားလား...

ဟင်္ဂါ...ကွန်မ
တော့ မဟုတ်ဘူး မမရဲ့
အဖွားတရားပစ္စည်းလားမှ မယ်
တာ..သူတို့ရာသို့ ဖြစ်ထား
လို့ကတည်းကော...ဟိ
တယ်..

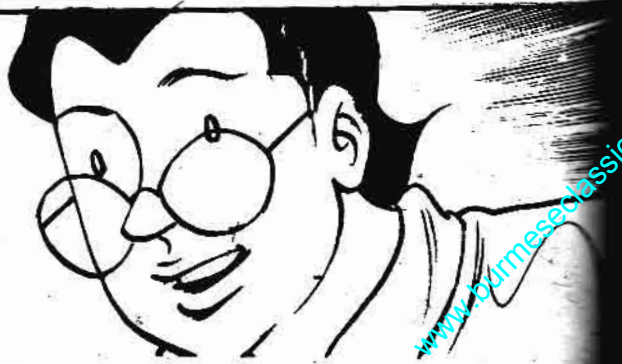

အမရာက အားလုံးကို စုဆောင်း ဖြစ်ထားလို့ကတည်းက

အခုတော့
ဘာအရိပ်အပေါက်မှ
မတွေ့ရတော့နော်..

ရောဟင်္ဂါ
အဆင့်မြင့်သွားပြီလား
တယ်...အမရာ...

အာရှန်ကောလိပ်... ချော့ဟာလီ၏ အချစ်အယောင်ကို
မတွေ့ရသဖြင့်... ဗွကြီး လွမ်းသလိုပင် ဖြစ်သွား၏...

အဲဒီလို ဖြစ်ပါစေ
လို့... ကျွန်မ ဆုတောင်းပါ
တယ်... ကိုတာရာ ကံ ကျွန်မ
ကျေနပ်သွားပါဖို့... အောက်
ဆင်းကြည့်...

ထပ်မံပေါ် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီး
ချော့ဟာလီကို လွမ်းမိတ်နှင့် ဖြန်
ဆင်းလာခဲ့ကြသည်...

ကိုတာရာဆို
အလည်တွေ့မည် ဖြီး
တော့မယ်နော်..

ဟုတ်ကဲ့
အာရှန်ဆုံး နှစ်ပတ်
ပေါ့...

အာမရာ ဗွတ်ကို
တဖန်တပြု ပြောပြ၏...

ကွန်တောင့်
ဒါသွက် မရှိမဖြစ်
လိမ္မော်ရောင်ပါ...

ပွဲကြီး ဒါပြောကြောင့်... ဒါမရဘူး မျက်နှာ
ပေါ်မို့... ကွန်တောင့်သားသော မျက်နှာနှင့်
ဒါမရဘူးဒါကြောင့်တို့ ဖြေလေအံ့သွား၏...
နှစ်လုံးပွယ် ဖြစ်လိမ့်...

ဒါဆိုလည်း
ဆက်သွယ်ပါ...

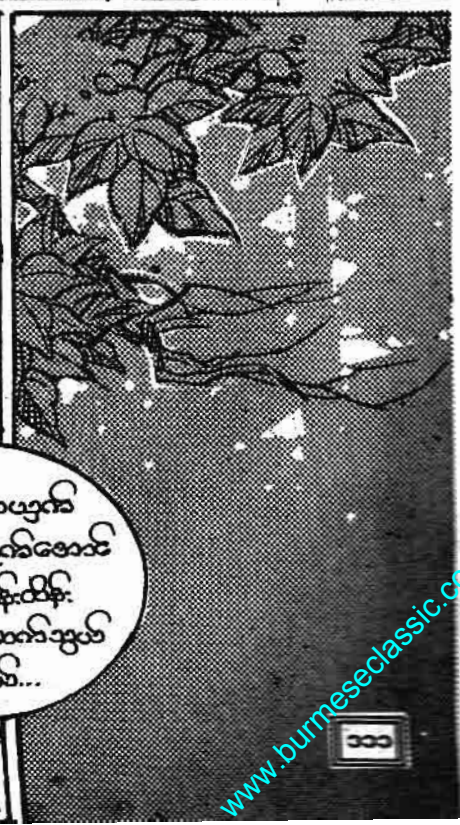
ဝမ်းသာကြိုက်တာများ
ဒါမရဘူးမှန်းကား... ..
ကပ်ပေးတာကတည်း သီးသန့်
ကိုင်တာပါနော်...

ဟုတ်ကဲ့...

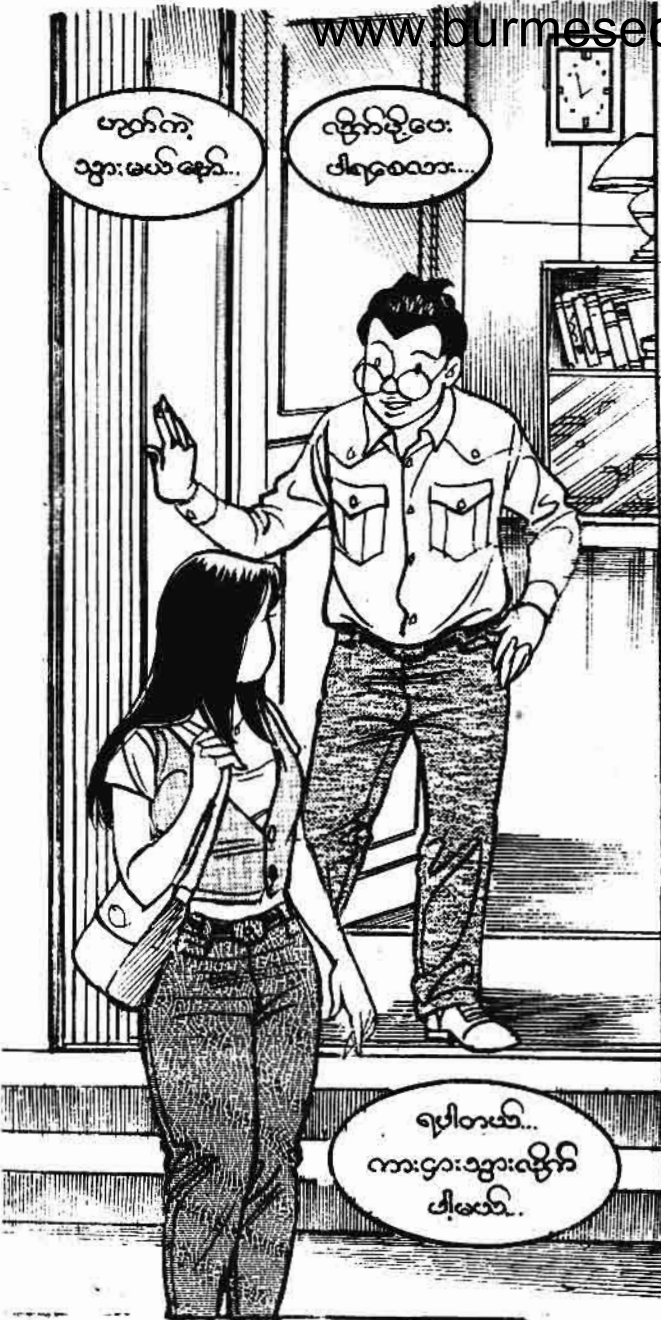

ဒါနောင်ဒါဟုတ်
ပေးရာ မရောက်ရအောင်
ကွန်တောင့် ထိန်းထိန်း
သိမ်းသိမ်း ဆက်သွယ်
ပါမယ်...

ဟွက်ကဲ့
သွားမယ်နော်...

လွှဲကိမ့်ပေး
ပါရစေလား...

ရပါတယ်..
ကားငှားသွားလွှဲကိ
ပါမယ်..

အဲဒါလည်း
သဘောနော်.. ဗဟိုအဖွဲ့
ကော်မတီမှူးထားတာမျိုး
တယ်.. ယခုသွားလွှဲကိ
ပါ...

ဗဟိုက ချောလားနီ အဖွဲ့ခွဲကို ယခု
ပေးလွှဲကိမ့်...

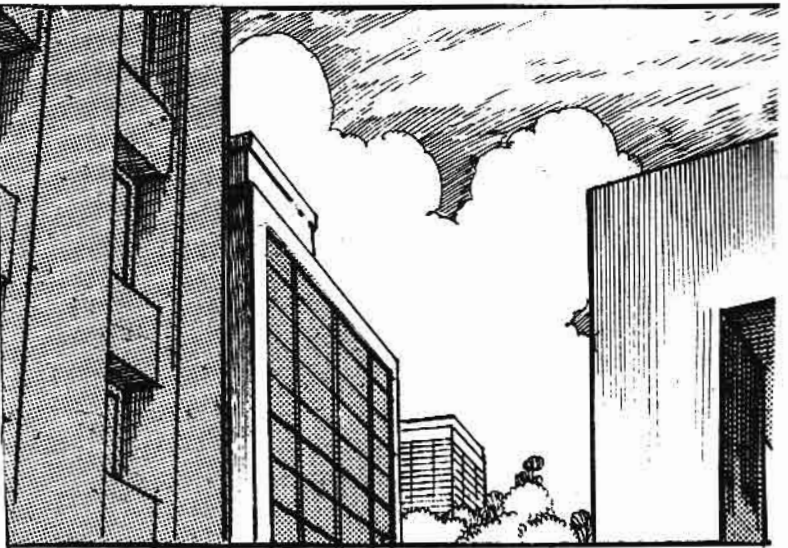

ကျေးဇူးတင်
သွားဦး...

အမေရိကား ဖြတ်ဖြတ်နဲ့ လေကြည့်ရင်
ဗဟိုက လူနဲ့ပဲသတိ...

လုပ်ငန်းခွင်သို့ အာရုံစိုက်ရန်နှင့် နှစ်ထပ်သို့ တက်လာကြ၏။ လူနေ စဉ်ကားသော
ရပ်ကွက်ကို အပေါ်ထိမှ ဖြေရသည်။ ကွန်ကရစ် အကြီး လောင်းပြီးသော အထပ်မြင့်
တိုက်ကြီးသည် အချိုးညှိပြီး အသွင်နှင့်သာ မြဲသေး၏...

အလုပ်သမားများက... တံခါးတောင် ရွှေခြင်း
အတွင်းနံရံ ကွန်ကရစ် အချောကိုင်ခြင်းတို့
ဖြင့်လုပ်နေကြ၏...

စံချိန် စံညွှန်း မှီ
ဆောင်... စောကလေးတော
ဆိုင်ပေးမယ်... ဒီဝိဇ္ဇာကတွေ
ဖွားတော့ မနေချင်ပါ
ဘူးဘူး...

ကျွန်းပညာကိစ္စ
ယုံလေ မယ်... သူ့အား
နည်းပညာနဲ့ ဓာတ်
လျှောက်ကို မယုံ
တာ...

ဘာဖြစ်လို့လဲဟာ...
ကျွန်းပညာကိစ္စမယုံ
ဘူးလား... မူကြမ်း...

လျှပ်စစ်မီးကလည်း
စိတ်ချရတာ မပညာဘူး
ဓာတ်လျှောက်ထဲမှာပိတ်မိ
နေမှာမျိုး ငါထိပ်ကြောက်
တာ...

ဟား... ဟား...
ဟား... မနွှဲလရဲ
မဟာပါ ခြစ်ထင်တယ်...

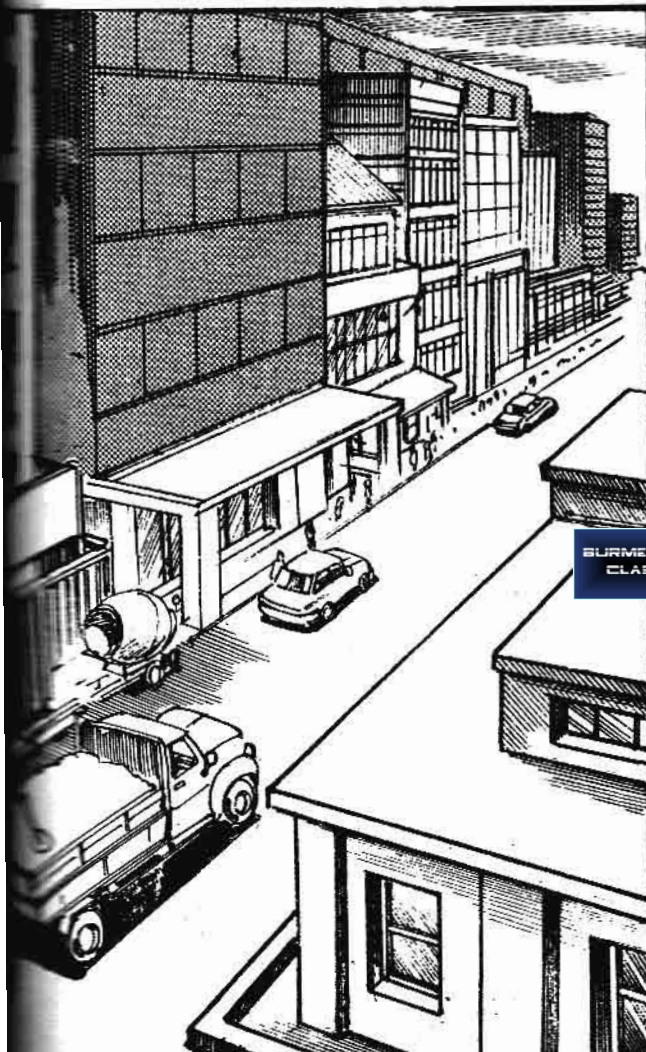
ဘာဖြစ်ဖြစ်
ကွာ... ကြောက်တာက
ကြောက်တာပဲ...

အမြင်ကြောက်ကဲ
ရောဂါ ရှိရင် နာမည်မှာ 'မြင့်' ပါတဲ့
မိန်းမကို မယူနဲ့ ပုပြင်... တိုက်အမြင့်
ကြောက်ရတာနဲ့ မိန်းမ အမြင့်ကြောက်
တာ... နှစ်မျိုးပေါင်းရင်... မင်းရှုသွား
လိမ့်မယ်...

ဟား... ဟား...
ဟား... ဟား...

ဆောက်လက်စတိုက်၏ လုပ်ငန်း ငြိမ်းချမ်း အခြေအနေ စစ်ဆေးရင်း ဖွဲ့ကြီးတို့သုံးယောက်...
မိလယ်မြင် မျက်နှာဖြင့် အထက်... အမြင့်ပေ ကိုဆယ်သို့... ဆောက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

BURMESE
CLASSIC

အင်း...လေးလ
အကြာမှာ ဒီအနေ
အထား... ရောက်ပြီ
ဆိုတာ...

အင်း...လေးလ
အကြာမှာ...ဒီအနေ
အထား...ရောက်ပြီ
ဆိုတာ...သက်မွှာ
ကာလတစ်ဝှေ့
ငြိမ်းမယ် ထင်တယ်...

ပြီးနောက်ပါတယ်
အားလုံးအဆင်ပြေနေ
တာပဲဟာ...

အဲဒါ
ကောင်းတယ်
ပွဲကြီး...

ဒါနဲ့...
ဦးထွန်းနဲ့အိမ်
ဘယ်ကောလိပ်
သက်မလဲ...

နောက်တွင်းကော
ဒီရိုင်းကောင်းကောင်းကို
ထားပြီး အပ်ထုပ်တွေပဲ..
ဆောက်လုပ်ကော့မယ်
ကွာ...

BURMESE
CLASSIC

နှစ်ပတ်နဲ့
ရှက်နှစ်ဆယ်
အဝတ်ပဲ...

ရော့ဟာနီ
ပျောက်သွားတယ်
နော်...

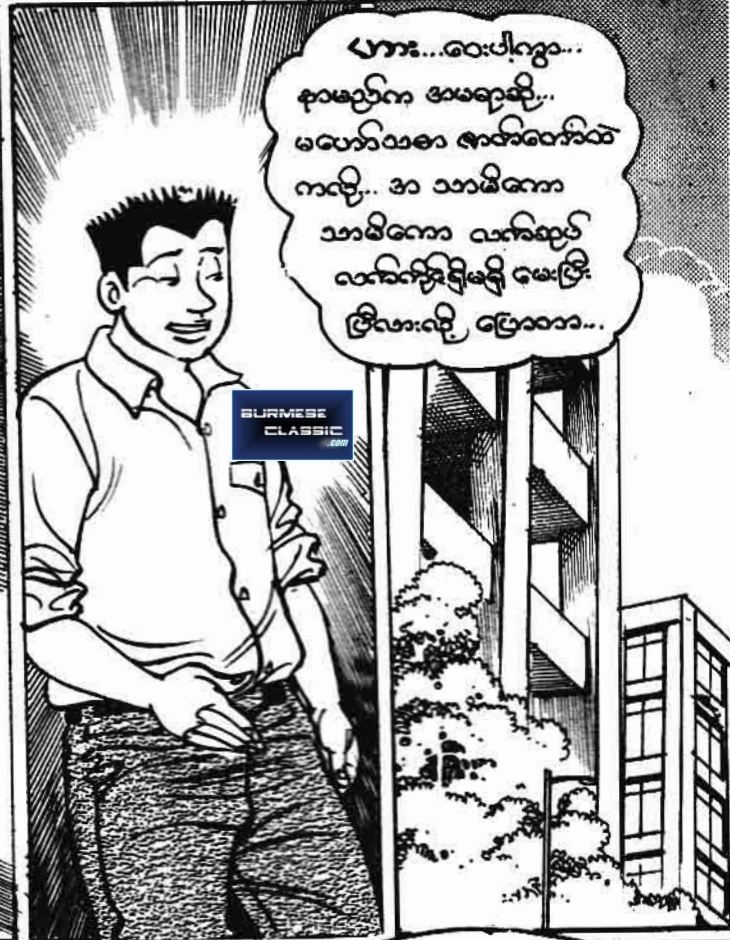

အဲဒါနဲ့
မှီနေတာပဲကွာ...

မင်း
လက်ထီးဆွပ်ဖြုတ်
ပြီလား...

ဘာလို့
လက်ထီးဖြုတ်မှာလဲ
နဲ့သူ့ မဟုတ်ဘူး
ချစ်သူကွာ...

BURMESE
CLASSIC

ဟား...ဝေးပါကွာ...
နာမည်က အမေရန်ဆို..
မပေါက်သဇာ ဇာတ်ကောင်လ်
ကလို့.. အဲ ဘာမိကော
ဘာမိကော လက်ဆွပ်
လက်ကိုင်ရိုမရို မေးပြီး
ပြီလားလို့ ပြောတာ...

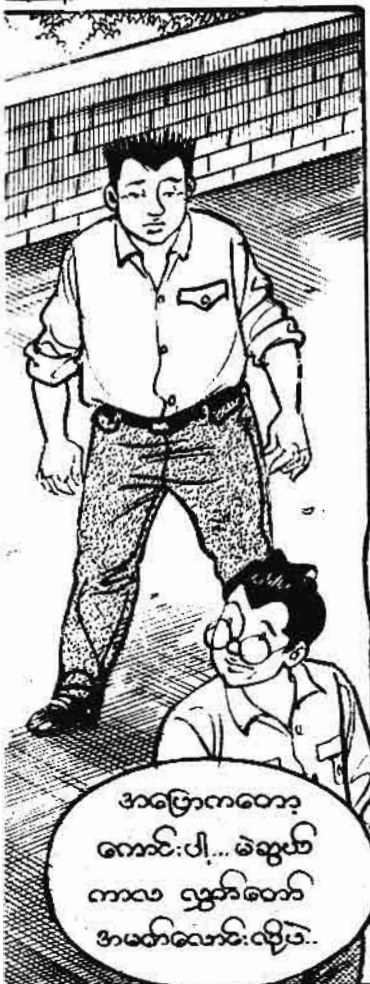
ပြော...ဒီလိုဟား
အဟဲ...ဟဲ...သုတာ လက်ထီး
ဖြုတ်မပြပေမယ့်... သူငယ်ချင်း
ကွန်ယက်တစ်ခု နက်ကြာပါ့မယ်
မှား...ချိတ်ပြီး ပြီကွာ...

ကော်နင်နာကော...
ကောနီးရ်လား...

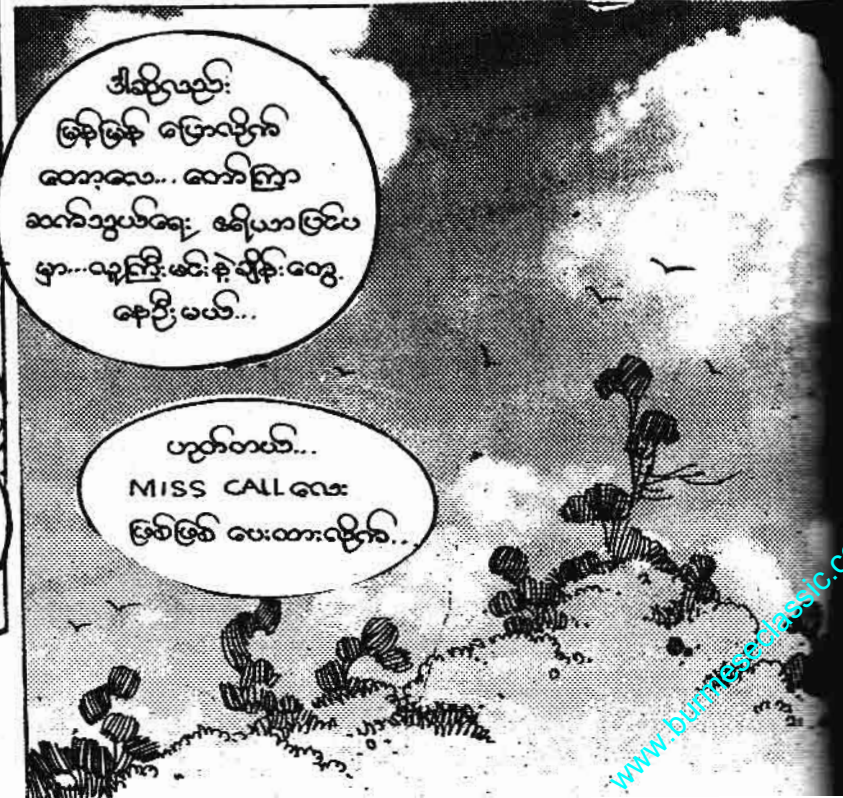
ဖြစ်နဲ့ ဖြစ်သလား
မမေးနဲ့... TRY AGAIN
တစ်ခါမှ မပြောနဲ့...

အပြောကတော့
ကောင်းပါ... မိစ္ဆယ်
ကာလ ဂွဏ်တော်
အမတ်လောင်းလိုပဲ...

အကောင်းပြောတာ
အပြောကတော့
မှိုက်မှိုက် မရှိရီ
မှိုက်မှိုက်မှိုက်...

အိမ်ထဲမှာ
ဖြစ်ဖြစ် ပြောလျက်
ကောလေ... ကောလော
ဆက်သွယ်ရေး အေးယာဖြင့်ပဲ
ဟု... လူကြီးမင်းနဲ့ချိန်းတွေ
နေဦးမယ်...

ဟွတ်တယ်...
MISS CALLလေး
ဖြစ်ဖြစ် ပေးထားလျက်...

အေးပါကွာ... ကဲ...ကဲ
အဲဒါတွေ အသာထား...အလုပ်ကို
အာရုံပြုက်ကြဦး ဒီခွင်မှာတော့...
စိတ်ချရပါပြီ... ငါ့ချွန်ကဲ
ဖြုတ်လစ်တော့မယ်...

အိုကေ...
စိတ်ချလက်ချ
ဖြုတ်တော့...

လွယ်လန်းခွင့် စစ်ဆေး
ရင်း... ဖြုတ်ဆင်းလာခဲ့
၏... လေရှပ်ဆယ်
အာခြင် အချောက်ထိုင်...
အမေရယ် ဖြုတ်ဆက်
လွန်သတည်း...

မမြေ့လင့်ဘဲ လူကြီးမင်းက
အာရုံပြုက်နေ၏... ကိစ္စ
နံပါတ်ကို တွေ့လျှင် သူ
ဖြုတ်ခေါ်လိမ့်မည်ဟု...ယုံကြည်
ပြီး... ဖြုတ် ဖြုတ်သိမ်းလွန်သတည်း...

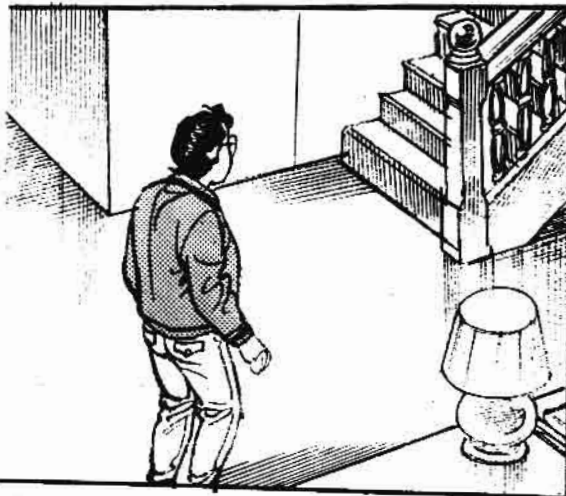
ရဲဘော်တစ်ပါး ကပ်ခဲ့ရတာ

ဒောက်ထယ် တစ်ထပ်လုံးခြင်ဆင်
ပြီးသွားခဲ့ပြီ... အကောင်းဆုံးအဆိုး
များကို... ဖြစ်မှုနေ့ကျ ဖြစ်သည့်
ပွဲကြီး... ဒီအဆိုးကို သဘောကျ
နေ၏... ..

အိမ်ပေါ်ထပ် ပါလေးဆင်းခြင်းလည်း တစ်ဝက်ခန့် ပြီးသွားပြီ... အိမ်ထဲ လှည့်လည်ကြည့်ရှု
စစ်ဆေးရင်း ထပ်မံနားသို့ ရောက်လာသည်... ..

ထပ်မံပေါ်မှ ခြေသံတဖြာဖြာ
ကြားလိုက်ရ၏... ..

ခြင်ဆင်ဖို့ မပါသည့်ထပ်
ပေါ်... ဘယ်သူတက်နေသလဲ
အသွေးနှင့်... လေ့လာအထိ
တက်လာခဲ့သလဲ... ..

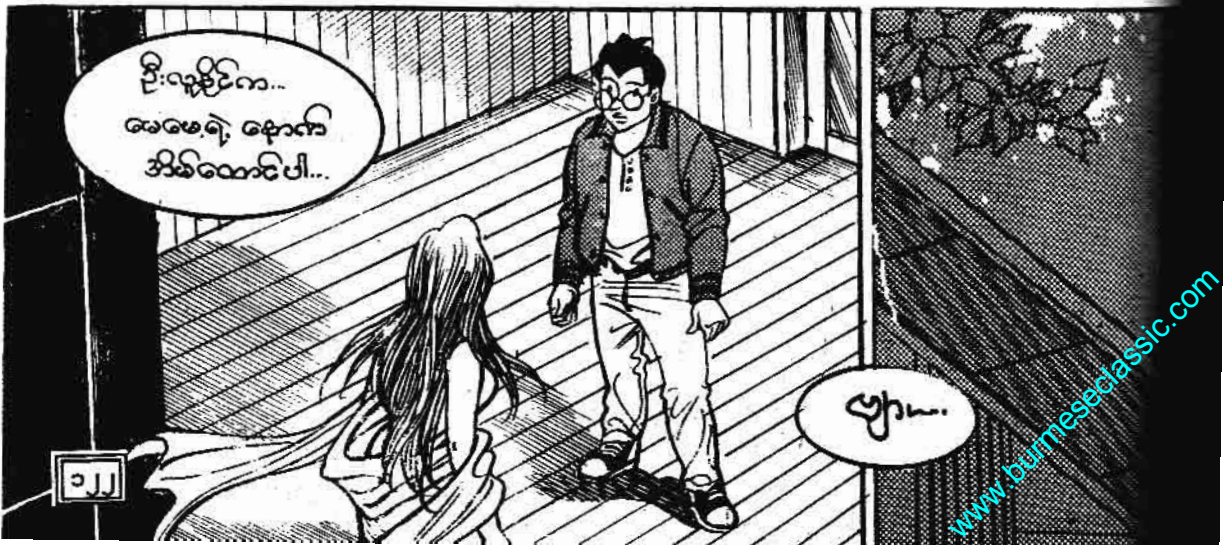

အောက်မှာ... မတွေ့...
မြောက်ပေါက်နား... လျှောက်လာစဉ်... အင်တင်နာ မမီသေး...
သည့်... ဝါးမို့ကဲ့သို့... အထက်မြောက်များ... အောက်များ...
ထကာ... ရုပ်ရည်တစ်ခု ပေါ်လာ၏...

ရောဟနီ ဖြောသဉ်စကားကြောင့်... ပွဲကြီး တအံ့တဉ် ဖြစ်သွား၏...

ရောဟကလေး ပြောသမျှ နားထောင်ရုံ
ပွဲကြီး တမျှတည်း ဟောနေရ၏...

ပြီးတော့...
ကွန်မက် အသတ်ခံခဲ့
ရတာ... လိမ်ကျတာ
ပေတုတ်ဘူး...

ဘယ်သူ
သတ်တာလဲ...

ပြီးရုစိုက်...

ဟဲ့...

ရောဟကလေး၏
မျက်နှာမှာ...
ဒေါသဖြင့်
နီရဲနေ၏...

ပွဲကြီး မမျှော်လင့်တော့ဘူး...ဆံပင်
ဆွေ...ထောင်ကာ...ကြွက်သီး...
တဖြုန်းဖြုန်း ထွားသွား...

မွကြီးမှာတော့... သူ့ကို ငှက်သမားတွေ ခုခံသလို
ဝုန်း... မိမိလိုကား... ကြည့်နေရသကဲ့သို့...
ဖြစ်နေ၏...

ရှင်ရှင်... လင်းလင်း...
ပြောပြပါဦး... အား...

ရောဟဏီက... သူ့
တန်ခိုးနှင့် လေတွင်း
ဝဲ၍... ထပ်တန်းဖော်
တက်ထိုင်ခံနိုင်သည့်

မွကြီး ရောဟဏီကို မော်ဖူးနေရ၏...

ကွန်မ ပထွေးက
အထိရမှန်ကြီးသူ
တစ်ယောက်ပါ...

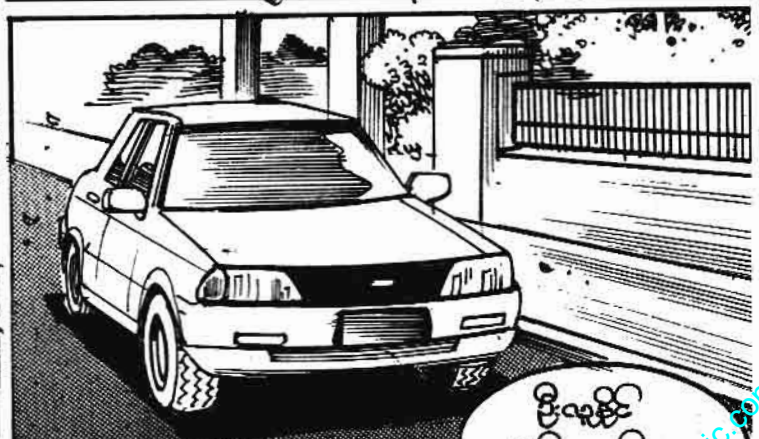
ကွန်မကို အချွယ်
ရောက်ကတည်းက သူ့
ရန်ကို ရှောင်ခဲ့ရတာ
ဥပမာလေးထက် ကွန်မကို
ငိုပြီး မျက်စိကျတယ်
ထင်ပါရဲ့...

ဆရာဟန်တီ စကားကို ခဏဖြတ်ရင်း ဒီဟန်တီ ဖြစ်ခဲ့ရင်းလားဟန်...

ဆောက်တော့... ထပ်ပြီးမှ ဖြတ်ရင်း
အနီးတွင် ရပ်လိုက်ပြီး...

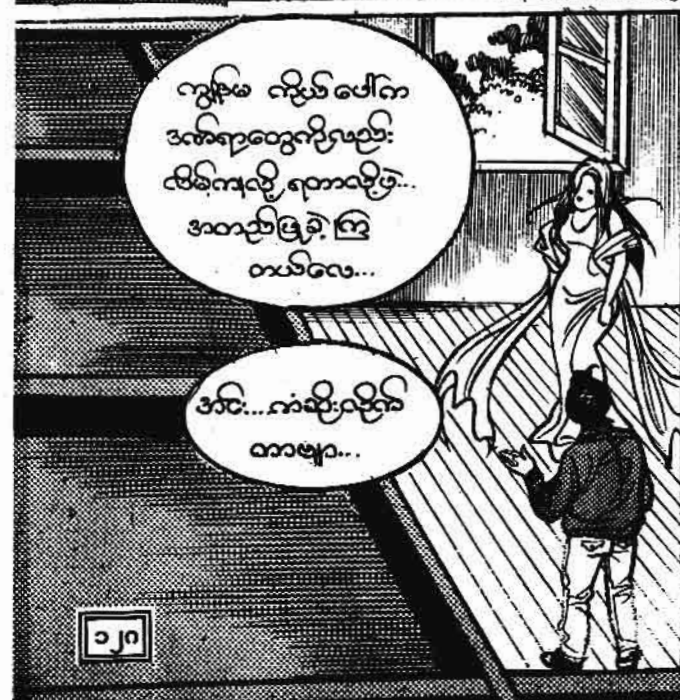
ကျွန်မ အပေါ် ကားယာ:ခွဲပြီး အစဉ် အထက်ပြုနေတဲ့
သူကို ဆောင်ကန်လျက်ရှိ သူလွင့် လွှဲကားတယ်..
အဲဒီမှာ သူ အခုန: ဇီဝထွက်သွားပြီး ကျွန်မကို
သက်ယ့် ကြိုးစားတော့တာပဲ...

အသက်ရှူရှုပ်ပြီး
သက်လစ်သွားတဲ့ ကျွန်မကို
ပြောင်းပေါက်က တွန်းချခဲ့
တာ...

ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ
ရောယာဇာရယ် ဒီကိစ္စ
သူကို အမှုမပတ်ဘူး
လား:...

ဟောဒီ ပြောင်းပေါက်
နားမှာ ကျွန်မ အသက်:
အသက် ခုခံနေတဲ့ ဒီကိစ္စ
နဲ့အမေကို အမြဲမြောစို့
အစဉ်အရေး ငါမပေးနိုင်
ဘူးဆိုပြီး... အနိုင်ကို
လက်သီးနဲ့ထိုးတယ်...

သက်သေ လုံးဝ မရှိဘူးလေ... သူကလည်း အလိပ်စွဲ ကောင်းကောင်း ဖြစ်နေတာပဲ... ကျွန်မပေါ်ကို ဗိုင်းဗွင်တွေ ပြိတ်ပတ်နေတဲ့ တံမြက်ခည်း တစ်ချောင်းရောင်း ဖန်ချထားခဲ့သေးတာ... စစ်ဆေးတဲ့ လူတွေက... သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း... ဗြိတိသျှသေခံတာလို့မှ... ယူဆခဲ့ကြတာပေါ့...

www.burmeseclassic.com

ကွန်မန် ပိုရိုမန်နေဂျာ သူ့ မေမေ အမေတို့ နဲ့ ချစ်ခင် နေထိုင်ခဲ့ဖူး... ကုမ္ပဏီကို လက်ပါးပြီး အုပ်စော့မှာလေ... ပြီးတော့ သူ့ ကောင်မလေး ဝက်ယောက်စုံလည်း ရှုပ်နေ သေးတယ်...

ဒါတွေကို
ရောဟဏီ ဘယ်လို
သိသလဲ...

ကွန်မန် ဝန်ထုပ်ရ၊
နေပြီ... လွတ်လွတ်လပ်လပ်
သွားလာလို့ ရတယ်လေ...

ဪ... ဒီလိုပဲ...

ကုမ္ပဏီတစ်ခု
ကွန်မန်ကို ကူညီပါဦး
ရှင်...

ဇွော့ပါ
ရောဟဏီ
ဘာလုပ်ပေးရ
မလဲ...

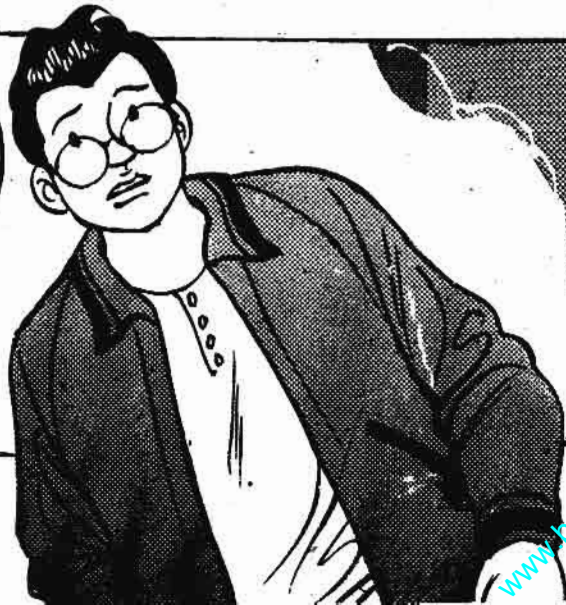
အခုဆို... ညီမလေးကို
ငြိလန့်အောင် အကြောင်း
ပြောပြပေးပါ...

သုတဉ် ယုံပါမလား...
ရောမာဏီ တစ်ချိုးနဲ့...
အသိပေးလို့ မရဘူး
လား...

ငြိလန့်က...
ကျွန်မ မကျွတ်သေးတာ
လို့... ရိုက်မိပုံပဲ... အခုဆို
အိမ်မှာ အသိအရင်တွေ
အတာ အစီးတွေ...
အမျှားကြီးလွယ်တာ
တာ...

ရဲတိုက်... ဟုတ်ပြီလေ...
ငါ မင်းရဲ့ ညီမ အမရာ
လို့... အခုဆို အကြောင်း
လို့က ပါမယ်...

ဝမ်းသာပျော်
တာရှင်... ဒါဆို ခွင့်ပြုပါ
ဦးနော်...

နောက်ဆက်တွဲ... နှစ်ပတ်လည်၊ ရော့ဟာရီ
ဖျက်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွား၏
ပွင့်လင်းမြေသာယာ မဟာမိတ်ဖြစ်နေချိန်
ခဲ့သည်...

ဒီကိစ္စကို ဘယ်လို ဆက်လုပ်
ရမလဲ မဟာ မြတ်နိုး၏... ..

မြောက်မြားစွာ ပုံစံပြောင်း...
ကိစ္စမရှိ... မယုံလှဘဲ
လည်လက်ကပ်သွင်းလို့ပါ
ထိခိုက်နိုင်သည်...
ထို့စဉ် ခွင့်ပြုပေးသော
သံစဉ် ထွက်လာ၏...

နံပါတ်ကြည့်
လို့ကတော့...
အရေးထဲမှာဖြစ်
နေ၍ ဝမ်းသာသွား
သလို... ..

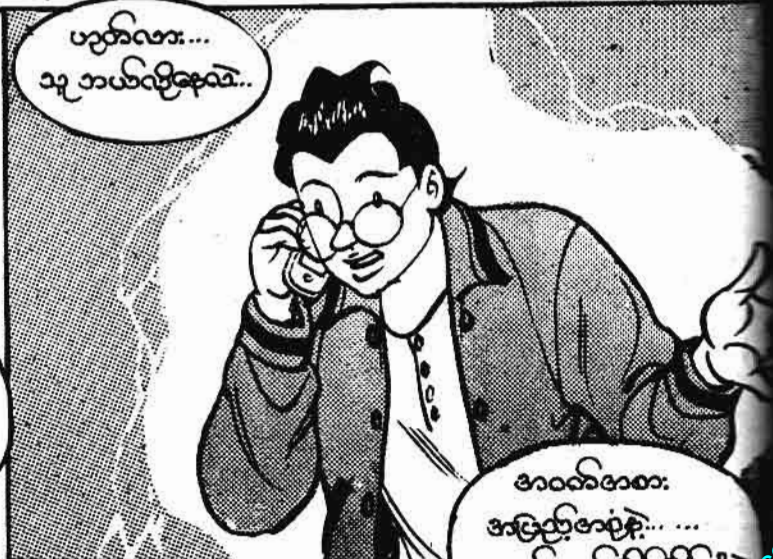
ဟေ့...
အမေရာ...

အကောင်အထည်
အဆင့်မြှင့်တင်ဖို့... အခုပဲ
ကျွန်တော် ရော့ဟာနီနဲ့
သံတူမယ်...

ဟွတ်လား...
သူ့ဘယ်လိုနေလဲ...

မနေ့က... ဖုန်း
ခေါ်ထားတာ တွေ့လို့
အကဲကြည့်တာ မရှိ
ဘူးနဲ့ ဖြစ်နေလို့လေ...

အဝတ်အစား
အပြည့်အစုံနဲ့... ..
ကျည်တည် ငြိမ်ငြိမ်ပါပဲ
ဒါပေမယ့်...

ပြောစရာရှိမှိုက် ကိုက်စိုက်စွာ ဖွဲ့လာချို့...
မြင်ရိုး ဝမ်းသာသွား၏... ..

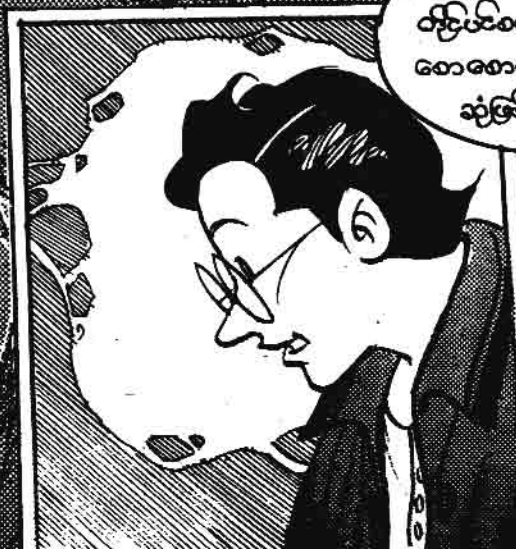
ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ
သတိနှင့်... ယုံနစ်ကောင်း
ကို... ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်
အဲ... ..

တစ်နာရီနီးပါး ကြာမှ ရွှေဆိပ်
နောက်ဆင့် ရောက်လာကြသည်...

ကဲ... ပြော...
ဘာတွေ အရေးကြီး
လို့လဲ...

ငါ မင်းတို့နဲ့
တိုင်ပင်စရာရှိလို့... ငါ
စောစောကပဲ ရော့ဟောနီနဲ့
ဆုံဖက်ကြတာဟိ...

ဗွဲ့ကြီးက လိုသလို အာဖီချီ... ရော့ဟောနီ
ပြောသမျှ စောက်သတိ ချုပ်ငြိမ်းသည်

မိုးလုံး မျက်နှာ ဖြူလျှော်လျှော်ဖြစ်ပြီး
မုဖြင့် ဆံပင်များ လောင်သွား၏...

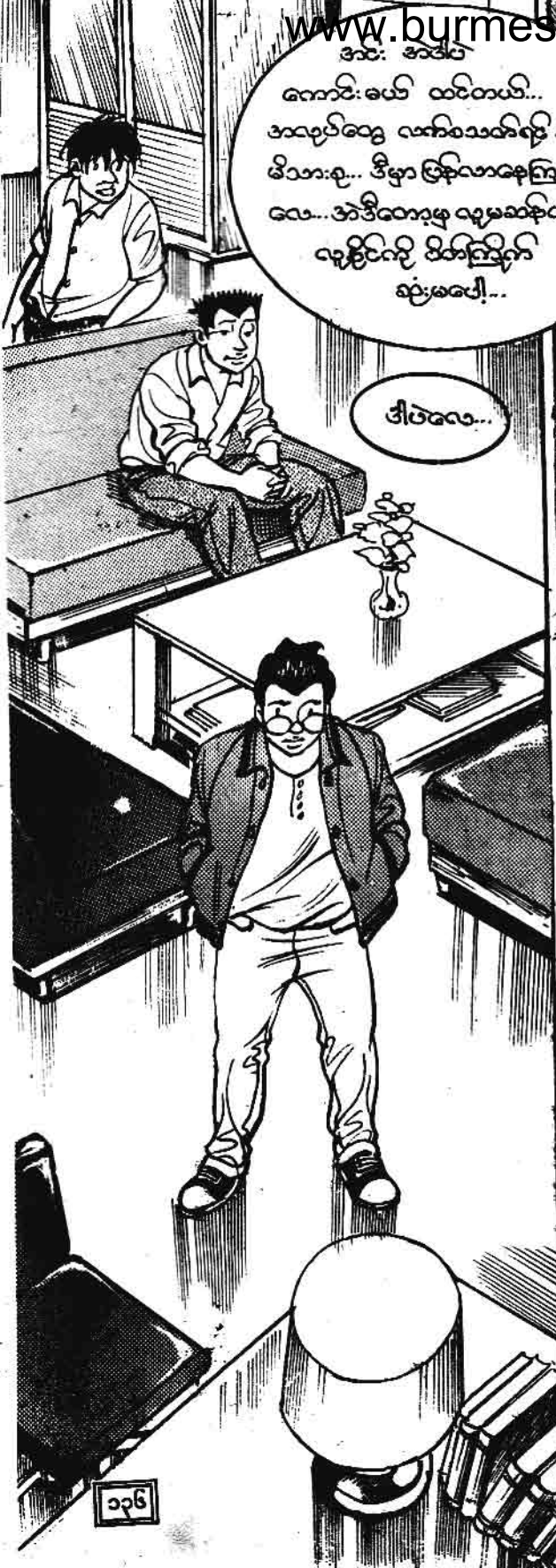
မင်းဘာဖြစ်လျှင်လဲ
ပွဲကြီး...

ရောဟဏီ
လက်စားချေမပစ်လိုက်ရမှာ
ကုညီလျှင်သယ်...

ရည်စွယ်ချက်တော့
ကောင်းပါတယ် လည်ပို့
ကော...လွယ်ပါ့မလား...
သက်သေက ပရလောကသား
ဖြစ်နေတာလေ...

ဟုတ်တယ် ပွဲကြီး...
အင်း... အကောင်းဆုံးနည်းက
ဦးရုဏ်းကို ရောဟဏီ..
ကိုယ်တိုင် ခြောက်လှန့်ဖို့လဲ..
မင်းက... အမောရနဲ့..
အနီတိကိုကာကွယ်...

မုဖြင့် နှိုး မိုးလုံး
ပေးသည် အကြံကို
ပွဲကြီး ချိန်ဆတွက်
ချက်နေသည်...

အင်း အင်း
ကောင်းမယ် ထင်တယ်...
အလုပ်တွေ လက်ဝါဒကိုင်ရင် သူတို့
မိသားစု... ဒီမှာ ဖြစ်လာနေကြမှာပဲ
လေ... အဲဒီတော့မှ လူမဆန်တဲ့...
လူတွေကို ပိတ်ကြည့်ရင်
ဆုံးမပေါ့...

ဒါပဲလေ...

ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး...
အချိန်တွေ တစ်နှစ်ကျော်မှ
ဘာလို့ အစပြန် ဖော်နေ
ရတာလဲ...

သူ ပြောခဲ့တယ်လေ...
ငါတို့သေတ္တာ ဖွင့်လို့ရင်
လို့... ခုမှ အဖြေထွက်ခဲ့
ရတယ် ဆိုတာ...

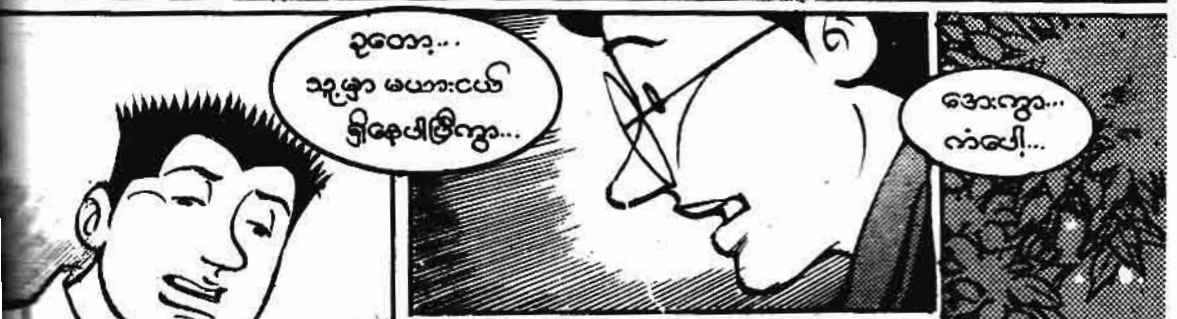
ခြောက်... အေး
ဟုတ်သား...

ထင်တော့
ထင်သားမ... ဦးလှိုင်က
ရုပ်ကြွမ်းကြီးပါလို့...

ပထွေးက
ပထွေးဇာတ်ရုပ်ဖက်မှာ
ပေါ့... မီးရဲ့ အမရာလေး
လည်း... ဖြိုစိတ်ရတယ်
နော်...

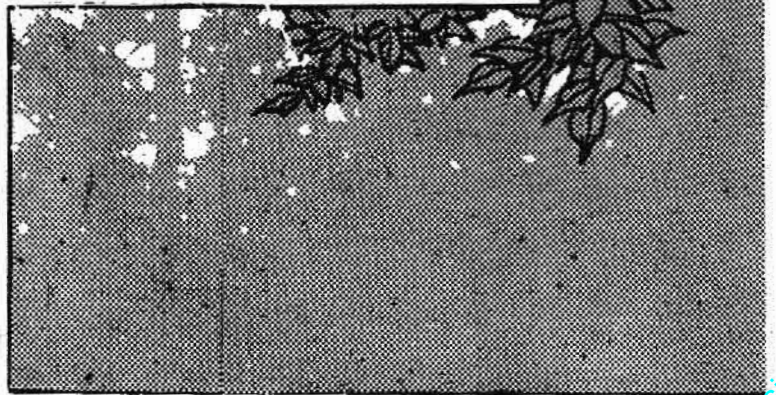

ခွတော့...
သူ့မှာ မယားငယ်
ရှိနေပါပြီကွာ...

ဒေးကွာ...
ကံပေါ့...

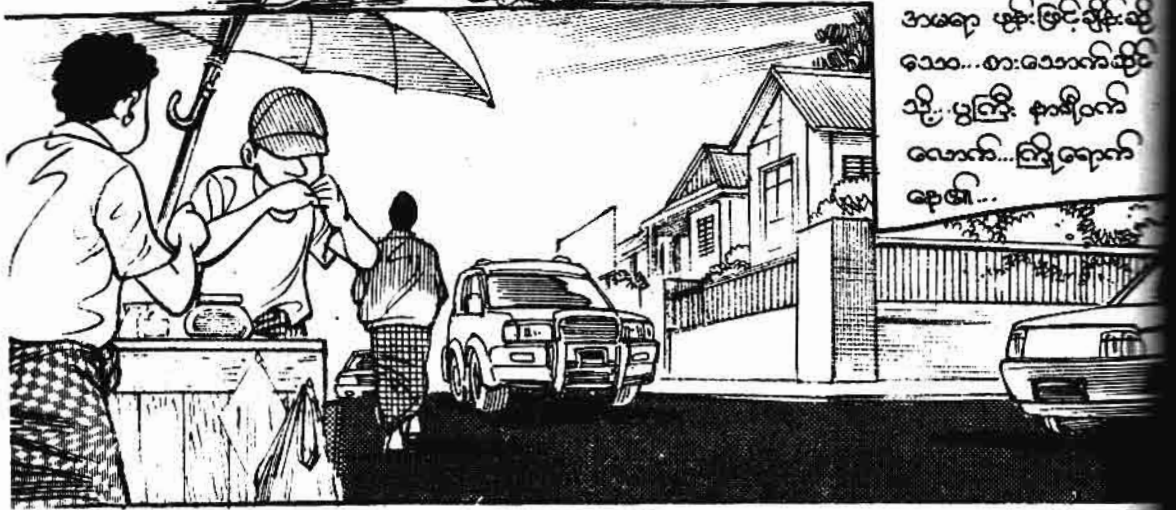

အင်း... ပွဲကြီးတို့
နည်းစားလေးတစ်ယောက်
ရတိုက်ခွ သာပွဲတစ်ခုလောက်
ပစ်ကုတ်မိလို့ပါပဲလား
ရှုပ်ပွက်ကိုခက်လို့...

ပွဲကြီးအသွက် အကြံဉာဏ်များ ဝိုင်းပေးပြီး...
ပွဲကြီးတို့ ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းခွင်သို့ ဖြန့်သွားကြ၏...

အမှတ်ပရိသတ်...

အမရာ ဗုဒ္ဓိဗုဒ္ဓိဆို
သေ...စားသောက်ဆိုင်
သို့ ပွင့်ပြီး နာရီဝက်
လောက်...ကြိုရောက်
နေ၏...

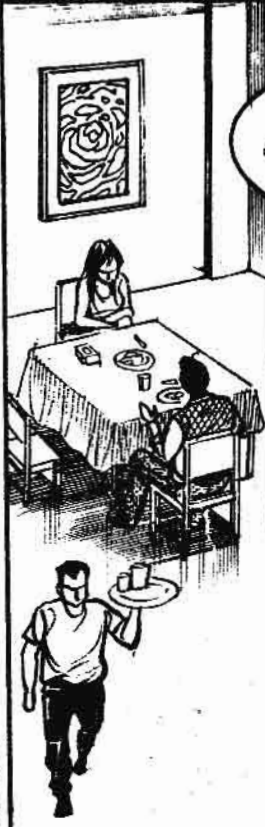
ကော်ဖီတစ်ခွက်နှင့် စောင့်နေစဉ်
မှား... အမရာ ရောက်လာသည်...

မြောလေ
အရေးကြီးကိစ္စ
ရှိတယ်ဆို...

ဒေါ်... ဘယ်က
ဘယ်လို စမြောရမလဲ
မယ်လို့...

ပွင့်...က နေ့လယ်ကို အကဲခတ်ပြီး...

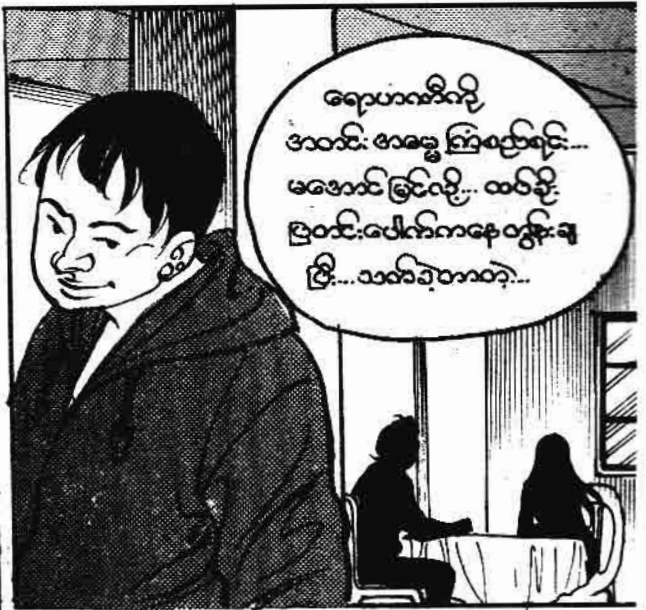
ဦးလှိုင်က
အမရာသို့ရဲ့ပထမ
နေ့...

ဒီတွေကို
ဆိုတာရာ ဘယ်လို
သိလဲ...

အားလုံး ရောဟဏီ
ပြောပြတာပါ... ငြီးတော့
ပစ္ဆေ့ ဒီဒီ မုခ်မာဏယ်
တဲ့...

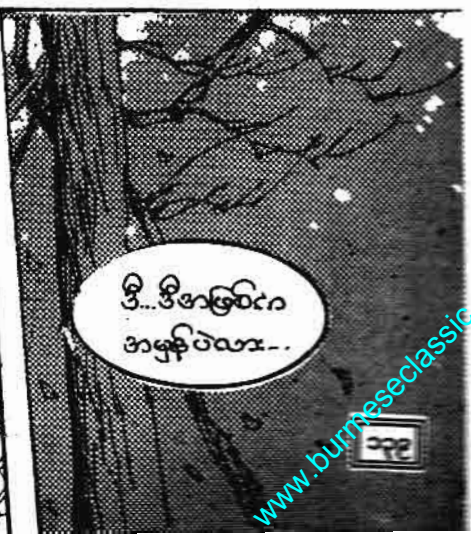
ရောဟဏီကို
အသင်း အခွေ ကြံစည်ရင်း...
မအောင် ဖြစ်လို့... ထပ်မံ...
ဥပဒေ ပေါက်ကနဲ ဝုန်းချ
ငြိ... သက်သေတာတဲ့...

ရှင်...

ဟိုတလောက...
ကွန်တော်လို့ တွေ့ရတဲ့
ဩယ်သီးဟာ... ဦးလုန့်
ဂျာကင်က ဖြတ်ထွက်ခဲ့
တာတဲ့...

ဒီ... ဒီအဖြစ်က
အမှန်ပဲလား...

ရောဟဏီကိုယ်တိုင်
ကြောကြောရွဲရွဲနဲ့...
ပြောပြသွားတာပါ
အမရာ...

အဟင်...ဟင်...
မမ အဖြစ်က...ဆိုးလို့က်
တာ...ကိုတာရာရယ်...

အမရာ ဝမ်းမနဲ့ဝန်နည်း ဖြိုက်ငိုရှာမည်... ..

ပြီးခါတာတွေ တွေးပြီး
ပုဆွေးမနေပါနဲ့တော့ အမရာ
ရယ်...ရောဟဏီက အနီတိနဲ့
အမရာ အသွက် စိမ်းပူ
နေတာ...

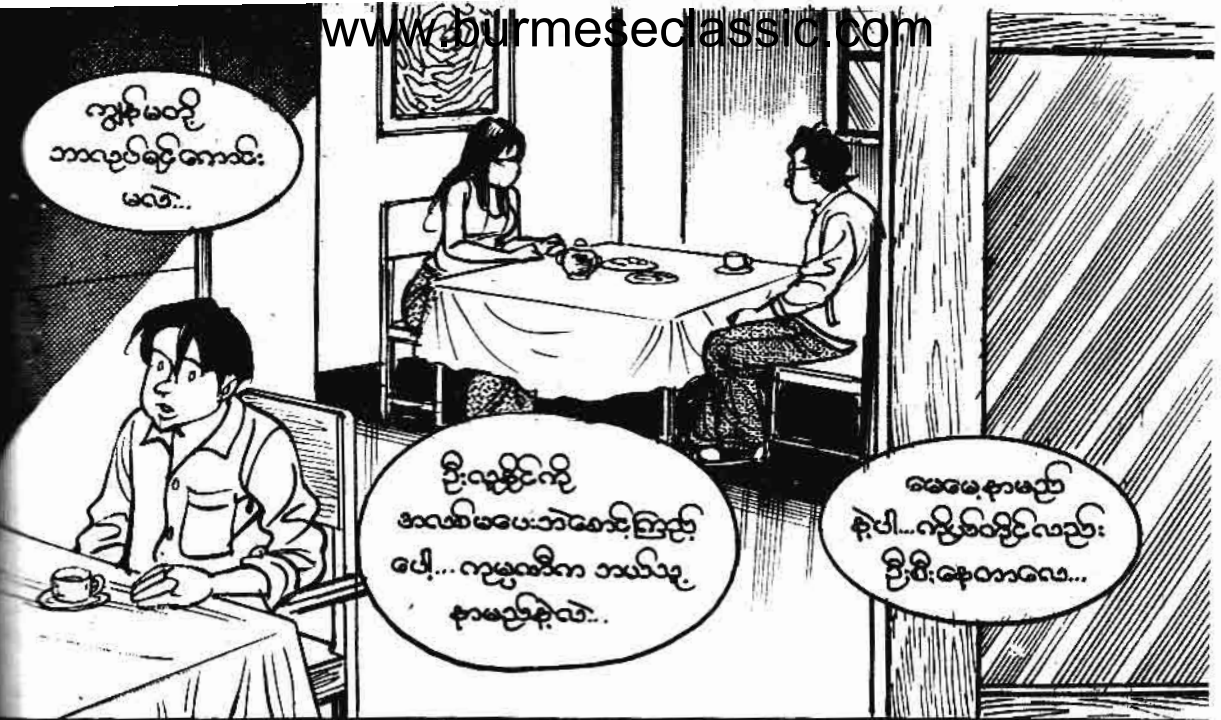
တာဖြစ်လို့...

ဦးလူနီမှာ
မယားငယ် ရှိနေပြီတဲ့...
အနီတိကို ခန့်ရှားပြီး...
ကုမ္ပဏီကို အဟိုင်စီးမှာ
စိုးလို့တဲ့...

အမရာ တွေးတွေး
ငေးငေး ပြောသွား...

ကွန်မတီ
ဘာလုပ်ရဦးကောင်း
မလဲ...

ဦးလွင်ကို
အလယ်ပေးဘဲမောင်းကြည့်
ပေါ့... ကုမ္ပဏီက ဘယ်သူ
နာမည်နဲ့လဲ...

မေမေနာမည်
နဲ့ပါ... ကိုယ်တို့လည်း
ဦးပီးနေတာလေ...

အဲဒါဟာ မရှိတော့ဘူး
ဆိုရင်... အဲဒါတွေ သူ
ပိုင်သွားမှာပေါ့...

ဟုတ်တယ်...

အဲဒါဆို
ဦးပီး ပီးရိမ်ရာ
ကောင်းနေပြီ...

မွကြီးတို့ စကား ဖြတ်သွား၏...

အမေ့လည်း ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေပြီ...

မေမေက...အနီကယ်လို့ကို
သိပ်ယုံကြည် အားကိုးနေတာ...
နောက်ပြီး ပရလောကကိုလည်း
အယုံအကြည်ရှိတာ မေ့တတ်
ဘူး...

ဟိုအာရေ
မပြောလား...

ပြတယ်...
ကွန်ပျူတာနဲ့ဖန်တီး
ထားတာပဲပြီ ဇွတ်ငြိ
နေတာလေ...

ဟား...
ဗြဿနာပင်ကွာ-

ပွဲကြီး...ဘာဆက်
ပြောရမလဲ... ယဟိ
တော့ရှု... ကော်ဖီ
မော့ရှင်း စဉ်းစားဖို့
မူကြမ်းတို့ အကြံ
ပေးတာကို သတိ
ရပြီး...

အမော့တို့အိမ်
ဒက်ကရေးရှင်းပြီးတာနဲ့
ပြန်လာနေကြမှာ
လား...

အင်း...ပေါ့...

အဖြစ်ဆုံး ဖြစ်
နေဖြစ်တော့မိပြီးစား
ကြပါ... ဒါမှ... ရောဟကမိ
စောင့်ရှောက်ပေးမိင်
မှာ...

အို... ကွန်မ
ကြောက်တယ်...

ကြောက်စရာ
မလုပ်ပါဘူးဗျာ... သူက
သိပ် အဆင့် မမြင့်တဲ့...
နက်ဒေဝတာတစ်မျိုး
ဖြစ်နေပြီပဲ...

ဟုတ်လား
မမနဲ့တွေ့ချင်
လိုက်တာ...

ဒါမိမှာဖြစ်
နေတဲ့ လောချာပေါက်
တွေရမှာပါ...

ဟုတ်ပြီလေ
အခုလို အသိပေးတာ
ကျေးဇူးပါပဲ... ကွန်မ
သွားတော့မယ်...

ပြုလို့ မျက်တောင်
မဆက်ဘဲ စုန်းရဲရဲ
မိုက်ကြည့်လိုက်တာဖြင့်
အမရာ ခေါင်းငုံ့သွား
သလို့...
www.burmeseclassic.com

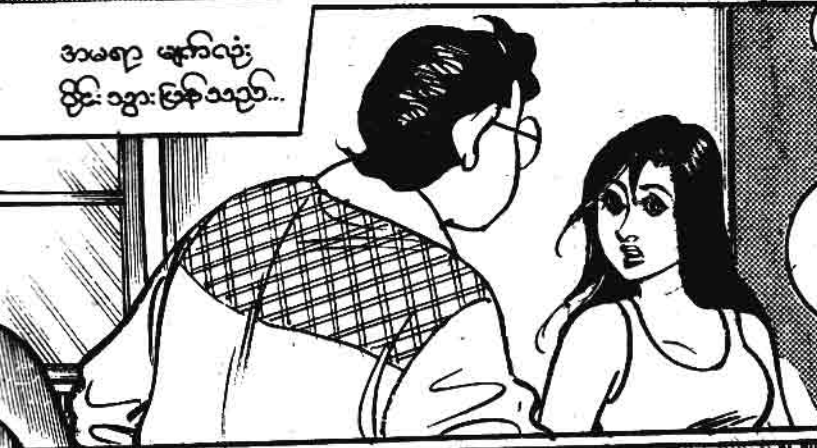
အားလုံးထက်ပိုပြီး
အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ခုမှ
ကျွန်တော် ပြောမှာ...

ဟာ...

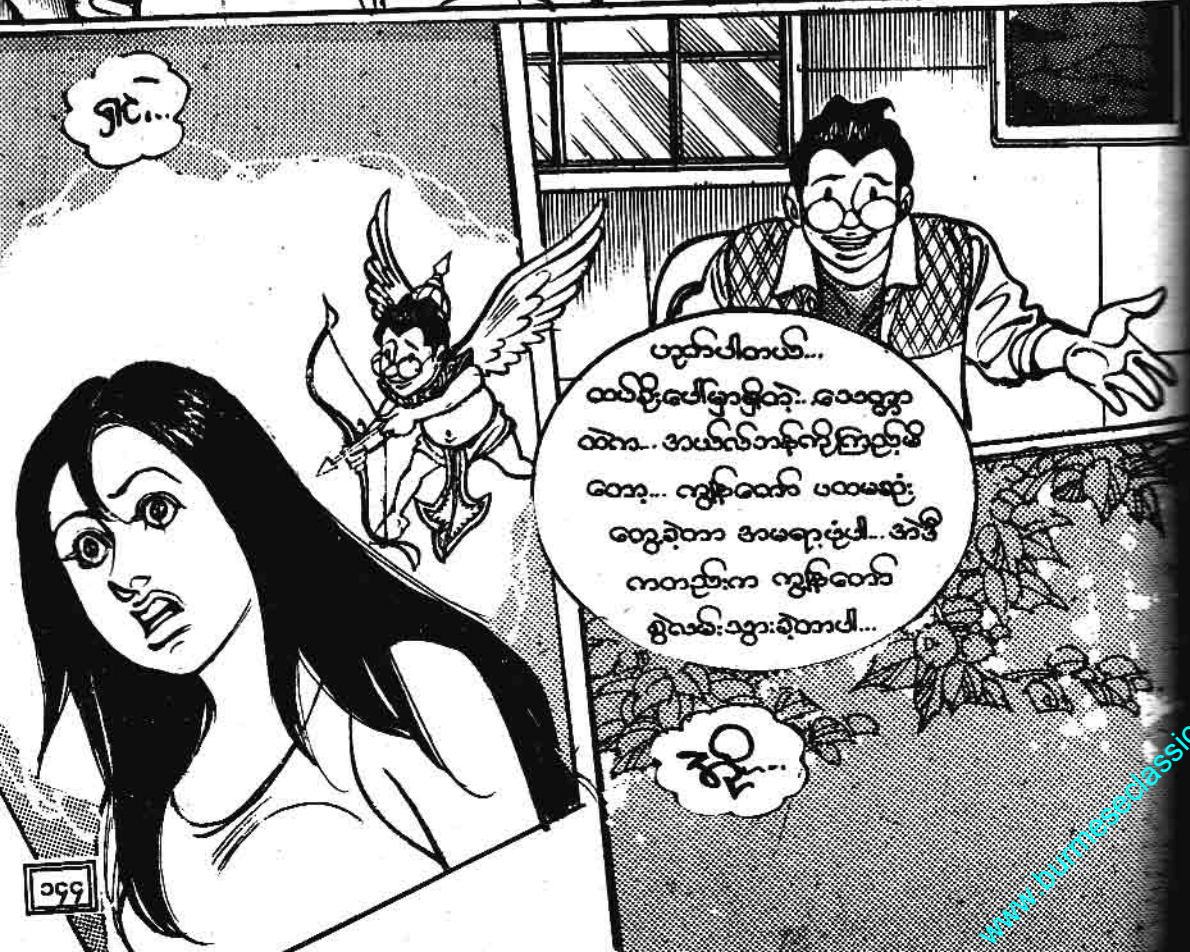
...ဟာများလဲဗွင်...

အမရာ မှောင်လုံး
ပိုင်း သွား ဖြစ်သလို...

ကျွန်တော်
အမရာကို... ဖြတ်ဖြတ်
ဦးစီး ချစ်နေမိတယ်
ဆိုတာပါ...

ဟင်...

ဟင်ပါတယ်...
ထပ်ပြီးပေါ်မှာမို့တဲ့... အသေခံရ
ထဲက... အယ်လ်ဘန်ကိုကြည့်မိ
တော့... ကျွန်တော် ပထမဆုံး
တွေ့ခဲ့တာ အမရာပဲ... အဲဒီ
ကတည်းက ကျွန်တော်
စွဲလမ်းသွားခဲ့တာပါ...

ဟင်...

အမရာ ဆင်းမော့ မလာတော့...တော့မိ
ဟိန်းကန်ကိညာ ခုန့်ကိညာညီနေတော့၏...

ကျွန်တော်လည်း
ရောဟကိလို့...အမရာ
အပေါ် သိပ်ကို ချီးချမ်း
နေမိတယ်...

အဲဒီအတွက်
တာထိယူစောင်ရောက်ဖို့
ရချင်တယ်ဗျာ...

တာယူ တုံ့ပြန်မှုမရှိ...တကယ်တော့ ဒီလို ပရိယိုက်ထုပ်မည်ဟု ကြိုတင် ကြံစည်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်...
ထိန်းချုပ်နိုင်ခွမ်း ပျောက်ဆုံးအောင် ဖြောင့်ခံရသဖြင့်... ဖွင့်ထွက်သွားရခြင်း ဖြစ်၏... ...

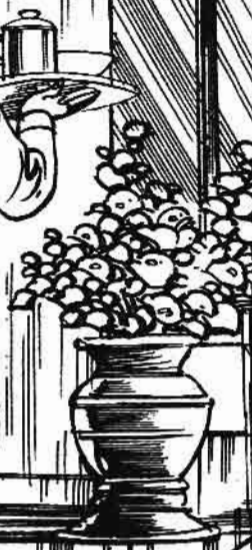

တစ်ခုခုပြော
ပါဦး... အမရာ
ရယ်...

ကွန်နစ်
ဘာပြောနေမှာလဲ...

အခုဟာ ဘယ်လိုသဘော
ထားလဲ ဆိုတာပေါ့...

ဒါတွေကြောင့်
စောပါသေးတယ်...
ကိုတာရာ...

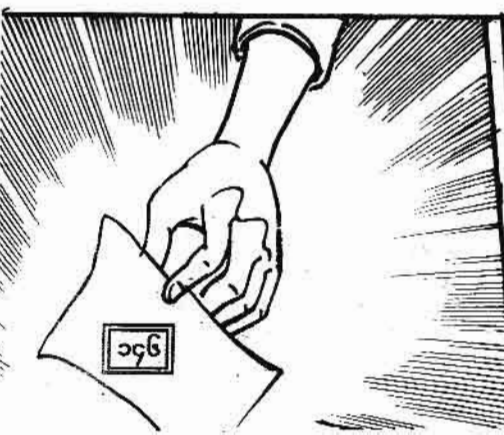
ကွန်နစ်မိ
အချင်းချင်း လေ့လာပြီး
စဉ်းစားကြတာပေါ့...

ကောင်းပါပြီ
အမရာ... ကွန်နစ်က
လက်ခံပါတယ်... လွန်ကဲသွယ်
ပေးမယ်နော်...

အမရာ... ဒေါ်ဦးမည်တင်သတို့
ငြင်းလည်း မငြင်း... ဒီလောက်
စဉ်း... ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ
ဆိုတာလောက်တော့... ဖွင့်
သိပါသတ့်...

ကောဒီဗွီ နွီးဇွီ... ထရပ်လို့ကမ်း...

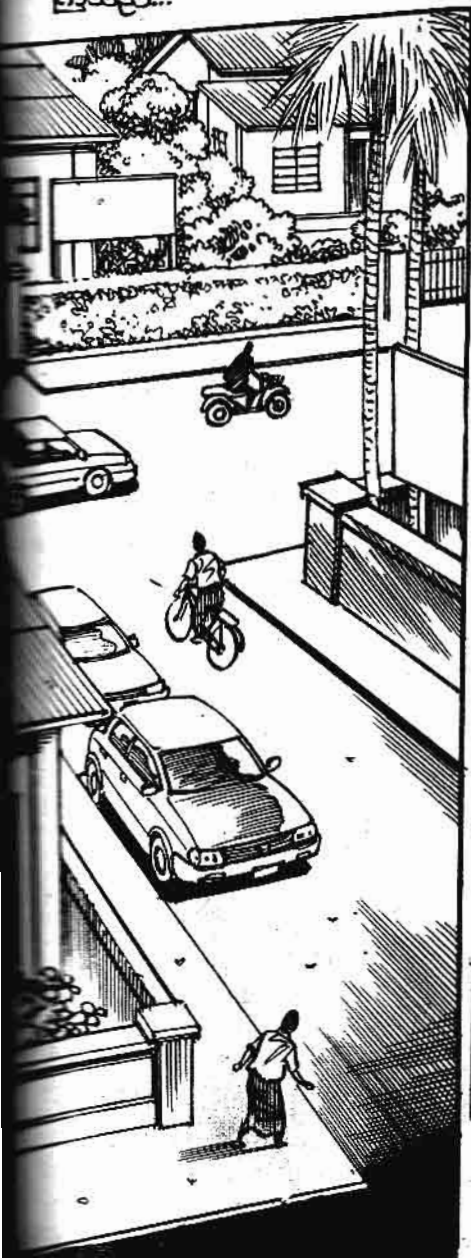

သွားကြပြီ
အမရာ...

လူအိုမှတ်စု...

အောင်မြင်စွာ ယူပိုင်လုပ်နိုင်ခြင်း
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အယ်လ်ကို
ဟော ဒါနုဇွန်က ပွဲကြီးဖြစ်၏...
အပျော်ကို အမြင်းနှင့်...လှက်မြဲဖြစ်
ကြသည်...

စားပြုဝက်မှ လေးထောင့်ပုလင်းပေါ်
တွင် ရော်နီ တစ်ယောက်လမ်း
လျှောက်နေသည်...

လဲ...မိသားစုကြီးသာ
သင့်ဆောင်... ဒါ့ကြောင့်
ပါးစပ်ကို ထိခိုက်ကပ်ပြီး
ကားထဲမှာ စောင့်ဆိုင်းထား
တယ်... အိမ်ပြန်မရောက်မှာ
မေ့နဲ့...

မေ့ဘူး ပွဲကြီး
ငါ့အားအိမ်နဲ့အတူတွေ့ကာ
အမေ့ဖြစ်ထက်ရှည်ပါ
တယ်လော့ ကုန်လီကလေးက
ကော့... အသားလေးပဲ...

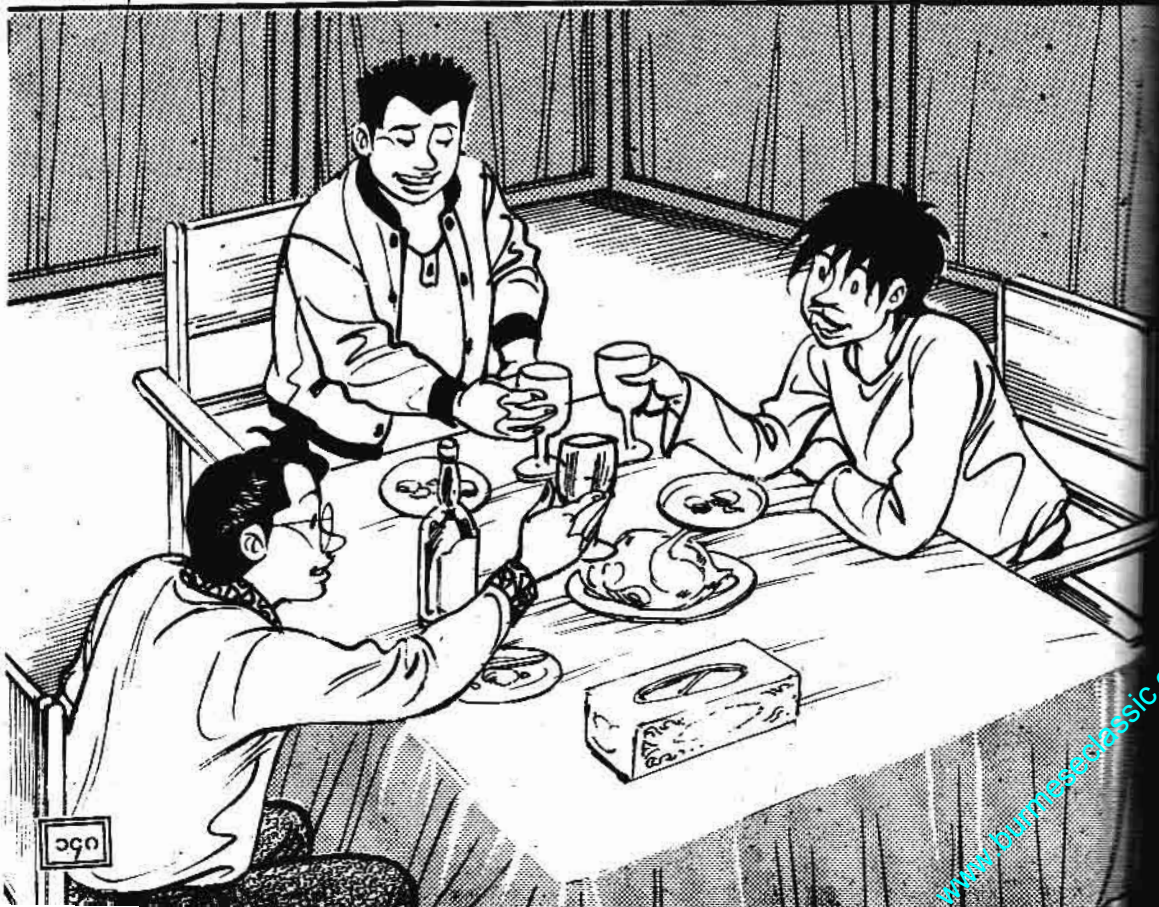
ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

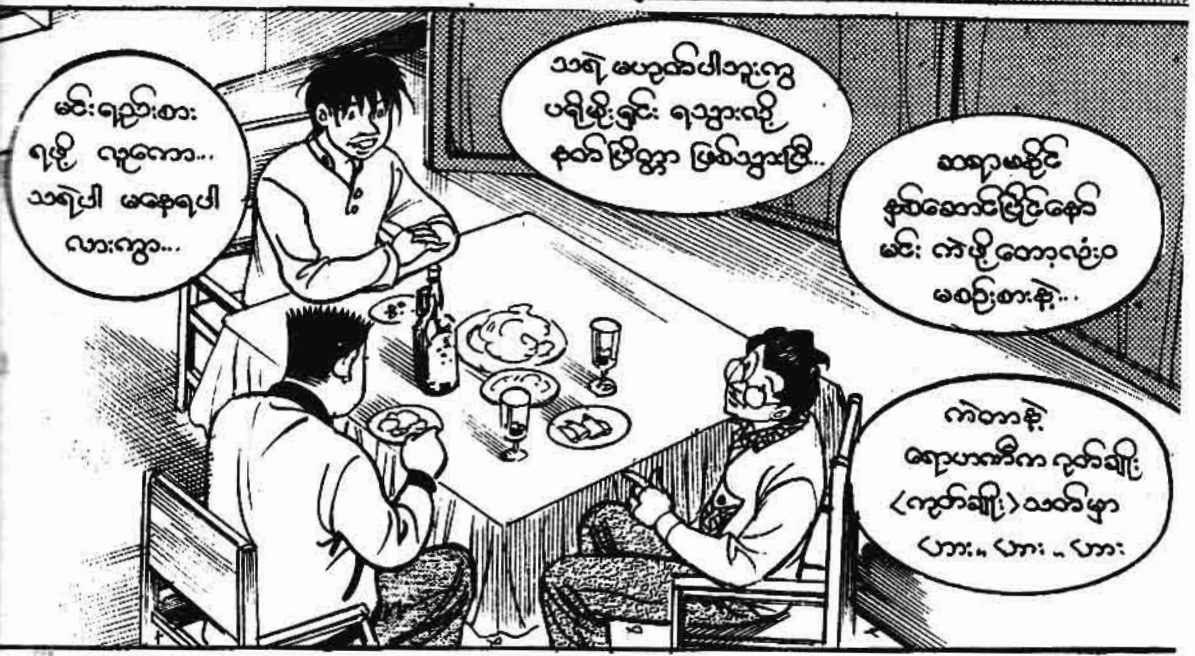
သောက်ဖို့ အဖွင့်မှာပဲ
စားသောက်ခိုင်း ထီးသန်ခန်းထဲ
ရယ်သံတို့ ဖိညံ့ သွား၏...

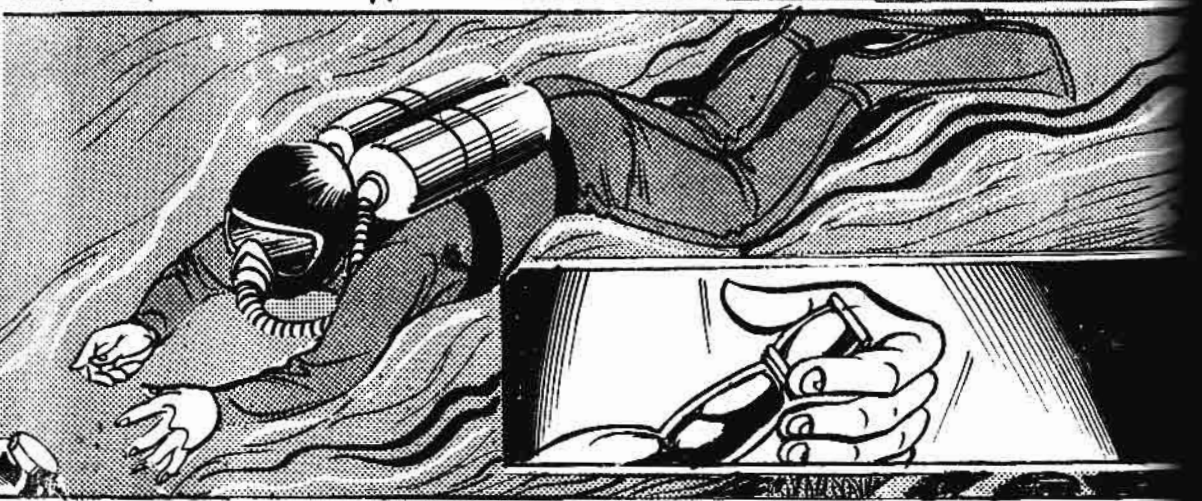
ရော့နီကို ဇောက်ထိုးကိုင်၍ ဖန်ခွက်
ထဲ...ထည့်လို့ကပ်သည်...

သည်နောက်တော့...ရေခဲနှင့်ရော၍
ထူးကဲသော သေရည် အရသာကို
ဖန်ခွက်ချင်း တိုက်၍ တရကြမ်း
စေ့ကြ၏...

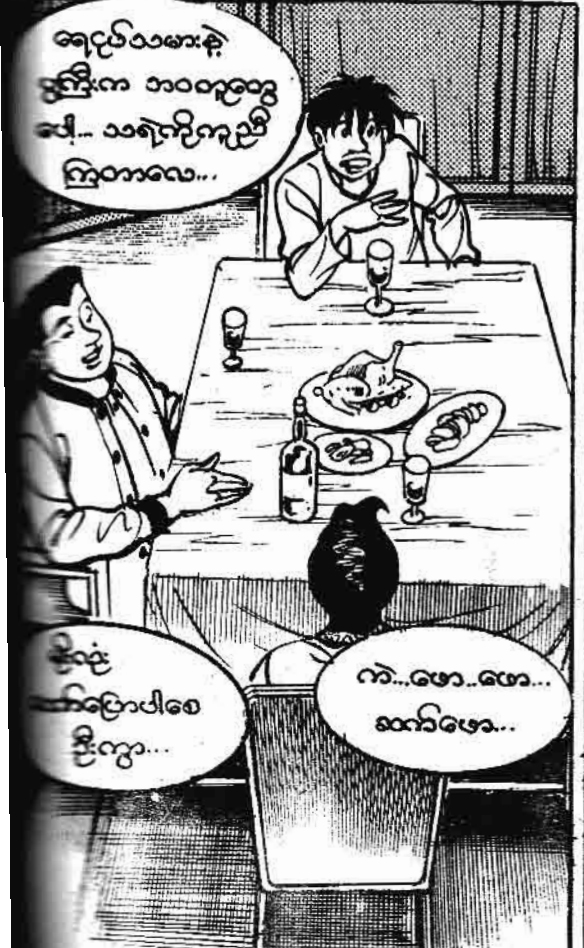
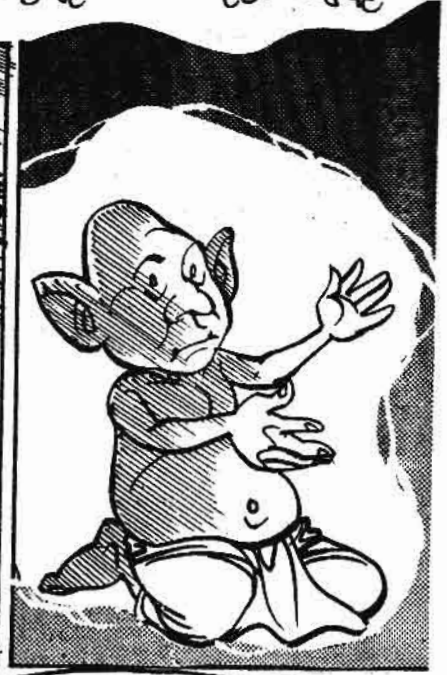

ဗုလင်းဆယ်လို့...ရလာသတဲ့
အကြောင်း ပြောပြီး ဖို့လုံးက
ဗုလင်း ကောင်းကင်က...
အရက်ဖြည့်နေသေး၏...
မိတ်တိုင်းက အရာစပ်ပြီး...

ကဆီပေါ်ရောက်လို့... ငယ်လေးကို ဖွင့်ကြည့်တော့ အထဲက မှင်စာ
တစ်ကောင် ထွက်လာသတဲ့... သူ ဒီထဲမှာ ပိတ်မိနေတာ နှစ်တစ်လောက်
ရှိပြီဆို... ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ လိုရာဆု သုံးမျိုး လောင်းပါဆိုပြီး ကျေးဇူး
ဆပ်သတဲ့...

ရေငုပ်သမားနဲ့
ဖွဲ့ကြီးက ဘဝတူတူ
ပေါ့... သရက်ကိုကူညီ
ကြတာလေ...

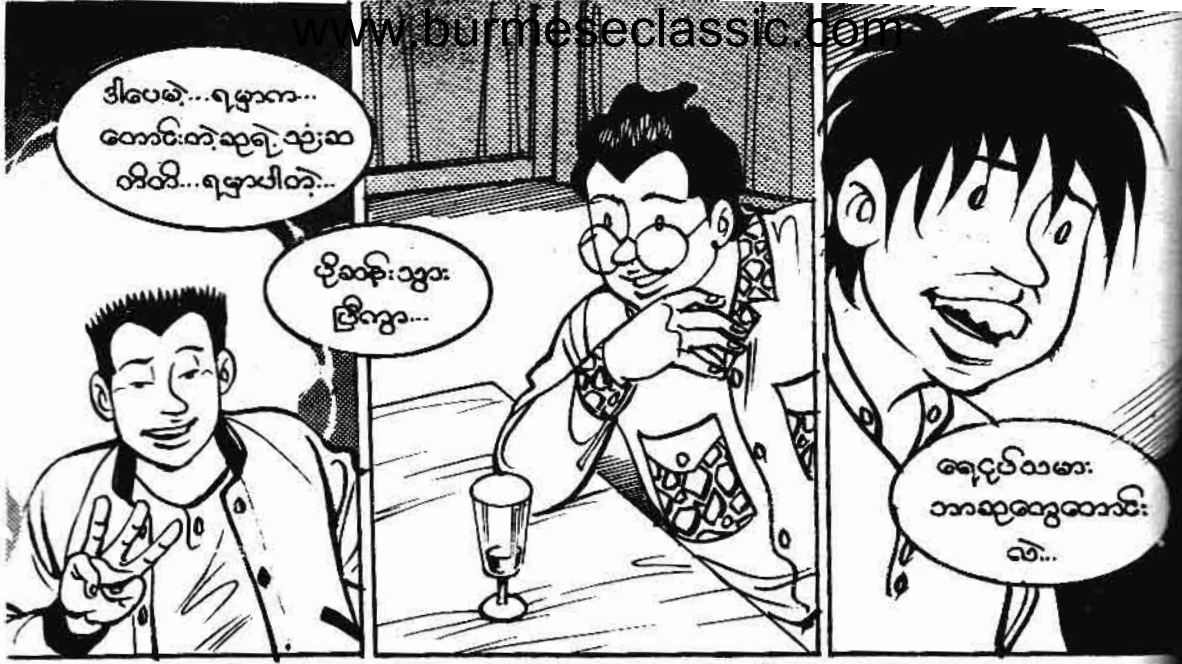
မိလိပ်
အိမ်ပြောပါစေ
မို့လွှာ...

ကဲ...ဟေ...ဟေ...
ဆက်ဟေ...

ရေငုပ်သမား ဝမ်းသာပြီး...
ဆုတွေ စပြီးစားနေတဲ့ မှာ... မှင်စာက
တစ်စုံတော့ သတိပေးပါရအောင်...
သူက အမျိုးသမီးတွေကို စောင့်ရှောက်တဲ့
မှင်စာမို့... လောင်းသမျှ ဆုဟာ...
ရေငုပ် သမားရဲ့ မိန်းမပဲ ရမှာပဲတဲ့...

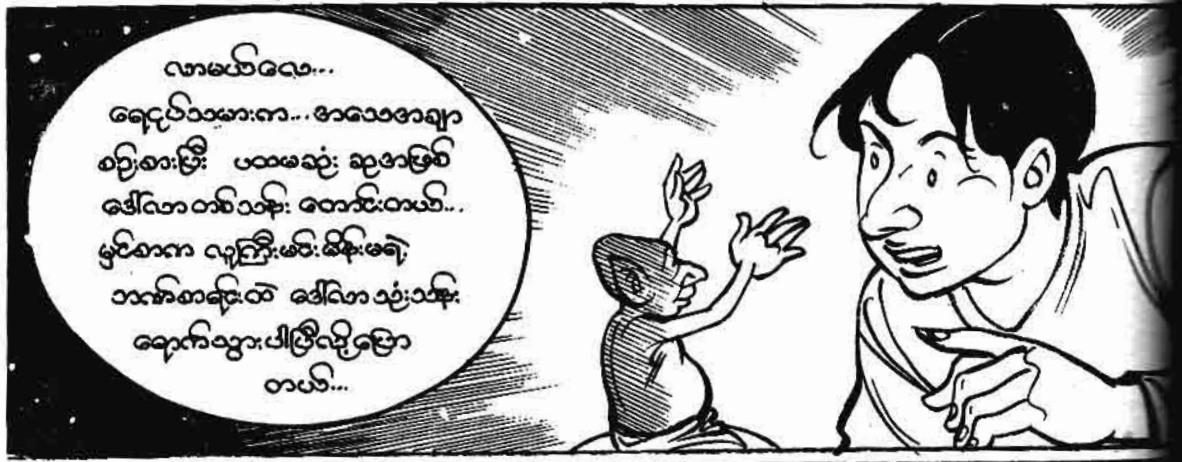
ဟာ...
အဆန်းပါလား...

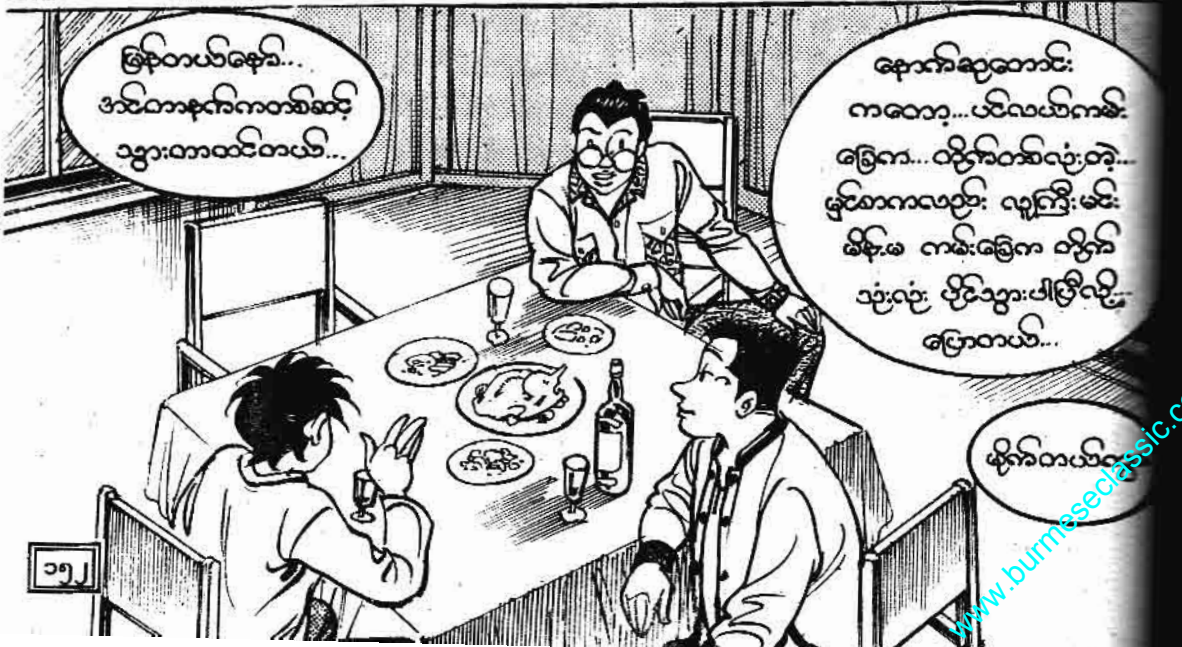
ဒါပေမဲ့...ရဟန်းက...
တောင်းတဲ့ဆုရဲ့သုံးဆ
တိတိ...ရဟန်းပါတဲ့...

ဗိုလ်နိုးသွား
ဖြစ်သွား...

ရေငုပ်သမား
ဘာဆုတွေတောင်း
လဲ...

လားမယ်လေ...
ရေငုပ်သမားက...အသေအချာ
စဉ်းစားပြီး ပထမဆုံး ဆုအဖြစ်
အိလောတစ်သန်း တောင်းတယ်...
မှတ်စာက လူကြီးမင်းမိန်းမရဲ့
ဘာစာစာရင်းထဲ အိလောသုံးသန်း
တောင်းသွားပါပြီလို့ပြော
တယ်...

မြန်တယ်နော်...
အိလောနောက်ကတစ်ဆင့်
သွားတာထင်တယ်...

တောင်းဆုတောင်း
ကတော့...ပင်လယ်ကမ်း
ခြေက...ဝိတ်ကတစ်လုံးတဲ့...
မှတ်စာကလည်း လူကြီးမင်း
မိန်းမ ကမ်းခြေက ဝိတ်က
သုံးလုံး ပိုသွားပါပြီလို့
ပြောတယ်...

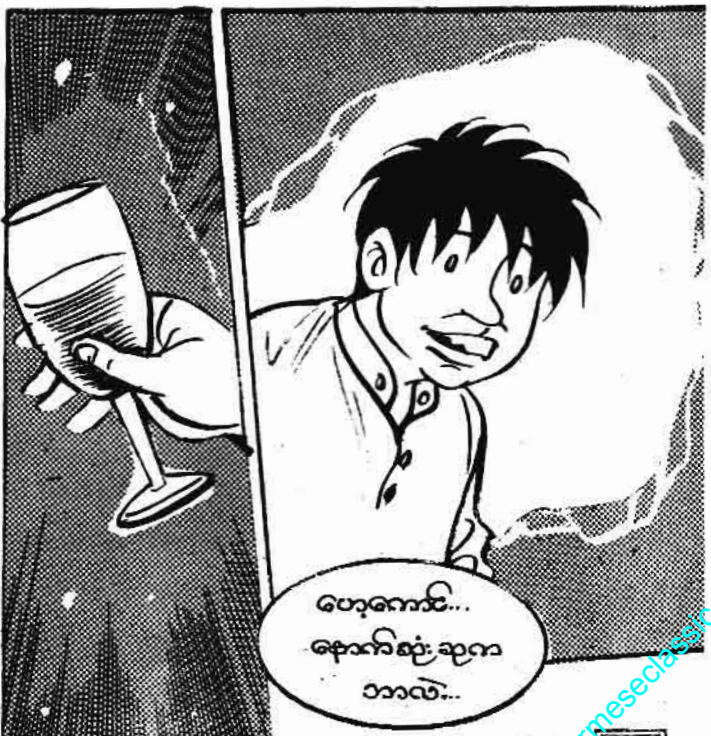
မြန်တယ်နော်...

မိုးလွဲက တစ်ဦးအဖြစ်ဆုံးအပိုင်းကို ဆက်မကြောဘဲ အရက်မောလွန်း အဖြည်းစားလွန်း လုပ်နေပါ...

ပြုလုပ်က စိတ်မဝင်စားသလို ဖန်ခွက်ကို ခလောက် နေလွန်း၏... မှုငြင်း မနေနိုင်တော့...

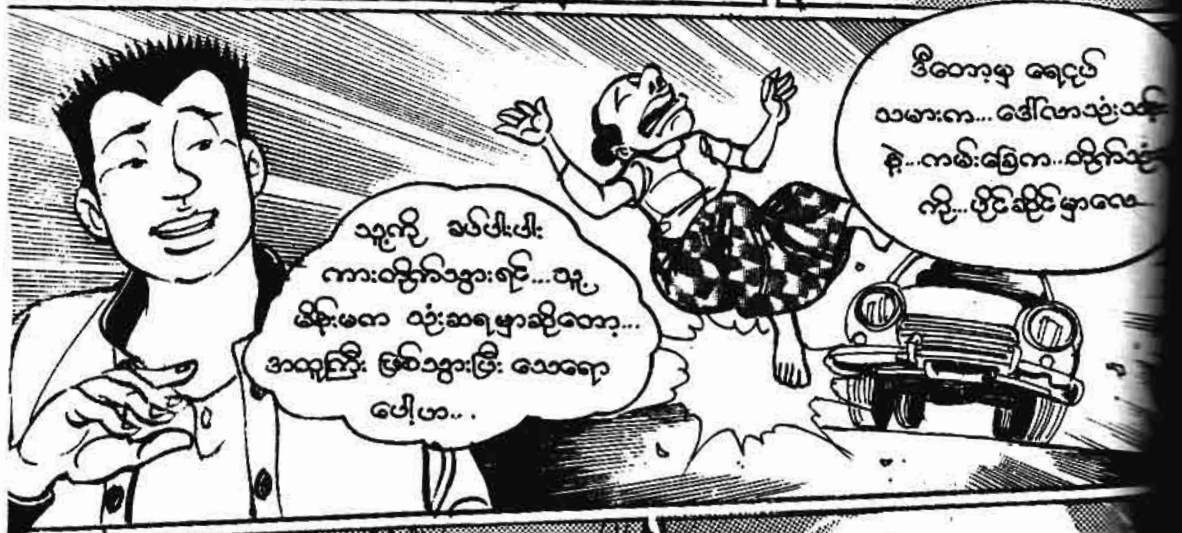

အဟင်း...
ကားတိုက်ခံရင်တယ်...
ခပ်ပါးပါး လေးပေါ့
ဝဲနဲ့...

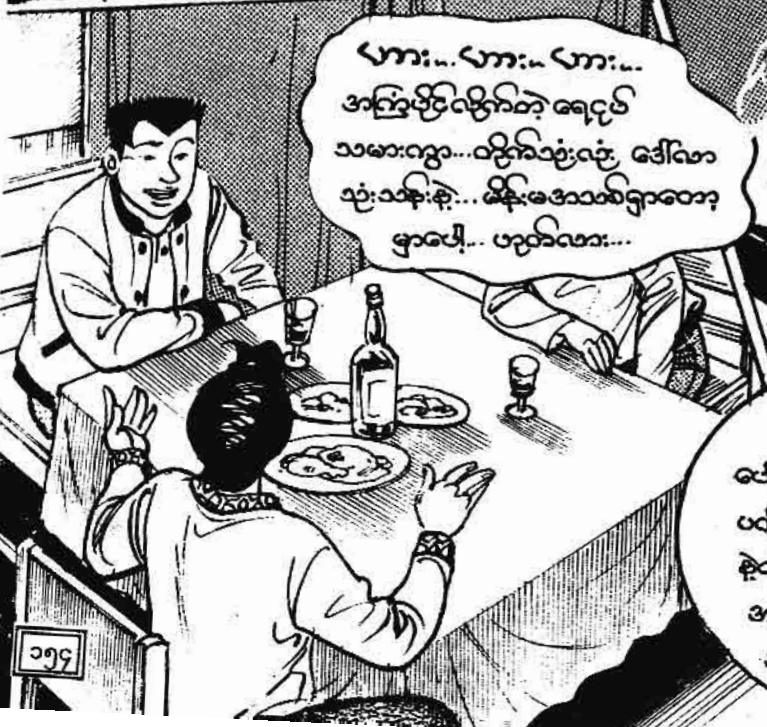

ဟင်...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...

သူ့ကို ခပ်ပါးပါး
ကားတိုက်သွားရင်...သူ့
မိန်းမက သုံးဆယ့်မှာဆိုတော့...
အထူးသိမ်း ဖြစ်သွားပြီး သေရော
ပေါ့ဟ...

ဒီတော့မှ ရေငုပ်
သမားက... ဒေါ်လောသုံးသန့်
နဲ့...ကမ်းခြေက...တိုက်သုံး
ကို...ပိုင်ဆိုင်မှာလေ...

ဟား...ဟား...ဟား...
အကြံပိုင်လိက်တဲ့ ရေငုပ်
သမားကွာ...တိုက်သုံးလုံး ဒေါ်လော
သုံးသန့်နဲ့...မိန်းမအသက်ရှာတော့
မှာပေါ့... ဟင်လား...

သိပ်ကို သေချာတာ
ပေါ့ကွာ...ဒါကြောင့် အချစ်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး... အဖြောမကြီး
နဲ့လို့... မင်းကို သက်ပေးနေတာ
အားလုံးအနိစ္စပဲ... အနိစ္စက
အချစ်လည်းပါတယ်...

ဪ...
နောက်ဆုံးတော့...
ငါ့ကို နှိပ်ကွပ်မယ်...
မှားစွာ ဖြစ်နေတာ
လို့...

ထူထောင် ပါးတယ်
လျှပ်မနေနဲ့... အဲဒါ... စိတ်ဓါတ်
မတည့်ငြိမ်တဲ့ ယောက်ျားတွေပါ...
ငါက ငြိမ်သလား မမေးနဲ့ ...
တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်ပဲ...
ကော်ဖီတောင် Drink
တစ်မျိုးပဲ သောက်တာ...

ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...
ပါးပါးလေးပါ
ကွာ...

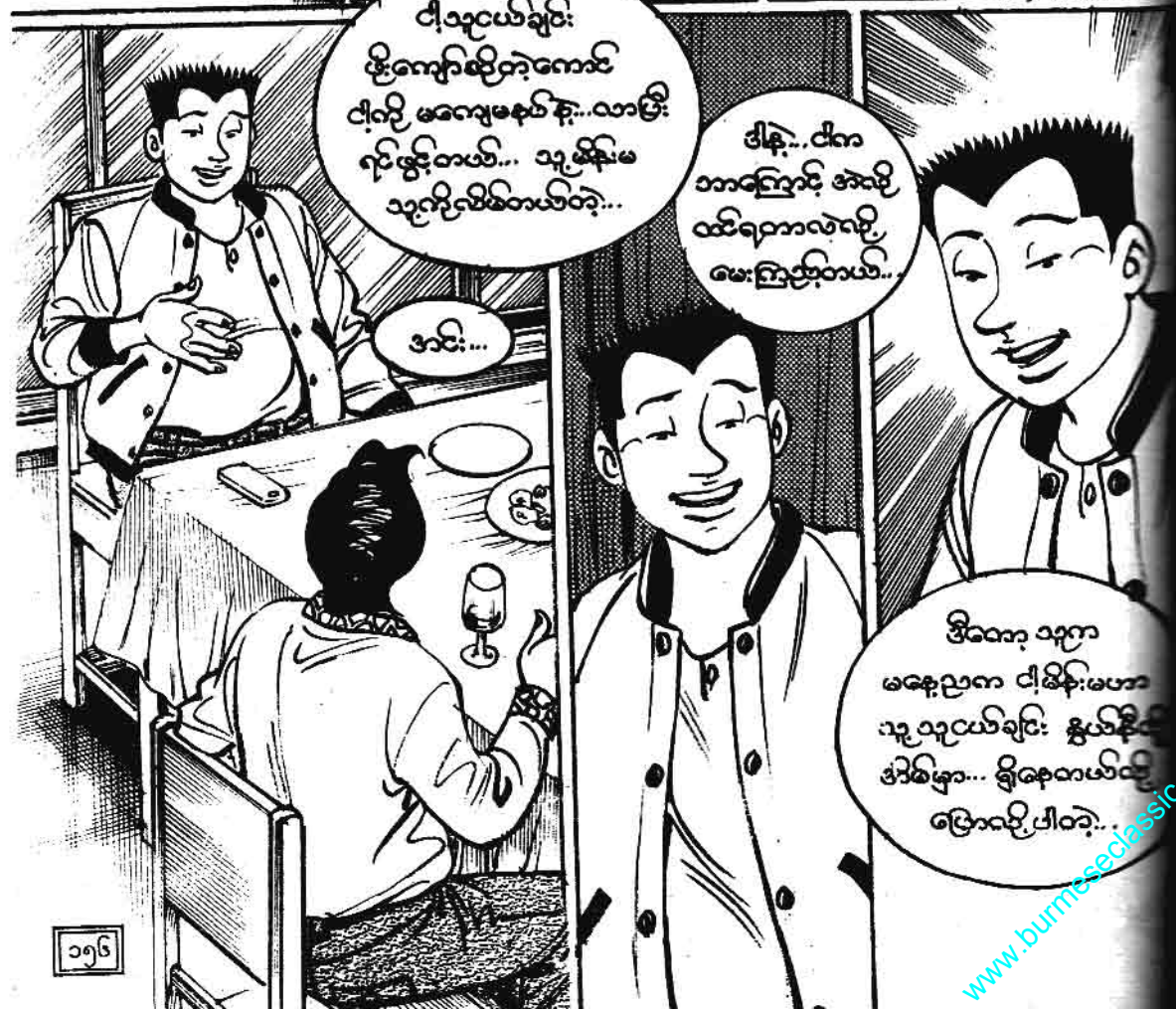
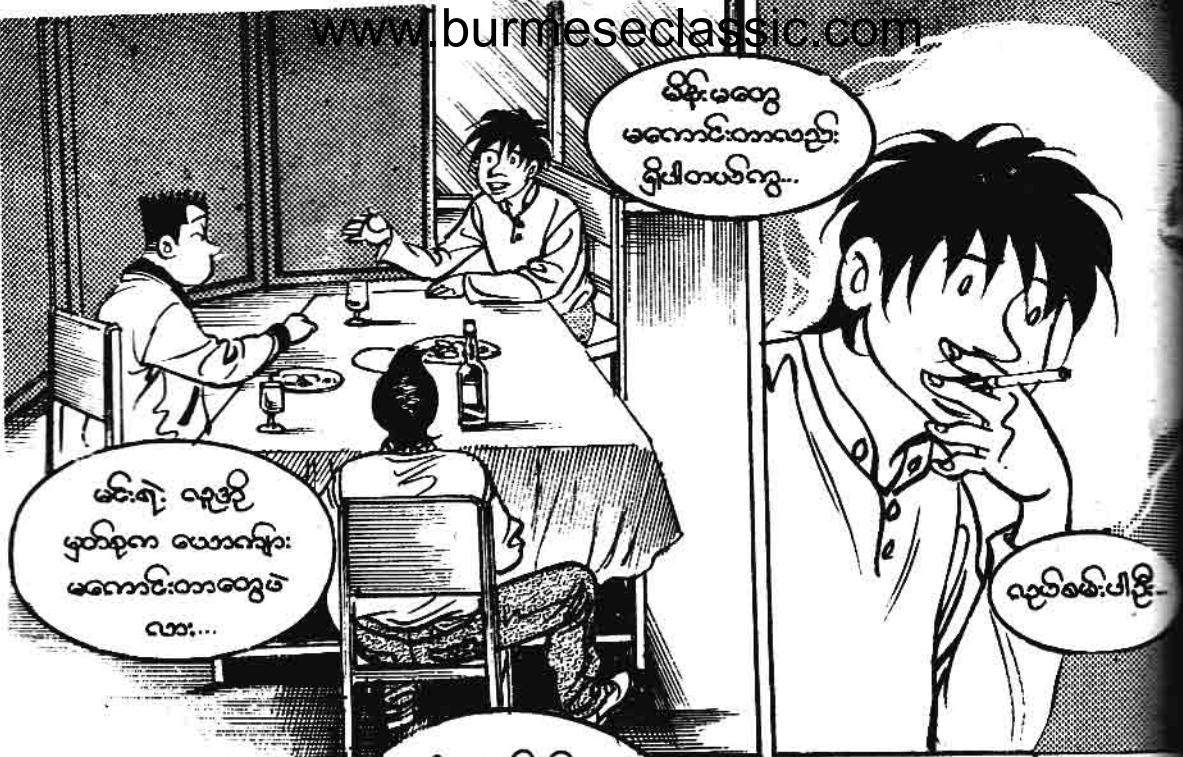
အေးပါ အေးပါ...
မင်း အာမရာနဲ့ ဥားဖြိုး သယ်နှပ်
ပြည့်စုံ... ဒီစကား ထပ်ပြောနိုင်
မလားဆိုတာ... ငါ့ဟာကြည့်
ဦးမယ်...

ဟာကြည့်...
ဆူလယ်ချင်း... လုံးဝ
အငြိမ် လဟားပဲ...

စကား ပြော ကောင်းသလို ရှေ့နီ ဗွယ်ထဲ
ဖွာလည်း လေဟာနယ်တွေ မှာသက်

မိန်းကလေး
သုဇယ်စိုင်းတစ်ယောက်
အိမ်မှာ ရှိနေတာ ဘာဖြစ်
လဲကွာ...

အေးလေ...
ငါလည်း သူ့ကို အဲလိုပဲ
နှစ်သိမိတာပေါ့... အဲဒီတော့မှ
ဒီကောင်က...တစ်ခုခုတော့...
အင်း... ငြိ... လွှဲနေပြီကွာ...
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာ သူ
သုဇယ်စိုင်း နွယ်နီနဲ့ ငါ
တစ်ဦးလုံး အတူရှိနေလို့
ပါပဲ...

ဟား...ဟား...ဟား...
မင်းသုဇယ်စိုင်း လင်မယား
ကလည်း... အတူတူနဲ့
အခုနုပါလား...
ဟား...ဟား...ဟား...

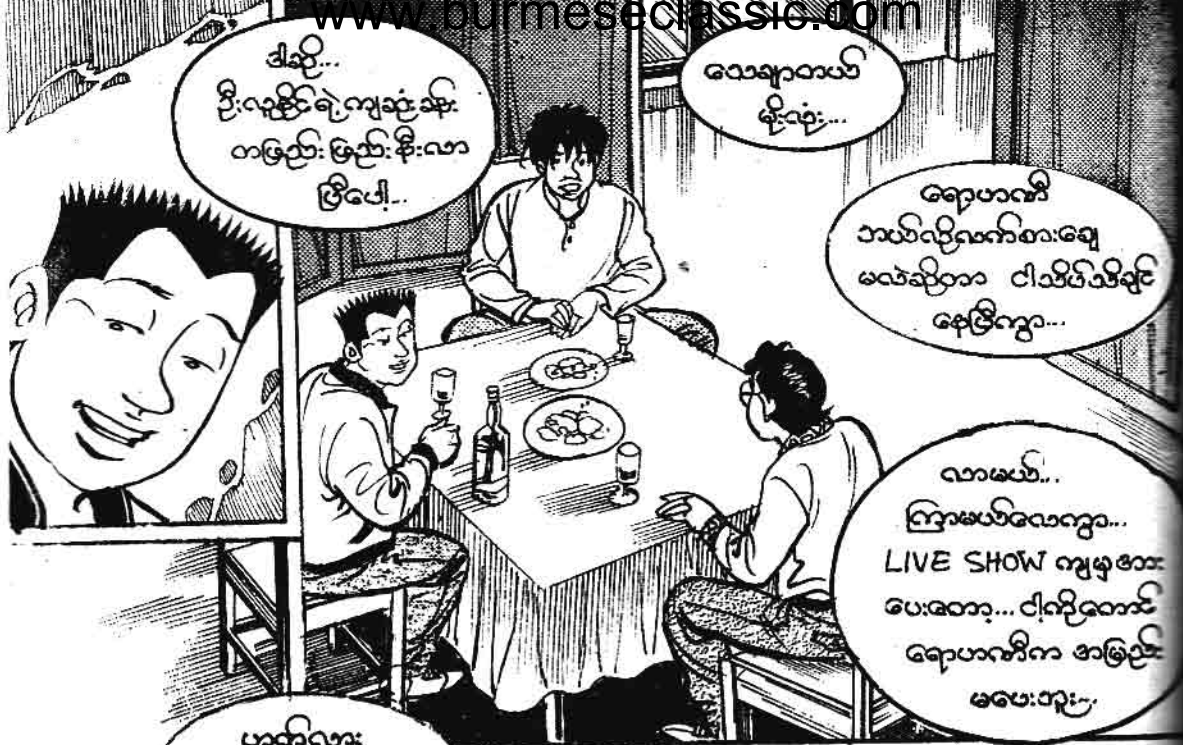
အဲဒါကြောင့်
မြှောက်ပေါ့ အချစ်
ဆိုတာ အနိစ္စပါလို့...

ကဲ... မိန်း...
အနိစ္စတရားတွေကို
ဝမ်းလျှော့ပါတာ...
ပြီးလျှင်...
ဘယ်တော့လဲကိစ
သက်မလဲ...

သန်တန်ခါ...

ထိုသူက ပုလင်းစိန်
ဖန်ခွက်စိန် နှင့် အမြဲညှိုးစိန်
တို့၏ အောင်သာတင်ကြီး
အောင်မြင်စွာ ကာပြရာတွင်
နောက်ဆုံး ဆီးသားဖွာ
အန်ဖက်စိန်နှင့် ဖြစ်တော့၏..

တိုက်ဆင်ဝင် အောက်သို့... ဦးလှိုင်၏ ကား... ထိုးခတ်
လာသည်... ပွဲကြီးတို့အတွက်... ဆီး... ကြိုကြို၏...

အထင် ဖြစ်နေ၏... သားနားမှတ်... မင်းစားထား
သဖြင့်... ဦးလှိုင်တို့ မိသားစု... အံ့ဩမင်သက်မိ
နေကြသည်...

ကောင်းလွန်းတာ
ကွာ... အိမ်ပြန်သမိုင်း...
မောင်ရင်ကလေးကို
ရှေးတာ မှန်သွားပြီ...

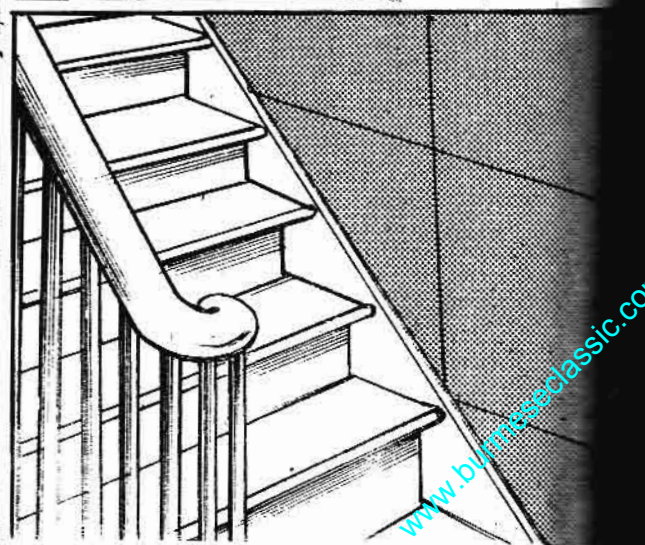

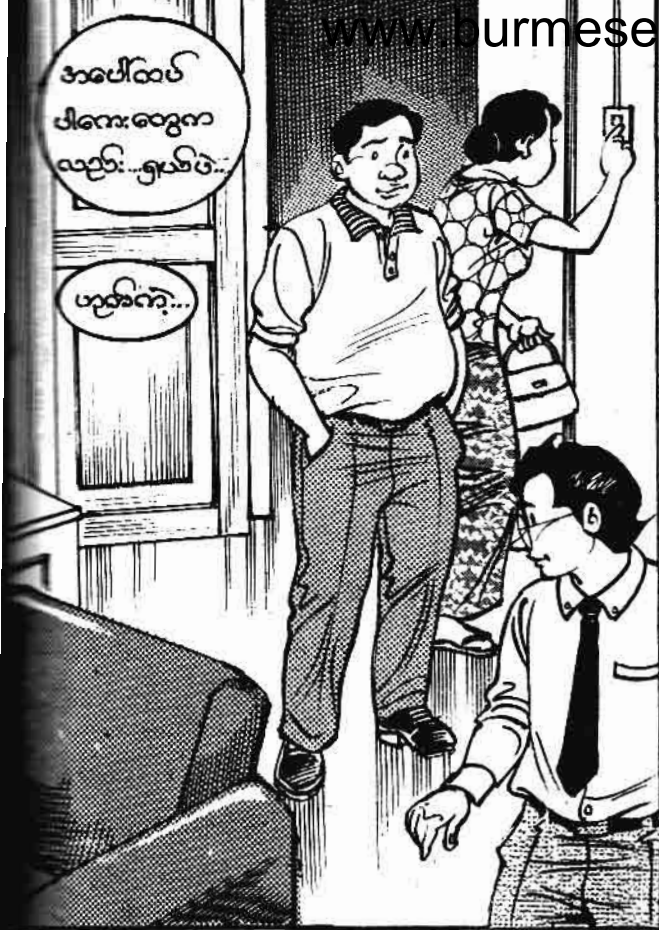
ပွဲကြီးက... အမေ့အား အထူး
တလှည့် ဖြစ်နေကြသည်...
အားလုံးကို အိမ်ထဲသို့ မိတ်ဆက်
လိုက်၏...

သိမ်းကျူး
အိမ်ကယ်...

မိုး... ဦးလွင်... အား တစ်ခဲး... ဦး တစ်ခဲး... လှည့်လည်
ပြသသည့်... အားလုံးကို သူတို့ သဘောကျကြ၏...

အပေါ်ထပ်
ပါကေးတွေက
လည်း...ရှယ်ပဲ...

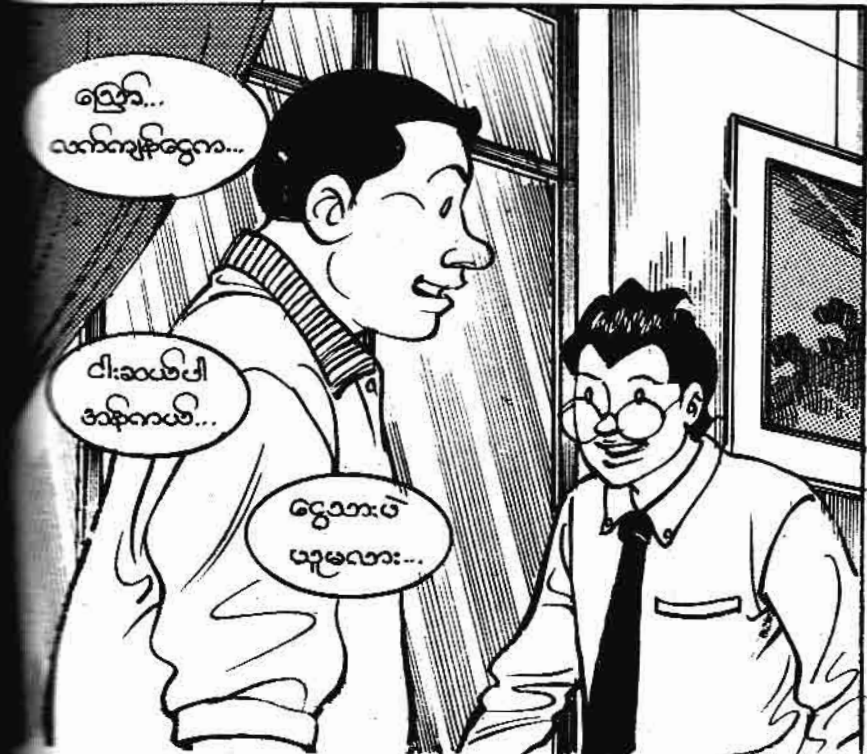
ဟုတ်ကဲ့...

အင်း... ဒီလောက်ဆို
မိတ်တိုင်ကုန်ပါပြီကွာ... အိမ်
ဟောင်းနဲ့အတူ အာဝိတ်ဟောင်း
တွေပါ... လုံးဝဖျောက်သွား
တာ... ကောင်းတယ်...

ပြီးလျှင်၏ စကားကြောင့်... ပွဲကြီးနဲ့အတူ အကြည်ချင်း ဆုံဖြစ်ကြ၏...

ဪ...
ဟက်ကန်တွေက...

ငါးဆယ်ပါ
အနီကယ်...

ငွေဘားပဲ
ဟုမလား...

အဆင်ပြေပါ
တယ်... အနီကယ်...

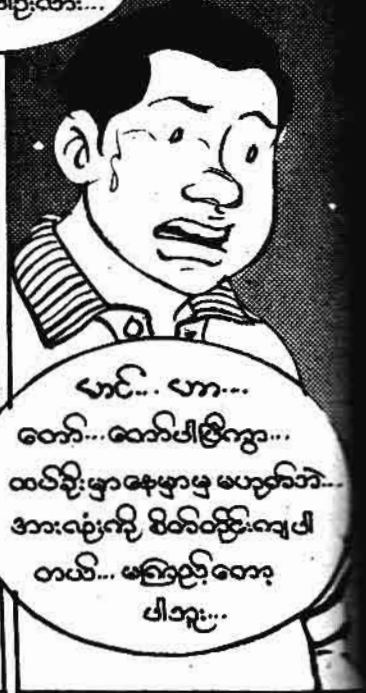

ကားပေါ်မှာ
အဆင်သင့်ပါပဲ...
မောင်ရင်ထဲ ဖြန့်ရင်
ထည့်ပေးလိမ့်
မယ်...

ဟုတ်ကဲ့...

ထပ်ခါနီးလည်း ရှိပြီ...
ထားတယ် အန်တီက
တက်ကြည့်ပါဦးလား...

ဟင်... ဟာ...
တော်... တော်ပါပြီကွာ...
ထပ်ခါနီးမှာနေမှာမှ မဟုတ်ဘူး...
အားလုံးကို စိတ်ဝင်စားကျပါ
တယ်... မကြည့်တော့
ပါဘူး...

ဦးလူဦး အန်တီကြီး
လက်ကို ဆွဲကာ...
အောက်ထပ်ဖြန့်ဆင်း
သွားသတည်း... ..

အခု...
ဟိုက်စွ အန်တီကို
ဖြောင့်တင်းသေးလား...

ဟိုက်အန်တီ...

စကားစဉ်းရုံ
ရှိသေး အတောင်းတွေ
အသစ် မဖြစ်ချင်တော့
သန့်တဲ့...

ဟုတ်လား...
အင်းလေ ထားလို့က
ပါ... အမရာတို့ ဒီမှာ
ဇွန်နက်မှာဆို
လား...

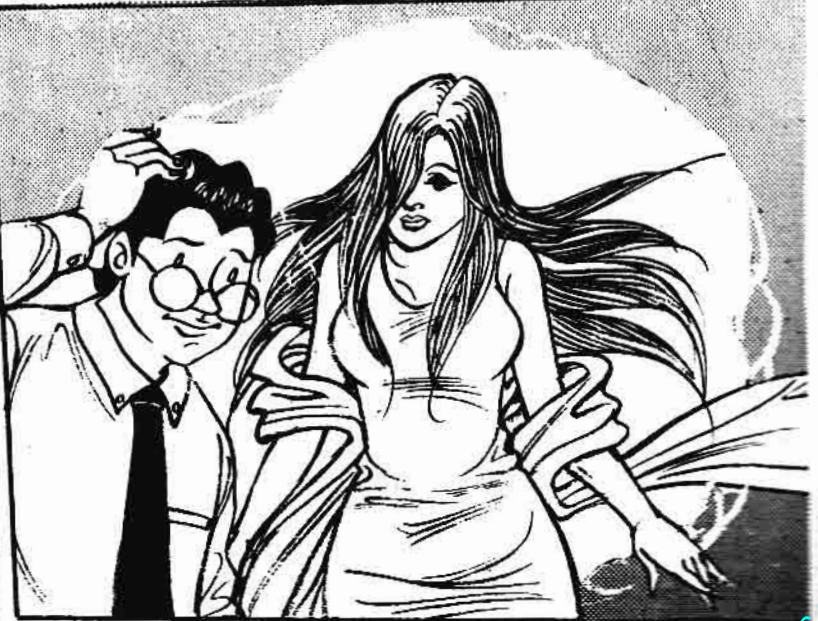
ကောင်းပါတယ်...
ရောဟနီ... သူ့မှာသူ
လုပ်လိမ့်မယ်... ဒါနဲ့
ကျွန်တော် မြှောက်ထားတဲ့
ကိစ္စ အမရာ စဉ်းစား
ဖို့ဖြစ်လား...

ဟုတ်ကဲ့...
အဖြန်ဆုံးပါပဲ...

အဟင်း...
ကျွန်မ အစ်မနဲ့
တိုင်ပင်ကြည့်ဖို့
မယ်လေ...

ဟဲ့...

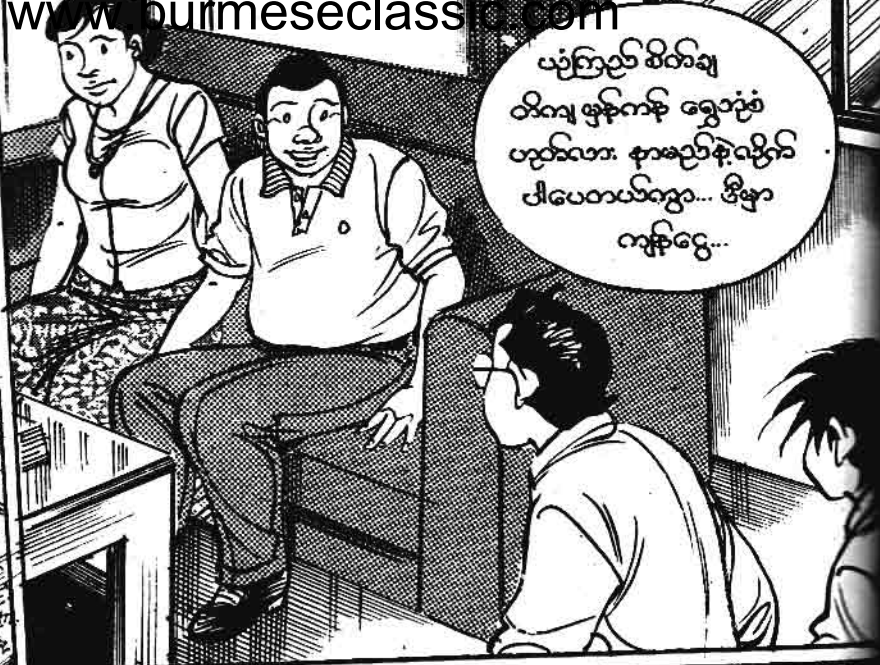
ဗိုလ် ဖြောဆိုဖို့ အမရာ...
ဆောက်ထပ် ဖြေးဆေးသွား၏...

ပွဲကြီး ခေါင်းကွက်ပြီး လှိုက်သွားရသည်... သူ့နောက်တွင်
ရောဟနီ ဖျက်ခနဲ ပေါ်လာတာကို သတိ မထားမိတော့

အောက်ထပ်ရောက်
တော့... နေ့ရက်
ဆက်တိုက်ပေါ့မှာ
သိန်းငါးဆယ် ငွေပဲလို့
က... အဆင်သင့်... ..

ယုံကြည်စိတ်ချ
ဝီကလ် ဖြစ်ကုန် ငွေသုံး
ဟုတ်လား နားမည်နဲ့လိမ့်
ပါပေတယ်ကွာ... ဒီမှာ
ကျန်ငွေ...

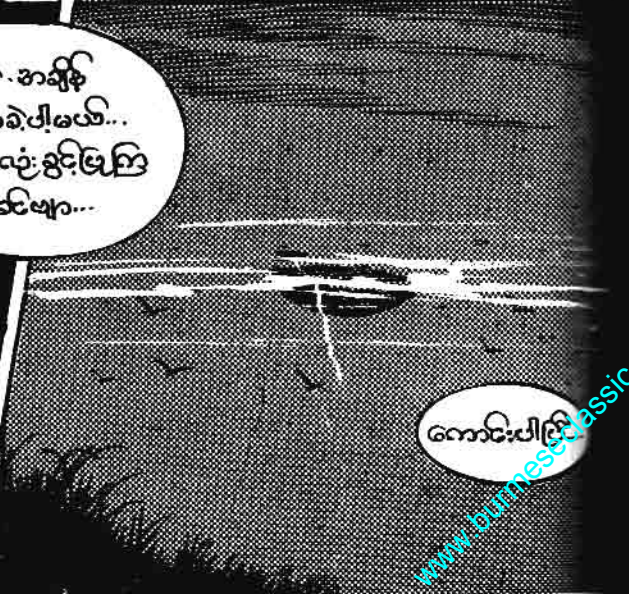
ဟုတ်ကဲ့...
သိန်းကျ...
အန်ကယ်...

အိမ်ထက်
လွန်ရင် အိတ်မယ်
နော်...

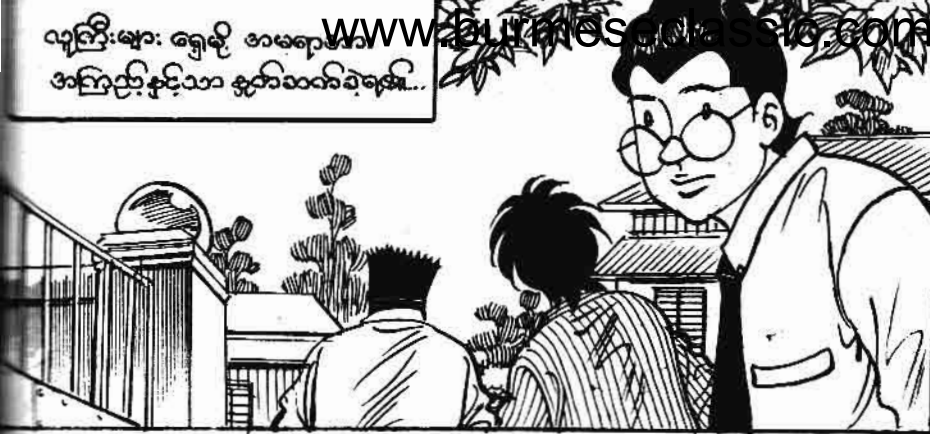

ဟုတ်ကဲ့ အချိန်
ပေးပြီး လာခဲ့ပါမယ်...
ကဲ အားလုံး ခွင့်ပြုကြ
ပါပြီ ဆင်ယာ...

ကောင်းပါပြီ

လူကြီးများ ရှေ့ဆို အမေရိကန်
အကြည်နှင့်သာ နှုတ်ဆက်ခဲ့ရ၏...

သိန်းငါးဆယ်ကို
မိုးလုံးနှင့် ပုဖြင်း
တို့...အခြေ...ဆွဲ
သွားကြသည်...
ခြံဝန်းမှ
ကားနှင့်...
ကုမ္ပဏီသို့
ဖြန်ခဲ့၏...

ယောက္ခမလေးကို
တွေ့ရဲ့... အိုကေရဲ့
လား...

အိုကေပါတယ်...
ဦးလွင်ကို... ထပ်မံ ပေါ်
တက်ကြည့်ပါဦးလား မြော
တော့...မျက်စိ မျက်နှာမျက်
သွားတာများ မမြောရဲ့
တော့...

ဟုတ်လား...
ဒါဆို ဟိုငှက်စွ မှန်နေပြီပေါ့...
အိုမလုံ အုံ့ပွင့်တာ...

သေချာတာပေါ့!
ကွာ...

၂၀၁၂ ပရိုဗီးယားလိပ်
 ပွဲစဉ် (၃၈)လို့ ပွဲကတော့
 ကြည့်ကောင်းပြီကွာ... ..
 ရောဟာဏီက ခွန်နီဆို
 ဖာရုဆန်က ဘယ်သူလဲ...

မေးနေရသေးလား
 ကွာ... ဆာပွဲကြီးပေါ့... ဆာသွဲ့
 ရထားတာတော့ မဟုတ်ဘူး
 မိန်းမ တစား ဆာနေတဲ့
 ဆာ ပွဲ ကြီး...

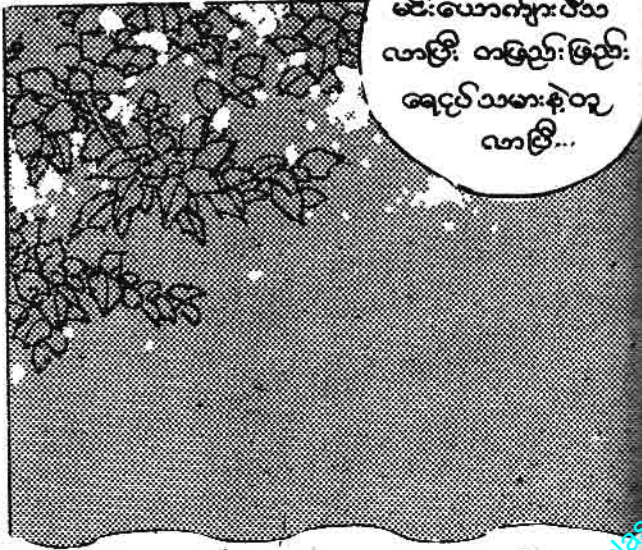
ဟား... ဟား...
 ဟား... ဟား...

အေး... ဆာတယ်ကွာ...
 ဘာဖြစ်လဲ... အမေရန်တင်
 မဝလို့... မင်း ဥဒီမလို့ပါ
 လိုက်ပြန်လို့မလုပ်ကွာ...
 ကဲ...

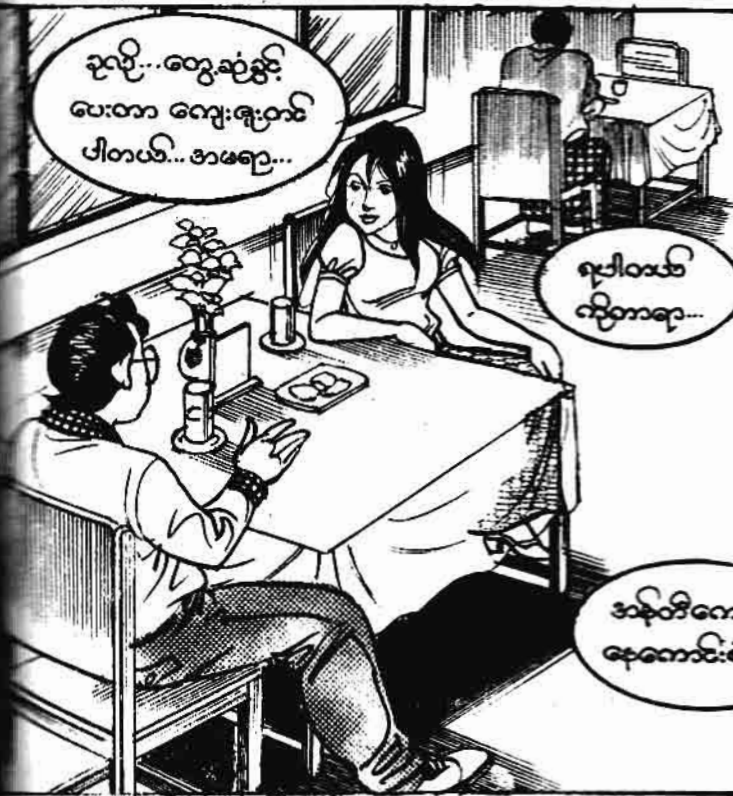

အဟဏ္ဏိ... ဟင်း...
 မင်းယောကျ်ား ဟိသ
 လာဦး တဖြည်းဖြည်း
 ရေငုပ်သမားနဲ့တူ
 လာဦး...

ဟား... ဟား... ဟား...

မိုးမယ် ကပ်မယ် ခြောက်လွန်မယ်...

ပွဲကြီး အတင်း အဓမ္မကောင်းဆို
သဖြင့်... အမရာနှင့် နှစ်ယောက်က
ခွပ်ယအင်္ကျီနဲ့ ဆုံဆုံရ၏...

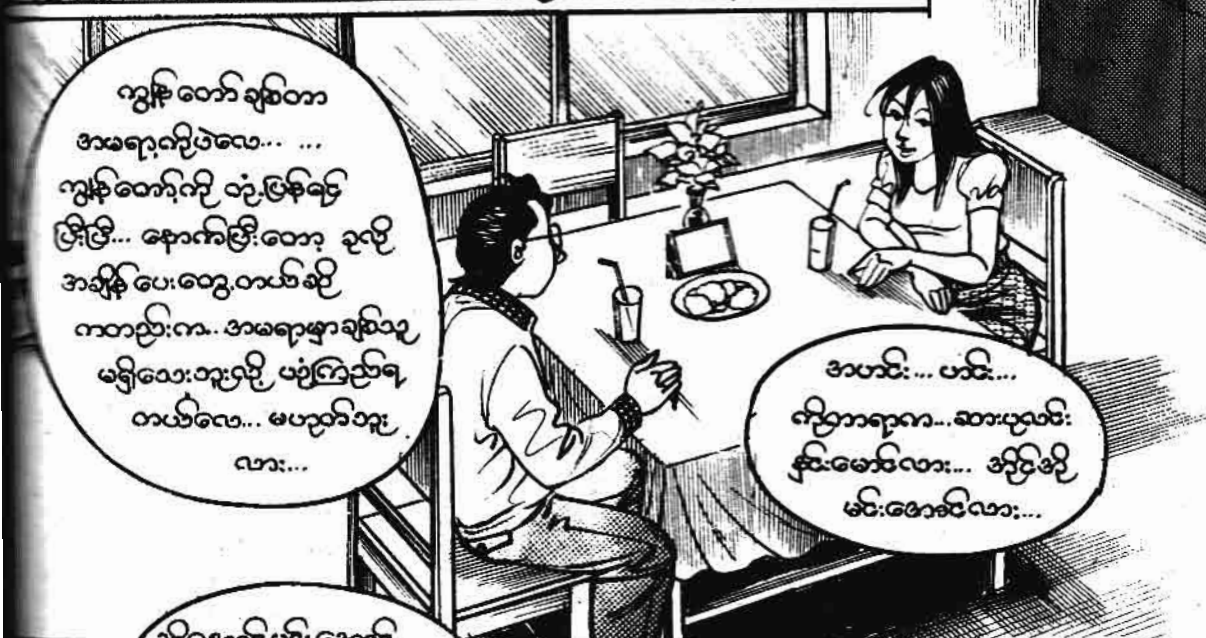

ကိုတာရာ
ကျွန်မ အကြောင်း...
ဘာတွေထိ ဖြစ်လဲ...

အမရာ
ပြောပြလေ... ကျွန်တော်
အားလုံး ယုံကြည်ပါ...

အမရာ သဘောကျ
သလို... ဖြူ၏... ..

ကျွန်တော် ချစ်တာ
အမရာကိုပဲလေ... ..
ကျွန်တော်ကို ဝံ့ဖြစ်ချင်
ဖို့ဖြီ... နောက်ပြီးတော့ ခုလို
အချိန် ပေးတွေ့တယ်ဆို
ကတည်းက.. အမရာမှာ ချစ်သူ
မရှိသေးဘူးလို့ ယုံကြည်ရ
တယ်လေ... မဟုတ်ဘူး
လား...

အဟင်း... ဟင်း...
ကိုတာရာက... ဆားပူလမ်း
နှင်းမော်လား... အိတ်ဆို
မင်းတောင်လား...

အိုအောင် မင်းအောင်
ပေါင်းချင်သူပါ... ခွေနေမလေး
မေ့စွမ်းရယ်...

နှစ်ယောက်အား
ကြည့်ကြည့်နဲ့နဲ့
ရယ်လို့ငါကြည့်၏...

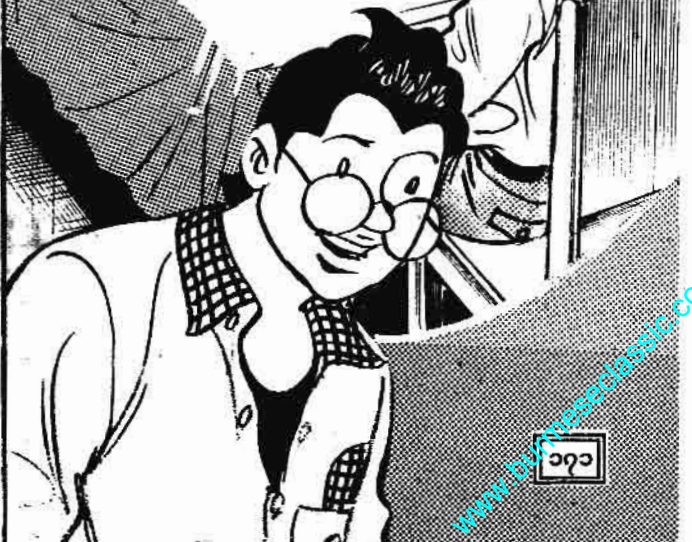
ဟာ... ရတယ်...
အကောင်းတွေပဲတွေ့ပြီး
ပြောပြမယ်...

မို့လို့က ကိုယ်ကိုယ်ကိုမော် မသုတော်လုပ်သလည်း...
တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်ပုံ...

အင်္ဂုဏ်နီဟာဘွဲ့ရပြီး... ဆောက်လုပ်ရေး
စာမူလေး... ထူထောင်ထားပုံ... မေင်တံမှ
ထုပ်ထုပ် အဖွေ ဆက်ခံထားတာ ဖြစ်ပြီး...
မိဘများက... ကျန်းမာရေး အတွက်...
ကလေးမှ အိမ်တွင် အများယူနေကြပုံ
များ... ပြောပြလိုက်သလည်း။

လေးထားချက်တွေ
ပြည့်စုံပါပြီ... အဖြေ
ထွက်အောင် တွက်စဉ်
လျှံတော့တာပေါ့...

ကျွန်တော်
ကြားတယ်နော်... အမရာ...
ဆယ်တန်းတုံးက သင်္ချာ
ဂုဏ်ထူးထွက်တယ်ဆိုတာ
ဒီညွန့်လောက်တော့ အပျော့
ပေါ့နော်...

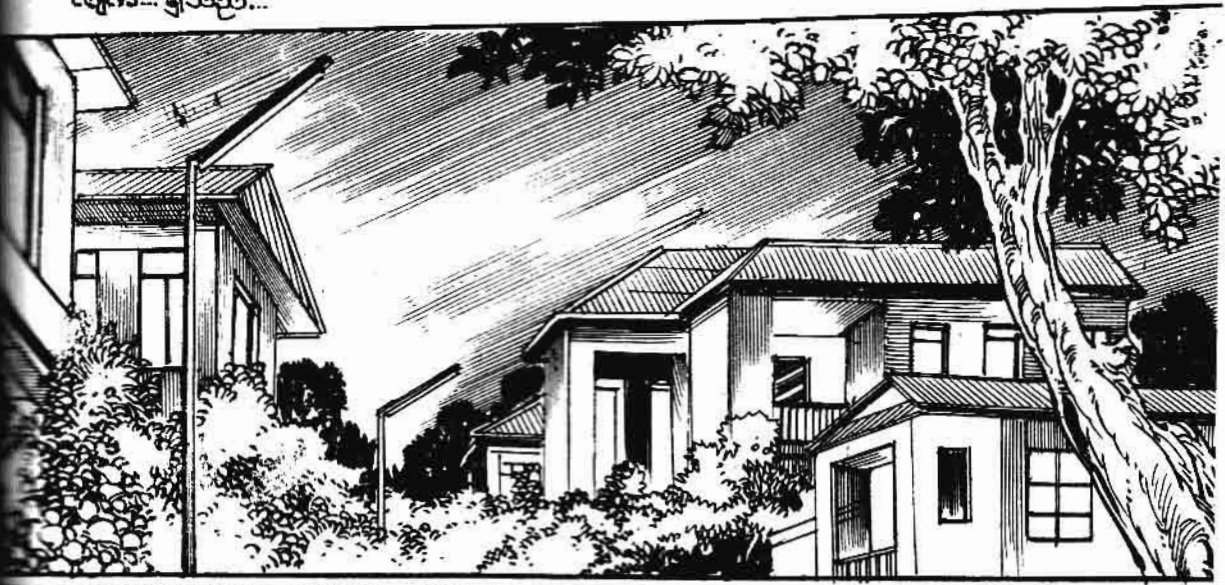
ခပ်... ခပ်... ခပ်...
ကိုတာရှာက သိပ်ရယ်ရ,
တာပဲ... ဘာလဲ ကျွန်မဆိုက
အဖြေမရရင်... ရေထဲခုန်ချ
မယ်တို့... သက်သေမယ်
တို့... လွှပ်ပြီးမလို့
လား...

မှန်တာပြော
ချမ်းသာပါစေဗျာ...
ကျွန်တော့် အသားထိရင်
တအား နာတတ်သလို့...
ရေလည်း မကူးတတ်
ပါဘူး...

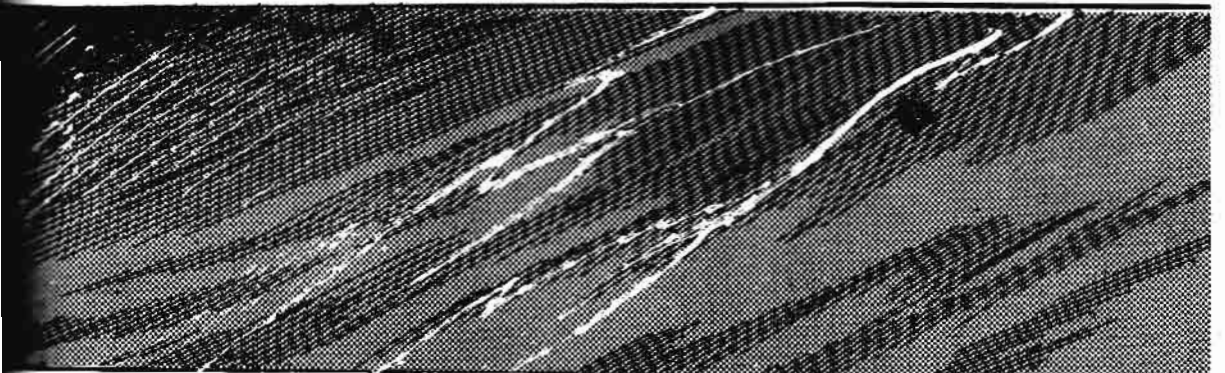

အအေး
တောက်ရင်း
ရယ်မိသဖြင့်...
အမရာ
အအေးသီး
သွား၏... ..

လမ်းကို မြန်ပေးခဲ့ဖူးတာတွေကို အမှတ်တရအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်မှောင်နေ
သော်လည်း မြေပြင်မှာတော့ ရေငုပ် လမ်းဖာတုများကြောင့်... နေရာကွက်၍ လမ်းလက်
လျက်... မှီသည်...

မှောင်သောညတွင် လေသာရမ်းသောကြောင့်... သစ်ခွက်တို့ အချင်းချင်း မိုက်ခတ်မိသဖြင့်...
နာကျင်စွာ ဖောက်ဟပ် ညည်းညူသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏...

ကိုစဉ် ထစ်ချွန်းသံများ မြည်ဟီးလာပြီး...
ညကောင်းကင်အား လျှပ်စီးက... ထက်မြစ်...
ခွဲယစ်လှိုက်သည်... ကောင်းကင်က...
နာကျင်စွာ ညည်းတွားရင်း မျက်ရည်
ဖြူဖြူ ကျလေသည်...

လောကလေးတိုက်၍... မိုးတစ်မြို့က
လောက်... ရွာပျဉ်းနှင့်... အသက်
ငါးဆယ်ကျော် ခါးတစ်ကျော်...
ဖျားနာကာ စောင့်ခြံနေကြ၍
မီးဖိုချောသွားသည်... ...

ထိုအခါ လူလည် လမ်းအတူ
တို့လည်း အသက်ငါးကျော်ကြ၏...

တောက...
ခိုးသွားတဲ့ မီးက
ဖျက်ပြီ...

ခုတ်ပေါ် စာဖတ်ရင်း အိမ်ကျနေသော ဦးလှိုင်နှင့်...
ဒေါ်မော်ရွှေစင်တို့ အနေအထား ဖျက်သွား၏...

မီးစက်
မှိုမလှိမ္မား...

အရှေ့ပေါ် ခါးမီးကိုင်၍
ဦးလှိုင် ခုတ်ပေါ်မှ ဆင်း
သည်... ...

ဟုတ်...
ရပါတယ် ကိုဦး
သွားပါ...

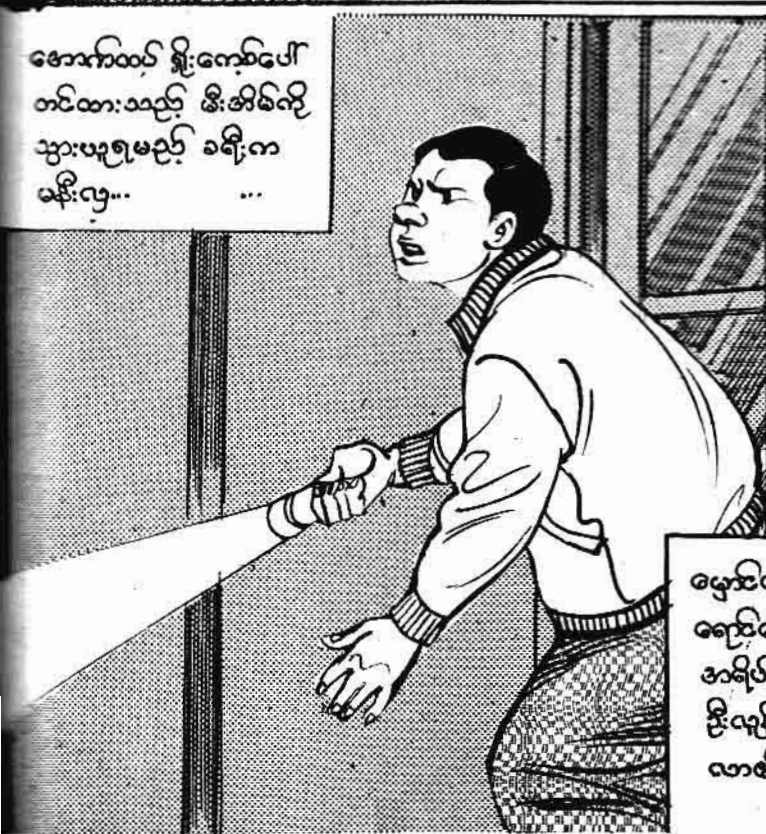

မနှိုင်းတာပါဘူး
ကွာ...ဆယ်နာရီခွဲနေပြီ
လေ...ဘာလို့မီးအိမ်လေး
သွားယူမလို့...ခေါင်းအုံး
အောက်မှာ အစောင်းတိုင်နဲ့
မီးခြစ်မှီတယ်...

ဦးလူဦး အတိအကျစရာနဲ့ မှောင်ထဲ
တိုင်းသွား၏... ...

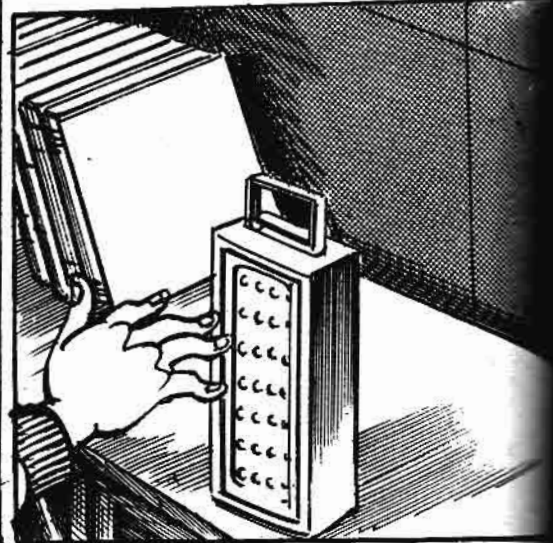
အောက်ထပ် ရှိုးကုတ်ပေါ်
တင်ထားသည့် မီးအိမ်ကို
သွားယူရမည် ခရီးက
ခနီးလှ...

မှောင်မှောင် မည်းမည်းထဲ လျှပ်စီး
ရောင်ကြွက်...လမ်းလက်သွားတိုင်း
အရိပ်မည်းကြီးတွေ ပေါ်လာ၍
ဦးလူဦး မိတ်ထဲ မသွင်းမသွင်း ဖြစ်
လာ၏...

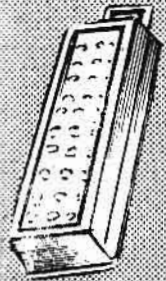
ဓာတ်မီးရောင်ဖောက်၍ ဘဏ္ဍာရှိမီးအိမ်ကို
လှမ်းယူစဉ် မီးအိမ်က လျော့ဆန်ရွေ့လျား
သွားသည်... ..

ဘာကြောင့်ရယ် မစဉ်းစားနဲ့...
သေးတဲ့... မီးအိမ်ကို ယူရန်
လာကြိုးစားလို့က်၏...

ဒီတစ်ခါတော့ မီးအိမ်
က...လေထဲမြောက်
လာက်သွားသည်...

ဦးလူဦး အသက်ရှူရပ်
မတတ်...ထိတ်လန့်သွား
ပေါ်လည်း ထွက်ပြေးဖို့
လှုပ်ရှား၍ မရဘဲ... နဲ့
တဆတ်ဆတ် တုန်နေ၏...

မီးအိမ်ကို မြောက်မြောက်နှင့် လွှမ်းကြည့်
နေမိက်... (၂၄)ရပ် ဟိသော... LED မီးများ
ပျက်ခဲနဲ့ လင်းလာသည်... ...

ကောင်မလေးဗျ...

အထိတ်တလန့်
အော်ဟစ်ရဦး...
လျှောက်အတိုင်း
ဝရံနဲ့သွင်းကာ
ဖြိုဖြဲတက်
လာ၏...

ဒီအိမ်ပေါ်ထပ် အာရောက် လျှပ်စီး ထက်သန်နေတဲ့ ကြွေသည်... သို့အလင်းရောင်
နှင့်... ဖြိုလျက်နေသည်က... ထပ်မံဆီမှ ဖြတ်ကျလာသည့် လူငယ်ပေးကံ...

အား... အား...

အသံနုကလေးနှင့်
အော်ဖြီး အိပ်ဆုံး
ဆီသို့ ဖြေး၏...

တံခါးဖွင့်ရန် လက်
သွင်းလိုက်စဉ်... တံခါးက
အလိုအလျောက် ဖွင့်
သွားသဖြင့်... ဦးလူ့နှင့်
ဆံပင်တွေ ထောင်ထွက်
ကြွက်သီး ဘဲဖြန်းဖြန်း
ထသွားပြန်သည်...

တံခါး ဖွင့်သွားသည်နှင့်... ဖြစ်လိုက်ရသည်က သရဲမ မျက်နှာကြီး... သရဲနှင့် မျက်နှာသွင်းဆိုင်
တွေ့လိုက်ရတော့... အခြောက်ကရားက ဆောင်းတက်ပြီး သတိမရှိ လဲကျသွား၏... ..

တကယ်တော့ သူ့ ပက်ပင်း တွေ့လိုက်ရသည်က...
ဖလောင်းတိုင်ကို ခြုံ ထွက်လာသည် သူ့ရဲ့
ဒေါ်မလှီတွေ့ဆင်သာ ဖြစ်သည်... ..

ကိုဦးကလည်း
ကလေးမဟုတ် သူငယ်
မဟုတ်... မဖြစ်နိုင်တာ
တွေ... ကြောက်နေတယ်...

မဟုတ်ဘူး
တွေ့ဆုံ... တကယ် သရဲ
ခြောက်တာ... ဟဲ့... ဟဲ့
ရောဟနီ မဟုတ်ဘူး
ထင်တယ်...

ဒါမရာ သူပထွေးကို လှမ်းကြည့်မိ၏
တကယ် တစ်ခုလှုပ်နေတာ တွေ့ရ၏...

ဟင်... ခမ
လှုပ်ရှားနေမိ
ထင်တယ်...

ငါ့လူနဲ့ အခြားအလှူ...
အားသာ... ဒေါ်မလှီရဲ့စာနဲ့...
အမရာသာ ကျန်ခဲ့... ..

ဒေသနာ...
အားသာ...
အားသာ...

ဖြစ်နိုင်တာ
မဟုတ်ဘူး... မေမေ
မမတကာယိရှိနေတာ
ကိုတာရာလည်း... ခဏ
ခဏ ဖြောတယ်...

အမေလည်း
ဖိဒ်ဖိဒ် ကြည့်ရတာပဲ
ယုံမှ မယုံတာ...

ဒါဆို အမေနဲ့
ယမ်းကို ဘာလို့ မခြောက်လဲ...
ဘာလို့ ကြယ်ထင် မပြလဲ...

မမက...
အိမ်ကယ်လို့ကို
မကျေနပ်လို့နေ
မှာပေါ့...

ဒဲ...ဟိုလေ...မမက
မေမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြု
တာကို မပြောဘူးလေ...
အနီကယ်လူကိုလည်း ကြည့်
မရဘူး မဟုတ်လား...ဒါကြောင့်
ဖြစ်မှာပေါ့...

အနီကယ်လူကိုလည်း ကြည့်မရဘူး...အမေ၊
အနီကယ်လူကို ကြည့်ပြီး အမေရော အဖြစ်မှန်ကို မဖြော
ရက်တော့...

မယားပါသမီးကို ကြံစဉ်လို မရသည့်အတွက်...
သက်တမ်းတိုတာကိုမျှား သိသွားလျှင် အမေ အသက်ရှူ
ရသွားမည် ထင်၏... ..

အနီကယ်လူ
ဖိတ်သန့်သွားအောင်
ပရိတ်ခွက်ပေးလို့ပြန်ပါ
မေမေ...

အေးကွယ်...
အဲဒီလိုပဲ လည်ပေးရ
တော့မှာပေါ့...

မေရေ... ဤမေရေ:
တိုင်း၊ အသံနှင့်အသံ
အသံနှင့်အသံ... မလုပ်ဘဲ
အသံနှင့် အသံကို...
တစ်ပါးကယ်...

အသေခွင့်နှင့် အာဇာနည် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောဆိုနိုင်စွမ်း
 ဖွင့်ဖြူသံ၊ ဆွတ်လှမ်း... ကိုတာရဲ့ဖွင့် ဖြစ်နေချို့
 အခရာ ပေါ်သွားသည်... ..

ဟေ့ဆို...
ကိုသာရာ...
ဪ...

(သတိရတယ်..)

ଆବଦ୍ଧ...

ဘယ်ကမလဲ
တွေ့ချင်တယ်...မျက်နှာချင်း
ဆိုင်ပြီး စကားတွေအများကြီး
ပြောချင်တယ်...

ဟင်...ဟင်...ဟင်...
ဘယ်လိုတွေ...
လွှတ်ရှားလဲ...

အဲဒါတွေ
ဒီဘာသာ...မမ
တော့... အာလုပ်စပြီး
သိလား...

ဥပ မယ်နာရီရဲ့
လောက်က မိုးရွာတော့
မီးဖိုချက်သွေးတယ်လေ... အဲဒီမှာ
အနီကယ်လို့ မီးတစ် ထပ်မှတော့...
မီးတစ်ကြီး လေထဲ ပျံနေလို့...
အထိတ်တလန့်နဲ့

တစ်ခေါ်တက်
အာပြေးတာ ထပ်ပြီးကလေး
တစ်လောက်... ဖြစ်နေလား
တာ ဖြစ်ပြီး သတိလစ်
သွားတော့တာ—

ကောင်းတယ်
ဒီလောက်တော့...
ဟေ့...ဆပ်ရတာပေါ့...

ဒါနု...ဒါနုကယ်လု
တယ်ဟောက်တည်း
ဖြူရဲ့ ကွေ့ရတာလေ...

ဒင်းပေါ့...ဇရာဟာကိ
က... ဒါမရာသို့ကို
စောင့်ရှောက်ရင်တာ
လေ...

မေ...
ဘယ်လိုတွေ
ဆက်လုပ်မလဲ
မသိဘူး...

သုဗြာတာတော့
လက်စားချေပြီး ဗု
ဘဝကူးမယ်တဲ့...

မိတ်ကွေ
လွှပ်ဗွာလိက်တာ
ကိုတာရာရယ်...

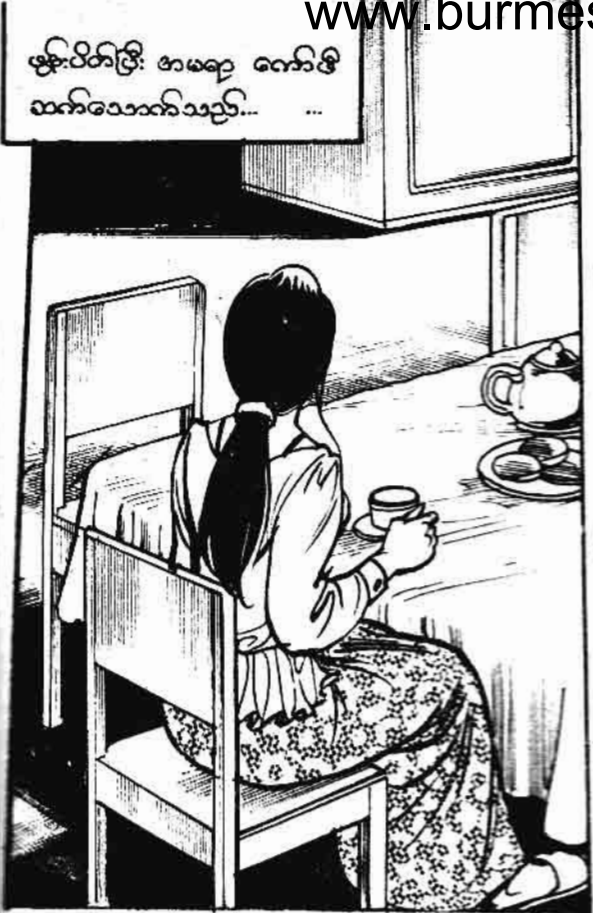
ကွန်တက်
ကြောင့်လား...

တော်ပါ...
အိမ်တက်နေ့လာခဲ့နော်
ဒါပဲ...

မိတ်ချ...

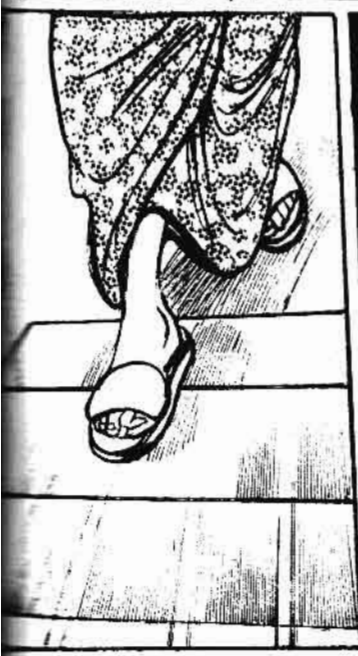
ဖွင့်ပိတ်ပြီး အမေ့ရ ကောင်းစွာ
သက်သေသက်သေသည်... ..

ရုံးပိတ်ရက် ကုမ္ပဏီမှာ သွားအိပ်ရသည်...
အနိကယ်လို့လို့ လုံးဝ မသနားမိ... ဥပဒေကို
မထိမဲ ဖြစ်ပြုကာ ကျူးလွန်ခဲ့သမျှ အပြစ်ကို
ပြန်လည် ပေးဆပ်မှ... သူ ကျေနပ်နိုင်မည်...

မယားပါ သမီးတွေကို ထိကပါ၊ ရိက္ခာပါ၊
လုပ်ကိုင်သူဟု... သိထားခဲ့သော်လည်း...

အခုမှ အိမ်ကို စောကားဖို့ ဤစဉ်ရင်း... သတိမထားမိသည့်အထိ ဗျာဓိမာခဲ့ကြောင်း...
သိရ၍... ဝမ်းနည်းကြေကွဲမသင့် ဖြစ်နေရသည်... မမ ရောဟကီကို လွှမ်းလွှမ်းဆွတ်ဆွတ်
သတိရလာသဖြင့်... အမျှပေးပေးရန် စိတ်ကူးရပြီး အိမ်ပေါ်ထပ် ဝက်လောခဲ့၏...

အိမ်ပေါ် အရောက်ရောက်...
ထပ်မံ ခြံသည့် အဆုံးထဲမှ
အလင်းတန်းများ ခြာထွက်
နေ၍ အံ့သြသွားသည်။

ဦးမလေး
အမေရော...

ပေါ့ကြီး ခြေ အညှို့ရော့ရင် ထိုအခန်းထဲ အမေရော
ဝင်သွားမိသည်... အထဲ ရောက်သည်နှင့်... အဆုံးတံခါး
ပိတ်သွားသော်လည်း... ထုလှေခြားခြား မကြောက်မိ...

အိမ်မ ရောက်မှီပင် သွင်းခေါ်သံကို
ကြားလျှင် ရှိသဖြင့်... အမေရောတစ်ဦးပင်လုံး
ဆက်ခံ ဝံ့သွား၏... ..

ဟင်...
မ...မမ
ရောဟာနီ...

အိမရာ..
ညီမလေး...

ခု...ခုလို
တွေ့ရမယ်လို့ မမျှော်လင့်
မိဘူး...

မမက တွေ့
တာကို... ဒါကြောင့်
ခုလို ဖြစ်ရတာ... ပြောရော
တွေ့... ဖြစ်လို့...

ပြောလေ
မမ...

ရောဟာနီက သူ ဆက်လုပ်မလုပ် အစီအစဉ်
များကို အမရာအား ဖြင့်ဖြူ... အားလုံးကို
အသေအချာ ဖွင့်ပြီး... ..

ဦးမလေး

တစ်ယောက်ထဲ မလေ့ရှိနိုင်ပြီ
ကိုတာရာဆိုတဲ့လူကို...
အကူအညီတောင်း ပေါ့...
သူက ကူညီတတ်ပါ
တယ်..

မိသားစု
အတွင်းရေးငှာကို
မာယီပေးလို့ကောင်း
ပါ့မလား...

ဒါတွေကို သူ
အရင်ဆုံး သိခဲ့တာပါ
ဦးမလေးရယ်.. ဗြိတိသျှ
လည်း ဦးမလေးကို သူ
ချစ်နေတာ မမ သိတယ်..

ထိုစကားကြောင့်
အမေ့ငါးမြင့်နှစ်ဖက်
နီရဲသွား၏... ..

မမ သိနေတယ်
ဟုတ်လား... ဒါဆို သူ့ကို
အဖြေပေးသင့်သလား...
မမ ဘယ်လို သဘော
ရလဲ..

ဦးမလေးလည်း
မိတ်ထိစားနေတာပဲမဟုတ်
လား... သူ့က လူကောင်း...
တစ်ယောက် ဖြစ်သလို သူ့
မေတ္တာတရားကလည်း
မိတ်ချ ယုံကြည်လောက်
ပါတယ်...

အယ်လ်: ဟုတ်စွာပါ
ဒါပေမဲ့ ဇာနည်လူငယ်ကြီး...
ပေးကျားတွေကို မယုံချဲဘူး
ဖြစ်နေတာ...

ဒါနားကွယ်...
မမနာမည်သုံးပြီး
ချုပ်ထားလို့မပေါ့... ရှက်ရှက်
ရှက်ရှက်လုပ်ရင် မမနာ
တွေ သွားမယ်လို့...

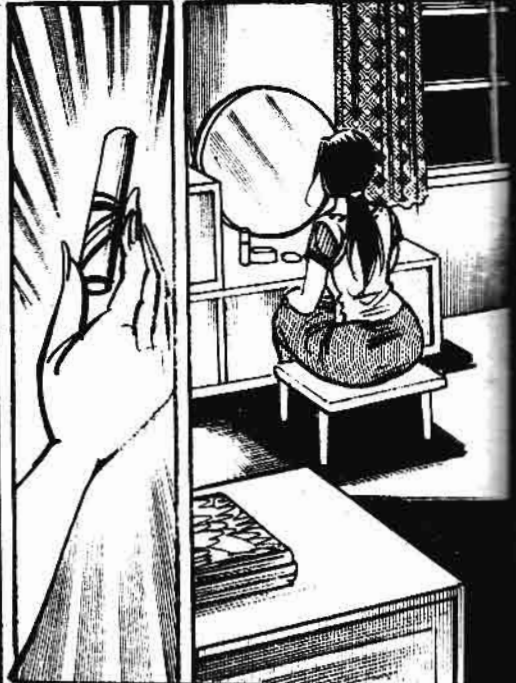
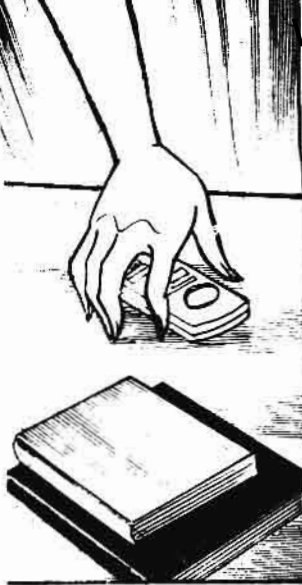

အဟဲ... ဟဲ...
ကောင်းတယ် မမ
အဲလို ဖြောက်ထား
လို့မယ်...

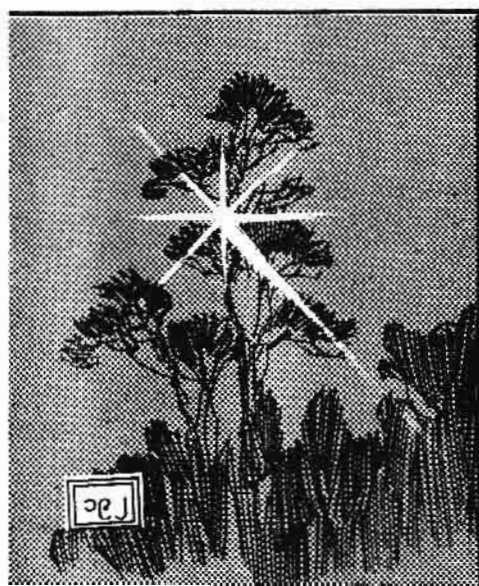
ဘဝဖြားနေသော ဦးမလေး နှစ်ယောက်... စကားတွေ
အားပါးတရ၊ မြောမြို့... ရောဟင်္ဂီ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွား၏...

မနေ့နှင့် ဝိဇ္ဇာဟာထားသည့် များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ကိုတာရှာသံ
ဖြိုးဆက်လျက်၏... နာရီကွက်အဝဋ်: လာခေါ်မည်ဟု ညွှန်ပြအားရသေသံနှင့်
ပြောသွား၍ အမော့ ဖြစ်သည်...

လှလှပပ ဖြစ်ဆပ်ပြီး ခြံဝက လွှက်စေ့
နေလျက်သည်...

ဖြိုးဆက်ပြီး သုံးဆယ်သုံးမိနစ်ဆို
အညွှာသွင်း... ကိုတာရှာကား၍
အမော့တွေ ရောက်လာသည်...

ကိုရီးယား အစားအသုံးပြုနေသော... မြို့မအေးအေး...
ကားတွေများဝင်လာပြီ... ထိုင်လို့ရပါသည်... ...

ဘယ်မှာ
ဆွေးနွေးကြမလဲ
ဒါမရဘူး...

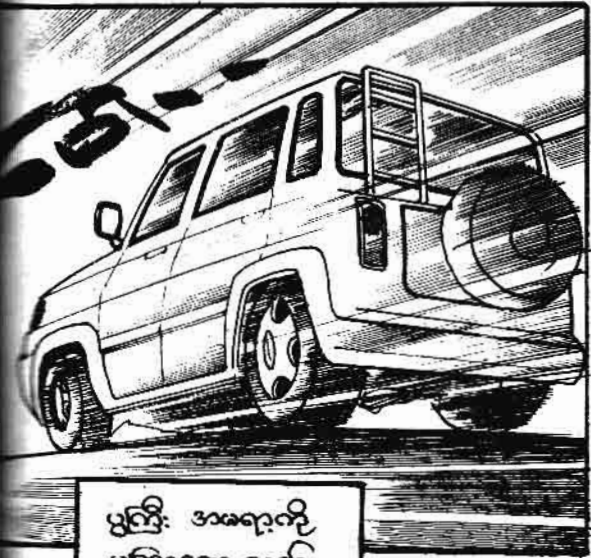

ဒေါ်ဒေါ်
ခေါင်းမေး: စကား
ပြောလို့ ရရင် ဖြီးရော
ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ်...

အိပ်က...

ကားက ဇာလေးမှ လွှတ်သော ဖြစ်နေသို့
တစ်ခဏလောက် ဖြစ်၏... ...

ဖွဲ့ကြီး ဒါမရရင်
မကြာခဏ လွှတ်
လွှတ် ကြည့်သည်...

ကိုတာရာ
လမ်းကို ကြည့်ပြီး
မေးခိုင်းသုံးစုံရပြီ... ကျွန်ုပ်
ဒီမှာပဲ ဆင်းလျှောက်
တော့မယ်...

ဟွား... အဲ...
ဟဲ...ဟဲ...အိုကေ
အိုကေ...

တို့နောက် မီးပွင့်မိ
မှသာ...ခဏ လှည့်
ကြည့်ပြီး...ပွဲကြီး...
ကားကို မှန်မှန်မောင်း
နှင်လာ၏...

မိနစ် နှစ်ဆယ်လောက် အကြာမှာ
ကန်တော်ကြီးထဲ...အဝှမ်း...ရောက်
လာသည်...ရေမယ် တစ်နေရာတွင်
ကားလှည့်ပြီး နောက်...

ကဲ ဘာတွေ
အကူအညီပေးရမလဲ
အမရာ ပြော...

အင်း... အားလုံးက...
တော့ နေ့ပန်းမခင် အိပ်အပ်
တွေပါပဲလား... ကောင်းတယ်
ကွန်တော် အဆင်ပြေအောင်
လုပ်ထားလို့ပါပေါ့...

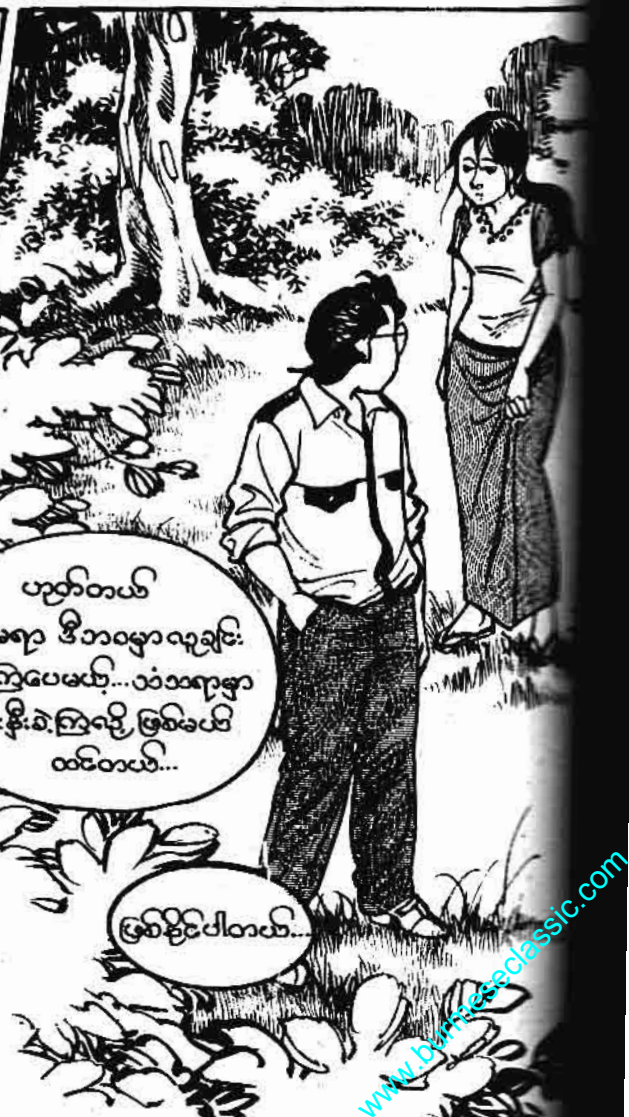
ကျေးဇူးပဲ
ကိုတာရာ...

ကွန်တော်တို့ဤား
မှာ ကျေးဇူးတကား မလို
ပါဘူး အမေရ... ဒါနဲ့...
ကွန်တော်နဲ့ အမေရတို့ကို
ရောဟဏီကို ထိုင်ပင်
ကြည့်သေးလား...

အိုင်ဂါဖမ်း
မေးချိန်းကြောင့်...
အမေရ... မျက်နှာ
နီစွေးစွေးဖြစ်
သွား၏... ..

အဲ... အဲဒါတော့
မမြော်ဖြစ်လို့ပါဘူး
ကိုတာရာ...

အခုတော့ တစ်ခါမျိုးရှိတဲ့
နတ်ပြိတ္တာအဆင့်ရောက်သွား
လို့...သူ ဖြစ်စေချင်ရင် ကိုယ်ထင်
ဖြစ်လို့ရတဲ့ စာနေအသားရောက်
သွားပြီနော်...

ဟာရီတယ်
ကိစ္စတွေ ဖြီးသွားရင်
ကိုတာရဲ့နဲ့ ကျွန်မ...မမ
အထွက် ရည်မှန်းနဲ့ ဘယ်လ
တစ်ကြိမ်လောက်...လုပ်ပေး
စေချင်တဲ့ သဘောမျိုး
လည်း... ဖြောတယ်...

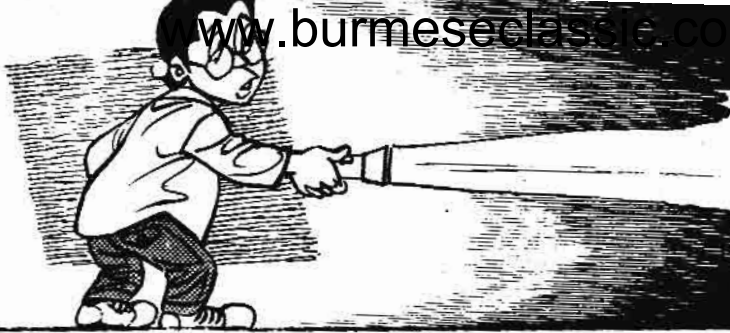

ဟား...ဒါလုပ်ပေးရ
မှာပေါ့...ဟိုဖြိုး ထိထိ
ရောက်ရောက် ကူညီစဉ်
အောင် ကျွန်တော်ကို
အဖြေပေးလို့ရပါလား
အမေ့ရယ်...

သွား...
လိုက်ကြီး...

လိပ်ကြိုး ရေထဲ မဆင်းဘဲ စာသောက်ဆိုင် သွား၏...
သံယောဇဉ် အမျိုးသမီး စကားများ မလိတယ်
ဖြောရိုး ညနေဆင်းသွားသည့်...

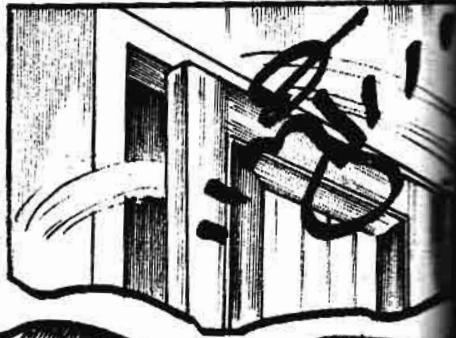
အထုပ်
ဖျက်

ဟိဟိ... ဒီညတော့...
အိပ်စေးသောက်
အိပ်မှ ဖြစ်မယ်...

အိပ်စေး ဗွတ်စီးစီး လက်လှမ်းစဉ်
အိပ်ခန်းတံခါး ဖွင့်လာ၏... ..

ထင်လာသွား
တော်မကံတွေထင်...

ကိုယ့်
ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်

မင်းကွာ
အသံပေးပြီး မှတ်
လာပါလား...လမ်း
လျှောက်တာတော့

ပြီးလို့တစ်ပေမာန် အိပ်ခန်း
ထဲကွင်း...က ကွာမငြိမ် ဖြစ်နေ၏...
ညကအချိန် ရောက်လာသည်နှင့်
အမျှ... ကြောက်စိတ်လည်း မိုမို
ရှင်သန်လာသည်... ..

သောစိုး
ကိုနွှင်...

ဒေါ်မက်ရွှေ၏
ရေငှိတာစောင့်ပြီး
ဦးလှိုင် အိပ်ဆေး
တစ်ဖြာ ထွက်ယူ
သည်... သူ့လက်ဝါးထဲ
ကျလာသည်က...
ကြယ်သီးတစ်လုံး
ဖြစ်နေ၏... ..

ဦးလှိုင် ကြယ်သီးကို လှည့်မိလိုက်သည်... ကြယ်သီးက နံရံကို ထိမှန်ပြီး ဖြစ်ကန်
ထွက်လာကာ သူတို့နှစ်ဦးအနီး ကြမ်းဖြင့်ပေါ်မှာ လည်နေ၏... ဒေါ်မက်ရွှေ၏... ကောက်
ယူလိုက်သည်... ..

ကြယ်သီးကို ခုတ်တော့ စားပြုပေါ်တင်လိုက်ရပြီ ဆီးပွန်းအတွက် အိမ်ဆေးတစ်လုံးတုတ်ပါမို့
ပေးသင့်... ဦးလူနိုင် ဆေးသောက်လိုက်၏...

ရှေ့ထဲကို နှိုးပေါ့...
 ဒား၊ မနားနဲ့... ဥကော သွားဦး
 မလား... လိုက်ပါဦး မယ်လေ... ငြိမ့်မှ
 ဟန်ခါတည်း ဆီး ဒုဗို ယူလာစို့
 မယ်... အပြင် မထွက်ရအောင်...

ကောင်းသားပဲ...

လင်မယားနှစ်ယောက် အိမ်သာရှိရာ
 ထွက်လာခဲ့ကြ၏... ...

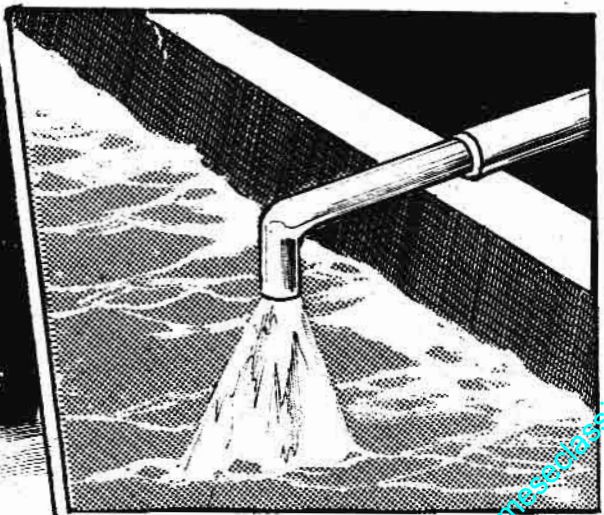
ထိလေ ကိုနွှဲ
 တံခါး မပိတ်နဲ့...

အင်း... အင်း...

ဦးလှိုင် အခုအိမ်ထဲ ထဲလည်းကောင်း၊ ရေချိုးခန်းနဲ့
 တွဲထားသည့် အခန်းက ကျယ်ဝန်းသည်...

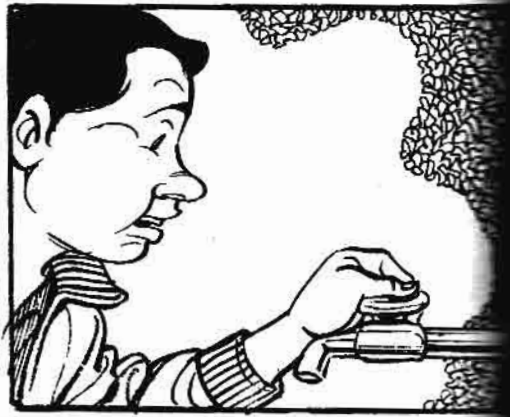
ကြွေကမုတ်
 ရှိရာ လျှောက်
 လာစဉ်...
 ရေချိုးခန်းမှ
 ပိုက်ခေါင်း
 မွင့် ဖြိုး...
 ရေတွေကျ
 လာသည်...

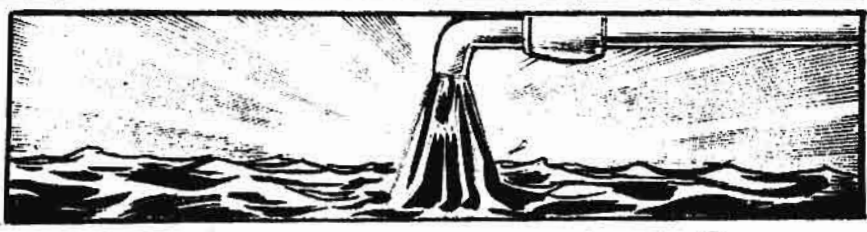
ဘားတွေ
မကောင်းဘူး
ထင်တယ်...

အဲဒါနဲ့... ရေချိုးကန်မှာ
ဘုံဘိုင်ခေါင်းကို ပိတ်ပိတ်သွင်း...
ပိတ်ချီမရဘဲ အံ့ဩနေစဉ်...

ဘုံဘိုင်ခေါင်းထဲမှာ
ရေအစား သွေး
တွေ.. ကုလား၏...

ဦးလူဦး တဆက်ဆက် ဝဉ်းနေပြီ... လွှတ်ရှားချီသွင်း မရ...
သွေးထဲမှာ လူတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်...

ရေချိုးကန်ထဲမှာ... သူမ သေတုန်းက ပုံစံအတိုင်း လှေလျောင်းနေ၏...

ရှေး...
ရှေးဟက်...

ဒေါ်မောင်ရွှေဟ် အေးချမ်းသာသာ...
အသေပြေးဝင်လာ၏...

ကိုနိုင်...
ကိုနိုင်...

သင်္ချာကြွက်ကလေး...
အေးချမ်းသာသာ...
ရောယာဇာနည်...

မဟုတ်တာ
ကိုနိုင်ရယ် ဘာမှ
မရှိပါဘူး...

ဒီမှာလေ
သေချာအောင်ထဲမှာ...

ညှိုးနွမ်းပြီး...
ကြည့်မိမိကတော့
ဘာမှမရှိ...
သေချာအောင်ထဲမှာ...
ရောယာဇာနည်...
မောင်ရွှေဟ်...

လာပါ
ကိုနိုင်ရယ် ဘာမှ
သေချာအောင်ထဲမှာ...
မောင်ရွှေဟ်...

ဦးလှိုင်ကို တွေ့ဆုံရုံ...
မြန်မာ့လောကဏ်...

ကြောက်တယ်...
ကြောက်တယ်... ဒီမှာ
နေရင် ဟိုဘက်မှာ
သွားအိပ်မယ်...

မနက်ကို
အိပ်ခန်းလုပ်မှာလေ
ကိုိုင်ရဲ့... ဖြစ်မလား

ချက်စရာမှ
မလိုဘဲ အားလုံး
အော်ဒါ မှာထားတာလေ
အချိန်တစ်ခုလောက်
မှာပေါ့...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
လူရှိနေမှ ဖြစ်မှာ...

အေး မီးနေဆဲ...
ငါ့သွားမယ် မနက်မှ
ဖြစ်တာဆိုမယ်...

ဦးလူပိုင် ဒီရောသောပါး
ထွက်သွား၏...

ကိုိုင်...
ကိုိုင်...

ဆုညံသံများ...
 ကြောင့်...
 အရောလည်း...
 သူ့အခန်း ထဲမှ...
 ထွက်လာ၏...

ဒါ...ဒါဆို
အနာမည်ရနံ့ကို
သမီး ခြောက်လွန်နေတာ
ပေါ့...ဟွတ်လား...

ဟွတ်တယ် မေမေ
အိပ်လှူဟွတ်မာကို
လက်စားချေမလို့...

အမေသာ...
တောကပိုကြီးကို ဘုရား
ထင်ပြီး ကိစ္စကွယ်နေ... အဖီ
အဟွတ်တမာက... သမီးကို
မတရားကျင့်တာ မအောင်မြင်
လို့... ဝမ်းနိုးချပြီး သတိခံ
တာ....

ဟင်...

ဟွတ်တယ်
မေမေ မမမြောတာ
အမွန်တွေပါ...

အို...
မဟွတ်ဘူး
မဟွတ်ဘူး...

ဒီတွေအားလုံး
မနက်တုန်းမှ ငှက်သွားမှာပါ
မေမေ သည်းခံပြီး စောင့်လိုက်
မနက်ဖြန်ဆို သူ့ညီထားတဲ့
မင်းသား မျက်နှာနဲ့
ကွာကျပိုတော့ မှာ...

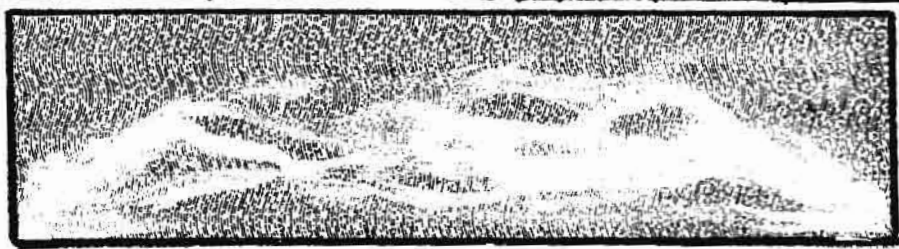

သမီး...
ဘာတွေလုပ်ပြီး
မလို့လဲ...

စောင့်ကြည့်ပါ
မေမေ...ကဲ အနားယူ
လိုက်ကြတော့...

ကား အဆုံး
ဒုတိယ ချောကင်
မွေးမြူပျောက်
ကွယ်သွား၏...

ထွက်လွှတ် လိုက်ဖို့ နေသော မိခင်ကို
အမေက... သူ့အဆုံးထိ တွေ့ခေါ်လာ
ခဲ့သည်...

ဒေါ်မောင်ရွှေထံ ဘာမှ မဖြောင့်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း
ကျိတ်ချို... မျက်ရည်တွေတွေ ကျနေတော့၏...

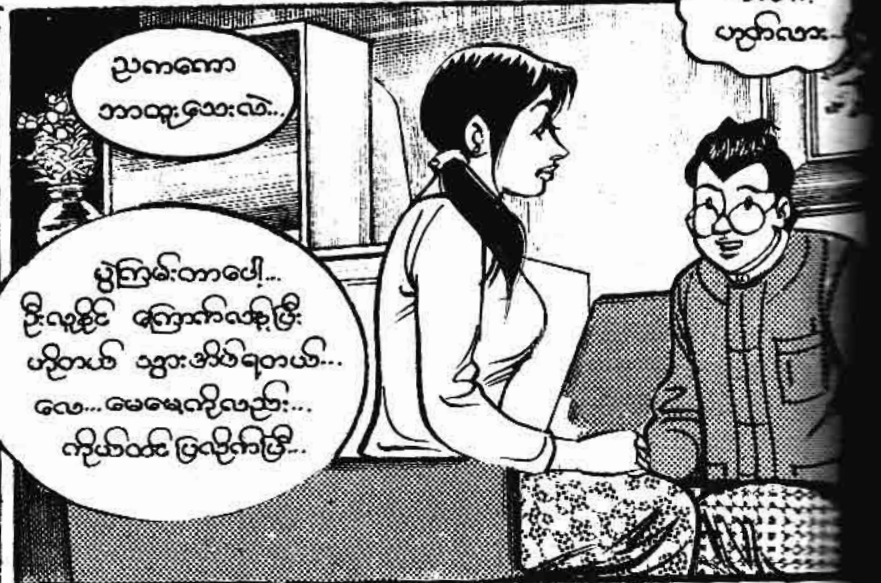

မေမေ့က သူပဲတင်...

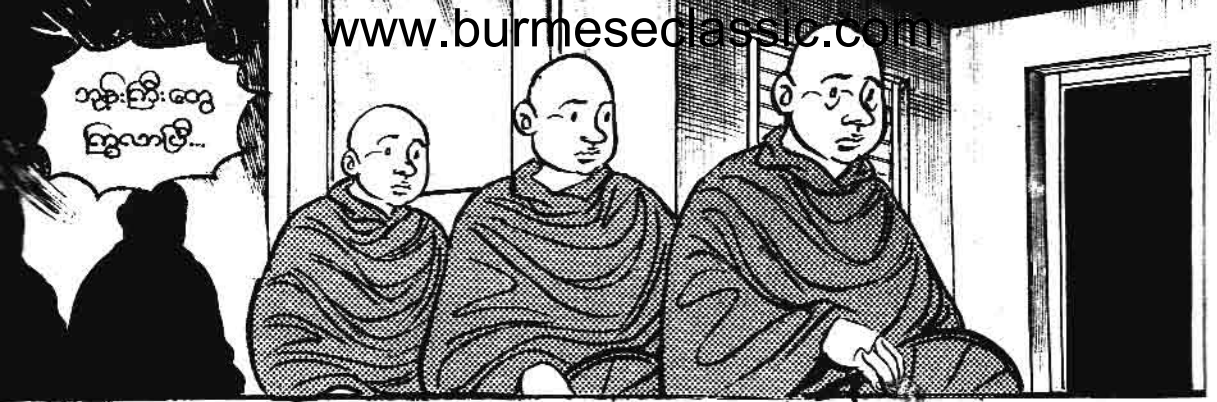
ဆွေခိုကို နှိုးလှမ်းထားပြီး ကော်လော အမြဲညှိ ဆင်းထား၏... ပွဲကြီး ပူဖြင်း မိုးလုံ့ အဖြင့် လှူပိမ်း နှစ်ယောက်ပါ စောစောစီးစီး ရောက်နေကြသည်...

အိမ်နီးနားချင်းများလည်း တဖွဲဖွဲ ရောက်လာနေကြပြီး... ဦးလူ့ဆိုင်တို့ လမ်းမယား... မျက်နှာ မသာမယာနှင့် ဆီးခြုံကြ၏... ..

လှူပိမ်းနှစ်ယောက် မျက်နှာများ ဖြင့်လည်း သွားကြသည်...

သံဃာများအား ခရီးပြီးပြီဖြစ်၍ နေရာပေး၏... သံဃာတော်များ နေရာယူပြီးသည့်အခါ...
 ဧဝံမင်္ဂါရွတ်က... ..

ဆရာတော် တရားချီးမြှင့်ရန် စကားအစသွင်ပင် ဖြည့်စုံစံနဲ့... ပရိဂျာဏ်တာနှင့် ထိုးဖြာသလို... အရည်များ ပေါ်လာ၏... ..

သမီးက မကျွတ်မလွှတ်ဘဲ အာရှကြီး နေသလား လို့ပါ...

သံသယများ
အိမ်ခြံမြေများ အပြင်
ရေညှိသည့်များ
တားလှံ...လျှံနှံရံ
ဆီသို့ အာရုံ
ရောက်သွားကြ၏

ဖြစ်နေရသည်က... ရောဟဏီ ထပ်မံ၍ သနားစွာဖြင့် လုပ်နေပုံ ဖြစ်၏...
ရောဟဏီက နံရံ မျက်နှာကြက်နှင့်... ကြမ်းဖြင့်ကို လွှဲကျင်း သွက်သင်နေသည်...

ခက်ကြာတော့ ရောဟဏီ
ဖြောင်းပေါက်မှ...ငုံ့ကြည့်
သည်...

ဘာမှ မလှုပ်ခြား
ပေးလို တံမြက်စည်း
ဆက်လွှဲနေ၏...
မကြာခင်မှာပင်
အံ့ဖွံ့ တံခါးဝမှ...
ဦးလူနှစ်ဦး၏ ခေါင်း
ထွက်လာတာဖြစ်
ကြရသည်...

နံရံကို သွင်းကြည့်နေသော
ဦးလှိုင် လောကဗေဒိန် ဖြစ်
လာ၏... မိဒီယို ဇာတ်ကား
ဖြူလည်း... အရည်ပျော့ ဆက်
လျှပ်ရှား နေသည်...

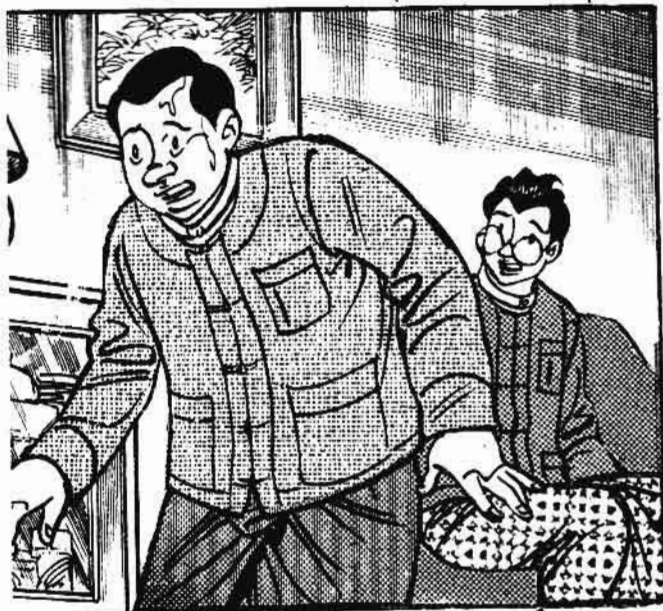
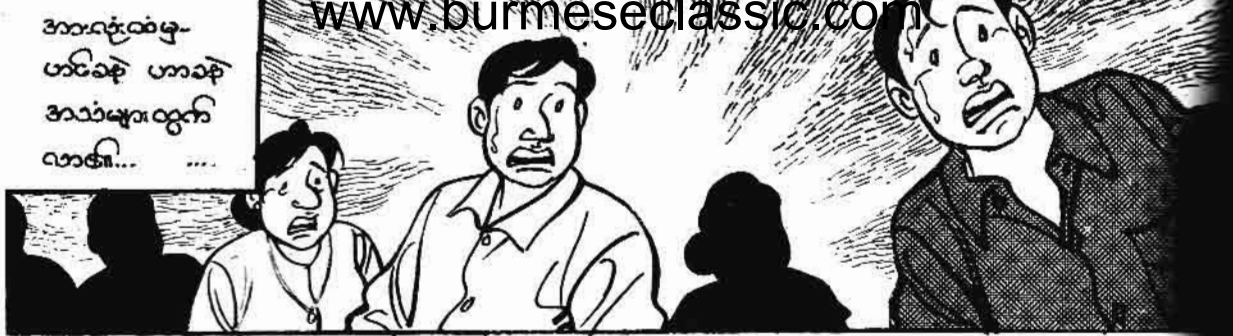

ဦးလှိုင် ထပ်မံပေါ်တက်လာသည်... ရော့ဟာမီ
တံမြက်သည်ကို သက်တောင့်တတ်နေသလို ကြည့်ရှု... ဆုတ်သွင်း
တဖြည်းဖြည်း ဆွတ်သွင်းသည်...

ဦးလှိုင် ရှေ့သို့
တဖြည်းဖြည်း တိုး
လာ၏... ငြိမ့်တော့
လုံးလွှား ပျက်စီး
သွားကာ...
အဆင့်အတန်းမြင့်
သည် ဖြစ်ကွင်း
ပေါ်လာသည်...

အားလုံးထဲမှ-
ဟင်ခနဲ ဟင်ခနဲ
အသံများထွက်
လာ၏...

ဦးလူနိုင် ချက်တရက် ထပြေးသည်...
ပရိသတ် မင်သက်မိနေစဉ် ဦးလူနိုင်
မိုင်းခနဲ ကြောက်လန့် လဲကျသွားသည်...

တစ်စုံတစ်ယောက်က
တွန်းလှည်း လက်လှန်
ချိုးခံထားရသည့် မှတ်
နှင့်... ဦးလူနိုင်
လျှင်လျှင် မရေတော့...

ဟက်လက်အနေ
အထားနှင့်...ရောဟ၏
ဆော့ကန်လျှက်
သဖြင့်... ငြိလှိုင်
လွှင့်လွှင့်သွားသည်...
ရောဟ၏လက်ထဲမှာ
ကြွယ်ပိုးတစ်ကောင်

ရုဗ္ဗက်နှင့် ဒေါသ ပေါင်းပြီး ဖြစ်လာတာ...ရောဟ၏
အား...ဆွဲနေချီ ထိုးကြိတ်သည်... ပျော့ရွှေသွားသော
ရောဟ၏အား ဖြောင်းပေါက်မှ တွန်းချလိုက်၏...

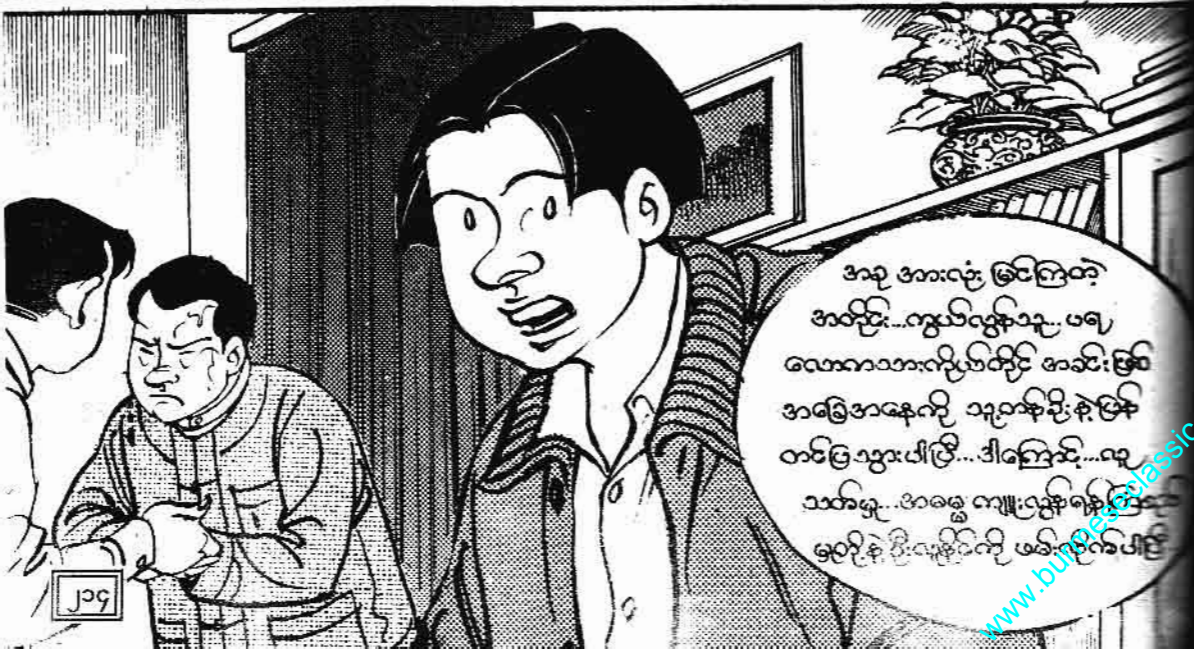
မြေပြင်ထက် သွေးအလုံးလုံးနှင့် ဖြတ်ကျနေသည်...
ရောဟ၏အပေါ် တံမြက်စည်းတစ်ချောင်း ဖြတ်ကျလာ၏...

ဖွဲ့ကြီးနှင့် အတူ ပါလာသဖြင့်...
ထရုတ်ဗွားကြသည့်...

ကွန်တော်တို့က
မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့က
တက်လာ နှလုံးဖြူဖူးတဲ့
တပ်ကြပ်ကြီးပါ... ကွန်ဆုတ်
တစ်နှစ်ကျော်က...

လူငယ်မို့
ပိတ်ဆို့တဲ့အခွင့်ကို
ကွယ်လွန်သွားပြီမ...
မအာမရတာ အဖွဲ့ကြီး
ဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်...

အခု အားလုံး မြင်ကြတဲ့
အတိုင်း...ကွယ်လွန်သူ...မရ
လေတာဟာ...ကိုယ်တိုင် အဆိုးဖြစ်
အခြေအနေကို သူ့လက်ဦးနှိုးဖြင့်
တစ်ပြုသွားပါပြီ... ဒါကြောင့်...လူ
သတ်မှု...အာဇာနည်...လွန်ခဲ့တဲ့
မူလက ဦးလွန်ကို မခံနိုင်ပါပြီ

ပရိသတ်အားလုံး
စုတ်တသတ်သတ်
ဖြစ်သွားကြသလား...

ဒီအဖွဲ့မှာ အဓိက
သက်သေအဖြစ် ကွယ်လွန်သူ
လက်ထဲက ကြယ်သီးနဲ့ ဦးလူစိုင်းရဲ့
ချာကင်ကိုလည်း ဒေါ်မာကီရွှေမိက
အပ်နှံထားပြီးပါပြီ...

ကွန်ဇော်ကို
အမွှာထမ်းသက်
တစ်လျှောက်မှာ...ပရ
လောက အကူအညီနဲ့
ပထမဆုံးဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့
အဖွဲ့အဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်
သွားတော့မှာပါ...

အားလုံး ခေါင်းတည့်တည့်...

ကဲ...ဦးလူစိုင်း
စခန်းကို သွားကြည့်...

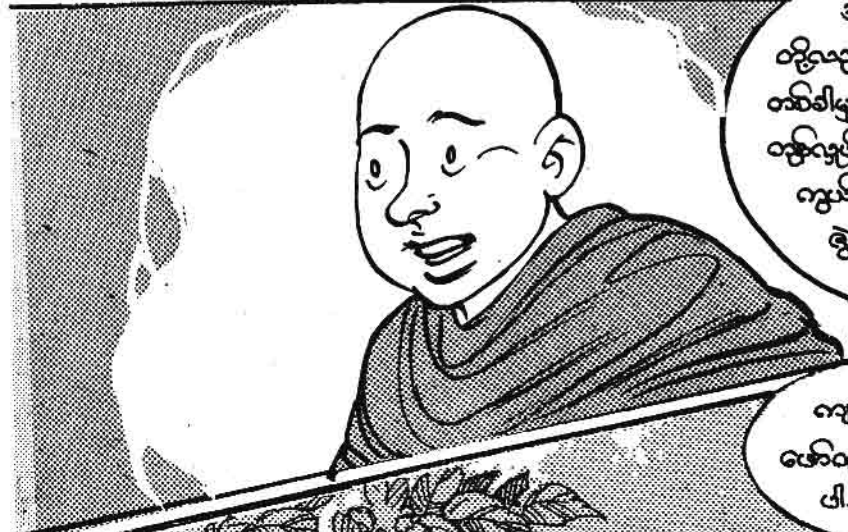
မိုးလုံး
ဆရာတို့ကို ကားနဲ့
ပို့ပေးလို့ရပါ...

ဦးလှိုင်နှင့် ဦးအောင်...
ဦးလှိုင်... ပရိသတ်က တီးတိုး
ပြောဆို ဝေဖန်နေကြ၏...

မကျသော...
ဒေါ်မောင်အောင်
ချောင်း... ပန်း...
စကား...၏...

ဆရာတော်သံဃာ
တော်များ ဘုရား ပရိတ်
တရား ဖူးမြင် ဖြိုး... အချိန်
ကျရောက်ပါပြီ ဘုရား

ဒီအိမ်... ဘုန်းကြီး
တို့လည်း ဒီလို အခြေခံမျိုး
တစ်ပါးမှ မမြင်ဘူးတော့... အံ့...
တစ်ခုလုံး မိမိတို့... ဒါဟာ
ကွယ်လွန်သူ၏... မရောက်မရောက်
ဖြစ်တယ်... ကြိုးစားဖို့
ကြိုးစား...

ကျေးဇူးတင်သတို့
တော်တော်တော်... ကြောက်
ပါ... ဒီတော့...

သောတာပန်တို့သည် အရဟတိ ဂိဗ္ဗိယသိ၍
လာ၏... သင်ရာမှ ဦးစွာ၍ တရားနာသည်...

ဒကာမလေး
လာရောက်တရားနာ
ပါလို့ ဖိတ်ကြားအပ်
ပါတယ်...

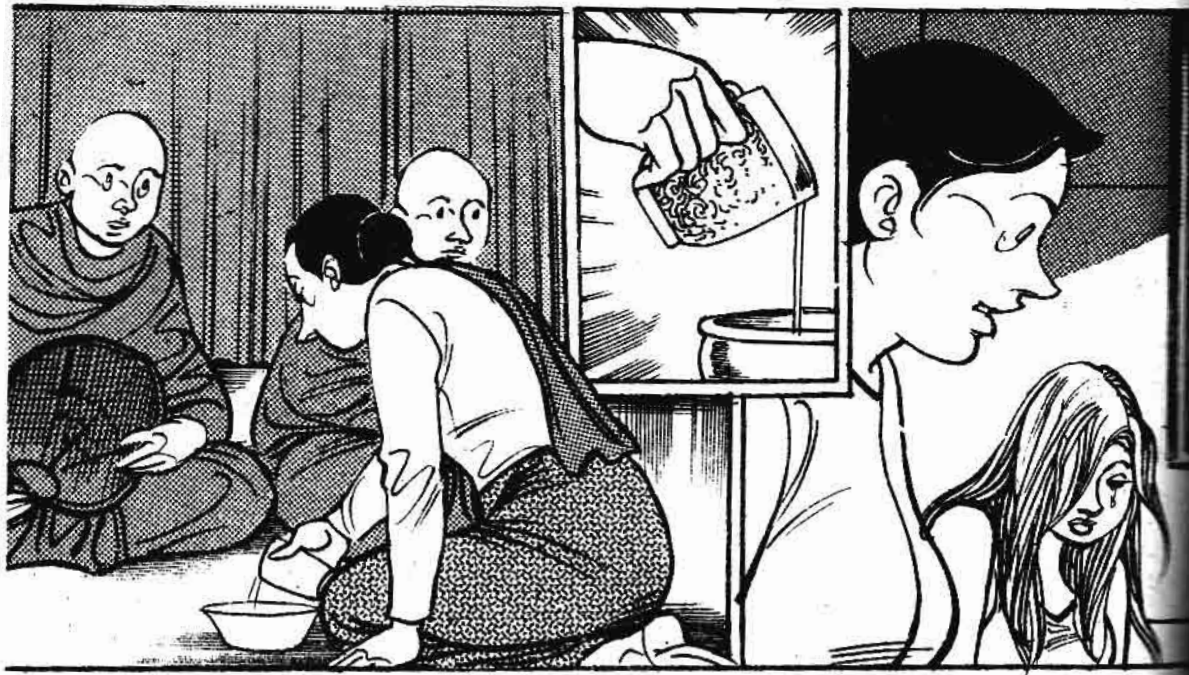

ဝိညာဉ်လား နာနာဘာဝလား ဒါမျိုးဒါမည်မသိ ပရလောကသားကို မျက်ငါးထပ်ထပ် ဖြစ်လိုက်
ပြာရသဖြင့်... ပရိတ်သတ်အားလုံး တဖန်တပြု ဖြစ်သွားကြ၏...

ဆရာတော်များက ပရိတ်တရားများ လေးလေးနက်နက် စွတ်ဖတ်
မှုတော်ကြသည်... ရောဟဏီ၏ ဂိဗ္ဗိယသိ၍ ဂါထာဖြည်းဖြည်း
ဗိုတောက်ပလာ၏...

မရိုက်တရား အဆုံးတိုင် လျှောက်ချတရား မရှိ... မရိုက်ခွာ ကွဲထားသော ခေါ်ဝေါ်ချစ်
၏.. လက်ဖျား တဆတ်ဆတ် တုန်နေ၏... လျှောက်ချရင်း သမီးဖြစ်သူကို မိမိမေတ္တာ အပြည့်နှင့်
မမြှင်မသွန် စုပိုက်ကြည့်နေသည်... ..

တသွင်းသွင်း စီးလျနေသော မျက်ရည်များက... အခြေအနေဆိုးသော လက်တွဲဖော်အတွက်လား...
အကြွေစောဆိုးရသည့် သမီးအတွက်လား ဆိုကာတော့... ကာယကံရှင်သာ သိမြဲပေလိမ့်မည်...

တရားအဆုံးတွင် အားလုံး လျှိုက်လျှိုက်
လွှဲလွှဲ စာမေးခေါ်၍ အမျှဝေကြ၏...

သာစု ခေါ်အေးဦးတွင်...
ဧည့်ခန်းထဲသို့...
အလင်းဝန်း တစ်ခု
ထင်ရှောက်လာသည်...
ရှောဟာနီ ထရပ်
ထိုင်၏...

ခေါ်မော်ရွှေထင် အမေ့နှင့် ပွဲကြီးတို့သည်...
ရှောဟာနီအနား ရောက်သွားပြန်သည်...

ဆရာတော်တွေ
မျိုးခြံတဲ့ ဓမ္မကျေးဇူးနဲ့
သမီး ဘာကျေးဇူးတော့မယ် အမေ
ဓမ္မကျေးဇူး မဆပ်နိုင်တော့
သမီးကို ခွင့်ပြုတယ်၊
နော်...

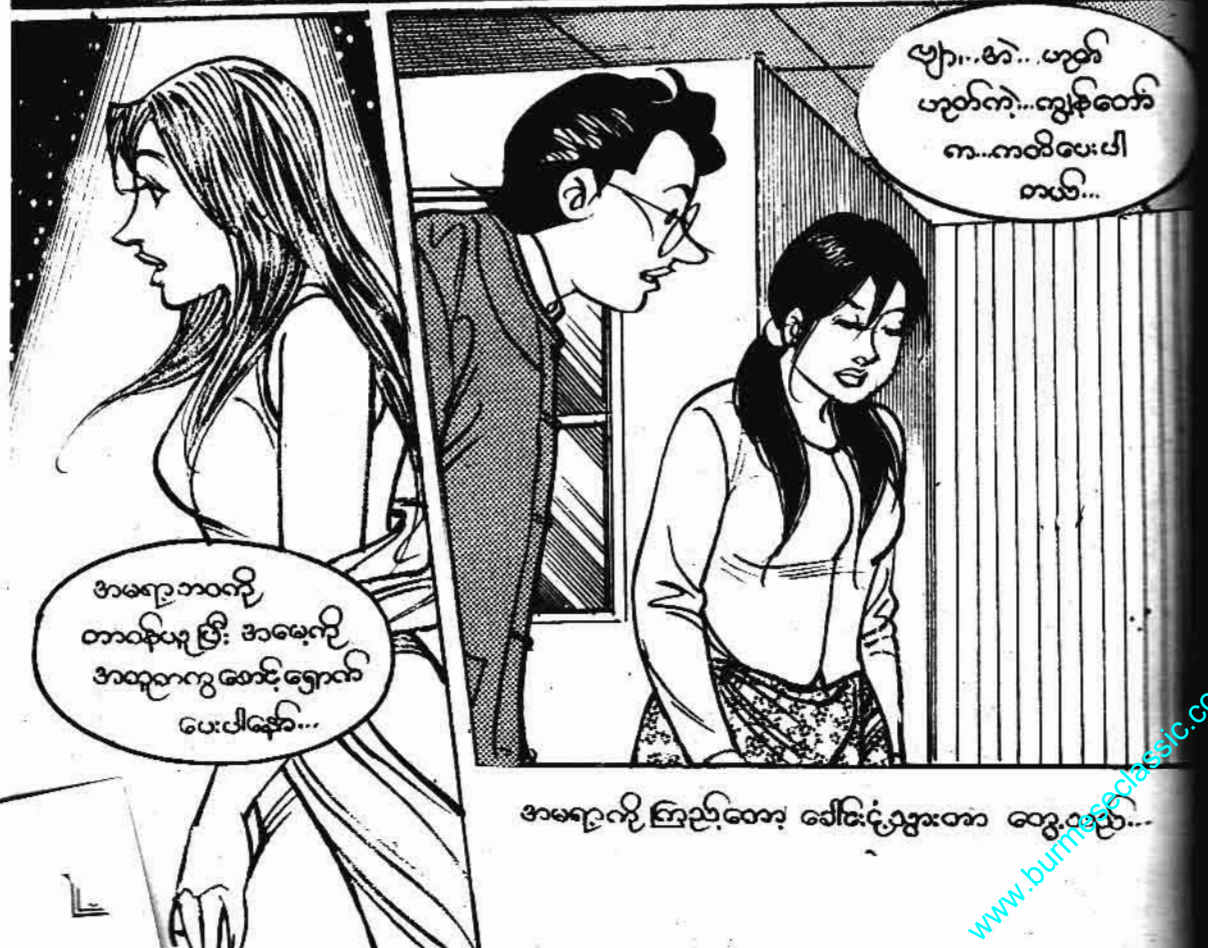

ဒါ...သမီးရဲ့
ဒီလို မပြောပါနဲ့
ဒါတွေအားလုံး
မေမေ အများတွေ
ပါ...

ဒါတွေ မြောမနေ
ပါနဲ့တော့... သမီးမှာ အချိန်
မရှိတော့ဘူး မေမေ... ကဲ...
ကိုတာရာ ကူညီတာတွေအားလုံး
အတွက် ကျေးဇူးပြုနော်-

ကိစ္စထပ်ပြီး
အကူအညီတောင်း
ပါရစေဦး

ပြောပါ
ရှေးဟောင်း...

အမေ့အဝကို
တာဝန်ယူပြီး အမေ့ကို
အထူးကု ဖောင့်ရှောက်
ပေးပါနော်...

ဗျာ...အဲ...ဟုတ်
ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော်
က...ကလေးပေးပါ
တယ်...

အမေ့ကို ကြည့်တော့ ခေါင်းပုံသွေးတာ တွေ့ရမယ်...

ကဲဒါကလေးကို
နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်...
နိဗ္ဗာန်မရဘဲပဲ...
သံသရာ တစ်ကွေ့မှာ
ဖြန်တော့ကြ ဆုံကြဦး
မှာပါ...

ရောပကလေး သံယောဇဉ် ဖြတ်ပြီး အလမ်းတစ်ခွက်
တိုးဝင်သွား၏... သို့နောက် ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်
သွားသည်...

အလမ်းတစ်ခုလည်း
ဖြန်လည်ရှာမိမိ
သွား၏...

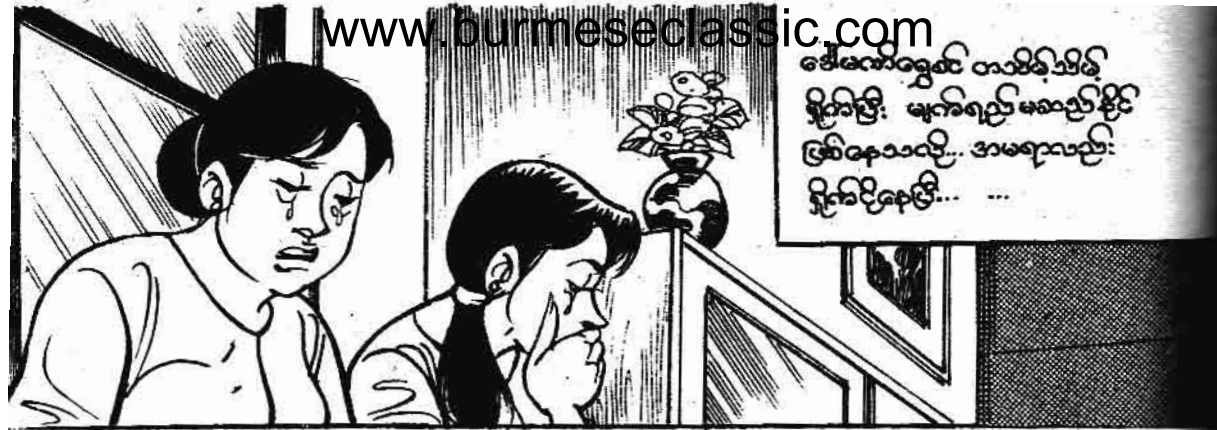
ဟုန်း...

မမ...

ရောပကလေး...

ဒေါ်မောင်ရွှေ၏ တာဝန်ခံပိုင်
မိတ်ဆွေ၊ မျက်ရည်မဆည်နိုင်
ဖြစ်နေသလို... အမရာလည်း
ပျက်နေပြီ... ..

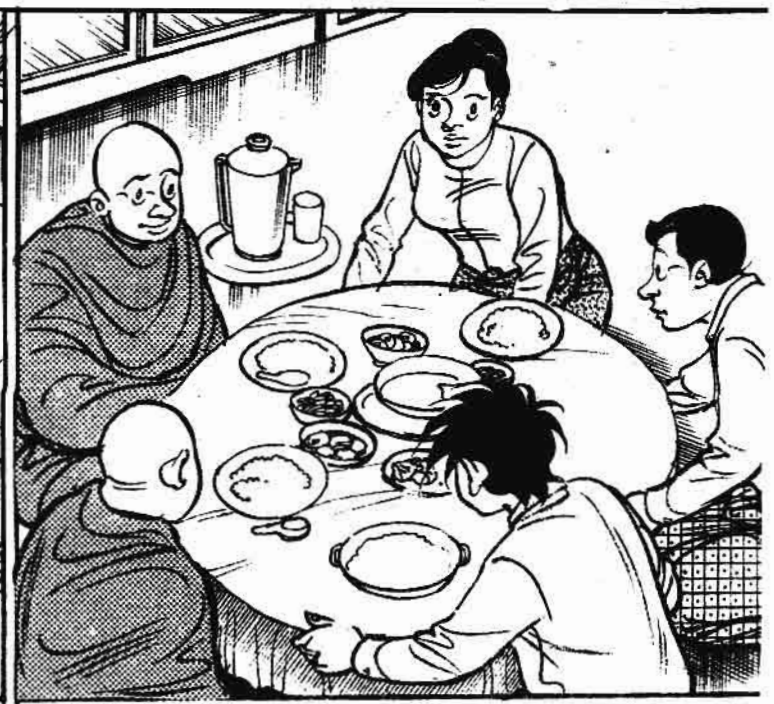
ပွဲကြီးက အမရာလက်များကို ဆွဲယူ
နှံ့ထိမ်းပေးလိုက်သည်...

BURMESE
CLASSIC

သောကအား ကြိုးနေသော အမရာ ပွဲကြီး ရဲစွမ်းထဲ
ယိုဝ်နေလျာ၏... ..ပွဲကြီး ထွေးမွေ့ နှံ့ထိမ်းပေး
ရသည်...

ကောင်းကြည်က အပ်ပေါက်ဆိုင်မှ နတ်တစ်ပါးများ မူကြမ်းနှင့် ဒေါ်မောင်ရွှေမင်းတို့ ဦးဆုံးပြီး ဆွမ်းကပ်ကြသည်...

ပွဲကြီးက... အာမရာကို
သာ... မြတ်မြတ်နိုးနိုး
ကြည့်နေ၏...

BURMESE
CLASSIC
.com

ဒါမော့ ဝမ်းနည်း
နေနေတဲ့တော့နော်... စုဆို
ရောဟာဏီက... မြင့်သထက်
မြင့်တဲ့ ဘုံဟာဝမှာ ပျော်ပျော်
ကြီး... စံစားနေပါပြီ...

ဟုတ်...

အုမ္မာသွားတာလည်း
ကြားတယ်နော်... ကိုယ်က
အာမရာဘဝကို တာဝန်မခံ
စောင့်ရှောက်ရမှာတဲ့...

